

folklór archívum

Nagy Dezső

Az amerikai magyarok folklórja II.

11

1979

7341

Csere
MTA. Népr. Kult. Cso.

FOLKLÓR ARCHÍVUM

FOLKLÓR ARCHÍVUM

11

Szerkesztő: HOPPÁL MIHÁLY

MTA NÉPRAJZI KUTATÓ CSOPORT

1979

Budapest

FOLKLÓR ARCHIVUM

kézirat gyanánt

Szerkesztő bizottság:

Istvánovits Márton, Kriza Ildikó, Küllös Imola, Nagy Ilona

Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia
Néprajzi Kutatócsoportja

Rövidítése: FA

Accepted abbreviation: FA

Szerkesztőség:

MTA Néprajzi Kutatócsoport
FOLKLÓR OSZTÁLY
1250 Budapest Pf. 29.

7341

Készült az MTA KESZ Soksorozító üzemében

HU ISSN 0133-3771

7910246 MTA KESZ Soksorozító, Budapest. F.v.: dr. Héczey Lászlóné

SZERKESZTŐI BEVEZETŐ

1978-ban megjelent *Az amerikai magyarok folklórja*-nak első kötete Dr. NAGY DEZSŐ munkájának eredményeként (FA No 8. 328 old.). Az akkor közreadott gyűjtemény válogatást adott az Amerikába szakadt magyarok gazdag folklórából, szinte minden műfajból közölt példákat.

Az összegyűjtött anyag azonban oly gazdag, hogy a kéziratnak csak egy része kerülhetett bele az első kötetbe. A most kiadásra kerülő *anekdoták* és *szólások* terjedelmi okokból maradtak ki akkor. Az első kötet sikerén felbuzdulva (valamint az Akadémia külön segítsége révén) most lehetővé vált, hogy a már korábban kiszedett oldalakat is megjelentethessük.

A Folklór Archivum szerkesztése során külön gondot fordítottunk és a jövőben is gondot kívánunk fordítani arra, hogy mind a nálunk élő nemzetiségek, mind pedig a határainkon túl élő magyarok, valamint a hazától távolra szakadt magyarság szellemi értékeit nyomtatott formában hozzáférhetővé tegyük. Különösen a távoli földrészekén élő magyarok folklór hagyatéka nehezen hozzáférhető a kutatás és az érdeklődő közönség számára. Nekik ajánljuk elsősorban ezt a gyűjteményt.

Budapest, 1979. február

A szerkesztő

Dr. Nagy Dezső:

AZ AMERIKÁS MAGYAROK FOLKLÓRJA

II.

Lektorálta:

KATONA IMRE

ANEKDOTÁK

Jacksonville

140.

A trittolás

J.-ben az egyik bodi elküldte a másikat, hogy hozzon a boltból 50 cent ára szivart. Az el is ment, meg is vette, de aztán minden megkérdezés nélkül szétosztogatta a szivarokat az ottlevő bodiknak, s az igazi vásárlónak csak egy darab maradt. Olyan dühös lett erre a bodi, hogy majd kipukkadt, hogy csak egy szivarja maradt az 50 centjéért.

1913. ápr. 15. p.3.

Josephine

141.

A nyelv

Galuskát ettek a j.-i magyar háznál és az asztalnál ült a 3 éves kisfiú, aki ugyancsak bámulta az apja jó étvágyát. Egyszer csak megszólalt: — Mi az a piros, ami az apukának a szájában van? — Hát a nyelvem kisfiam. — Ejnye, hogy a görcs kapja ki, de frissen jár ki-be!

1917. jun. 15. p.3.

Kearsag, Michigan

142.

Az orvosság

K.-n három bodi bement egy üzletbe és vettek 3 tucat banánt és egy nagy dinnyét. Hazavitték és megették az egészet. A vége az lett, hogy az egyik bodi felfúvódott. Orvos nem volt a közelben, s a többiek kisütötték: ha otthon, az ókontriban felfúvódott egy tehén, olajat öntöttek bele és jól megkergették. Olaj sem volt, így hát zsírt öntöttek a bodiba, aztán addig kergették, míg a dinnyével vegyes banán meg nem unta a dolgot.

1908. szept. 15. p.3.

Kenmore

143.

Hogy terem a nótá?

Hát bizony fán terem. Nótafán. Van ilyen nótafájuk a k.-i bodiknak is. Lakodalomra készültek, hátországra szólóhoz. A díszes vendégkoszorú nagy meglepetéssel ette a finom hazai ételeket és hallgatta az ügyes vőfélyek ékes rigmusait. De kiderült, hogy ugyan étel-ital és rigmus bőviben van, de kanál annál kevesebb. Az egyik kanálnélküli bodi nem zavartatta magát, hanem rágyújtott egy nótára a szoba közepére penderülvén: — Nem ettem még ma egyebét, /Mint egy tányér meleg levest, /Azt is csak úgy kanál nélkül, /Meg-élek a babám nélkül!

1914. ápr. 15. p.7.

Kizbosz (Kensbery) New Jersey

144.

A drága tinta

Tintát akart venni a k.-i stórba egy bodi. Öt cent nagy pénz, tehát mielőtt kiadta volna, sorra ki akarta próbálni a tintákat: vagy 12 üveget kidugaszolt és a tenyerére ken-

te a tintákat és meg is szagolta. Ekkor belépett a boltba egy ismerőse, kinek szólítására a bodi jól odanyomta az orrához a vöröstintás üveget. — Hát téged ki ütött orra Dzsoni?! A megszólított bodi ijedten az orrához kapott és közben leseperte mind a 12 tintásüveget. A nagy próbálgatás vége az lett, hogy a levert üvegekért 60 kemény centet kellett leszurkolnia. Efölötti mérgében aztán nem is vett tintát.

1908. febr. 15. p.2.

Kulpmort, Passaic, New Jersey

145.

A kulpmonti kakas

Beszedegetett a k.-i bodi a javából és virágos kedvében késő éjjel keveredett haza, s a Mrs. nem akarta beengedni. Akkor a bodi nekiment a tyúkketrecnek és azt választotta éjjeli szállásnak. Hajnalban a kakas kukorékolni kezdett, amire a bodi ordítással válaszolt. Így ment a nemes verseny reggelig. Reggel a Mrs. kiment a tyúkokat etetni, s lábánál fogva húzta ki a ketrecből a hivatlan kakast.

1908. okt. 15. p.5.

146.

A temetésrendező bodi

K. környékén meghalt egy bodi s mivel rokonai nem voltak, az egyik egyleti tagtárs gondoskodott a temetéséről. Elment a haláleset színhelyére és a temetőbe elszállította a halottat K.-ra, s még ő is odaült az *ambulancia* a halott mellé. Csakhogy a kocsin levő extra gumikerék egy fordulónál meglazult, és alaposan oldalbavágta a bodit. Ez nagyon megijedt, mert azt hitte, hogy a halott rúgta oldalba és le akart ugrani a kocsiról. A temetkező csak nagy nehezen tudta megnyugtatni, hogy aki egyszer meghalt, az nem rugdosódik többet. A megijedt bodi szentül megfogadta, hogy nem rendez több temetést.

1923. jan. 1. p.3.

Lackawanna, New York

147.

Melyik okosabb?

L.-ból Buffaloba ment két magyar villamoson. Utközben az egyik nagyon elcsodálkozott azon, hogy a kanyargós úton, hogy talál a karé az állomásra? 50 éves vagyok — magyarázta — de még sem tudnék így letalálni. — Hát akkor a karé okosabb, mint maga — vélekedett a másik. — Az meglehet, hogy itt, Amerikában okosabb, de jönne csak el Egerbe, észt tanána ki úgy az állomásra, mint én! — felelt vissza nagybüszkén a hevesi atyafi.

1913. febr. 1. p.2.

Lehtbridge, Canada

148.

Akit megborotváltak

A l.-i atyafiakhoz beállított két jólöltözött uraság: holmi aranyföldeket árultak a földet nehezen túró farmereknek. A fényes ígéretekre megnyíltak a bukszák: fogyott az

aranyföld, mint a mézeskalács... És megindult a tervezgetés. Az egyik *bucser* akart lenni, a másik *szalonos*, a harmadik pedig csak borbély, mert ő akkor mindenkit megnyúzhat. Majd elmentek a bankba érdeklődni, hol is van az a föld? Ott aztán rájöttek, hogy becsapták őket. Keservökben jól beszédtek a mérges italból, s csak a borbélynak készülőtől tört ki: — Én akartam másokat, s most engem borotváltak meg!

1908. ápr. 1. p.6.

Leisering

149.

A kongó vagyis a kolomp

Egy l.-i magyar kongót vagyis kolompot akart venni a tehénnek, de nem tudta, annak az angol nevét. Elindult, hogy majd csak lesz valami. Utközben találkozott a sörössel. Ugyan az sem tudta a kongó nevét angolul, de öreg amerikás létére szégyellte volna ezt bevallani, s vállalkozott a tolmácsolásra. A sörös a *stórba* mutogatta ugyan a dolgot, de nem értették; végül levette a nadrágszóját, a nyakába csatolta és így szólt: — *Szé, Mr. disz hir kon-gó, go an disz pléz, disz szé szentáju gling-glang-gling...* Végül megkapták a kolompot. Utána azt mondja a sörös büszkén: — Na látja, mégis tudom angolul a kongót.

1909. febr. 1. p.7.

Lestien

150.

A „kukuk”

L. egyik magyarjának kakukos órája volt. Látogatóba jött hozzá az egyik bodija, aki nem tudta megérteni miképp kakukolhat a madár. Várta, míg újra kidugja a fejét, s akkor nyakoncsipte és kihúzta a kalitkájából. — Noné, hát hiszen ez a kakuk valóban nem él — állapította meg. Nem is szól azóta a kakuk.

1909. márc. 2. p.3.

Lille

151.

A „lázadók”

A l.-i *majnás plézen* két bodi elhatározta, hogy újévkor eljárnak karácsonyt köszönteni. Be is köszöntöttek úgy egy házba, hogy egyikük elesett és eltörte az újját. A másik bodi hazavitte a sebesültet, aki otthon így szólt: — Igaz, hogy eltört az ujjam, de azért a „bibliát” még tudnám forgatni. Hát hozzá is fogtak a bibliázáshoz, csakhogy későre járt az idő és a Mrs. ágyba zavarta őket. Mikor pedig a bodik tiltakoztak, a Mrs. az ágybavágta őket és három napi szobafogságra ítélte a „lázadókat”.

Lorain, Ohio

152.

Az erős magyar

L.-ben a minap egy magyart megszállt a virtus és meg akarta mutatni, hogy ő milyen erős. Mikor a villamos megindult, belekapaszkodott, hátulról, és meg akarta állítani. A vége az lett, hogy magyarunkat a villamos hasra rántotta és alaposan meghurcolta a kö-

ves úton. Az áncugjából is csak itt-ott maradt valami hírmondónak.

1908. nov. 15. p.3.

153.

A jó cipők

Az egyik l.-i angol kereskedőhöz cipőt vásárolni mentek be a bodik. De a rossz magyarságával nem tudta megmagyarázni, hogy a cipők milyen bőrből készültek. Végül kitért a stórosból a keserűség: — Hát istenlova bérből megvan a cipő. — Hát akkor számárből van — vélekedett az egyik bodi. — Az, az, megvan neked számárbőr, *órájt* — hagyta rá a kereskedő.

u.ott.

154.

A patkányvadászat

Azt mondják L.-ban, hogy a legtöbb van a sárból és a patkányból. Az egyik magyar házban evés közben tisztelgett egy jól megtermett patkány. Uccu neki! utána iramodott az egész háznépe. A patkány terítékre került, csakhogy a nagy vadászatban eltörték az egyik bodi lábát.

1909. márc. 2. p.3.

Majestic

155.

A vékony virslik

M. környékén több *májner burdosa* volt egy Mrs.-nek, aki úgy vélte, hogy jobb ma egy vékony virsli, mint holnap egy vastag kolbász és ezért csaknem mindig vékony virsliket tett a bodik baketjába, merthogy az olcsó. Két bodi végül is megunta a dolgot és a vékony virsliket felakasztották a bányában egy oszlopra. Azt mondja az egyik: — No, komám, mire visszaérkezünk az *ókontriból*, tán ezek is megdagadnak vastagabbra!

1920. márc. 15. p.5.

McAddo, Pennsylvania

156.

Aki álmában is bányász

MA.-n nagyon belenézegetett a pohárba egy magyar bányász. Mikor lefeküdt, azt álmodta, hogy bányában van és álmában nekiment az ablaknak, amit *hetinknek* nézett. Nekifeküdt tehát és gyönyörűen leesett az *aptésről*. A zörgésre felébredt a gazda és megkérdezte az ordító burdost: — Mi lelt Frenk? — Jaj, kigyulladt a bánya — nyöszörgött a bodi.

1908. jan. 15. p.5.

157.

A szerencsés patkány

Egy MA.-i Mr. a patkánylyukba dugta a pénzét. Mikor azonban a pénzre szüksége lett volna, nem tudta, hogy a sok patkánylyuk közül melyikbe dugta. Szerencséjére vendégpatkány jött a házhoz és éppen a Mr. takarékpénztárát szemelte ki lakhelyül és rendezkedés közben kikaparta a pénzt. Az egyik bodi nagy örömmel kapdosta össze a kincset, de a Mr. rajtacsípte és így megkerült a vagyon. De azóta nincs kedve patkánylyukba dugni a pénzét a Mr.-nek.

1908. dec. 15. p.3.

158.

A parádés főburdos

MA.-n öt magyar összebeszélt, hogy elmennek felköszönteni az Istvánokat. E körút során annyira beszíttak a mérgesből, hogy a főburdos beadta a kulcsot. A többi négy bodi nem akarta elhagyni, megfogták kezét-lábát, s a járókelők nagy gyönyörűségére úgy vitték haza „négyesfogaton” – nótaszóval.

1909. jan. 15. p.2.

159.

Az egérfogó

Az egyik MA.-i magyar háznál sok volt az egér. Ezért a főburdos és a Mr. elmentek egérfogót venni, de sehogyse tudták annak az angol nevét. A Mr. már éppen ki akart menni a boltból, de a főburdos nagybüszkén kivágta: – *Szé misz, gimi szomting tu kecs máj mausz!* – A kisasszony csak úgy taláломra elébe helyezett egy egérfogót. – Azóta a főburdos nagyon büszke az angol tudására.

1909. márc. 15. p.3.

Mc Keesport, Pennsylvania

160.

A felsült vendég

MK.-n az egyik magyar átment az ismerőséhez egy kis teázásra. A teában persze rum is volt és a vendég elázott. A házigazda felajánlotta a vendégnek, hogy maradjon ott éjszakára. Az le is feküdt a szép fehér ágyba és beledugott a szájába altatónak, egy félmarék bagót. Mikor hajnalban felébredt kereste a bagót, de nem találta, viszont a bagólé gyönyörűen szétfolyt az ágyon. Dühös lett az atyafi, a szájára csapott: – Ha már a bagót kilopták belőled, legalább erre a kis lére vigyázhattál volna.

1908. márc. 15. p.7.

161.

A búcsúzkodás

Az egyik MK.-i bodi hazakészült az ókontriba. Volt olyan nagy búcsúzkodás, hogy

az egész társaság más állapotba került. Két bodi felszállt vele a vonatra is. Csakhogy a vonat megindult és a két bodi ijedten kezelt kiabálni: — *Hó! Mr. masin! Stapp! Mi no girap ókontri!!* — A gőzös persze nem állt meg és a tiltakozó bodik csak másnap kerültek haza gyalog.

1911. jan. 1. p.12.

162.

A bodi baja

Az egyik MK.-i bodi a borbélynál borotválkozott. Látja ám, hogy a másik széken egy bodinak kisütik a haját. Megkívánta ő is és szólt a segédnek: — Nem tudná az én hajamat is így kicifrázni? — Dehogynem. És szépen kicifrázták a haját. Bejött az üzletbe a bodi egyik ismerőse, s mikor meglátta a bodi göndör haját, nevetni kezdett. A bodi elröstellte magát és úgy ment hazáig, hogy a fülire húzta a kalapját. Otthon pedig első dolga volt, hogy a vízcsap alá tartsa a fejét, és kimosta a haját jó simára.

1911. jun. 1. p.3.

163.

Az angol iskola

A MK.-i bodik elhatározták, hogy angolul tanulnak. Hozattak is egy angol tanítót és le is fizették a tandíj egy részét. Egy-két este még csak elmentek az iskolába, de harmadnapra a tanító egyedül maradt. Kérdőre vonta az „iskolakerülőket” hogy miért nem jönnek iskolába? — Hát mi szívesen fizetünk többet is, csak ne kelljen többet iskolába járni! — válaszoltak a bodik.

1911. jul. 1. p.3.

Modoc

164.

A kalapégetés

Hajdanában boszorkányokat égettek. M.-n azonban a kalapégetést hozták divatba a bodik. Összegyültek néhányan, a ház mögé gurítottak egy hordó sört és nagy tüzet gyújtottak, s azt is kitalálták, hogy az egyikük szavalni fog. Végül az egyik előállott és azt mondta, hogy aki a barátságnak örvend, dobja a tűzbe a kalapját. Nagy üdvívalgás közepette meg is tették, csakhogy a multság utolsó felvonását a Mrs. játszotta a seprővel a bodik hátán.

1908. okt. 15. p.3.

Mont Cornwall

165.

„Bekap! Bekap!”

MC.-n egy magyar ember kocsiskodott. Egyszer tovább állott a kocsi, mint kellett volna, s a másik munkás csak úgy angolosan hátraszólt, tolasson hátra: — *Beck ap! Beck ap!* Mire a magyar kocsis visszaszólt mérgesen: — Bekapja az öreganyádat, nem engem!

1909. ápr. 1. p.3.

Newark, New Jersey

166.

Akinek mindenki „hanki”

N.-egy Tribune nevű lap nagy ellensége a magyaroknak. Bármely náció követ el valamit, azt a lap mindig a *hankik* rovására írja. Egy *polic*, aki ugyan elfogadja a potyát, egy szalonban kijelentette, hogy neki polyák, rumuny, szlovák, digó: az mind csak *hanki*! A magyarok csak hallgatták és kínálgatták a mihasznát, s mikor tökrészeg lett: kezét-lábát összekötözték és letették egy félreeső helyen. Azóta már nem mindegy „András” uramnak a *hanki*!

1908. aug. 1. p.3.

167.

A bájos hang

N. városában időnkint összetalálkoznak a korhely egyeslet tagjai. Az elnök távollétében egy derék magyar szalonos vitte a szót, miután jól benyalt. Rettenetes öblös hangon énekelt és szavalt. Valaki szerényen megjegyezte: – Béla, neked kitűnő hangod van, de emlékeztet valamire! – Ugyan mire? – Hát, az újkapu előtt hallottam ilyen hangokat.

1909. febr. 1. p.5.

New Brunswick, New Jersey³³

168.

Következetesség

NB.-n az egyik Mr. nemigen tartotta meg, amit a pap előtt fogadott a Mrs.-nek, sőt elzavarta az asszonyt. A Mrs. panaszra ment a bírósághoz, s a bíró beidézte a Mr.-t is. A bíró igyekezett a lelkére beszélni, figyelmeztette őt az esküjére, hogy „semmilyen bajban, betegségben” el nem hagyja feleségét. A Mr. némi gondolkodás után így felelt: – Hiszen nem is betegségben hagytam én el, egészségesen kergettem el a háztul!

1913. máj. 15. p.3.

New Haven, Connecticut

169.

Az asszony verve jó?

Az egyik NH.-i magyar nagyon igazat adott a mondásnak, hogy az asszony verve jó! És gyakran el is tángálta a Mrs.-t alaposan. Egyszer aztán felvilágosították a Mrs.-t, hogy Amerikában nagy törvénye van az asszonynak. És egy újabb tángálás után az asszony *komának szólította* az urát a *policcal*. A Mr. nagyban védekezett a bíró előtt, de a bírónak nem tetszett a régi, szép mondás, amit a Mr. idézett és 10 napi hűvösre küldte a virtuos Mr.-t – hogy lehüljön a vére.

1914. jul. 15. p.7.

170.

A csoda-ajtó

NH.-ban nemrégiben érkezett egy *zöld magyar*. A rokonai látogatóba mentek hoz-

zá és mivel a társaságban ő volt a legfiatalabb amerikás, őt küldték a sörért a szalonba. Ott, kétfelé nyíló, rugós, nyári ajtó volt fölszerelve, s miután a *grinór* nem találta a kilincset, az ajtó alatt mászott át. Csakhogy megjárta, mert egy távozó atyafi eleresztette a rugós ajtót, amely úgy szájon találta a zöld-magyart, hogy a markában vitte haza a fogait.

u.ott.

New Jersey államból

171.

A biztos keresztelő

Egy magyar *plézen* a szervezkedő atyafiak papot is hívtak a szomszéd városból, hogy nagyobb legyen a parádé. Megüzenték neki, hogy készüljön fel két keresztelőre is. Az egyik biztos, a másik valószínű, hogy megszületik akkorra, mivelhogy igen nagy az aszsonynak a foganatja.

1909. jan. 15. p.3.

172.

A dupla temetés

NJ. államban az egyik *plézen* eltemettek egy magyart, de csak úgy, búcsúztató nélkül. Az atyafiak nem tudtak belenyugodni a dologba és két hónap múlva egy lelkészszel elbúcsúztatták újra a halottat.

173.

A forradalmárok

Az egyik NJ. állambeli magyar helyen alaposan betörülköztek a bodik. A sok zavaros beszéd közben felmerült az is, hogy ha kiüt a forradalom az *ókontriban*, mit tegyen az amerikai magyarság?! A magyarok nyomban megválasztották a vezért egy obsitos csizmadia személyében, s hozzáfogtak a katonai gyakorlatokhoz, fegyver híján piszkafát, seprűnyelet, mángorló és nyújtófát ragadtak. A nagy gyakorlatot azonban lefűjták az asszonyok, akik a jókedvű vitézek derekán próbálták ki a harci eszközöket. NJ.-ben tehát készen vannak a forradalmárok, de nem tanácsos megkérdezni tőlük, hogy mikor lesz megint gyakorlat.

1906. febr. 1. p.3.

174.

A sifkártya

Több góbé atyafi készült NJ.-ből az *ókontriba*. Beállítottak *sifkártyáért* az egyik magyar ágenthez. — Ismeri az úr a sifet, amely holnap indul? — Személyesen ismerem — így az ágent. Erre leszúrták fejnkint a 28 dollárokat. Másnap jókor reggel beállítottak az irodába. — Nagy baj van — fogadta őket az ágens, mert a mai hajónak leszakadt a garádicsa, nem indul, de van egy másik hajó, az épp most megy, de azon 30 dollárba kerül az utazás. A góbék leszurkolták a 2 dollárt és elutaztak azon a hajón, amelyre tegnap megvették a jegyet. Egy ismerőse megkérdezte az agentot, hogy mi volt ez, s ő így ma-

gyarázta a dolgokat: — Azon a hajón 30 dollárba kerül az utazás, de ha annyit mondok, akkor másik ágenthoz mentek volna. Így pedig nem fizettek többet a rendes árnál, s azt hiszik, hogy jobb hajón utaznak.

1908. aug. 1. p.3.

New Salem

175.

A kétszázú ember

A NS.-i magyar borbély barátságba került a policcál, és szerette volna valamivel meglepni. Volt egy fotografáló masinája, az elé ültette a policot, aki barátságos képet vágott. A borbélyt azonban a masina körül szaladgáló kiskutya kötötte le és úgy megfikscolta a policot, hogy hatalmas két szája lett a képen, amitől az úgy megjijedt, hogy többet nem akart kötélnek állni a fényképezéshez.

1909. ápr. 15. p.9.

*New York*³⁴

176.

A finom burd

Beállít a *kontris bodi* egy NY.-i magyar családhoz és kérdi a Mrs.-t, hogy kaphatna-e burdot? A Mrs. azt kérdezte, hogy hányan vannak a bodik? — Hát, *micic*, én csak magam vagyok. Félvállról szólt oda a Mrs: — Óh, ha csak maga van, akkor nem adok burdot, mert egy emberrel nem érdemes piszkoskodni!

1914. ápr. 1. p.14.

177.

Az utazás

Amerikában pompás a közlekedés, s a magyar él is az alkalommal. A vágányokon mindenfelé elyalogol és meséli: — Oszték a népszavazás *bankrétára* is meghívtak Nyul-Yorkba, de a *trekken* most magas a hó, hát mondok, nem lehet most vasúton utazni...

1910. márc. 1. p.5.

178.

A megszuirt cimbalom

New York közelében jókedve kerekedett egy magyar lakodalomban a bodinak. Mondogatta is a cigányoknak, hogy húzzák már el az ő nótáját, s mikor azok nem hallgattak rá, kirántotta a bicskáját és megszuirta a cimbalmot.

1908. dec. 1. p.7.

179.

Megnyugtatas

Az egyik New York-i egylet ülésén a szokottnál nagyobb dikcióba kezdett egy venterán. Hallgatták egy darabig, míg végül egy hernádvölgyi atyafiból kitört a keserűség:

— Ne ugasson már annyit, mert biz isten, hazamegyünk. Az elnök nyugtatta meg a tagokat: — Kedves tagtársak, legyenek türelemmel, hiszen tudják, hogy amelyik kutya ugat, az keveset harap.

Norwalk, Pennsylvania

180.

A felakasztott disznó

Hatalmas kandisznót vett egy N.-i magyar. Deszkabódéba zárták, s hónapokig arról beszélt a szomszédjával, hogyan fogják megölni a disznót. Mikor eljött a napja, hosszú tanácskozás után arra jutottak, hogy a mérges kant, csak felakasztva lehet megölni. A kötélt végét egy nagy ruhaszáritó oszlophoz kötötték, a másik végére egy hurkot csináltak. Az egyik felmászott a bódé tetejére, a többiek meg hajtották kifelé a disznót. Bele is akadt a hurokba, s fel is húzták. A gazda meg kiadta a jelszót: — Szúrd! — És egy vitéz a nagy késsel neki is ugrott a kan torkának. Azóta azt mondják, hogy az illetőtől nem táncsos megkérdezni, hogy mi a jelszó!

1908. jan. 2. p.4.

181.

A kiegészítés

N.-on szocialista gyűlés volt, s az egyik szónok erősen hangoztatta, hogy: — Jogot a népnek és kenyeret! — A beszéd végén az egyik elvtárs szót kért és kiegészítette a szónokot: — Mert ha kenyeret kérünk, kérjünk mindjárt szalonnát is!

1908. ápr. 15. p.3.

182.

A „porcsaft”

N.-n az egyik gyárban erősen dicsekedett egy atyafi, hogy ő minden áldott nap 6 font *porcsaftot* eszik meg. Mivel pedig az illető vékonypénzü és fukar ember, a bodik egyszer megnézték a *dinerpéljét* és nem találtak benne mást, mint egy kis kenyeret és 1/4 fontnyi szalonnát. Azóta sokat emlegetik a 6 font *porcsaftot* a gyárban.

1912. szept. 1. p.5.

Ohio államból

183.

Az amerikai divat

O. államból egy Mrs. készült az óhazába és hogy a Mr. jól keresett a *majnába*, hát aszondi a Mrs., majd ő megmutatja otthon, milyen az igazi amerikai menyecske és kihúzatta a két első fogát, oszt aranyból csináltatott fogat a helyébe, hogy otthon lássák rajta az amerikai divatot.

Oneida, Ohio

184.

Az oneidai gúnár

Nagy díjlövést tartottak az O.-i bányászok, amelyen a magyarok vitték el a legtöbb díjat, az ángliusok nem kis bosszúságára. Utána nagy áldomás volt a Kuruc-csárdában, s a díjul nyert kakasok, libák, kacsák ott büszkélkedtek a nyertesek kezében. Egy Vas megyei honfitárs ugyancsak kérte egy veszprémitől a libát, mert otthon van neki két tojója, jó lenne hozzájuk a gúnár. De csak nem tudták eldönteni a liba nemét, s végül az ujjukkal akartak meggyőződni arról. Nagyon visított a liba a barátságtalan kísérletre és úgy kifrázta a honfitárs ünnepi felsőjét, hogy az beillett volna mappának. Nem is tanácsos azóta megkérdeni tőle, hogy tojó vagy gúnár-e a liba.

1907. márc. 1. p.4.

Orreonta, New York

185.

A mulatság vége

Az O.-i bodik peda napján elmentek a városba kimulatni magukat. Ott aztán elkezdtek okvetetlenkedni egy ánglius szalonban és három *djris* legény megagyusztálta őket. Jól feldagadt szájjal mentek haza. Otthon meg összeveszekedtek azon, hogy ki kezdte a dolgoz? Mert hogy minek kezd az verekedni ánglius helyen, aki nem tud angolosan *fájtolni*.

1913. máj. 1. p.3.

Parlett, Ohio

186.

Az udvariatlan táncos

P.-n nagy lakodalom volt. Az egyik legénynek nem jutott táncos, de a jókedvű legény nem jött zavarba, hanem megfogta szomszéd kutyájának első két lábát, s kezdte járni a kállai kettőst. A Bodri azonban csak valcert akart járni és haragjában táncosának mindkét kezéről leszedte a bőrt. A legény mérgében kapta a táncosát és kivágta az ablakon.

1908. febr. 15. p.5.

Parrol

187.

Az okos bodi

Az egyik P.-i bodi az USA elnökeinek a képét kapta meg és büszkén nézegette őket, s úgy magyarázta a többieknek, hogy azelőtt asszony is lehetett elnök, mert a *píkcsén* is van asszony az elnökök között, mégpedig Washington és Adams. Hogy pedig a bodik kételkedtek, így tromfolta le őket: — Már hogy lehetnének azok emberek, amikor bajúszuk sincs!

1913. máj. 15. p.3.

188.

A büszke após

Az egyik P.-plézen lakodalomra készültek, egy magyar házban. Az após kijelentette, hogy ánglius lakodalom lesz és komáján kívül csak ánglius és *ájris* vendégeket hívott. Csakhogy a vendég kisasszonyok nem akartak csárdást táncolni, a menyasszony rosszul érezte magát, s így a vőlegénynek az anyósával kellett táncolni egész este. A gazda pedig tolmács segítségével társalgott a vendégekkel. Szóval ánglius lakodalom volt.

1908. jan. 15. p.3.

189.

Disznótor helyett ferbli

P. állam egyik kisebb plézén disznótorra hívta meg a magyar az ismerőseit. Fel is kerekedtek a meghívottak, csakhogy nagyot néztek a disznótoros háznál, mert a Mrs. ágyban volt, s a disznónak a nyomát sem látták. Erre haza akartak menni, de a gazda így szólt: – Disznó ugyan nincs, de azért játszhatunk egy kis ferblit!

u.ott. p.7.

190.

A koma keresés

P.-ban komát keresett egy magyar; a nagy keresésben úgy elázott, hogy nem tudott hazamenni, s egy magyar háznál maradt éjjeli szállásra. Nem tudni mért, hajnalban elszelelt, s a háziak csak később jöttek rá, hogy a vendég ebben a szűk időben arannyal fizetett a szállásért.

1908. márc. 15. p.7.

191.

A próba elnök

Március 15.-e ünnepélyt akartak rendezni az egyik P.-i városban a magyarok. De elhatározták, hogy előbb próbát tartanak s e célból meghívtak egy jólismert fiatalembert elnöknek. De a próba előtt a többiek annyi szíverősítőt vettek be, hogy a próba-elnököt torkon ragadták és kilökték az utcára, úgy, hogy az orrán támaszkodott meg. – Szóval az első próba jól sikerült!

u.ott.

192.

A stóla

Húsvét táján hajnali 3-kor felzörgették az egyik P.-i magyar papot, hogy menjen ki sürgősen egy távoli helyre, mert szükség van rá. Kidörzsölte az álmat a szeméből, kocsi fogadott és három órát utazott a kívánt helyre: ott azonban mindössze 3 kosár kalácsot kellett beszentelnie, mert a Mrs.-ek nem értek rá bemenni a templomba. A kocsi 5

dollárba került a stóla ára 8 cent volt, s mikor ezt a pap szóvátette a Mr. rámondta: — No, ha nem tetszik a főúrnak, akkor máskor nem híjuk.

1908. aug. 15. p.3.

193.

A tehénbőr

P.-ban történt egy dolog. Egy bodi egy egész tehénbőrt vett meg talpna. Utközben felöntött a garatra és a ruganyos tehénbőr mindig kicsúszott a hóna alól. Erre dühös lett, rátérdelt a tehénbőrre és elkezdte fojtogatni: — No, ha még most is élsz, hát majd kidöglek én!

1909. jún. 15. p.3.

194.

Nincs baj

Zöld magyar érkezett az egyik P.-i pléze. Az újonnan érkezőt megkérdezi a falubele, hogy mi újság otthon? — Nincs semmi baj — feleli a kérdező, csak a hugod kezét levágta a gép; a tehenetek megdöglött; a bornyút bevitték adóba; s a feleséged mással él!

1911. márc. 1. p.3.

195.

A csekk-numera

Az egyik P.-i bodinak 6969 volt a száma, vagyis magyarul a csekknumerája. Egyik este alaposan beszédett a jóból és még másnap is görbén látta a világot. Mikor bement a gyárba, keresni kezdte a számát, de nem találta. A *formán* megkérdezte mi baja? A bodi, miután nem jól állt az angol nyelvben így válaszolt: — *Viszki vájn!* Az előmunkás erre hazaküldte, hogy aludja ki magát. Otthon aztán panaszkodott, hogy megmondta a *numeráját a formánnak*, az meg mégis gohomot mondott neki.

196.

A nadrágos kakas

P. egyik magyarul plézén két tyúkja és egy kakasa volt egy magyar Mrs.-nek. Az állatokat még az első urától kapta ajándékba, s így nagyra tartotta őket. A kakasnak még piros nadrágot is varrt a Mrs. Történt, hogy az első ura elhalálozott, s ő másodszorra is férjhez ment. A második férje egyszer hangosan nevetve nézett ki az ablakon, s a kérdésre így felelt: — Azon nevetek, hogy ez a szegény kakas ott forgolódik a tyúkok körül, de nem tudja kigombolni a bugyogóját!

1913 febr. 1. p.3.

Hüségese asszony

Amerikába indult a magyar. Búcsúzkodás közben a két gyermekére nézett, s így szólt az asszonyhoz: — Hát elmegyek Amerikába. De azt megmondom, ha hazajövök se több, se kevesebb ne legyen itthon két gyermeknél. Két éve dolgozott már *P.-ban*, amikor levelet kapott, amelyben az asszony megírta, hogy az egyik gyerek meghalt, de addig nem merete megírni az urának míg másíkról nem gondoskodott, aki épp most született meg. — Magyarunk megvakarta a fejét, de belátta, hogy az asszony az ő parancsa szerint cselekedett, s nagy keresztelőt tartott a bodikkal a helyreállt gyerekarány örömére.

1914. máj. 1. p.2.

*Philadelphia, Pennsylvania**Nem kell neki varjú*

P.-ban egy *grinór* magyar elment meglátogatni a földijeit. Visszamentében úgy gondolta, hogy megspórolja a villamospénzt: gyalog ment. Meg is találta az utcáját és a házszámát, de ijedten állapította meg, hogy egy egészen más ház áll a régi helyén. Megverte az ablakot, azon egy ánglius asszony nézett ki: — *What du jou Wennt?* — Nem kell nekem varjú, csak azt akarom tudni, hová lett a régi ház, mert a pincébe lógott a régi csizmám, s azt nem akarom elveszteni. És be akart hatolni a házba. A sikoltozásra a rendőr is előkerül és ugyancsak *komázta a magyart*. A rendőrségen derült ki, hogy csak pár napja van Amerikában: az utcát, a házszámot is jól pedzette, csak a South helyett a North-ba ment. Hazakísérték és nagy örömére nemcsak a ház lett meg, de a csizma is ott lógott a pincében.

1908. máj. 15. p.4.

*Philipsburry, New Jersey**A kekszi*

Megörültek a p.-i bodik, hogy már csak 1 dollárt kell fizetni egy hordócska, azaz egy *kekszi* sörért. A bodi elment a stórba és *megorderolt* egy dolláros kekszit. Már felkészülten várta a söröshordóját, poharakat készített elő és söröscsapot. Nagyon megijedt, mikor szombaton mindenkinek hoztak sört, csak neki nem. A stóros szekere megállt a ház előtt és leadtak a bodinak 1 dollárért kekszit — vagyis süteményt.

1911. jun. 1. p.3.

*Perth Amboy, New Jersey**Mi a vége a farsangi táncnak?*

Nyul-Győziben a kizboszi bodik elmentek a PA.-i bálba, s mikor beléptek a bálterembe, igencsak kimelegedtek, mert igen sok csinos görli állt ott egy csomóban. Az egyik bodi azonban nagyon óvatos volt és azt mondta: — A szén is drága, a cukor is drága, így tehát sokba kerül egy asszony, no meg aztán hátha kapok egy gerófkisasszonyt

az *ókontriba*. — Nem is táncolt a bodi, mert szerinte a farsangi táncnak rendesen lakodalom a vége.

1920. jan. 1. p.13.

201.

Májusfa Amerikában

PA.-ban az egyik *cingel bodi* afölötti elkeseredésében, hogy egyik görlinek sem állít-hatott *májusfát*, keservében elhatározta, hogy önmagának állít. Májusi hajnalban kiment az erdőre, kiásott egy cseresznyefát, hazavitte, s mire a nap felkelt már el is ültette, abba a hiszembben, hogy jövőre az első termést a Mrs. fogja leszedni. Aztán a cingel bodi bekapott néhány mérget és egész nap azt dalolta a cseresznyefa alatt: — Ültettem cseresznyét,/ Várom a termését/Várom a szeretőm eljövését ...

1923. máj. 15. p.12.

River

202.

A vallomás

Mulatozás közben ugyancsak elázott a R.-i bodi és hazamentében utcahosszat nótaszóba öntötte a bánatát. A mészárszék előtt megállott, mert eszébe jutott, hogy ott lakik a kedvese, s nekiment a ház előtt álló fának és annak vallotta a szerelmet, de válasz sokáig nem jött, míg egy közelben álló, kérődző tehén megunt a sok epekedést és nagyot bödült. A szerelmes legény szomorúan mondta: — No, ha ijjen mérges vagy, akkor megyek haza!

1913. márc. 1. p.3.

Roda, Virginia

203.

Hallgatni kell a jó szóra

Keresztelő volt R.-n, amelyre meghívtak minden élő embert. Az egyik görlinek két órai időt engedtek a szülei a mulatozásra, s mert a görli nem ment haza a rendes időben, szigorú apja utána ment s a konyhában találta a görlit, ahol egy legénykével beszélgetett. A szigorú apa szörnyen mérges lett és mialatt bent a csárdást húzták, az apa a görli hátán elhúzta a hopszpolkát. — Hát így járnak a görlik, ha nem hallgatnak a jó szóra!

1918. jan. 15. p.15.

Roebing, New Jersey

204.

A Mrs. nyelve

Csúnyán összehorgoltak a r.-i Mrs.-ek, mert az egyik a szemére vetette a másiknak, hogy szeretőt tart. A megbántott így vágott vissza: — Ha neked szabad vót asszony létedre koszorúba esküdni, hát akkor nekem is szabad szeretőt tartani. Erre aztán olyan veszedelem lett, hogy a Mrs.-ek egymásnak estek. Az egyiket az orvos varrogatta össze, a másikat meg *komának* szólította a rendőr. A Mr.-nek pedig 300 dollárjába került a Mrs. nyelve.

1913. ápr. 15. p.10.

205.

Mit restel a magyar?

A SH.-i bodik elhatározták, hogy beszedegetnek abból a borból, amit a szép stóros-né árul. Hát be is szedtek vagy 3 butéliával, de úgy betörülköztek, hogy alig álltak a lábukon. Az egyik még csak elkecmergett valahogy haza, de a másik összeesett a *szájvókon*. Egy orvos megtalálta, azt hitte, hogy nagyon beteg és bevitte a kórházba. Mikor másnap kijózanodott és látta maga körül a csinos ápolónőket, azt hitte, hogy a Paradicsomba került, mikor végül rájött az igazságra, szörnyen röstellte a dolgot, hogy ilyen szégyen érte és azt hajtogatta, inkább a *dzsél*-be vitték volna, mint kórházba.

1918. ápr. 1. p.12.

Sharon, Pennsylvania

206.

A köpcsajka

A S.-i magyar köpőedényt akart venni. Bement harmadmagával az ánglius boltba, csakhogy egyikük sem tudott angolul. A vásárló imígyen szólt: – *Gimi köpcsajka!* – Az ánglius nem értette a szót. Akkor a magyar két oldalra állította a komáit, s elibük tartotta a tenyerét, s azok vezényszóra belesercintettek. Így értette csak meg az ánglius a dolgot.

1908. ápr. 15. p.4.

207.

Az elmaradt rukkolás

S.-ban nagy parádé volt a rukkolással. A lovas legények nagyban készülődtek, hogy lobogós ingujjban, gatyában rukkolnak majd a lóháton. A rukkolásból éppen az a bodi maradt el, aki legjobban készült. Azért nem ment el, mert *nem tudta megráncolni a magyar gatyát!*

1911. jun. 15. p.3.

208.

A passaici káposzta

S.-ból két magyar, egyleti gyűlésre ment Brunswickba. A gyűlés után az egyik azt javasolta, hogy menjenek át Paszékbe, mert ott sok az ismerőse. El is mentek. Csakhogy az egyikük hóna alatt szorongatott cipó kigurult és elgázolta a villamos. Így aztán az atyafiak menázi nélkül maradtak. Betértek hát egy szalonba, ahol egy nagy tál töltött káposzta volt a báron. Nekiláttak és megették az egészet. Mikor a végére jutottak így szólt az egyik: – No, most már kibírjuk Sháronog!

1913. márc. 1. p.3.

Shenectoday

209.

A megvigasztalt bodi

S.-ben egy igen rátarti bodi burdot keresett. De nemcsak öntudatos, hanem házsár-

tos is volt, s így sehol sem fogadták valami nagy örömmel. Ugyanekkor egy másik magyar, aki háztartását feladta, állatának keresett helyet és hamarosan talált is. Meghallotta ezt az öntudatos bodi és panaszkolta, hogy mégiscsak szégyen, hogy egy disznó hamarabb kap burdot, mint egy ember. — Hát pajtás, felelt a cimborája, aki saját képében jelentkezik, azt szívesen megtűrük a háznál!

1914. máj. 1. p.3.

Springdale, Pennsylvania

210.

A gombolom nóta

S.-n nagy mulatság volt s az egyik bodi, csak a Gimbelem-gombolom nótát akarta húzatni a cigányokkal. Végre a rendező megunt a dolgot és úgy odagombolt a bodinak, hogy az rögvést hazaugrott gombolkozni. Egy másik bodinak meg egyre a „Nincs cserepes tanyám” kellett; hát azt meg úgy megagyusztálták, hogy még az orráról is lejött a cserep, vagyis jobban mondva — a bőr!

1913. febr. 15. p.5.

Stanleyville

211.

A nemzeti ünnep

S.-ben nemcsak a bodik, de a sörösök is megünnepelték július 4.-ét, vagyis úgy belottyantottak, hogy egy ház előtt kifogták a lovakat, azt híven hazaérkeztek. Másnap reggel mámoros fővel keresték össze a paripákat a sörösök.

1908. aug. 1. p.3.

Star Junction, Pennsylvania

212.

Milyen erősen fúj a rezesbanda?

Három királykor ugyancsak iskolázott a rezesbanda SJ.-ban. A szomszédból átment hozzájuk egy bodi, hogy jöjjenek át, mert táncolni szeretnének. A karmester át is vitte a bandát és belekezdtek egy ropogós csárdásba, de az egyik bodi tánc közben úgy elvágódott, hogy égnek álltak a lábai és végigtörölte a sörrel megáztatott padlót. A bodik rászóltak, hogy mért táncol a hátán, mire a padlón csúszkáló így válaszolt: — Igen erősen fúj a banda, hát kifújta alólam a lábam!

1918. febr. 15. p.12.

Stonega, Virginia

213.

A marhás hajó

Az egyik S.-i magyar erősen verte a mellét, hogy ő már kétszer volt az ókontriban és mindig marhás hajón utazott. —Oszk sokan vótatok e? — kérdezte egy jámbor hallgató. — Hát, magyar csak magam vótam — válaszolt büszkén a bodi.

1913. febr. 15. p.2

A püder

Nagy lakodalom volt S.-n de az egyik görli mellé nem akartak ülni a bodik, mert a lány nagyon be volt puderozva. A dolog feltűnést keltett, s a násznagy rászólt a vendégekre, hogy mért nem ülnek a görli mellé. Az egyik bodi méltatlankodva így felelt: – Nem ülök oda, mert lisztes leszek, oszt azt hiszik majd, hogy a malomba vótam!

1913. máj. 1. p.2.

A hadikölcsön meg a disznóhús

Disznóhústra éhezett a S.-i Mrs. de más plézről hozatott, mert amit helyben lehetett kapni, az nem tetszett neki. Mikor leszállították neki a húst, meggondolta a dolgot, a húsból levágott egy darabot. A többi visszaküldte azzal, hogy nem kell neki a hús, mert nem szép. A *bucseros* azonban követelte a levágott darab árát, de a Mrs. kijelentette, hogy nem tud fizetni mert minden pénzét a Hadikölcsönbe fektette!

1916. febr. 15. p.4.

*South-Bend, Indiana**Házigazda a háztetőn*

SB.-ben hajbakaptak egymással, két magyar ház lakói. Az egyik házban ugyanis magyar lányok laktak, s egyikük szerelmes volt a szomszédos ház legényébe. A lányok ház gazdája kiutasította a legényt. Erre az magával hívta két társát, beállítottak és csattanós pofonokkal kezdték a diskurzust, lett nagy patália, amelynek során a házigazda a tetőre menekült, s ott reszketett, míg a bodik a lányoknak udvaroltak. A háztetőn fázni és kiáltozni kezdett. Valaki meghallotta és odatámasztott egy létrát, amelyen lejöhetett a kárvallott. Rendőrt hívtak, aki hűvösre tette a revolveres szerelmeseket.

1908. jan. 15. p.3.

A szótbendi liba

A SB.-i magyar farmer libát akart vinni az egyháznak ajándékba búcsúkor. Mikor át akarta adni, akkor vette észre, hogy eltűnt a liba a kocsiról. Visszaindult, meg is találta, de össze volt törve a liba mindkét lába. Így adta át: – Itt a liba, legalább el nem szökik többet.

1908. okt. 15. p.3.

A nyakolaj

Az egyik magyar szalonos Szótbendben három burdosát a pincébe küldte *káposztát taposni*. Csinálták azok szorgalmasan, de közben megszomjazztak. Egy hordó épp csa-

pon volt, hát aláfeküdtek. Nagyokat nyeltek, de a végén furcsán érezték magukat, mert zsírosnak találták az italt. S amikor az egyik pipára akart gyújtani: meggyulladt a szája szeglete; lett erre nagy riadalom, s akkor derült ki hogy bor helyett a petróleumos hordóból nyeltek nagyokat. Három napig nem mertek rágyújtani, nehogy meggyulladjon bennük a petróleum.

1908. dec. 15. p.4.

219.

Nemcsak Budán volt kutyavásár

Szótbendben egy magyar szalonosnak két kocsisa volt. Egyszer vidékre küldte a két veteránt, s hogy el ne lopják tőlük a kocsit, melléjük adta őrzőnek két hatalmas kutyáját. Utközben a kocsisok megszomjaztak, s miután pénzüik nem volt, elhatározták, hogy az egyik kutyát eladják egy farmernek. Az alku létrejött. A kialakult 5 dollárból előlegbe kaptak hármat, amit azonnal meg is ittak. Két dollár még járt nekik abban az esetben, ha a kutya beválik. Otthon meg azt mondták, hogy a kutya elkóborolt. Néhány nap múlva hozza ám a farmer a kutyát, hogy nem vált be. A kocsmáros le akarta csukatni a farmert, mert azt hitte ő lopta el a kutyát, s az örült, hogy elszökhetett, oda hagyva az előleget is.

u.ott.

220.

A bugyogó

Nagy maskarabál volt SB.-en és erősen készültek rá a fiatalok. Az egyik bodi elhatározta, hogy lánynak öltözve megy a bálba. Ugy is tett és nagy volt az öröme, hogy nem ismerték föl. Öröme azonban nem sokáig tartott, mert tánc közben elvesztette a bugyogóját és szégyenében elszökött a bálból. — Nem baj — gondolta — hiszen úgy sem ismertek fel. Másnap reggel azonban egy 3 tagú küldöttség vitte fel hozzá az elvesztett holmit.

1909. jan. 15. p.9.

221.

A terem

A SB.-i kálvinista bálnak is vége lett. A vendégek elszéledtek, csak néhány veterán maradt ott, az asztalra borulva aludni. Az egyik ezt is megunt, kitántorgott, s mikor vagy 5 lépcsőn lejutott, hát elkezdett holmi „báli terhektől megszabadulni”. Épp arra járt a szalonos és rászólt: — Ejnye barátom, ez itt nem ugarföld, hanem terem! — Már akár terem, akár nem terem, de nékem ez úgyse terem. Különben is ott vetek, ahol nekem tetszik! *Oszt decó!*

1909. febr. 1. p.6.

A fogadás

SB.-n mulatoztak a magyar bodik. Az egyik kijelentette, hogy a *bucser* szekerén elvinné a másik kettőt a távolabb levő Nyikos kocsmáig. Az egyik bodi az első ülésre ült, harmonikázott és húzta a csárdást veszettül. A másik meg bebújt a ládába, csak a feje látszott ki. A virtuosos bodi meg nekidőlt a rúdnak a járókelők nagy mulatságára és bár majd megszakadt, nem engedett a 48-ból, s megnyerte a fogadást — egy hordó sört.

1909. jun. 15. p.3.

Aki angolul beszél

SB.-ben egy öreg amerikai bandukol az óhazából nemrég érkezett rokonával. Az egyik utca sarkán összetalálkoznak valami idegennel, aki a Robertson utcát kereste. A régi amerikai így magyarázta az ügyet: — Hej barátom! *Ja vén go Robiszon!* Akkor *ju go most Vasington*, osztég *ju go* át a *Kálfekszon*. Hát ott van a Robiszon. Az idegen nagyot nézett és elment. A zöldfülű pedig bámulva szólt: — Ejnye, hát te mán ilyen kutyájul tudsz angolul beszélni? — Hát osztég mért söpröm én mán 8 év óta az *Olibert* (Olivier utca)? — feleli büszkén az amerikai.

1912. jan. 15. p.3.

A sör orderelés

Az egyik SB.-i bodi sört akart rendelni telefonon, de eltévesztette a számot és egy doktort hívott fel. A dr. felvilágosította, hogy rossz helyre fordult, de a bodi csak nem hagyta magát, s mondogatta: — No, csak küggýék ki azt a négy *bakszi* sört *raduvéba*, mert kutya meleg van!

1912. jun. 15. p.3.

A gólya bejelentése

A gólyát várták az egyik SB.-i magyar háznál. A Mr. éppen a gyárban volt, mikor a gólya elkezdett kelepelni a ház fölött. A Mrs. az emeleten lakó magyart kérte meg, hogy menjen el a gyárba az uráért. A küldönc nagy sietve futott a gyár irodájába és így jelentett: — *Hadidu! Szé Mr. Dzsimi Nomer, tri go hom raduvé, jur rájf komán bébi!*

1913. febr. 1. p.3.

A magyar libák

SB.-ben egy zöld Mrs. ludakat vett az angol farmertől és otthon kieresztett őket az udvarra. A szabadjukra eresztett libák örömben nagyot gágogtak. A zöld Mrs. pedig lelkendezve szaladt a szomszéd Mrs.-hez: — Nézze mán ezeket az angol ludakat, hát nem magyarul gágognak?!

1913. ápr. 1. p.10.

227.

Kihúzta a lutrit!

SB.-ben egy Mr. arra gyanakodott, hogy „kutya jár a kertben”. Nagyobb bátorság kedvéért jól belenézett a viszkisüvegbe és aztán elkerítette a bodiknak az emerre-amarrát. A bodik erre megorroltak, kiszólították a Mr.-t az udvarra és ott alaposan kihúzták vele a lutrit!

u.ott.

Tarrytown, New York

228.

A fonográf

A T.-i Mr. házához fiút hozott a gólya és annak öröme nagy keresztelőt csaptak. Szólt a fonográf veszettül. A Mr.-nek volt egy kicsi, de éles, a bodinak meg egy nagy de tompa hangú masinája. A két fonográf versenyre kelt, de a Mr.-é jobban bírta. A bodi erre elkeseredett és a vígan éneklő fővendégtől megkérdezte, hogy mitől van olyan jó hangja? A fővendég azt felelte, hogy egy kicsi mérges, 1–2 szkuner és mindjárt megvan a jó hang. Erre a bodi fogta magát és teleöntötte a masináját egy *szkuner* sörrel. — No most gyün a Rákóczi — jelentette büszkén a bodi. Megindította a gépet és a sörrel jól megkent gépezet gyönyörűen elhúzta, hogy lotty, loty, lotty.

1910. máj. 1. p.6.

Toledo, Ohio

229.

A tehenes

T.-ben az egyik magyar egyletnek tisztviselő választása volt. Az egyik magyar a közben legeltette a tehenét, a gyűlésterem melletti réten, miközben ő maga bement a gyűlésre. Nemsokára ott, valami tisztségre ajánlották, de ő nem fogadta el: — Nem fogadom el mert most is tehenekkel vagyok! — Az elnök erre rendreutasította: — Tisztelt testvér, ilyeneket ne mondjon. Mutasson csak egy tehenet, ha azokkal van!

1908. szept. 1. p.7.

230.

Az életmentő

T.-ban az egyik magyar hazafelé igyekezett a munkából, éppen akkor, mikor egy villamos kiugrott a sinekből. A magyar hamar odaugrott és nekivetette a hátát, hogy fel ne dőljön. Tartotta addig, míg a kocsit helyre nem igazították a vágányra, s az életmentő magyart szó nélkül otthagyták. Ő pedig szentül meg volt győződve, hogy a kocsi felbilibent volna, ha ő neki nem támasztja a vállát.

1908. nov. 15. p.2.

Az ájris esze

T. egyik magyarulakta részén disznót ölt egy magyar gazda és ájris ismerősét is meghívta a disznótorra — családostul. A magyar háznál éppen a hurkákat töltötte 3 magyar menyecske és egynéhány bodi. Az ájris szájtátva nézte a műveletet, s a nyála majd elcsordult a sok hurka láttán. De egyszer csak odaszólt a gazdának: — *Szé, Sztív*, ezt a munkát meg lehetett volna spórolni, ha leszúrás előtt ezt a sok kását megetették volna a disznóval. A gazda nagyot köpött erre és azt mondta: — Azért nincs munka Amerikában, mert minden csak *harjap*-ban csinálnak.

1931. márc. 15. p.3.

*Torrington, Connecticut**A torringtoni delegátusok*

T.-ből két magyar bement a bridgeporti gyűlésre. Gyűlés után a Bodzalekvár Egylet gyűlésén is tisztelegtek és úgy becsiccsentettek, s a villamost hajónak nézték. Nagy hercehurca után végre gyalog kerültek haza, s az egyik stór kirakatában olvasót láttak. — Nosza, vegyünk egyet, majd a stóros megtanít rajta imádkozni. De a stóros kálvinista volt és nem tudta a Rózsafüzért elmondani. De azért megvették az olvasót és otthon a Mrs.-ek tanították őket az imákra.

1908. márc. 1. p.7.

*Trenton, New Jersey*³⁵*A Miszter bankja*

Bálba készült a t.-i magyar és már jóelőre spórolt rá. Ugy vélte, ha fizetésenkint 50 centet félretesz, amit nem tud meg a Mrs. akkor a bálig négy hét alatt 2 dollárja lesz. De nem talált semmi rejtkehelyet a pénznek, s végül a kanapé lábai alá tette. Eljött a bál napja, keresi a pénzt a Mr., de nem találja. Még a Mrs. sem tudott róla. — Valamelyik bodi ezalatt nagyokat ivott a Mr. egészségére a két dolláron.

1908. febr. 15. p.3.

Házasságközvetítés borotvával

Az egyik t.-i borbély házasságközvetítésre adta a fejét. Be akart kontyozni egy jóra való magyar özvegyembert. Az illető eleinte nem akart kötélnek állni, de mikor egyszer borotváltatta magát a borbély megragadta a szép magyar bajuszát és kijelentette, hogy tövig levágja, ha nem veszi el a kiszemelt leányzót. A magyar ijedtében mindent megígért, de azóta elővette a jobbik esztét. — De most már maga borotválkozik.

1908. jan. 2. p.4.

235.

Az angol beszéd

Két magyar munkás összekülönbözött a t.-i Roebling-gyárban, s az egyik elment a *formányhoz* panaszra. Visszajöve *ábris* szomszédja kérdi tőle: – *Whats the news, John?*
– Mire magyarunk így felelt: – *Áj* mondta *Csáli*, *Csáli* mondta *bász*, *bász* mondta *bigbász*, *bigbász* mondta: – *Godehell!* (Menj a pokolba!)

1909. ápr. 1. p.10.

Vatson

236.

Az egér

Munkába igyekezett a w.-i bodi, csakhogy nagyon szorította a lábát a bakancs és ezért, útközben betért egy suszterhoz, kért tőle egy kést és kivágta a bakancs oldalát. Akkor jött rá arra, hogy egy döglött egér volt benne és az szorította a lábát.

1917. jun. 15. p.3.

Vestaburg

237.

Az ájszkrim

A v.-i magyarok bált rendeztek, ami igen jól sikerült. Egy nagy bődön *ájszkrim* megmaradt a multság végén. A bodik körülrakták jégdarabokkal, hogy el ne olvadjon. Másnap a bodik elmentek a multság helyére és megnézték az *ájszkrimet* is, amely egészen megfagyott. Az egyik bodi szalonjának nézte és jóízűen elkezdte enni vöröshagymával meg kenyérrel.

1923. aug. 1. p.3.

Villing

238.

A hamis görlik

V.-ben igen hamis görlik vannak, mert hogy az egyik bodi belehabarodott egy görlibe, s a görli azt mondta neki: – Amerikában nem divat a bajusz, vágja le előbb a bajuszát. Igen szép bajusza volt a bodinak, de nem sokat teketóriázott; *raduvéba* vett egy ócska dikicset és azzal lenyírbálta a bajuszát. Mikor levágta, a görli kinevette, hogy aszondi: – Máskor ne hagyja az eszét a kufferba, ha V.-be mén! – Hát ilyenek ott a görlik!

1913. nov. 15. p.4.

Virginia államból

239.

A szemes Mrs.-ek

V.-ban olyan szemes Mrs.-ek vannak, merthogy az egyik bodi megházasodott, oszt másnap már azt akarta az anyósa, hogy a Mr. az ókontris fődjét írasa rá. Oszt, hogy a Mr. megtartotta az emberi természetjét, hát az örömanya mérgében elvitte tülle a leányát, oszt a bodi most úgy éli világát cingelbe!

1913. máj. 1. p.6.

A drága szivar

W.-on szivarozni szeretett volna egy magyar bodi. Csakhogy nem akart szivart venni. Egy másik bodi mellé állt, akinek a zsebe tele volt szivarral, hogy majd elcsen tőle egyet. Azonban a bodi rajtakapta és „megkínálta szivarral” úgy, hogy még két hét múlva is meglátszott a szeme alatt a füstje!

*Weirton**Az odafagyott fül esete*

W.-ban egy májner bodi bement a városba és beszedett a „nerángass”-ból. Mikor hazament a Mrs. kérdezte tőle, hogy mi ujság a városban? A bodi azt felelte, hogy kemény, száraz idő van, pedig ugyancsak nedves volt az idő. Otthon aztán a bodi leült a kályha mellé és elszunnyadt. Délután pedig elkezdett ordítani, hogy mentsék meg, mert a füle odafagyott a kályhához. Szaladt is a Mrs. lóhalálában és úgy találta, hogy a bodi füle tényleg odatapadt a tüzes kályhához.

Akiből a szél kifújta vallást

W.-ban az egyik híres *májner bodi* ugyancsak beszedegetett a ködmönléből és lefekvéskor még a feje alá is tett egy *kvártos* üveggel. Másnap reggel kiment egy kicsit gondolkozni az udvarra, s közben elvesztette az egyik *slipicét*, s akkor hirtelen egy *májner* sapkát kapott a lábára, amely mindig lekíváncozott. Nagymérgesen kérdezte a Mrs.-tól, hogy ki húzta ki a slipicéből a zsinórt? A Mrs. rászólt, hogy ne zongorázzon, hanem feküdjön le és imádkozzék. A bodi lefeküdt, de rebegve bejelentette, hogy nem tud imádkozni. A Mrs. erre rárivallt, hogy milyen ember az, aki imádkozni sem tud? A bodi ezzel védekezett, hogy nagyon kutya szél van odakint, hát az kifújta belőle a vallást!

1923. márc. 1. p.14.

*Wyoming államból**A biztos munka*

Az egyik W. állambeli bányatelepre a minap érkezett az óhazából egy magyar. Másnap elment vele a komája a bányába és munkát kért számára a básttól, imígyen:
— Mr. bász, ennek a szegénynek *gív csap*, nincs se csizmája, se subája, a felesége meg a gyereke ott éheznek az óhazába. — A munkaadó hallgatja egy darabig a neki kínai nyelvet, majd ráfordul: — Menj már a pokolba! — A koma elégedetten mondja a grinórnak:
— Na, komám, lesz már munkád!

1907.márc.15. p.8.

Youngstown, Ohio

244.

A hurka és a muzsika

Y.-ban az egyik szalonost meg akarta lepni a borbély jóbarátja és telefonon bemuzsikáltatott neki. A szalonos köszöntö és megemlítette, hogy disznóöléskor viszonzza a muzsikát. Így is lett, telefonon felhívta a barátját, hogy a gyerekeknek, aki a hurkákat viszi, jó borralalót adjon. A borbély így is tett és nagy élvezettel nekilátott a hurkáknak, csak-hogy ezekben máj és hús helyett üres pálinkásüvegek voltak. — A borbély most dühösen feni a fogát meg a borotváját a szalonosra.

1909. febr. 15. p.3.

245.

Mitől van a földrengés

A magyar burdosházakban mindenféle kérdés fölvetődik. Ilyenkor járatják az eszüket a bodik. Y.-ban is összeültek az okosok és tyúkeszünek tartották egymást. De egy bodi azt hitte, hogy most kifoghat rajtuk és megkérdezte, hogy mitől van a földrengés? Az okos bodi csürte-csavarta a szót, de a többiek nem hagyták annyiban, akkor aztán kivágta: — Hát nézzék emberek, tuggyák azt maguk velem együtt, hogy az amerikai olajkirály, a *Rakifeller* mind kiszívatta a földből az olajat. Így hát néha megesik, hogy kenetlen marad a föld tengelye, oszt ilyenkor zökken egyet. Hát ettől van a földrengés!

A bodik tátott szájjal hallgatták ezt a magyarázatot. Utána nagyot ittak.

1922. márc. 1. p.5.

„A nagyétű főburdos”

IGAZ TÖRTÉNETEK

(Anekdotákban)

Az „igaz történetek” az újkori anekdoták egyik válfaja, műfaja. Az amerikai élet fonák-sága, kisebb-nagyobb örömei szólalnak meg bennük. Jóval több a valóságmagjuk, mint a kifejezett anekdotáknak. Ezeket is úgy küldték be a lapoknak, mint az eddigi műfajokat és a beküldők nyomtatásban láthatták viszont „tudósításaikat”. Az egyik amerikás-magyar lap „Amerikai magyar históriák”-nak nevezi ezeket. Valóban azok, s az anekdoták formulái, motivumai alapján szövik tovább a látott-hallott történeteket. Távlatuk a „megszépítő messzeség”, s reális magjuknál fogva, tükröt tartanak az amerikás magyarság lelki megnyilvánulásai elé. Alaphangjuk a komikum irányába mutat.

Általánosak (helynév nélkül)

246.

A nagyétű főburdos

Két Mrs. fogadott egymással, azt állítván, az egyik, hogy neki olyan nagyétű főburdosa van, hogy egymaga megeszik egy borjút. Állt a fogadás. Összehívták az összes főburdosokat és a két Mrs. elkezdte feltálatni a borjút különböző alakban a főburdos-

nak. Az csak eszi egy darabig a becsínáltakat, frikandókat, paprikásokat, s mikor már egy fél borjúra valót megevett, így szólt a Mrs.-hez: Gyűjjék mán az a borjú, mert ha ezzel a sok gezemicével jól talállok lakni, nem állok jól magamért, hogy a borjút is meg tudom enni....!

Garabonciás, 1908. szept. 26. p.2.

247.

Találó hasonlat

Egy magyar bányász a minap bement a városi bankba, hogy pénzt vegyen ki a betétkönyvéből. Az angolul alig értő bányásznak azt magyarázta a banktisztviselő, hogy a mai nehéz időkben a bank nem készpénzzel, hanem csekkel fizet, amelyet itt meg itt váltanak be. A bányász sehogysem akarta érteni, mire előhívták az igazgatót. Az még egyszer elmondta a tudnivalókat, s azzal zárta mondatát: — No, édes barátom, remélem megértette? — Igen, felelt a bányász — ez is ugyanaz az eset, mikor a gyerek felébred éjszaka és tej után ordít, s én akkor adok neki egy *milk-tikettet*!

u.ott.

248.

Pofásodik

Egy magyar plébános hosszabb ideig beteg volt és nagyon lefogyott. Lassan azonban a hús ismét kezdett lerakódni az ábrázatára. Egy híve aki *majnás*, meglátogatta, s a pap nagyon megörült neki, s kérdi tőle, ugye, hogy a betegségnek már alig látszanak a nyomai? — Az ám - feleli a majnás — nekem mindjárt feltűnt, hogy mennyire pofásodik. Ha ilyen gyorsan pofásodik, akkor pár hét múlva tokát ereszt!

u.ott.

249.

A becsapott doktor

Télvíz idején hajnali háromkor felverték az orvost, hogy azonnal menjen el az 5 km-re levő bányaplézsre. Térdig ért a hó, dehát első a kötelesség. A beteg nyögött, s bár közölte, hogy nagy fájdalmai nincsenek, érzi, hogy közeledik a halála. Az orvos megvizsgálta és komolyan kérdezte, csinált-e végrendeletet? A beteg elsápadt de az orvos könyörtelenül folytatta: — Ki az ön ügyvédje és plébánosa? A beteg már remegett, de az orvos nem tágitott: hívatta az ügyvédet és a papot, s a beteg apját is. Mire a beteg sírva fakadt: — Hát valóban meg kell halnom? — Szó sincs róla — felelt az orvos — magának kutyabaja, de hát nem akarok egyedül lenni, akivel az április 1-ét járattják!

Garabonciás, 1908. okt. 10. p.2.

250.

A cseresznyemag

Egy amerikai-magyar család, melynek gyermekei már idekint születtek egy nyári

délután egy farmra kirándult. A 11 éves Pistuka, aki a városban nőtt fel és cseresznyét csak a baxiból ismert és cseresznyefát sem látott, az apjához futott egy cseresznyemaggal, hogy törje föl neki és jóízűen megette a mag belsejét. Utána újabb és újabb magokkal szaladt az apjához feltörés végett. Az apa nem látott a farmon cseresznyefát, s ezért megkérdezte, hogy honnan szedte ezt a sok magot? — A bokorból, felelt a gyermek, van ott még egy egész *rakás!*

u.ott.

251.

Elértette

Egy magyar mulatságra elvetődött egyszer egy amerikai öreg zsidó, aki még sosem hallott cigányzenét. Miután néhány nótát türelmesen végighallgatott, odament hozzá a primás tányérozni. Az öreg zsidó fogja szépen és kiszedte a centeket a tányérból, s így szólt: — Köszönöm! Nagyon szép volt a *zene!*

Garabonciás, 1908. okt. 24. p.2.

252.

Hogyan művelődik a feleség?

A borvirágos orrú kurátor (nem áruljuk el, hogy hol) azért nevezetes ember, mert fiatal és szép a felesége. Sokat csúfolkodnak ezért a tekintélyes hasú kurátorral. A minap is azt mondja neki egy jóakaró magyar: — Mr. siessen haza, mert a tanító segít a Mrs.-nek vacsorát főzni! — A kurátornak még a pipa sem esett ki a szájából: — Hadd legyik ott a tanító, legalább művelődik az asszony!

Garabonciás, 1909. okt. 16. p.3.

253.

A bíró jóhiszemősége

A *korton* nagy tárgyalás volt. Egy magyar is ott volt a feleségével, mert a Mrs. úgy helybenhagyta a szomszédasszonyt, hogy vagy két hónapig nyomta az ágyat. A bíró kimondta az ítéletet és a tolmács közölte: hat hónapra ítélte a Mrs.-t. A bíró aztán megkérdezte a férjet, van-e valami mondanivalója a nejéről? — A Mr. a tolmácshoz fordulva így szólt: — Én, a hites férj, köszönöm a bíróság jószívűségét. Ezzel sarkon fordult és boldogan távozott a *kortról*.

u.ott. okt. 23. p.8.

254.

A gyerek sokat beszél

Egy virágzó magyar plézen nagy cécóra készültek a műkedvelők. Az italokról bőven gondoskodott a rendezőség. A Mrs.-ek puccosan jelentek meg, újmódos amerikai szoknyában: a gyerekeket is magukkal vitték s egy „papp”-os flaskót is a kezükbe nyomtak, hogy ne bögienek. Violát, az alföldi haramiát adták, s egy Mrs. is ott ült büszkén

a kislányával. Mikor az egyik szereplőre a csendőrök puskával tüzeltek, a kislány felkiáltott: — Édesanyám! Megölik a főburdosunkat! Nagy kacagás támadt és az anya nem viszi többet a színházba a kislányát, mert hátha még többet is talál mondani a gyermek!

Garabonciás, 1909. nov. 20. p.9.

255.

A kivándorlás történeteiből

a) Bejön a Hivatalba egy magyar, hogy ő Amerikába akar vándorolni. — Csak úgy mehet ki, ha van ott vérbeli rokona! — Hát kérem éppen azért akarok kimenni, hogy jögom legyen a rokonok kihozatalára.

b) Egy másik magyar is a Tengerentúlra igyekezne. — Mér akarja itt hagyni a hazáját? — Nem hágy vesztég az anyósom; a pocsétán túl mégis megmaradhatnék tőle, oda csak nem zötyköl utánam?

c) Szép, fiatal menyecske is szeretne kivándorolni. Érdeklődik, hogy kézimunkából meg lehet-e élni Amerikában. — Aztán milyen kézimunkához ért?! — Hát, paprikást, meg gombócot tudok főzni. — Ami igaz, az igaz, paprikással és gombóccal, amely jeles kézimunka ugyancsak ki lehet cifrázni a jó gyomrot.

d) Az öreg Amerikából jött haza és maradni akar. — Mihez kezd. — Megházasodnék! — Hány éves? — 70! — Ne tessék csodálkozni, nem vagyok elvénült még. 17 évig voltam kint és ezalatt kispóroltam egy rendes házasságra való emberséget, nem mén lép-re az, aki hozzám jön!

e) Már vonaton ül a magyar, mikor észreveszik, hogy a butykos kikandikál a belső zsebéből. — Megigya — figyelmeztetik, mielőtt a hajóra ül, mert Amerikába nem engedik be pálinkával. — Tessék csak idebízni, hiszen azért viszem, hogy a Bevándorlási Főbiztos urat megkínáljam partraszállási áldomásul. Nevetett és nem lehetett eltéríteni a szándékától. De hiszen aközben, ha megszomjazik útközben kihúzza az áldomásnak valót úgyis.

Dongó, 1923. jun. 1. p.6.

Bronswille, Pennsylvania

256.

A betlehemesek

B. környékén betlehemesek jártak karácsonykor. Miután pedig minden magyar háznál megkínálták őket holmi testi itallal, így aztán alaposan bedurrantottak a bodik. A nóta vége az lett, hogy ősi magyar szokás szerint összehorgoltak a bodik és a betlehemet vívő angyal mérgeiben levágta a betlehemet a domboldalról, s így befagyott a további üzlet.

Dongó, u.ott.

Cleveland, Ohio

257.

A kártyavető doktor

Egy C.-i magyar orvost elhívtak egy szegény özvegyasszony egyetlen fiához. A dr. konstataulta, hogy a beteg mellhártyagyulladásba szenved és hazasietett, hogy házipati-

kájában kikeverje a szükséges porokat. Vele ment siránkozva, imádkozva, keresztekot vetve a fiú anyja. Otthon a dr. előszedett több port és régi szokás szerint egymás mellé rakosgatva 10–12 középen behajtott tarokk kártyán elosztogatta a többféle porból kevert orvosságot. Átadja az anyának. Az kérdi, hogy biztosan meggyógyul a fia? – Hát, Isten kezében vagyunk mindnyájan, de azért reméljük. – Tessék nekem megmondani bizonyosan, hiszen a dr. úr már tudja! – Honnan tudnám? – Láttam én kérem, hogy kivetette a kártyából!

Dongó, 1920. márc. 15. p.6.

258.

Péntek 13.-a a burdosházban

A C.-i Bakarudon éppen Szepessy bankár boltja előtt tereferél egymással két gyorsbeszédű Mrs. Mindketten burdosokat tartanak, s így azokról beszélnek. Az egyik Mrs. valami veszedelemtől tart, mert a főburdos péntek 13.-án *muffolt* hozzájuk. – Oda se neki – így a másik Mrs. Én nem hiszek a babonában. 13 hónapig hűséges maradtam az uramhoz, s mikor először megcsaltam, akkor is péntek volt. Mégse lett belőle baj!

Garabonciás, 1909. jan. 9. p.2.

259.

Mit tud a gyerek?

Egy C.-i dr. aki jól ért a betegek gyógyításához, de nagyon akkurátus ember, egyszer éjszaka szüléshez hívták. Nagynehezen a világra segítette az új honpolgárt, aki fiú lett és a hagyományos fürdetés következett. A tudós asszony fogta az újszülöttet és be akarta tenni a kádba, de az akkurátus dr. fogta a hőmérőt és megmérte a vizet. – Az istenért, mit csinál Mrs., hiszen a víz 42 fok meleg?! – Ugyan mán, doktor úr, mit tud egy ilyen csöpség a fokokrul?!

Garabonciás, 1909. okt. 23. p.8.

260.

Miért kell levetkőzni?

Egy C.-i magyar doktornak, az a furcsa szokása van, hogy a betegeknek már az előszobában le kell vetkőzni, csak úgy mehetnek be hozzá. A napokban ruhástól állított be hozzá egy ember, de a dr. nagymérgesen kizavarta, s az hebegve kiszédelt, majd levetkőzve visszajött és valami könyvecskét szorongatott a kezében. – Na, végre – mondta a doktor – hol fáj? – Nem fáj nekem semmim, én a *kollektálás* végett jöttem és elhoztam a nyugtát a Hunyadi Egyletből. Tessék fizetni!

Garabonciás, 1909. nov. 6. p.8.

261.

Ki az apja?

C.-ban az egyik Mr.-nek az a szokása, hogy peda napján végigjárja az egész Baka-

rudon a szalonokat és virágos hangulatban vetődik haza. Persze, nekiesik a Mrs.-nek, repülnek a tányérok, fakanalak. A multkor is berúgva jött haza és verni kezdi az asszonyt. A nagy lármára felébred az ágyban fekvő *bojszi* és buzgón védelmezi az anyját. A mrs. büszkén nézi a gyereket és így biztatja: — Ugy van *Dzsoni*, üsd! — nem az apád!

Garabonciás, 1909. nov. 20. p.8.

262.

Süt avagy világít e a hold?

Ez is itales história, de hiába, a magyarok mindig isznak és ilyenkor mindig meg-esik velük valami. A C.-i *Bakarudon* holdvilágos éjjel ballag haza két bódi a Demcsák szalonjából. Megáll az egyik, felnéz az égre, s mondja: — De szépen süt a hold, koma! — Mire a másik: — Nem süt, az, hanem világít! — Ezen aztán annyira összevesztek, hogy félóra multán összeszurkálva került a két atyafi a policra de még akkor is mindegyik a maga igazát ordította.

Garabonciás, 1909. nov. 27. p.8.

263.

Mitől kék a Mr. szemetája?

Cl.-ban történt az eset, ahol pompásan megy a szalonosoknak. Jól megy a munka, sokat isznak a magyarok. Az egyik Mr. bár fél a feleségétől, mégis hajnaltájt vetődött haza. Óvatosan levetkőzött és látva, hogy a Mrs ébredszik, villámgyorsan rángatni kezdte a bölcst. — Most kell hazajönni? — így az asszony. — Itthon vagyok én már régen, mert két órája ringatom a gyereket. — Te számár! hiszen a gyerek itt alszik mellettem az ágyban! — Másnap a Mr. azt mondta mindenkinek, hogy elcsúszott a hóban és attól olyan kék a szeme tája.

Garabonciás, 1909. dec. 25. p.8.

Colorado állam

264.

Újra gyilkolt a bánya

Míg Coloradoban halomra lődözték a kenyértelenül nyomorgó bányászokat, akik nem akartak éhbérért lemenni a föld gyomrába, hogy másnak vájják ki onnan a fekete gyémántokban a milliókat, addig West Virginiában újra gyilkolt a bánya. Szóval a szegény embert még az ág is húzza — a régi mondás szerint. Ha dolgozik, akkor elpusztul, ha pedig nem akar szépen elpusztulni, akkor elpusztítják. Még az a szerencse, hogy a szegény ember hozzászokott az elpusztuláshoz, mint a cigány az akasztóházhoz.

Dongó, 1914. máj. 15. p.8.

Detroit, Michigan

265.

Hová mentek a palacsinták?

D.-ban egy helyen a Mrs. nagyon megkóstolta a lőrét és kihajigálta a palacsintákat az udvarra. Mikor a bodik megkérdezték tőle, hogy hol a vacsora, azt felelte a Mrs.

– Hogy elmentek a temetőbe, merthogy Mindszentek napja van. A bodik el is indultak a vacsora keresésére, de akkorra a palacsintát már megették a kutyák.

Dongó, 1921. jan. 15. p.9.

Dillonville, Ohio

266.

Magyarok a komédiában

A hegyek között, D.-ben nagy volt a kavarodás. Komédiások jöttek az elfeledett plézsre és vászonsátorban mutogatták magukat, benzinlámpa fénye mellett. Volt ott minden: kövér óriás gyerek, szakállas némbér, majompofa, *kanbojsz*, de a legnagyobb művész a talján volt. A sok Mr. és Mrs., akik már megunták az örökös *moving pikcsét*, szívesen szúrták le a 10 centeket. Tele lett magyarral a sátor. A talján legnagyobb mutatványa a kardnyelés volt. Ámultak is a magyarok, csak egy vörösorrú magyarra nem hatott a mutatvány. Odament és rászólt a kóklerre: – Idenézz, ez semmi, amit csinálsz, az én torkomon lement egy ház, egy sessió föld, egy szőlő, négy ökör, a disznókat már nem is számolom. Ezt húzd vissza talján, ha tudod!

Garabonciás, 1908. nov. 13. p.8.

Holden, West Virginia

267.

Hogy fogják a burdosokat?

Némely holdeni Mr. kijár az állomásra és burdosokat fog. Természetesen csak annak a bodinak van hitele, aki kuffert hoz magával. Minél nagyobb a kuffer, annál kapósabb a bodi. Aki tehát odamegy és azt akarja, hogy becsülete legyen a burdosgazdák előtt, vigyen magával minél nagyobb kuffert.

Dongó, 1914. jul. 15. p.6.

Kanada

268.

Jó csere

Egy kanadai városban, egy nagy prémgyárban dolgozott sokáig egy magyar szűcs, aki egy szép napon bejelentette a formánynak, hogy a maga ura akar lenni és a gyárat odahagyja. – Egy régi amerikás meg én üzletet nyitunk. Nálam a tapasztalat, nála meg a tőke. – Aztán mit gondol, meddig virágzik majd az üzlet? – O, legalább öt esztendeig – akkor aztán nálam lesz a tőke és a másíknál a tapasztalat.

Garabonciás, 1908. okt. 3. p.2.

Martins Ferry

269.

Az anyós halála

MF. mellett egy bányaplézen a minap meghalt egy magyar bányász anyósa. Isten-verte házsártos asszony volt életében, s a vejét kiszekálta volna a világból, de az türelmesen viselte, s később már fel sem vette a szidalmat. Még betegségében is ápolta. Mikor az asszony meghalt, máris ott volt a temetésrendező. A menyecske kérte az urát, hogy finom temetést rendeljen az anyjának, de az bizony 500 dollárba került volna. A bányász

sokallotta az árát. — Ne tessék sajnálni a pénzt, hanem gondolja meg, kérem, hogy nem mindennap hal meg a kedves anyósa! — így nyugtatta meg a bányászt a temetésrendező.
Garabonciás, 1909. nov. 27. p.8.

Pennsylvania államból

270.

Az új közjegyző

Egy P.-i majnásplézen nagy volt az öröm, merthát a szalonost kinevezték aranypecsétetes közjegyzőnek. Trittolta is a majnásokat, meg biztatta is őket, hogy elvégezzék minden dolgukat, merthát nagy az ő tudománya. El is ment hozzá az egyik májner, aki már nagyon szeretett volna a házába egy Mrs.-t, hogy tegye ki a baját az újságba. A közjegyző bevasalt a májneren két dollárt, s a következő hirdetést adta fel: — Közjegyzőileg hitelesített r.k. majner feleséget keres. Csakis gyermektelen hajadonok írjanak.

Garabonciás, 1909. okt.16. p.3.

Racine, Wisconsin

271.

Akik ismerik önmagukat

Már többször kifiguráztuk a R.-i ferdeségeket. A tréfák annyira találóak voltak, hogy ujjabbakat szültek. Az egyik főburdos a „Mr. baja” c. tréfa miatt a klájerhoz rohant tolmáccsal. A bíró értette a tréfát, jót nevetett és elküldte a főburdost egy drága ügyvédhez. Az töviről-hegyire kikérdezte az embert és feltűnt neki, hogy a tréfában sehol sincs szó névről. Erre megkérdezte: — Honnan tudja, hogy magáról szól a történet? — Mert senkire se illik jobban, mint rám hiszen mindenki tudja, hogy én szoktam a Mrs.-szel a sóba járni. Az ügyvéd nevetett és azt tanácsolta, hogy inkább tagadjon le, hogy ő a Mr. bajának okozója és fizessen 10 dollárt a tanácsért.

Dongó, 1914. dec. 1. p.5.

272.

Aki magára vette a más ingét

Egy másik R.-i tréfában pedig a Mrs. ismert magára és ősi magyar szokás szerint a bíróságra szaladt, hogy bepanaszolja a Dongót. A bíró nem talált §-t a Dongó ellen és elutasította a panaszt. Akkor a Mrs. egy Mr.-t vett gyanúba, hogy ő dongózta ki az esetet. Cselét úgy szerette volna végrehajtani, hogy bajt okozzon a Mr.-nek. Éppen terhes volt és átment a szomszéd Mrs.-hez, s azt mondta neki: — Látja, milyen állapotba hozott a férje? s még arra is biztatott, hogy szökjem meg vele, mert magát már nem szereti. A másik Mrs. erre jól megválaszolt neki: — Tudtam, hogy a férjem szép ember, sok lesz a csábítója. Erre előre számítottam, mikor hozzámentem. Amit tett, jól tette! Erre az árulkodó Mrs. elvitte az irháját. A szomszédok pedig, akik megtudták a dolgot, még ki is gúnyolták!

u.ott.

Rossiter, Passaic

273.

Chekkal való fizetés

R.-n van egy zenekar, amely nagy dísszel akarta ünnepelni Miklós napját és e célból felkeresték egy Miklós nevű honfitársukat. Lelkesen húzták a csüddöngölőket, mert tudták a Fáraónak ezen önkéntes utódai, hogy a jó fizetség sem marad el. Hajnal felé fizetett a gazda. Ugyan kijelentette, hogy készpénz nincs a háznál, hanem chekkal fizet. Hiszen az is jó pénz gondolták a zenészek s csak akkor néztek nagyot, mikor rájöttek, hogy olyan chekkel kaptak rettenetes cincogásuk jutalmául, amiket a szenesplézen a káréakra akasztanak a bányaászok. — A sok bosszantástól már muffolni akar az önkéntes zenekar.

Garabonciás, 1908. dec. 28. p.3.

South Bend, Indiana

274.

Hát szalmakalapot mikor ettünk?

Szótbendben nagy munkában voltak a burdosok, mert szét kellett osztani a koszt-pénzt, hogy mennyi jut egyre-egyre. A stóros könyve is ott volt az asztalon, de akárhogy is nézték, számolták, nagyon magas összeg jött ki. Csak baj volt a stóros könyvével, mert egyik burdos sem tudott olvasni, a Mr.-ben pedig nem bíztak, mert az érdekelt fél volt. Végül, miután arra járt a ref. pap, az ültették az asztalhoz a kompániakönyvet olvasni. A Mrs. már előre szurkolt, merthogy a maga részére is a burdoskönyvre vásárolt. A pap olvasta a tételeket. Egyszer csak megakad: — Szalmakalap 50 cent. A háttérből megszólal az egyik burdos: — Hát szalmakalapot mikor ettünk Mrs?! De erre már kiszaladt a Mrs. a szobából, s csak másnap találták meg azon sírva, hogy rájöttek a turpisságára.

Garabonciás, 1909. okt. 23. p.8.

Toledo, Ohio

275.

Az elveszett fogadás

Egy t.-i honfitársunk mértéktelenül eszik és iszik és hihetetlenül sokfélét. Az az elve, hogy válogatni kell az italt. Nemrégiben egy nagy dáridó alkalmával azzal dicsekedett, hogy nincs olyan ital, amelyet ő 1 korty után fel ne ismerne. Fogadtak. És kendővel kötötték be a szemét. Eleinte sorra aratta a sikereket: csak a szájához ért a pohár és rögtön megmondta, hogy mi van benne. A boroknak a vidékét és az évjáratát is felismerte. Végül az egyik fogadó vizet töltött a pohárba. Az ivó- király kóstolgatta, majd elsápadt arccal kijelentette: — Az istenit, elvesztettem a fogadást: ezt az italt nem ismerem!

Garabonciás, 1908. okt. 3. p.2.

Trenton, New Jersey

276.

A trentoni suszter

Egy tokaji csizmadiamester, aki nemrég jött meg egy kis pénzzel az óhazából, T.-ban csizmadia sap-ot nyitott és angolul kiíratta, hogy cipők javíttatnak, amíg ön várakozik. Egy reggel bement hozzá egy utazó és a cipőjét levetve, sarkalást kért. De óra múltán sem lett készen, sőt a mester hozzá sem fogott. Dühösen ráförmedt: — Hallja-e, hi-

szen azt írta ki, hogy cipőket javít, amíg várakoznak. — Hát márt mért ne javítanék? Kijavítottam már 6 párat azóta, mióta az úr várakozik!

Garabonciás, 1908. okt. 3. p.2.

277.

Kit üssek?!

Nagybajúszú magyar regisztrál. Kapacitálni kellett, mert nem tudta elképzelni, hogy mért kell neki a sor végére állani, amikor ő már kiszolgálta a katonasort. Immelámmal válaszolgatott a kérdésekre, mint az olyan ember, akivel igazságtalanság történik. Amikor vége a kihallgatásnak, magyarunk jobbra-balra nézeget, mintha keresne valamit. Kérdik tőle, talán a felmentési okot akarja bejelenteni? — Felmentést?! Hát minek néznek engem?! Én a mundért és a puskát keresem. Oszt mondják meg, kit üssek!

Dongó, 1917. jul. 15. p.14.

278.

Hagymaszüret

A t.-i magyar farmerről szól a mese, aki öreg amerikásokkal akarta megszedetni a hagymáját és kapálatni a kukoricáját. Jelentkezett is két öreg amerikás, hogy a munkát szakmányban elvégeznék. A szakmány munkát úgy kezdték, hogy az egyik bodi minden hagymánál hanyattesett, a másik meg orrabukott, rángatván a drága csemetéket a sarkukkal és az ormányukkal helyettesítvén a kapát. Kegyetlen nagy lett a farmer csodálkozása, mikor megtekintette az eredményt. A kukorica meg mind kiszáradt, amelyet „megkapáltak”. Azóta mondogatják Vágó bátyónak: — Menjen kend hagymát szedni! — Mire ő így felel: — Ej, de kapálnám a Mr.-t kukoricának!

Dongó, 1917. szept. 15. p.14.

279.

A jól sikerült piknik

T. táján esett meg az eset Bognár mama farmocskáján. Némi nyereség reményében meghívta piknikre a pataki diákokat. Azok meg is jelentek, mindegyik a maga görlijével. A zsíros szájú diákok nagyon megéheztek, s mikor látták, hogy borjú is van a háznál, nekiálltak borjút ölteni. De arra járt a bika is, aki megvadult a görlik piros viganójától és az egész pikniket felzavarta az almafára, amelyről az összes almák lepotyogtak, annyira dideregtek rajta a piknikezők. A bika, látván hogy nincs kivel *fajtolni* — elment. A piknikezők lejöttek a fáról, megették a borjút és Bognár mama nagy rémületére kijelentették: — Ha megdöglött a borjú, döögjön meg a tehén is! — Hát így néz ki egy amerikás magyar mese.

u.ott.

SZÓLÁSOK

203.

Szökjél meg, mint a bodi a zálogból!

A mostani rossz viszonyok mellett sok a munkanélküli G.-n. Az egyik Mr. elindult munkát keresni a bodijával. De csak két centjük volt mindössze, s át kellett menniük egy hídon, ahol 1 cent volt a hídvám egy emberre, amit ki is fizettek. Munkát ugyan nem találtak, de vissza kellett jönniük. A vámos pénz nélkül nem engedte át őket a hídon. A Mr. visszament a gyárbe, kollektált 1 centet, a bodit meg otthagyta zálogban. Otthon kért a Mrs.-től két centet, hogy kiválthassa a zálogból a bodit, de az már akkorra megszökött.

— Azóta mondják itt G.-ben:***

1909. ápr. 15. p.2.

204.

Megfiksolták, mint a kutat!

A g.-i bodi hamarabb ment haza a bányából és unalmában jól felöntött a mérgeből. Tüzelni kezdett erre a gyomra, amit vízzel akart csillapítani. Csakhogy a kút elromlott, mire kiment a *kicsinbe* és egy madzaggal akarta *megfiksolni* a kutat, holott eddig azt a többi bodik még erős dróttal sem tudták megjavítani.

— Ha valaki visszájáról csinál valamit, G.-ben ugyancsak ráolvassák:***

1911. jun. 1. p.2.

205.

Ennek is megmutatták az üstöt!

A g.-i Mrs. főzött egy kis patkánymérget. A szomszéd Mrs. pedig írgykedett rá és följelentette. Kiment a detektív rongyos ruhában és könyörgött a Mrs.-nek, hogy adjon neki egy kis pohárka mérgest. A Mrs. gyanakodott és csak akkor tett ígéretet, mikor a detektív egy 20 dollárost vett elő. Akkor a szomszéd vándor az üstöt akarta látni. A Mrs. erre a szomszéd szobában megmutatta Csehország térképét. Dühös lett a detektív és följelentette a Mrs.-t. (Itt van az üst!) De a *klájernél* kinevették a „titkost”.

— Most, ha valakit kinulláznak valamiből, G.-ben rámondják:***

1920. máj. 1. p.2.

206.

Ebbe is beleállt a csömör!

Az egyik g.-i Mrs. nagyon panaszkodott, hogy beleállt a csömör. Az egyik bodi megkönyörült rajta és adott neki két kupica ködmönlevet. A Mrs.-nek melege lett a ködmönlétől és azt mondta a bodinak, hogy úgy tudja, hogy a csömört el szokták kenni. A jószívű bodi nem sokat kérette magát és megszabadította a Mrs.-t a csömörtől. Megtudta ezt a szomszéd Mrs. és ő is átment a bodihoz csömört kikenetni.

— Most ha valamelyik g.-i Mrs. panaszkodik, az ottani magyarok rámondják:***

1920. jun. 1. p.2.

A G.-i bodi nyírja meg a taréjodat!

Nagyon hideg volt Pittsburgban s az egyik Mr. kakasának lefagyott a taréja. A bodi reggel észrevette a dolgot, s ollóval lenyírta a kakas taréját, amíg el volt fagyva. A kakas annyira szégyelte a dolgot, hogy másnapra megdöglött!

– Most az ottani magyarok ugyancsak mondogatják egymásnak: ***

1922. márc. 1. p.2.

*Granite-City, Illinois**Öntsél a szkunerből kis pohárba sört, oszt úgy mulass!*

G.C.-ben egyszer négy magyar beállított Kádár bácsi szalonjába. Nagyon szomjasak voltak, de a pénzük iszonyúan kevés volt: csak egy nikkel. Végül az egyik a fejére csapott, kért egy iszonyú nagy *szkuner* sört a *nikkelért* és melléje 4 kis poharat, s azután elosztotta az italt. Így azután mindegyik ihatott egy kicsit. Kádár bácsinak nem tetszett az osztzkodás és mind a négyüket kituszkolta az ajtón.

– Azóta G.C.-ben járja ez a mondás:***

1914. ápr. 14. p.2.

*Gypsom**Erős, de mégis kilyukadt!*

A g.-i *májner* bodi elment látogatóba a komájához. Ilyenkor inni dukál rogyásig. Be is csíptek veszettül, majd virtuskodni kezdtek, hogy ki az erősebb. Az egyik leszedte a másiktól az inget, meg a lajbit. A másik meg nem nézhette tétlenül a csúfságot, előkapta hát a *csuri-bicskáját* és négy helyen is meglékelte az erős bodit: mert meg akarta nézni – vérbelű-e, mint a hevesi dinnye?!

– Ha valaki nagyon dicsekszik a testi erejével, és ráfizet, a környéken rámondják: ***

1913. aug. 15. p.2.

*Hammond, Indiana**Ez is öszvért hajtott óhazai módon!*

H.-n öszvért vett a fiának az egyik Mr. hogy kocsikázhasson vasárnap a kisember. Az egyik bodira rájött a virtus, hogy majd ő megmutatja hogyan kell hajtani öszvért óhazai módon. De az öszvértnek nem tetszett az óhazai hajtás és a bodival végigboronálta az utcát.

– Ha valaki felsül valamivel, az ottani magyarok rámondják:***

1920. máj. 1. p.2.

Harlem, New York

211.

Temetés Harlemben!

Temetés volt a Harlemi Egyletnél. Utána tort ültek, s két bodi összetalálkozott a bárasztalnál. Kérdezi az egyik, mi voltál otthon? — Mesterlövő. — Én meg erőművész! — Nosza összeugrottak, mint két harci kakas és többször is földhözvágták egymást. A végén az egyik így szólt — Hát te vagy a győztes, de tedd meg, ezt és egy sörös kupát úgy összeroppantott, mint egy tojáshéjat, persze a keze is csupa vér lett, s a vérrel lefecskendezte a másikat. Otthon, mikor hazaért sikoltoztak, összeszaladt a szomszédság s még a tűzoltók is kirukkoltak, azt hitték agyonszúrták a gazdát.

— Azóta nem tanácsos arról beszélni előttük, hogy mikor lesz: ***

1908. márc. 15. p.2.

212.

Orrba ütötte a szerencse, mint a harlemi magyarokat!

Két h.-i magyar munka után járt. Mivel pedig nem kaptak, útnak indultak a nagyvárosnak. Járkálás közben megszólalt az egyik: — Hej, csak orrba ütne a szerencse és találnék 10 centet legalább, hogy 2 pohár sört vehetnék rajta. Mennek tovább. Egyszer csak felkiált az egyik: — No, Józsi, itt a szerencse. Lenyúlt a földre és fölvelt egy vastagra tömött bugyellárist. Nagy lett az öröm. Reszkető kézzel kezdték bontogatni, de végül is, hogy mi volt benne, arról jobb hallgatni.

Azóta mondják a h.-i magyarok, ha valakit nem kívánt dolog ér: ***

1908. szept. 15. p.2.

Harvey

213.

Budapesten nem tudják a nevét, mint a H.-i Mr.-nek!

H. — az egyik Mr. alaposan beszédett a jóból és rájött a dalolhatnék. Minden áron valami budapesti nótát akart énekelni, de a cimborája figyelmeztette, helyi nótát daloljon inkább, mert a *policok* nem szeretik a budapesti nótát. A Mr. nem engedett a 48-ból és rákezdte: „Budapesten nem tudják a nevemet...” De erre hirtelen nyakoncsípte a *polic* és *komának* szólította. 20 dollárjába került a dalolás.

— Azóta, ha valakit csendháborítás miatt csíp meg a *polic* a környéken rámondják:***

1909. dec. 1. p.2.

Harrisburg, Illinois

214.

Ez az ablakon át vizitelt!

H.-ban két bodi udvarolt egy szemrevaló özvegynek. Egyszer aztán baj esett: az egyik udvarló már csapta a szelet, amikor megérkezett a másik, s az özvegy hirtelen becsapta előtte az ajtót. A bodi mérgében nekidőlt az ajtónak és feszegetni kezdte. A bent

levő udvarló meg az özvegygel együtt a másik oldalon nyomta az ajtót, hogy be ne szakadjon. A bodi végül is megunta a feszegetést és hirtelen az egyik oldalablaknál termett és beugrott a szobába de pechére az üvegek közé esett és véresre vágta magát az üvegcserepeken.

– Most, ha valaki nagyon ráfizet az erőszakoskodásra, H.-ban rámondják:***

1918. márc. 15. p.2.

Hastings, Pennsylvania

215.

Ezt is korpán hizlalják!

A h.-i Mr. azzal dicsekedett a szalonban, hogy van két szép malaca, azokat szeretné kisorsoltatni. A szalonos, aki tudta, hogy a Mr. az előző napon vett két zsák korpát, megkérdezte: – Mi lesz a korpával, ha kisorsolja a malacokat? – Hászen megmaradnak a burdosok!

– Azóta szólás-mondás lett H.-ban:***

1918. jan. 18. p.2.

Hegwich, Illinois

216.

Megitta a mosogató vizet!

H.-en az egyik magyar bodinak széles kedve kerekedett; kivágott az asztalra 10 centet, hogy hozzanak neki egy *pél* sört. A másik bodi meg is hozta. A Mrs. éppen vacsorához készült és a húst mosta egy hasonló *pél*-ben, de közben felsírt a gyerek, így hát beszaladt hozzá, a *pélt* pedig, amiben a húst mosta, szintén az asztalra tette. A jókedvű bodi felkapta, és nagyot húzott a mosogató léből; észre sem vette volna, de a torkán megakadt a csont.

– Ha valaki téved H.-m, rámondják:***

1911.máj. 1. p.2.

217.

Négykézláb járt, mint a h.-i Mr.!

Az egyik bodi meglátogatta a vele dolgozó Mr.-t, hogy ütné a bakancsára valami jóféle talpat. Erre ittak egyet, majd útnak indultak, közbe behívták őket újabb ivások végett az *aptészre*. A nóta vége az lett, hogy a bodit ketten vitték haza, a Mr. pedig a biztonság okáért négykézláb mászott le az *aptészról*.

– Azóta, ha valaki jó beitalozik a környéken rámondják:***

o.utt.

Heilwood, Pennsylvania

218.

Kiolvastatta, mint a h.-i bodik a pénzt!

Nagyon megörültek a h.-i bodik, mivel *peda* volt, s miután vagy három hét óta nem

láttak pénzt, nagy murit csaptak a *peda* örömére. A nagy multság vége az lett, hogy megúszták a havat, a pénzüket meg elvesztették. Lett nagy ijedelem, lapátolni kezdték a havat, de a pénz csak nem került elő. Másnap aztán dézsákba szedték a havat és elkezdték tűzön olvasztani, de az elveszett pénz csak nem akart kiolvadni.

— Most, ha valaki H.-ban ráfizet a multságára, rámondják:***

1912. febr. 15. p.2.

219.

Elaludta, mint h.-i lány a kenyérsütést!

A h.-i Mrs. elment látogatóba és a lányára bízta a konyhai dolgokat. Csakhogy sokáig elmaradt, s így a kenyérsütés is a lányra maradt. Beesteledett, amikor a kenyeret a sütőbe rakta és közben elszundikált. Sokáig aludt, ezalatt az egyik bodi kiszedte a kenyeret a sütőből. Mikor a lány felébredt, nagyon megijedt, hogy hová szálltak el a kenyerek a sütőből.

— Most a környéken, ha valaki elmulaszt valamit, rámondják:***

1913. jan. 15. p.2.

220.

Megmutatták neki az aranyfogat!

H.-n az egyik Mr. el akarta adni a tehenét. Jött is vevő, mindent elrendeztek és megitták az áldomást is. Majd a vevő kiment az istállóba megnézni a tehen fogait, de az veszetül ugrálni kezdett, mire a vevő éktelenül elkáromkodta magát: — Ejnye, erre-arra teremtetted, talán aranyból vannak a fogaid, hogy nem akarod megmutatni?! A vevőt kísérő Mr.erre nagyon megsértődött, mert az előző nap rakatott magának aranyfogakat. Az lett a nóta vége, hogy a vevőt kiebrudalták a portáról.

— Azóta, itt, ha valakit barátságtalanul tuszkolnak ki valahonnan, rámondják:***

1917. jan. 1. p.2.

Herborg, Indiana

221.

Elkésett a lakodalomról!

Lakodalom volt, H.-on, és meghívtak rá boldog-boldogtalant. Két okos és erős ember hírében álló bodit is meghívták. A lakzi előtt azonban leítették magukat a jóféle mérgesből, s éjjél után, mikor a lakziba indultak a rendőrök vették őket pártfogásba, hiába mondogatták, hogy ők első legények; sőt fejbe is kólintották őket. Ezután a bodik beleegyeztek a *komaszgba* és egy szalonsznak kellett kiváltani őket.

— Most, ha e vidéken, valaki beszeszel és meggyúlik a baja a rendőrséggel, akkor a fejükre olvassák:***

1913. szept. 15. p.2.

Ezzel is megittatták a szenteltvizet!

H.-on egy magyar Mr.-hez két *ájrís* vendég volt hivatalos. A magyar kedveskedni akart nekik és levett egy üveget a polcról, amelyben szentelt víz volt. Itták, kóstolták az *ájrísok*, de nem szóltak semmit, s mikor a gazda is ivott az üvegből, akkor tudta meg, hogy az bizony nem ködmönlé. Behívták a Mrs.-t és ő mondta meg, hogy az a szentelt-vizes üveg. A gazda kérdezte a vendégeit miért nem szóltak erről. Azok úgy vélekedtek, ha már ők ittak belőle, igyon csak a gazda is. Így itták meg a szenteltvizet ködmönlé helyett H.-on.

— Ha valakit megréfálnak, a h.-iak rámondják:***

1921. márc. 1. p.2.

Himlerville

Ingyen harangozzanak neked, de minél előbb!

A h.-i burdosházban laknak a *cingel bodik*, akik a tágas, virágokkal diszített *porcson* szoktak kaszinózni. Két újságos hiéna vetődött arra és több bodit be is húzott az újságrendelésbe. De egy sokbeszédű bodiból, még a *tippli* sem tudta volna kirázní az előfizetést. A tréfás újságnál az volt a kifogása, hogy nem akar nevetni, a másik lapnál meg az, hogy nem akar sírni. Szóval, nem fizetett, de erősen mondogatta, hogy Amerikában már nagyon sok pénzt elharangozta az *indsáj*.

— Erre az újságos azt kívánta neki, ami ott szólás-mondássá lett:***

1922. júl. 1. p.2.

A h.-i bucsér küldjön neked velőscsontot!

Elment a Mrs. a *bucser*hez és jófajta levescsontot kért tőle, merthogy erős munkában vannak a bodik és jó levest akar főzni vacsorára. Mikor a *bucser* válogatott megjegyzések közepette odavágta a húst, az asszony megjegyezte, hogy nem ártana egy kis velőscsontot is tenni hozzá, mert a bodik szeretik kenyérre kenni a velőt. A bucsér a tőle megszokott *mezőhegyesi tájszó*lással felelt a Mrs.-nek és olyan velőscsontot kívánt a lencséjébe, amitől még az ajtófélfá is elsápadt.

Azóta a h.-i magyarok mondogatják is egymásnak, ha valakinek beolvasnak:***

1922. aug. 15. p.2.

Holden, West Virginia

Megpaprikázták, mint a Riska tehenet!

A h.-i Mr. nagyon erős paprikát hozott a *stórból*, s a bodik csak úgy prűszköltek a levestől. Édes paprikát kértek az ételbe a bodik, csak hogy erre a Mrs. még jobban megpaprikázta az ételt, hogy hamarabb elfogyjon az erős paprika. Az egyik bodi ellopta a még meglévő paprikát és az istállóban a Riska tehen abrakja közé öntötte, hogyha leölik

az állatot, a Mrs. megspórolhatja a főzésnél a paprikát.

– Most, ha Mrs. ízetlen ételt talál fel, H.-ban rámondják:***

1914. ápr. 15. p.2.

Homestead, Pennsylvania

226.

Ez is mosogatni segített a Mrs.-nak!

Szerelmes természetű volt a h.-i bodi, de azért rettenetesen affektált. Udvarolni kezdett a Mrs.-nek, s amint elment a Mr. a bodi máris ott termett, hogy a Mrs.-t mulattassa. Ebből baj támadt, mert a Mr. akkor jött haza, amikor a bodi éppen mosogatni segített a Mrs.-nek. A segítségért aztán a bodi két kannát kapott a fejébe a Mr.-től. A szerelmes bodi nemcsak a háztól *muffolt* el, hanem a városból is elillant.

– Azt mondják H.-ban, ha valaki megugrik a városból:***

1914. nov. 1. p.2.

227.

Ez is jegyendőket kapott!

A h.-i bodik az újabb időkben nagyon *lájkolják a görliket*, mivelhogy a bodik most nem dolgoznak, ellenben a lányok igen jól keresnek. Egyszer összebeszéltek és elmentek udvarolni a bodik, ha már nekik nincs is *manijuk*, majd a lányok kisegítik őket. De a *görlik* megtudták a csalafintaságot és megírták a *felájuknak*; hogy kiadják a *bodiknak* a *tájmot*. A levelet kiszögezték a bodik lakásának a *fencére*. Mikor a bodik este lejöttek az *aptészről*, nagyon megörültek a fehérségnek a sövényen és azt hitték, hogy a *görlik* kiakasztották a jegyendőjüket és minden *órájt*. Mikor gyufát gyujtottak, rájöttek a tévedésre, s a többiek kinevették őket.

– Ha azóta valakinek kiadják az útját H.-n a többiek ráolvassák:***

u.ott.

228.

Feltolták, mint az east-endi görlik a brugóst!

Nagy bált rendezett az egyik h.-i magyar egyesület; Mivel más bál nem volt a városban két *görli* elhatározta, hogy ők is pártolják az egyesületet és elmentek. De korán érkeztek, és látták, hogy még senki sincs ott. Már azt hitték, hogy elmarad a bál, mikor megjöttek a *cigányok* és ezeknek kinyitották a termet. A kövér brugós nem tudott felmenni a lépcsőn, mire a *görlik* segítették feltolni a lépcsőn a brugóval együtt. Hálából muzsikált nekik, ők meg egymással táncoltak, de annyira, hogy mire az igazi bál megkezdődött úgy kifáradtak, hogy nem volt erejük táncolni.

– Ha valaki e vidéken elfárad a táncba, rámondják:***

1914. dec. 15. p.2.

Nem kér betegsegélyt, mint az egyleti elnök!

Beteget jelentett a h.-i egyleti elnök. Betegsége alatt sem vetette meg a jófajta mérgeket, sőt annyira beivott belőle, hogy összeesett az utcán és az ágliusok kézenfogva vezették haza. Mikor kijózanodott elment a gyűlésre, de a tagtársak azt szavazták, hogy neki nem jár betegsegély, mert ivott. Az elnök kijelentette, hogy ő nem is kér betegsegélyt, mert ő csak az ágliusokat kérte, hogy kísérik haza.

– Most, ha valaki benyakal és úgy kell hazavezetni, rámondják:***

1915. jun. 1. p.2.

Megbosszulja magát, mint a h.-i péklegény!

Egy ájris péklegény nagyon haragudott a magyar *bász*-jára, mert az mindig azt kívánta tőle, hogy a dagasztó edényeket tartsa tisztán és fehér ruhában dolgozzon a műhelyben. Végül elhatározta, hogy megbosszulja magát. A kemence körül bogarak fészkelődtek, hát azokból egy párat belesütött a kenyérbe. Az egyik magyar Mr. vásárló megtalálta az undorító férgeket a kenyérben és panaszt tett a *klájernél*. A tárgyaláson aztán kiderült, hogy az ájris péklegény tette a kenyérbe a bogarakat. Azonnal lefűlelték, három napra lecsukták és még 50 dollár pénzbüntetést is fizettettek vele.

– Azóta ott, az ilyen csúf esetre rámondják:***

1915. okt. 15. p.2.

Átváltoztak, mint az east-endi görlik!

Három h.-i *görli* megírgyelve az áglius *görlik*től, hogy azok puderezve és fátyollal sétálnak a városban. A *stórban* minden kelléket bevásároltak maguknak és be is kenték magukat: de bizony, gyakorlatuk nem volt hozzá. Ráragadt a fátyol a sok kenyőcsre, festékre. Alig tudták lemosni magukról, az arcuk meg olyan fakószínű lett utána, mint őszszel a megfakult falevél.

– Most, ott, ha valamelyik lány fátyolt hord és puderezi magát, rásütik:***

1916. márc. 15. p.2.

Ez is az ágy alól fizet!

A h.-i Mr. nagyon dicsekedett, hogy ő eladta a házát és ő is már az előkelő magyarok közé tartozik. Történt pedig, hogy elkerült hozzá napilapja ügynöke, hogy *bekol-lektálja* a hátralékot, mire a Mr. bebújt az ágy alá, s onnan hallgatta a feleségét, aki menetetőzött hogy nincs itthon a férje, s nélküle nem fizethet elő.

– Ha valaki nagyon dicsekszik és nem fizet, H.-ban rámondják:***

1918. jan. 1. p.2.

233.

Jó szaga volt, mint a h-i früstöknek!

A bodi megsérült a gyárban és bevitték a kórházba. Amikor a Mrs. értesült a dologról a Mr.-el együtt elment meglátogatni, de előbb a másnapi húst feltette a kályhára. Mikor visszaértek a látogatásról a ház tele volt rendőrökkel és tűzoltókkal. Az árván hagyott hús ugyanis lángot fogott. A nagy füstszaga a szomszédok kihívták a tűzoltókat. A bodik másnap reggel nem kaptak früstököt, s mondogatták egymás között, hogy jó lehetett az a früstök, mert a tűzoltók is odamentek a szagára.

— Azóta, ha valakinek fuccsba ment a terve, H.-on rámondják:***

1918. szept. 1. p.2.

Homeville

234.

Kozákot kerget, mint a homevillei bodi!

Egy bodi ott élösködött H.-ban. Hogy a tél hidege meg ne vegye szegényt, egy Mr. befogadta első *helper*-nek, bébit dajkálni. Tetszett a jó meleg szoba a bodinak, de a gyereksírás nem. Akkor a Mr. vett egy tehenet — őrizze azt, az nem sír. Ott ült a bodi egész nap az istállóban és újságot olvasott, amelyből kiolvasta, hogy a magyarok megkergették a muszkákat. Ekkor úgy nekilelkesegett, hogy a Riskát kergette egész nap. Késő este jött meg, mondván: — Azt hittem egy kozák áll mellettem, hát megkergettem, de elszökött.

— Most, ha ott, valaki bolondot tesz, rámondják:***

1914. dec. 15. p.2.

Hooversville, Pennsylvania

235.

Nem szelel!

H.-ban az egyik magyar háznál kifogyott a sör, pedig a bodik nagyon szomjasak voltak, s az egyikük elment sört kölcsönözni a *sandiba*. Ott egy tréfás bodi a pincében megtöltött vízzel egy hordót és a kérő bodinak adta. Otthon megörültek a hordónak, csapra is verték, de a sör nem jött. — Üsd beljebb a csapot, mert a végén megakad a dugó. — A bodi beljebb ütötte a csapot, majd odaszólt: — Most meg nem szelel. — Hisz a jó sör nem szelel vélte az egyik. Majd a végén kisült, hogy a hordóban víz van.

— Ha valakit H.-n megtréfálnak, rámondják:***

1912. nov. 15. p.2.

236.

Ez is polyákul mulatott!

A h.-i Mr. elment a városba egy kis mérges irányában. Ott beszedegetett a jóból és haza is vitt egy üveggel. Közben össztalálkozott egy polyák Mrs.-el és nagyba csapta neki a szelet. Mulatozás közben a magyar Mr.-nek megjött a felesége és a Mrs.-k összeszaladtak: a polyák feldöntötte a magyart. A polyák Mr. is beleszólt a dologba és a vé-

gén a magyar Mr.-nek meggyűlt a baja otthon is.

– Most aztán, ha valaki tilosban jár és baj lesz belőle, H.-n rámondják:***

1913. jun. 16. p.2.

237.

Virtusos, mint a h.-i bodi!

A h.-i legény összeveszett a helyi tót legényekkel és dühében útjukat akarta állni, de mikor azok utána dobogtak, csak elszaladt hazafelé.

– Ha valakinek virtuskodás után inába száll a bátorsága, rámondják a környéken:***

1914. febr. 1. p.2.

238.

Párbajozott, mint a h.-i bodi!

Kétféle vallású bodik tanyáztak az egyik h.-i burdosházban, s mindig veszekedtek a vallásuk védelmében. A végén abba maradtak, hogy bírkózásban döntenek el kinek van igazsága, de a Mr. kikergette őket a házból. Akkor az egyik azt gondolta, menjenek ki az udvarra párbajozni. Ki is mentek, de mikor a furkósbottal a kezükben szembenálltak egymással, úgy megijedtek, hogy azonnal kibékültek egymással, s bevonultak a házba béke poharat üríteni.

Ha valaki most, ezután gyáván viselkedik H.-n, rámondják:***

1915. jun. 15. p.2.

Indiana államból

239.

Leénekli, mint az indianai presbiter az orgonát!

Egyházi tisztviselőket választottak az egyik i.-i ref. hitközségben. Az eskütétel alatt az egyik presbiter olyan rettentő hangon énekelt, hogy az orgonista abbahagyta az orgonálást. Dühös lett erre a presbiter és azt mondta, hogy: – Legközelebb leénekli az orgonát a karzatról!

– Ha valaki ott, félreviszi az éneklést, rámondják:***

1908. jun. 1. p.2.

Jackett, West Virginia

240.

Pianózik, mint a Red-Jacketti Mrs!

A Mrs. nagyon kötötte az ebet a karóhoz, hogy ő milyen jól tud pianózni, de ezt senki sem hitte el neki. Eerre beszédett egy pár pohár mérgest, s átment a szomszéd angliusz Mrs.-hez a bodik kíséretében, hogy engedje őt pianózni. A hengegő asszony levettette a cipőit és minden félóránál akkora csapott a pianó billentyűire hogy a bodik majd meg-süketültek tőle. Az angliusz Mrs. pedig *girárét* mondott az egész társaságnak és kikergette őket a házból.

– Most, ha valaki nagyon hengeg valamivel és felsül, RJ.-n, ráolvassák:***

1915. jun. 15. p.2.

Johnston City

241.

Ezt is megcsúszkáltatták!

JC.-ben az egyik öreg bodi nagyon megkívánta a ködmönlevet és könyörgött az egyik *stórosnak*, hogy szerezzen be neki egy kis testi italt. A gavallér *stóros* kijelentette, hogy szerez egy *kvartot*, ha a bodi elcsúszik 500 *yardot* a püspökfalatján. El is indult a bodi, de 25 *yard* megtétele után lemondott a ködmönléről. A *stóros* pedig úgy vélte, hogy magyar ember megtartja a szavát. Erre újra nekiindult a bodi, de közben lihegve mondta, hogy illet 25 *kvartert* sem cselekedne. S mire útja végére ért úgy kilett, hogy a mérges sem kellett neki: azt a többi bodi itta meg az ő egészségére.

— Most, ha valaki drágán fizet meg valamiért, a környéken rámondják:***

1922. szept. 1. p.11.

Joliet, Illinois

242.

Várja, mint a jolietiek, a tiszahátit!

Az egyik j.-i ületember finom tiszaháti dohányt rendelt az ügyfeleinek és azt ígérte ajándékba. De a dohány csak nem jött. A fölbiztatott emberek naponta jártak érdeklődni az ajándékért, de hiába.

— Ha ott, most nagyon várnak valamit, de hasztalan, rámondják:***

1912. jul. 1. p.2.

243.

Öngyilkos lesz, mint a j.-i bodi!

Nagyon szeretett volna megházasodni a bodi, csak hogy fiatal volt a *görlje*, így hát várnia kellett volna. Addig nógatta a *görlit*, hogy mikor lesz már valami, hogy az *kiadta neki a tájmot*. Erre bánatában kijelentette a bodi, hogy elemésztí magát, s megivott otthon egy üveg ecetet. Persze nem halt bele, de még egy hónap múlva is savanyú volt előtte a világ.

— Ha valaki fenyegetőzik és azt nem váltja be, a környéken ráolvassák:***

1913. nov. 1. p.2.

244.

Rusznit evett, mint a j.-i bodi!

A bodi egy *tallért* kért a Mrs.-től, hogy a szomszéd *stórban* rusznit vegyen. El is ment a *grosszeristához*, de nem tudta, hogy miként hívják a muszkahalat angolul. Mutatta a levegőben, hogy kicsit és fish-t akar. Az angol *stóros* nem értette, de végül a bodi talált egy halashordót és rámutatott. Otthon derült ki, hogy egy heringet adtak neki.

— Most, ha valaki J.-ben csalódik a vásárlásnál, ráfogják:***

1915. márc. 1. p.2.

245.

Megváltották, mint k.-i bodik a vasútjegyet!

Az egyik magyar lap hirdetéséből kisütötték a bodik, hogy Coloradóban 500 munkásra van szükség. Összebeszéltek 14-en, hogy elmennek oda. Titkárt választottak, levelet írtak, ahogy dukál. Jött is a levél az *ágenttől*, hogy fizessenek be fejenként 18 dollárt, s akkor leviszi őket Coloradóba. Az egyik pénzes bodi vállalta, hogy megelőlegezi a pénzt, amit el is küldtek. Két hétig a bodik mást se csináltak, mint a *dipón* strázsálták az *ágentet*, de bíz az nem jött.

— Mondogatják is ott, ha valakit becsapnak:***

1911. ápr. 15. p.2.

246.

Elofvasta, mint k.-i bodi a levelet!

Az egyik Mr. egy cégtől három levelet is kapott: magyar, angol és tót nyelven volt írva. Volt a házban egy bodi, aki azzal dicsekedett, hogy ő négy nyelven is tud, ha kell. A Mr. meg akarta tréfálni és odaadta neki a tót nyelven írt levelet, amiből a bodi azt olvasta ki, hogy a Mr-t tisztelteti az Express Ádám sógora és kéri küldje meg neki amivel tartozik. (A levél éppen ellenkező tartalmú volt.) A Mr. és a többi bodi nagyot mulatott a fölsült bodin és elolvasták neki a magyar nyelvű levelet.

— Most, ha ott, valaki olyasmivel dicsekszik, amihez nem ért, ráolvassák:***

1911. máj. 1. p.2.

Kearsarge, Michigan

247.

Fölemelték a kárét, mint a k.-i bodik!

A k.-i bodik leejtették a *káréjukat* a bányában a sínekről. Sehogy se tudták visszahelyezni. Mire az egyik fogta magát és lefeküdt, a másik meg ráált: így aztán sikerült a kocsit felállítani. A lefekvő bodi meg nyomta az ágyat vagy tíz napig.

— Most, ha valakit úgy visznek haza, hogy az értelmetlen erőlködésbe belesül, K.-n ráfogják:***

1916. ápr. 15. p.2.

Keyseer, Pennsylvania

248.

A kilincset keresi, mint a k.-i bodi!

K-n az egyik magyar alaposan beszedett a jóból. Mikor hazabotorkált, nem tudott felmenni az *aptészre*, ezért lebandukolt az istállóba. Azt hitte, hogy az *aptészen* van és nekifogott a vetkőzéshez. A ruhákat a Riska nyakába akasztotta, mire az hatalmas rúgással válaszolt. — Nono, Mrs. hiszen nem muszáj haragunni — vélekedett a megrugott bodi. A tehén erre még egyszer rúgott, amire a bodi elkezdett hatalmasan kiabálni. A többiek leszaladtak a lámpával és megtalálták, amint négykézláb parádézott a tehén mellett.

– Mit keresel? – kérdezték. – A kilincset! – válaszolta.

– Azóta a környéken, ha valaki pityókásan nem találja az utat, rámondják:***

1908. nov. 15. p.2.

Kenmore

249.

Meglötte, mint a kenmorei Mr. a kályhát!

A k.-i burdosgazda egy éjjel zörgést hallott az udvarról és azt hitte, hogy a húst lopják a füstölőből. Kapta a revolverét, kinézett az ablakon, hát látta, hogy ott valami sötét van és kétszer rálőtt. A lövések zajára felébredtek a házbéliek és kimentek megnézni, hogy mi történt. Akkor derült ki, hogy a Mr. ijedtében az ablak alatt sötétlő kályhát lőtte meg.

– Ha valaki ijedtében bolondot csinál K.-n, rámondják:***

1914. máj. 1. p.2.

250.

Hátat fordítottak neki!

Az egyik k.-i háznál a bodik kiültek a friss levegőre a ház elé, s később kiült egy görli is és társalogni kezdtek. Az egyik bodi így kezdte: – A frászkarika üssön belé, mit fordít nekem hátat. De még ezzel sem elégedett meg, hanem bement a Mrs.-hez panaszra a házba. A Mrs. azt felelte, hogy hat legénynek nem nézhet egyszerre a szemébe a lány. S hiába okvetetlenkedett a bodi, a vége az lett, hogy *kikapta a tájmot*.

– Ha valaki, valami csekélység miatt megharagszik, e vidéken rámondják:***

1914. júl. 1. p.2.

251.

Lánykérőbe készül, mint a k.-i bodi!

A bodi K.-ba ment. Útközben régi, jó hazai szokás szerint sokat ivott, hogy bátorságot merítsen és persze alaposan elázott. Valahogyan mégis eljutott a lányosházhoz, de olyan furcsán kopogtatott, hogy az üvegajtó összes ablakai betörték. A görli pedig úgy megijedt, hogy a szomszéd Mrs. mosta föl. A bodinak persze azonnal *kiadták a tájmot!*

– Most, ha valaki ott nagyon berüg, rámondják:***

1915. márc. 15. p.2.

252.

Ez is a kemencében maradt, mint a lakodalmas kalács!

K.-n lakodalomba hívták a magyar bodikat. De azok ott nagy méregbe gurultak, mert a banda nem tudott magyar nótákat játszani. Verték az asztalt és azt kiáltották:

– Ha már nincs magyar nóta, akkor jöjjön a kalács! De azt se kaptak, mert még a kemencébe sült. Erre nagymérgesen hazamentek.

– Ha valaki elkésik valamivel, a k.-i magyarok rámondják:***

1920. ápr. 15. p.2.

Ezt is megcsókolta a kutya!

A k.-i bodi húsvét alkalmából alaposan felöntött a garatra. Hazafelé megugrott vele a föld és ő szépen hasrafeküdt. Vele volt a fekete kutyája és a hűséges állat gazdáját megszajnálva elkezdte nyalogatni a képes felét. A bodi kissé feleszmélt a barátkozásra és mondta is a Kormosnak: — *Gimi kisz!* (Kérek puszt.)

— Azóta, ha valaki a sárga földig leissza magát, K.-n rámondják:***

1918. máj. 15. p.3.

*Kóner**Nem bánja, mint májner a sztrájkot!*

K.-n az egyik *májner bodi* ugyancsak mondogatta a sztrájk előtt, hogy ő nem bánja, ha egész éven át tart is, mert ő kibírja. A 2. héten már azonban annyi pénze sem volt, hogy cigarettát vehessen és most a fogát szívja, hacsak meg nem kínálja valaki cigarettával.

— Ha valaki túlságosan dicsekszik a nincstelenségével K.-n, a fejére olvassák:***

1912. máj. 15. p.2.

Meggondolta magát, mint a k.-i bodi!

A k.-i bodi nem viselte jól magát a gyűlésen és ezért 50 cent bírsággal sújtották. A bodi mérgében otthagya a gyűlést. Másnap aztán megbánta a dolgot és kijelentette, hogy ezentúl jól fogja magát viselni.

— Ha valaki a legényeskedést hamar megbánja, K.-n rámondják:***

u.ott.

*„Karapeszi”**Ez is beházasodott, mint a k.-i bodi!*

A k.-i bodi megunta a magános életet és feleségül vett egy 60 éves mamuskát. Úgy számított, hogy majd az is dolgozik a gyárban és jól megélnék majd. Csakhogy balul ütött ki a dolog, mert az asszony a férje keresetét magára íratta és nem akart olyan házba költözni, ahol nincs meg minden kényelme. A bodi most már szeretne megszabadulni tőle, de attól tart, hogy *komának szólítják* és így csak tűri a sorsát.

— Ha valaki számításból nőszül és belebukik, a környéken ráolvassák:***

1918. okt. 1. p.2.

Kreznich, West Virginia

257.

Ez is annyit mondott, mint a k.-i násznagy!

K.-ban nagy magyar lakodalom volt. A vacsoránál még a kutyák is kávé ittak. A vacsorát a násznagynak illetet volna megköszönni, de nem szólt egy szót sem, csak felállt, állt egy darabig szótlanul, majd leült.

— Ha valakibe belefagy a szó, e vidéken rámondják:***

1917. szept. 1. p.2.

Kuperville

258.

Mindenkit megtanított, mint a k.-i bodi!

Kitör a virtus a magyarból, különösen, ha beszéssel. Az egyik bodiból is kitört és a szalon vendégeit kidobással fenyegette. A szalonnos megunt a virtuskodást és szépen kitette az utcára. De a bodi nem azért bodi, hogy hagyja magát. Valahogy szerzett egy piszkavasat és rettentő hangon ordított, hogy senki se közeledjen hozzá, mert ő mindenkit megtanít. Arra járt egy ánglius, aki nem értette a magyar szót, mögéje ment és úgy bokszolta mellbe, hogy a piszkavas kiesett a kezéből, s a bodi hasravágódott és az orrával túrta a poros anyaföldet.

— Azóta, ott, ha valaki nagyon legénykedik és póruljár, rámondják:***

1915. aug. 15. p.2.

Lackawanna, New York

259.

A kecskének köszönt!

L.-n az egyik bodi alaposan beszedegetett a mérgesből és hazamentében köszönt egy kecskének, de az nem fogadta a szíves köszönést. Megdühödött erre a bodi, hogy majd ő megtanítja a móresre. A kecskebák nem vette semmibe a dolgot, nekiszaladt a bodinak, hogy csupa kék folt lett másnapra.

— Most, ha valakit jól helybenhagynak, a környéken rámondják:***

1911. okt. 15. p.2.

260.

Kivágta, mint Halász a tojást!

L.-n Halász gazda elment a stórba, egyet-mást bevásárolni. Több ismerőseivel összetalálkozott ott és elkezdődött a szokásos virtuskodás. Azon vitatkoztak, hogy melyik tudja huszárosabban kivágni a karját. Halász gazda nem hagyta magát és olyan huszárosan kivágta a karját, hogy a kezében levő tucát tojás ezer darabra tört.

— Ha valaki virtuskodás közben kárt szenved, L.-en rámondják:***

1913. nov. 1. p.2.

Ez is jóllakott kenyérrel!

Három l.-i bodi valamilyen ügyben Buffalo városába utazott. Útközben megéheztek és egy finom amerikai szálló éttermébe mentek be. A pincér elébük tette a hideg vizet, vaját és a puha kenyeret. Nekiláttak és várták a vacsorát – mert nem is kérték. Mikor aztán a 3. kosár kenyeret is megették és még mindig nem volt vacsora lehordták a pincért, hogy harmadszorra tegnapi kenyeret hozott és otthagyták a restaurantot, ahol olyan cudarul bánnak a magyarral.

– Ha most L.-n valaki ok nélkül haragszik, rámondják:***

1913. nov. 15. p.2.

*Ledford**Lájsznit kapott, mint a l.-i muzsikusok!*

L.-ről három muzsikus bodi elment Harrisburgba muzsikálni, ahol alaposan beszélgettek a jóból és mikor hajnaltájt hazafelé cifrázgatták a lépést, rájuk jött a dalolhatnék és torkuk szakadtából fűjták, a Csicsónét. Az álmából felriasztott *policnak* nem tetszett a dolog és komának szólította őket, akik a hűvösön aludták ki mámorukat és másnap fejenként 9 dollárt fizettek a földi igazságért.

– Azóta ott, ha valakit lecsuknak és sokba kerül neki a szállás, ráolvassák: ***

1912. jan. 15. p.2.

Adjanak egy kést!

L.-on az egyik bodi a postára igyekezett, s egy másik bodi tréfából leütötte a kalapját. Arra ment egy ánglius, aki nem értette a dolgot és védelmére sietett a bodinak és amúgy ánglius módra alaposan orron törülgette a kalaplevegőt. A magyar bodi nem értett az ánglius *fájt*-hoz és egyre azt kiabálta: – Adjanak egy kést, hadd szúrom le!

– Ha valaki ott, dühbe gurul, rákiáltanak: ***

1912. jul. 15. p.2.

Szép, mint a rücskös nóta!

A l.-i bodik dalárdát akartak alakítani. Voltak az összegyűltek vagy 12-en. Volt köztük három Mrs. és egy ragyás bodi. Az egyik Mrs. folytonosan ezt a nótát énekelte: – Megérem még azt az időt, Rücskös, te leszel a párom! – A ragyás bodinak igen tetszett a nóta és váltig biztatta a Mrs.-t, hogy csak énekelje tovább, mert az nagyon szép.

– Ha valamit L.-n meg akarnak dícsérni, rámondják:***

1912. szept. 15. p.2.

265.

Rányomta a pecsétet, mint a l.-i Mrs. a kontraktusra!

A l.-i bodikban ágaskodott a virtus kutyamódra. De nem tudták kigondolni, hogy mitévők legyenek. Ekkor beállított egy újmagyar hegedűvel a hóna alatt, hogy ő karmester. Mindjárt el is határozták a bodik, hogy ők muzsikás együletet alapítanak, már csak a kontraktust kell megírni. Meg is írták és elkezdődött a zenebona, meg a tánc. De azért tanakodtak még, hogy jó lesz e a kontraktus pecsét nélkül? Ezt már nem állta tovább a Mrs. a burdos vezetője: lekapta a paucsát és úgy rányomta a pecsétet az egyik bodira, hogy a többiek is elmenekültek: ki ajtón, ki ablakon.

— Azóta erősen emlegetik ott azt a kontraktust, amelyre a Mrs. rányomta a pecsétet!

1913. jan. 1. p.2.

266.

Ez is az ágy alól beszél!

Nagyon melege volt a l.-i Mrs.-nek és kínjában befeküdt az ágy alá, de nem zárta be az ajtót. Közben egy vidéki bodi érkezett a házhoz. Illendően bekopogtatott, majd benyitott. Nagysokára megtalálta a Mrs.-t az ágy alatt, de az nem volt hajlandó onnan kijönni és csak az ágy alól diskurált a bodival.

— Most, ha valaki nagyon húzódozik valamitől, e vidéken rámondják:***

1913. aug. 1. p.2.

267.

Ezzel is megúsztatták a Kisky Rivert!

L.-n alapos kis offenzíva volt, mert a mindenféle nációhoz tartozó bodik korporációs pikniket rendeztek a város közelében egy bokros helyen. Néhány magyar Mrs. miután a Mr.-ek nem voltak hajlandók a hazatérésre, a többszöri felszólítás ellenére, elhatározták, hogy felosztatják a bandát. Elhívták a *nagybotú policokat*, de a Mr.-ek sem voltak restek és megúszták a folyót, *akárcsak a rátótiak a kölest*. Majd szégyenkezve hazaosontak, elmondani az estéli könyörgést a Mrs.-nek.

— Most, ha valakit alaposan megzavarnak, L. vidékén rámondják:***

1918. jun. 1. p.2.

268.

Ennek is külön bucserkönyve van, mégse tud enni!

L.-on az egyik háznál volt két becses macska, akik hamarosan kipusztították az egereket, majd felfalták a csirkéket és az egyéb szárnyasokat. Ezután nagyon kényesek lettek és nem ettek meg akármit. A Mrs. külön *bucserkönyvet* váltott nekik és borjúhúst adott enniük, de még ez sem volt elég jó nekik. Végül a Mr. megnézte a *bucserkönyvet*, s aztán kapta a seprőt és kiverte a két becses jószágot, még a sóprőt is utánuk vágta.

— Ha valaki nagyon kényeskedik az evésben, L.-n rámondják:***

1920. aug. 1. p.2.

Ez is olyan szagos, mint a l.-i borjú!

L.-n az egyik magyar háznál nagy becsben állt a tehén, csaknem annyiba vették, mint egy családtagot. Meglett a kis borjú is, s a kis legénykék kióvakodtak az istállóba borjút nézni. De a szaga nem tetszett nekik, erre kilopták a házból a lánytestvérük kölnijét, s a borjúra öntötték. Másnap reggel kitört a botrány emiatt.

— Azóta, ha valaki nagyon piperézi és szagosítja magát, a környéken rámondják:***
1923. márc. 1. p.2.

Lethbridge, Canada

Ördögöt ütött, akár a lethbridgeiek!

L.-ban az egyik este együtt ültek a magyarok az istálló oldalánál. Az egyik elaludt, mire a többiek odaszögezték a lajbiját a deszkához. Mikor ki akart menni, hirtelen viszszarántotta valami. Megijedt a bodi és torkaszakadtából kiáltozni kezdett: — Jaj! megfogott az ördög! — Kirohantak a háziak és ütötték-verték az istálló falát, mígnem a lajbi elszakadt és a bodi megszabadult.

— A l.-i magyarok, ha valakit megtréfálnak, rámondják:***

1908. jun. 1. p.2.

Lindenwille, New York

Kiszabták, akárcsak a bodi cipőjét a tengeri malac!

L.-ben az egyik magyar háznál nemcsak burdosokat tartottak, hanem tengeri malacot is. Ez egyszer kedvet kapott a bodi cipőjére, és mindkettőt lerágta egészen a sarkáig.

— Most, ha ott valamit elrontanak, rámondják: — No, ezt is ***

1908. dec. 1. p.3.

Szaladj, oszt térdeld meg a tömlőt!

L.-ben tűz ütött ki. Kigyulladt valami ócska sandi. A tűzjelre két magyar is kiszaladt oltani. Kapják a tömlőt, vagyis a *pájpót*. Csakhogy az megtáncoltatta őket, mire a két bodi rátérdelt a tömlőre és a víz a nyakukba ömlött.

— Azóta a magyarok, ha L.-n tűz van, azt mondják egymásnak:***

1909. febr. 1. p.2.

Lorain, Ohio

Megkerült, mint a l.- bodi pedája!

L.-n *peda* napján szokott lenni a *burd-fizetés* is. *Vacsora után minden bodi elszá-*

mol a gazdájával és fizet. Egy bodi, aki nagyon szereti az italt, azt kérte a gazdájától, hogy csak egy éjszaka hagyják a pénzével háltni. A gazda ebbe beleegyesült. Reggel a bodi eldugta a pénzét, majd lármázni kezdett, hogy kifosztották. Megdühödött erre a Mr. mert csak ő volt otthon az éjjel, a többiek éjszakai műszakban voltak: kért 5 dollárt a Mrs.-től, hogy elmegy a *klájerhez*, és *komának hivatja a bodit*. Az megijedt a fenyegetésre, és a bakancsából előkerült a *peda*.

– Most, ha valaki olyat keres, amiről tudja, hogy hol van, L.-n rámondják:***

1912. ápr. 15. p.2.

274.

Berukkolt, mint a l.-i bodik a lakzira!

L.-ben az egyik ismert magyar borbély a lakodalmát tartotta egy táncteremben, amely fényesen ki volt világítva. Két bodi a városból jövet meglátta a világosságot, s azt hitték valami egyleti multság van; hazamentek, kinyalták magukat, felvették az egyleti jelvényt és berukkoltak a lakziba. Ott látták be, hogy tévedtek, s a lakodalmi nép hahotája közben, kirukkoltak a teremből.

– Most, ha valaki rossz helyre nyit be L.-ben, ráolvassák:***

1912. nov. 1. p.2.

275.

Megsiratta, mint az anyadisznót!

L.-ban két zemplén-megyei magyar menyecske szomorú levelet kapott az óházából. Azt írták nekik, hogy odaveszett a nyolc malac az anyjával. Sírtak is egész nap, mert azt hitték az édesanyjuk halt meg. Mikor a férjek hazajöttek, sírva estek a nyakukba, elpanaszolván a nagy bajt. A férjek is elolvasták a levelet, s a félreértés eloszlott – a malacok anyja halt meg.

– Ha most valaki megfelelő nagy ok nélkül rémségesen elkeseredik, L.-ben rámondják:***

1913. márc. 1. p.2.

276.

Ez is megkapta a békebírói fizetést!

L.-ben két bodi összevitatkozott azon, hogy melyikük szebb és sikeresebb legény a *görlíknél*. Mikor már szóval nem győzték, ölre mentek. A jelenlevők között volt egy bodi, aki beleavatkozott a perpatvarba és kérte őket intézzék el szépen a dolgot. De vesztére cselekedett, mert a vitatkozók jól helybenhagyták.

– Most, ha valakit közbenjárás miatt jól megraknak, L.-n rámondják:***

1918. júl. 15. p.2.

277.

Kihúzták a fogát, akárcsak a bodinak a „szenvics”!

A l.-i bodinak fáj a foga. Igen spórolós volt, nem szerette költeni a pénzét, de csak el kellett neki menni a fogorvoshoz. Ott látta, hogy egy foghúzás 50 cent, 3 foghúzás

1 dollár. Ekkor visszafordult és elhatározta, ha majd három foga fáj egyszerre, akkor megy el újra. Visszafele útjába betért egy szalonba, ahol vidám magyar bodikat talált. Azok *trították* a fogfájóst, aki közben megéhezett és kért egy szendvicset; beleharapott és a kemény szendvics egyből kifordította a fájós fogát. Annyira megörült ennek, hogy mindenkit *trított*, pedig ez nem szokása.

— Most, ha ott valakit meglepetés ér, rámondják:***

1918.jun.18. p.2.

Luke, Maryland állam

278.

Eldsampolt, mint az egyszeri macska!

L.-ben az egyik magyar egy kismacskát talált az utcán és hazavitte. A régi gazdája viszont kereste a macskát, s mikor meglátta a bodinál, kérdőre vonta. A bodi azzal védekezett, hogy ő nem vitte el a macskát, hanem az magától — *odadsampolt*.

— Most a l.-i magyarok, ha valami szőrén-szálán eltűnik, rámondják:***

1909.nov.15. p.2.

Luzern

279.

Vadállatot látott, mint a l.-i Mr.!

Az egyik házban arra ébredt a Mr., hogy a kutyák szörnyen üvöltenek a disznóól körül. Nagy harci kiáltással kiugratta a burdosokat az ágyból, botra kaptak és agyon akarták verni a villogó szemű fekete szörnyeteget, amit kutyák ugattak; de az beugrott a pincébe. Azóta a bodik nem mernek oda lemenni. Vendég bodi érkezett a szomszédos plézről és a gazda sajnálta, hogy nem tudja megkínálni jófajta mérgessel, mert senki nem mer lemenni a pincébe. A vendég bodi pedig inni szeretett volna, így hát alaposan felfegyverkezve lement, s kisvártatva megjelent egy hatalmas, de az éhségtől félig kimúlt macskával.

— Azóta, ott, ha valaki ok nélkül megijed, rámondják:***

1915. ápr. 1. p.2.

Lyndora, Pennsylvania

280.

Meghízott, mint a l.-i bodi!

Hivatalos volt a l.-i bodi egy magyar házhoz kacsavacsorára, Katalin napján. A bodi jól tudta, hogy a Mrs. az *ókontriba* baromfitenyésztéssel foglalkozott, tehát jó vacsorára számított. Előtte már egy hétig nem evett: rákoplalt a várható vacsorára. Elérkezett a vacsora napja: jól belakott és beivott, úgy, hogy alig tudott hazatalálni. Otthon aztán a burdos Mrs.-t a feleségének nézte és kapott egy hatalmas pofont. Ekkor bánatában ment el a kocsmába. Ott eldicsekedett, hogy úgy belakott, hogy 150 fontról 190-re ugrott a testsúlya.

— Azóta, ha valaki l.-ben hazudik, ráolvassák:***

1914. dec. 15. p.2.

McAdooy, Pennsylvania

281.

Gallérnak vált, mint a főburdos kolbásza!

M.-ről hazakészült az egyik főburdos az óhazába. Ezért kiöltözött sőt még kaucsuk gallért is vett. Egy másik bodi meg egy szál kolbászt vett és otthagyta az asztalon papírostul, hogy majd később megeszi. A főburdos elvétette a csomagot és a kolbászt tette aládájába, a gallért meg künnhagyta. A másik bodi éjjel jött haza a munkából, s nekifogott a kolbászezésnek; s majd sóbálvánnyá vált, látva hogy a kolbászból – gumigallér lett.

– Azóta, ha valamit elcserélnek M.-en rámondják:***

1909. márc. 15. p.2.

282.

Megjárta, mint az újságügynök a ráadással!

M.-en az egyik újságügynök erősen kínálhatta a lapját, mégpedig ráadással: az egy évre előfizetőnek tájékpipát, a fél évesnek meg borotvát ígért. Az egyik helyen szörnyen dicsérte a pipákat, hogy azok nem babból valók, hanem valódiak. Igazolásként az egyiket betette egy labor vízbe, ahol azonban a pipa feje levált. Ezután az ügynök kerekét oldott.

– Azóta a környéken, ha valaki felsül a bizonyítással, rámondják:***

1909. aug. 1. p.2.

283.

Megijedt, mint a M.-i májner a dohánytól!

Egy potyás májner bodi beállított a komájával az anglus boltba és kassai dohányt akart venni. A boltos szabadkozott, hogy nincs neki ilyen dohányja. – Áj em szori! – a bodi nagyot nézett s odaszólt a komájának, hogy menjünk innen, mert nekem nem kell az anglus dohányja, ha így csinálja. – Szíjja maga, amit csinál! – Az anglus nem értette a dolgot és mikor elmagyarázták neki, olyat nevetett, hogy majd elrepedt, mint a mesebeli babszem.

– Ha valaki nem ért valamit M.-on, a fenti mondással tisztelik meg: ***

1912. ápr. 1. p.2.

284.

Bezörgetett, mint a m.-i Mr.!

Nagy szüreti bál volt M.-n és az egyik Mr. hajnal felé vetődött haza. Dörömbölt egy darabig de hasztalan. Végül fogta a ruhaszárító rudat, s ezzel verte be az ablakokat. A Mrs. a tört ablakon át szórta az áldást a Mr.-re.

– Ha valaki, ott a buzgalma következtében kárt vall, rámondják: ***

1912. nov. 15. p.2.

Ez is belelőtt a szutkézbe!

Vásárló kedve támadt a M.-i bodinak és két barátjával együtt bement a városba, hogy megvegyék a pajtáskát, vagyis a *szutkézt*. (Táska) A vásárra pedig inni kellett. Hazafelé gyalog mentek a sínek között és a kapatos bodi megkérte a pajtásait, hogy vigyék a *szutkézt*, amelyben három *kvárta* mérges is benne volt, az új ingek és bakancsok mellett. A vásárló bodi kissé elmaradt és a táskavívő bodi megunt a terhet, s letette a táskát a sínek közé, hogy az utánuk jövő bodi majd felveszi. Mikor az odaért, a szürkületben nem látta, hogy mi van előtte, elővette a revolverét és belelőtt a *szutkézbe*. Kifolyt a mérges és a bakancsok is átfúródtak. A bodi azzal védekezett, hogy kóbor kutyának nézte a *szutkézt*.

— Azóta, ha valaki kapatos állapotban bolondot csinál ott, rámondják:***

1918. szept. 1. p.2.

Kihúzta az ötből az egyet!

Az m.-i burdogazda nagyon féltékeny volt a Mrs.-re s még a saját burdosaitól is féltette őt. Egy nap fogta magát és az összes bodinak *kiadta a tájmot*. A bodik igaztalannak tartották a Mr. eljárását és nem akartak *muffolni*. Majd összeverekedtek a gazdával és a széklábbal elverték, mielőtt *gudbájt* mondtak volna a ház küszöbének.

— Most, ha ott, jól elvernek valakit, azt mondják:***

1913. febr. 4. p.2.

Sznájpot fogott, mint a m.-i bodi!

Nagy vadász hírében állt az egyik bodi. Ezt a hírt persze ő költötte magáról. A sok dicsekvésnek az lett a vége, hogy az ánglius bodik *sznájpvadászatra* hívták őt. Egy zsákot és egy szál gyertyát kellett vinnie, mert a *sznájpot* csak gyertyával lehet a zsákba csalogatni. Ő leült egy fa alá, ahogy mondták neki, s az ángliusok meg elmentek felverni a vadat, amit majd neki kell elfogni a zsákkal. Hosszú órákat várt, de sehol semmi; akkor nagy mérgesen, az égő gyertyával hazabandukolt. Otthon nagy nevetés fogadta és arra a kérdésre, hogy mi is az a *sznájp*, azt mondták neki, hogy csak nézzen a tükörbe, s azonnal megtudja.

— Most, ha ott valakit alaposan felültetnek, ráfogják:***

1915. jun. 1. p.2.

Szalonnát sütött, mint a m.-i bodi!

Három bodi kirándult a hegyre *forgyulájt* tartani. Vittek magukkal több üveg mérgest és sört. Mire a szalonna sütésre került volna sor, annyire benyakaltak, hogy a zöld fűben elnyomta őket az álom. A köröttük legelésző tehenek meg felfalták a szalonnát.

Közben az egyik tehén megnyalta az egyik bodi arcát, mire az fölébresztette a többieket is, s megdöbbenve látták, hogy a kosarakból minden ételmet fölfaltak a tehenek. Ők pedig kénytelenek voltak korgó gyomorral hazamenni a városba.

— Most, ha valaki ott sokat iszik, s póruljár, rámondják:***

1915. júl. 15. p.2.

Mc.Intrey

289.

Piócával táncolt, mint a m.-i bodi!

József napot ünnepeltek M.-ben. Mindenféle italból volt elég. Táncolni akartak és éppen ekkor megjelent ott a helybeli cigánybanda. Csak épp *görl*i nem volt, akivel táncolhattak volna. Az egyik bodi fogta magát, leemelte az almárium tetejéről a piócás üveget és a pióákkal járta a kopogóst, a többiek gyönyörűségére.

— Most, ha valaki hasonló bolondot csinál ott, ráfogják:***

1916. ápr. 16. p.2.

Mayestic

290.

Ez is a becsületét kereste!

M.-en az egyik Mr. kisütötte, hogy sérelem esett rajta és szörnyen kereste a becsületét még a szomszédján is. Ámde a szomszéd Mrs. úgy kihajította, hogy még a füle is sáros lett tőle.

— Most, ha valakit vastagon kitessékelnek valahonnan, a m.-i magyarok rámondják:***

1920. márc. 15. p.2.

Martins Creek, Pennsylvania

291.

Ennek is megdöglött a kecskéje!

MC.-n nagy szerencsétlenség történt az egyik házban; megdöglött a dugva tartott kecske. Ezért aztán úgy elkeseredett a bodi, hogy a gyárba sem ment be és kijelentette, hogy inkább ő döglött volna meg, mint a kecske.

— Ha valaki a környéken, kis dolog miatt nagyon búsul, az ottani magyarok rámondják:***

1920. júl. 15. p.2.

Matahembré, Cuba

292.

Na, komám, kilegelted már magadat?

Cubában is vannak magyarok, akik általában bánatosak, de néhány tréfa is esik köztük. M.-ben történt. A burdosgazda beintett és kijelentette, hogy ő nem ad többé heti 18 dollárért burdot, csak 28-ért, aki pedig nem fizet, az elmehet legelni. Erre összeszedelőzködtek a bodik és mind a 18-an elmentek *betyárburdra*, ami Kubában nagy di-

vatban van.

— Azóta az ottani magyarok azt kérdezik egymástól:***

1929. márc. 1. p.2.

Matevana

293.

Külön táltak neki!

A m.-i *majrás* *bodi* elment reggel a bányába, de este vacsorára nem jelentkezett. Keresésére indultak, azt véltve, hogy valami szerencsétlenség érte. Szerencsére nem volt baj, csak az történt, hogy a *bodi* délután elaludt a gépe mellett. Csak az esti műszakos *bodi* gépindítására ébredt föl. Így fél nyolcra érkezett a vacsorára haza és a Mrs. alaposan lehordta őt. De azért a *bodi* másnap elmesélte, hogy a Mrs. külön tált neki.

— Most, ha valakit M.-en jól kiszidnak, rámondják:***

294.

Angolul beszélt, mint a m.-i bodi!

Nem szerette a helyét a *bodi* a *majrásban*, mert az talajvizes volt, s a bakancsán becsorgott a víz. Régi amerikás volt, s így csak négy napig gondolkozott azon, hogy mit is mondjon angolul a *bász*-nak, hogy más helyen adjon neki munkát. S az 5. napon azt mondta: — *Szé bász aj no work tot pléz, tunics voda!* — A *bász* ezt nem értette és mosolyogva odébb ment. A *bodi* erre olyan mérges lett, hogy *kvittolta* a *dzsábot*.

— Most, ha valaki ok nélkül leteszi a munkát, M.-n rámondják:***
u.ott.

Maybeury, West Virginia

295.

Leette a lakodalmon!

M.-n az egyik bodinak nem volt pénze, hogy megfizesse az egyesületi járulékot, s ezért a bodijától kért kölcsön. Mivel hónapok múltán sem fizette meg a tartozását, a hitelező követelni kezdte de az adós *bodi* így felelt: — Ettél érte elég tortát a sógorom lakodalman.

— Ha valaki nem tudja megkapni a jogos követelését, ott, fejére olvassák:***

1913. jan. 15. p.2.

Medecin (Cleveland egyik utcája)

296.

Hallgat, mint m.-i cipész a borról!

A Medecin utcán nagy eset történt: elnézték egy cipész 3 üveg borát. Dühös lett erre és a pokolra kívánta a borok megívóit. De az elnézett bor ugyancsak jó lehetett, mert másnap hajnalban a műhely ajtaja előtt ott állt a 3 üveg bor, *pedig még szitát sem forgattak*, hogy ki vihette el. A szomszédok tudtak a lopásról, de a visszalopásról már nem. Míg egyikük csak kitudta a dolgot.

— Azóta a környéken, ha valaki valamit elhallgat, rámondják:***

1909. aug. 1. p.2.

Medina

297.

Mustárt nyert, mint a m.-i bodi!

Nagy, sorsolással egybekötött táncmulatságot rendeztek az m.-i magyarok. Az egyik bodi egy leszegezett *bakszit* nyert a sorsoláson. Annyira furdalta a kíváncsiság, hogy mi van benne, hogy azonnal hazament és felfeszítette a *bakszit*, s abban egy csomó szélesszájú üveget látott. Felnyitotta, belenyalt, hát még a torkát is összehúzta az a sűrű micsoda, amiről nagynehezen kisütötte, hogy: mustár. Erre olyan dühbe jött, hogy az egész *bakszit*, tartalmával együtt, kihajította a *gerbicsbe*.

— Most, ha valaki M.-n alaposan felsül, rámondják: ***

1915. aug. 1. p.2.

Michel, Canada

298.

Spórolt, mint a m.-i magyar a gyufával!

A munkátlan m.-i magyar kiment sétálni, de nem vitt magával gyufát. Útközben megszólított egy bodit, akitől gyufát kért. Az adott neki egy szálat, ezután elváltak. A bodi végigsercintette a gyufát a nadrágszárán, de az bizony eltört. Dühös lett erre és elhatározta, hogy most azért is megcsalja a zsidót. Bement a stórba és ragasztót vett, s a gyufaszálat megragasztotta, de meggyújtani nem tudta, mert a gyufa nedves lett. Ekkor végre vett egy doboz gyufát.

— E vidéken, ha valaki oktanul spórol, rámondják:***

1909. máj. 25. p.2.

Mishawok, Indiana

299.

Ez is kalapot látott!

Két m.-i bodi elment South-Bend-be és ott valami moziba mentek be. Le is ültek, de nem láttak semmit, mert előttük két nagykalapú miss ült. Egyszer csak a zöldfülű bodi azt mondja: — Gyerünk már ki, hiszen kalapot ingyen is láthatunk!

— Azóta, ha valaki ott felsül valamivel, rámondják: ***

1912. márc. 1. p.2.

Michigan állam

300.

Ez is elpengette a pedáját!

M. állam egyik *plézén* a bodi kivette a *pedáját* a gazdájától. Közel 200 dollárt kapott és csak úgy dagadt a melle a büszkeségtől. Szúrta a pénz a zsebeit nagyon, ezért elment a közeli városba. Két napig mulatott a bodi és ezalatt elpengette a *pedáját* az utolsó centig. A harmadik napon került vissza lakóhelyére és a cimboráitól kért kölcsön 5 dollárt, de az csütörtököt mondott neki vasárnap.

— Ha most valakinek nagyon égeti a zsebét a pénze, e vidéken rámondják:***

1921. febr. 1. p.2.

301.

Szépen énekel, mint a gömöri bodi!

A MP.-i bodik sok sört és mérgest *orderoltak*, mivel hogy a munka jól megy és felveti őket a dollár. Megérkezett a sok ital s ittak is péntektől-hétfőig. Mulatozás közben az egyikük azt ajánlotta, hogy mindenki énekeljen egy szép hazai nótát. Persze ebben is virtuskodott egy gömöri bodi, majd hogy ő megmutatja. Mikor rákerült a sor, letérdelt a padlóra és úgy danolta, hogy „Szeretnék szántani” mire a többiek jól kinevették.

— Ha most ott, valaki nagyon dicsekszik a tudományával és felsül, rámondják:***

1915. aug. 15. p.2.

Millwaukee, Wisconsin

302.

Megfikscolta, mint a m.-i Mr. a drótajtót!

A Mr. drótajtót vett a konyhára, hogy a legyek be ne mehessenek. Volt aztán a Mrs.-nek két galambja, s azok számára lyukat vágott a drótajtón, hogy berepülhesse-nek. A macskának, aki nem tudott repülni, mint a galamb, az ajtó alján vágott bejáratot. Így azután a legyek továbbra is berepülhettek és a burdosok leve-se megint tele lett léggel.

— Ha valaki, valamit tenni akar ott és elrontja, ráolvassák:***

1912. dec. 15. p.3.

303.

Kutyát árult, mint a m.-i bodi!

Az egyik bodinak négy szép kölyökkutyája volt. A városba vitte őket, hogy jó pénzt kapjon értük. Akadt is vásárlója, de két dollárnál senki sem akart többet adni a kutyákért, a bodi pedig 5 dollárt kért értük. Várt, álldogált egy darabig, de elfáradt. Ek-kor a kutyákat kikötötte egy oszlophoz és bement a szalonba egy kis mérgesre. Mikor kijött, akkor látja ám, hogy 3 kutyáját „elnézték”. Erre olyan dühbe jött, hogy a 4. kutyát eladta egy dollárért az első vevőnek, amit a szalonban rögtön *elspendolt*.

— Most, ha valakit M.-n becsapnak, ráolvassák:***

1915. aug. 1. p.2.

Monaco

304.

Ez is a holdvilágot akarta felsöpörni!

M.-n az egyik bodi megszomjazott a *temperenc-sörre* és kérte a Mrs.-t, hogy adjon neki. Szalad a Mrs. a konyhába, mert ugye a bodi nem maradhat szomjasan. A kamrában nem volt világítás, csak a kis ablakon süttött be a holdvilág, s a Mrs. egy kis kerek fehér foltot vett észre a padlón. Azt hitte, hogy a cukor ömlött ki és sietett leguggolni, hogy a kötényébe söpörje — mert a Mr. nagyon szigorú ember. Akkor vette észre, hogy a holdvilág az.

— Azóta, ha valaki elvét valamit M.-n, rámondják:***

1920. jan. 15. p.2.

Monessen, Pennsylvania

305.

Eladták, mint a m.-i bodit, az edénnyel!

M.-ben az egyik Mrs. az óhazába készült és áruba bocsájtotta a házi berendezést. A másik Mrs. az edényt is szerette volna megvenni, de sokallotta az árát. Mire az eladó így vigasztalta: — No, ha mán így sokallja az árát, ráadásul magának adom az egyik burdost.

— Monessenban azóta szólás-mondás lett ilyen esetekben:***

1912. máj. 1. p.2.

306.

Bemondták neki az ultimót!

A m.-i magyarok összeültek egy tarokkpartira. Pénzbe játszottak és az egyik magyar 60 dollárt veszített, s bár a nyerő visszaadott neki 10 dollárt, mégis elment a szklájerhez és lefogatta az egész társaságot. Végül megegyeztek, hogy visszakap 30 dollárt, de a költségeket ő fizeti. Így azután mégiscsak elúszott a pénze.

Ha valaki rajtaveszt valamin, M.-n rámondják:***

1917. máj. 15. p.2.

Monongahela, Pennsylvania

308.

Kiénekeltek, mint a m.-i tagtársat!

M.Cityben meghalt az egyik tagtestvér. A temetésen résztvevők ősi szokás szerint megtartották a tort, testi italozással. Mikor a gyászolók füle melegezni kezdett, az egyik fölkiáltott: — Énekeljünk egyet, szegény megboldogult javára! A többiek helyeslően fogadták az indítványt, nagyot ittak és rágyújtottak a következő gyásznékre:

— Nyisd, ki babám az ajtót...

— Ha valami fonákul megy végbe a környéken, rámondják:***

1912. máj. 1. p.2.

Mont Cornolt

309.

Menj te padra bájsziklizni!

MC.-n az egyik bodi megkívánta a kerékpározást, vagyis magyarul a *bájsziklizést*. Felment tehát a padra (padlásra) és *rájdolt* veszettül. Egyszer csak az útjába akadt a kémény, amire rákiáltott a bodi büszkén: — *Giraré hér!*, de a kémény nem tért ki, s a bodi úgy elvágódott, hogy ketten vitték le a padról.

— Aki hasonló értelmetlenségét tesz, M.-n rámondják:***

1909. febr. 15. p.2.

A lóval beszélt!

M.-án az egyik bodi hosszúszerű tajtékpipával sétálgatott az utcán, s közben megállt a *pedlér* lovával diskurálni; de a gebének nem tetszett a dolog, hogy az atyafi az orra alá fújja a füstöt és a fejével kiverte a szájából a pipát, s az darabokra tört. A bodi szaladt is mindjárt a *klájerhez*, de ráfizetett, mert az atyafinak 15 dollárt kellett leszurkolni a *klájernél* büntetesképpen.

— Ha valaki a saját együgyűsége miatt vall kárt, M.-n rámondják:***

1912. okt. 1. p.2.

Kitalálta a repülést!

Az egyik m.-i Mr. nagy *pikniket* rendezett a burdosainak. Volt ott minden, akár-csak Pesten, még szőlő is volt lágy kenyérrel; fiatal menyecske bekötött fejjel; danológép kottával. Na, persze, ital is volt bőven. A mulatság végén, ahogy már a bodiknál lenni szokott, a virtusság magas fokára hágott; szóba jött a repülőgép és többen elhatározták, hogy otthon kipróbálják az *aptész-porcsról* a repülést. Ki is zuhantak, többen az utcára s úgy jártak hozzájuk az orvosok a repülés után, mint Máriapócsra a búcsúsok.

— Ha valaki nagy dologba vágja a fejszóját és rajtaveszt, a környéken ráolvassák:***

1913. szept. 15. p.2.

Ügyes, mint a m.-i Mrs!

A Mrs.-nek volt egy burdosa, aki mindig a szomszéd Mrs.-t dicsérte, hogy az más hétfőre kimossa az összes ruhát. Mikor elment a munkába a bodi, a Mrs. kimosta az ő ruháját, a többi meg levitte a pincébe, hogy az ráér majd a héten. Mikor a burdosok megjöttek, csodálkoztak a Mrs. ügyességén. Később a Mr. egy kis mérgesre szomjazott, de a pince sarkában valami sötét alakot látott; lehívta a bodiját, nézik mi az, hát a szennyes ruha kuporgott a pince sarkában. Így kitudódott a dolog, a Mrst.-t meg kinevették.

— Ha ott valaki nagyon dicsekszik és rájönnek a füllentésére, rámondják:***

1915. okt. 1. p.2.

Nyolcórás munkát kapott, mint a m.-i bodi!

A bodi mindig azzal dicsekedett, hogy nyolcórás munkája van a *masin sapban* a gépnél, és igen jó dolga van, mert szépen keres. Egyszer aztán a bodija munkaidőben a szalonban találta és kisült, hogy nem a gépgyárban, hanem a szalonban van már hosszú idő óta, mert egyáltalán nem dolgozott.

— Azóta ott, ha valaki nagyon henceg, hogy milyen sokat keres, rámondják:***

1915. nov. 1. p.2.

Muskegen, Michigan

314.

Spongyának nézte a kékitőt!

A m.-i bodi nekilátott a mosdásnak és a közelben levő kékitős rongyot spongyának nézte. Nem is gondolkodott sokat, hanem gyönyörűen végigmosta az arcát a rongygal, s utána úgy nézett ki az arca, mintha csak *dsekknadrágot* akart volna csináltatni belőle.

— Azóta ott, ha valaki eltéveszt valamint, ráolvassák:***

1917. jan. 1. p.2.

Mutány (Mont Union)

315.

Ennek is megtetszett, mint a mutányi bodiknak a munka!

Két bodi elment Republicára munkakeresés végett. Megörültek, mikor megtudták, hogy a magyar bodik 150 dollárt is megkeresnek havonta. Ez kell nekünk, hajtogatták. Másnap mikor leszálltak a bányába, *gencsen*-létrán kellett lemenni oda, s erre nem voltak felkészülve, s dideregve így beszéltek: — Úgy látom nem válik be a kereset. A másik így szólt: — Én is úgy látom, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok. És a bodik hamarosan csak a bakancs sarkát mutogatták R.-nak. — Azóta, ha valaki nagyon megijed a munkától az ottani *májnerek* rámondják:***

1917. nov. 15. p.7.

316.

Ez is kiszánkázta magát!

A *mutányi* bodi a mult télen lovat vett. S büszkén mondogatta, hogy ő szánkázni fog a télen. Mivel a paripa mezitláb járt, először cipőket veretett a lábára, majd szánkó után nézett, de nem talált. Közben a hó elment szabadságra, s a bodinak lekonyult az orra, mert a jövő télig kellett volna várni szánkázás irányában. Csakhogy addig sokba került volna a lótarás, s ezért keservében 25 dollárért eladta a lovat.

— Ha valaki idő előtt dicsekszik valamivel, a környéken rámondják:***

1918. ápr. 1. p.2.

Newark, New Jersey

317.

Belefeküdt, mint n.-i Mr. a kovászbba!

N.-n kovászt csinált az egyik Mrs. és beletette az ágyba, hogy hamarabb megkeljen. A Mr. jókedvűen tért haza és egyből lefeküdt az ágyba, illetőleg a kovászbba. Egyszer csak nagyon kezd fujtatni a Mr. és a Mrs. ijedten futott be, s alig tudta kihúzni a Mr.-t a kovászból, akinek a füle is alig látszott ki.

— Ha valaki ott nem jó helyre kerül, rámondják:***

1912. szept. 15. p.2.

Ez is eloltotta a holdvilágot!

A n.- tűzoltók ugyancsak megjárták a minap. Az egyik vasúti műhely őre a holdvilágot tűznek vélte és tüzet jelzett a gőzsípval. A tűzoltók veszettül futottak, de hiába, mert a holdvilágot nem tudták eloltani.

— Most, ott, ha valakit hasztalan kergetnek valahová, rámondják:***

1914. jun. 1. p.2.

Ez is rácnak vélte a postabakszit!

A n.-i bodi italosan ballagott hazafelé. Utközben egy postaládával találkozott és elkezdett vele veszekedni, egyre kiabálván: — Én magyar vagyok, nem félek a ráctól, majd odaugrott és akkorát ütött a *postabakszira*, hogy hetekig felkötve hordta a karját.

— Most, ha valaki ott kapatosan bolondot cselekszik, rámondják:***

1914. dec. 1. p.2.

Ez se találta el a fagylaltot!

Az egyik n.-i tudományos háznál fagylaltot, vagyis *ájszkrímet* rendeltek; mindjárt egy egész bödőnnel. Mikor elhozták nekik, a bodik nekiestek és nyalogatni kezdték a láda tetején levő sós jeget. Majd elfintorították az arcukat és szidták a boltost, hogy nagyon elsózta az *ájszkrímet*. Felhívták telefonon és követelték tőle, hogy vegye vissza a sós fagylaltot. A kereskedő elment a házhoz és elmagyarázta, hogy csak a bödön tetején lévő jég sós.

— Most, ha valaki ott nagyon módos akar lenni, de eltéveszti a dolgot, rámondják:***

1917. szept. 1. p.2.

*New Brighton, Pennsylvania**Megfizette, mint a NB.-i Mr. a motollát!*

NB.-ben két Mrs. lakott egy fedél alatt. Az egyiknek az ura gyűlésbe ment, tehát a Mrs.-nek szabad volt a vásár, minek okáért elkezdett motollálni és félágot vetett. A kint leselkedő legény erre az ablakhoz sietett. Észrevette azt az otthon maradt Mr. és nyakon vágta a legényt. Az ablaküveg szilánkjai alapos sebeket ejtettek rajta, de a legényen is. Ezenkívül a Mr. 13 dollár fájdalomdíjat fizetett a *polickorton*.

— Aki más dolgába akar beleavatkozni és maga fizet rá, arra NB.-ben rámondják: ***

1914. febr. 14. p.2.

New Brunswick, New Jersey

322.

Tekerjék ki a nyakadat mint a nb.-i tyúknak!

NB.-n a magyar negyedben egy sváb-magyar óráshoz beállított egy tót-magyar, tyúkkal a hóna alatt. Ezek aztán a keverék nyelven vitatkozva alaposan összevesztek. Az egyik előkapta a hóna alól a tyúkot és jól képen törülte vele a másikat. Az megkapta a tyúkot és kitekerte a nyakát.

— Azóta, ha valaki megharagszik a bodijára, ezt a mondást repíti felé:***

1909. aug. 15. p.2.

323.

Jól mulattak, akárcsak a NB.-i vőfélyek!

NB.-ben magyar lakodalom volt. A vőfélyek befordultak egy kocsmába és ételt kértek. A kocsmában ott volt az egyik vőfély barátja és zokon vette, hogy neki nem kértek italt. Ezen aztán összehorgoltak. A vendégeskedés vége az lett, hogy mindketten ríva panaszkodtak egymásnak.

— Azóta, ha ott összeperelnek a mulatozók, rámondják:***

1911. febr. 15. p.2.

324.

Megtrították, mint a NB.-i főburdost!

Megharagudtak a bodik a főburdosra és minden üveg sörébe portolaxot eresztettek. Mikor a bodik elálmosodtak és felhúzódtak az *aptészre*, a Mrs. felkérte a főburdos urat, hogy a *kompaniakönyvet* is meg kellene nézni. Az meg elkezdett szaladgálni föl s alá, ki meg be. Ez így tartott az első kakasszóig. Ekkor a Mrs. elszaladt az orvoshoz: — Jaj, lelkem, jöjjön gyorsan, beteg van a háznál. — Ha *beteg*, akkor küldjék be a laphoz, rivallt rá a doktor és becsapta az ajtót.

— Azóta ott, ha valakivel elbánnak, rámondják:***

u.ott.

325.

Kifizették, mint a borbélyt!

NB.-n egy bodi elment a borbélyhoz és ráparancsolt, hogy finoman borotválja meg. Utána meg volt elégedve a munkával és megdicsérte a borbélyt, de fizetni nem akart, mondván; a borotválkozás árát, majd a nővére kifizeti.

— Ha valakinek nem fizetnek a munkájáért, rámondják ott: ***

1912. szept. 1. p.2.

326.

Ez is megverte a feleségét!

NB.-n alaposan felöntött a garatra egy vén legény, s mikor hazament nekiesett az

ágynak és alaposan eldöngette. A többi bodik benéztek hozzá a nagy zajra és megkérdezték, hogy mi baja? — A vén legény így szólt: az ágyra mutatva: — Nekem jött az asszony és meg akart verni, de én nem hagytam magam.

— Ha valaki NB.-n felönt a garatra és bolondot csinál, rámondják:***

1913. febr. 1. p.2.

327.

Szeretik, mint a NB.-i burdost!

Vasárnap parádéba vágta magát a bodi, hogy elmegy az egyletbe tagsági díjat fizetni. Már otthon is ivott, de amikor a szalon előtt elment, annak sem tudott ellenállni, *s bekukkantott, mint Bolond Istók Debrecenbe*. Az egyletbe menésből nem lett semmi, de mikor hazatért, kötötte az ebet a karóhoz, hogy ő azonnal muffol, mert jobb kiszolgáláshoz van szokva. El is ment és éldegélt magának, amíg néhány dollárja tartott. De aztán sehová se fogadták be kötözködő természete miatt. Minden két-három napban *muffolnia* kellett. Mégis azzal dicsekedett, hogy annyira szeretik a Mrs.-ek, hogy egyik a másiktól csálja el őt, háromnaponként.

— Ha most ott valaki gyakran kényszerül lakást változtatni, rámondják:***

1915. aug. 15. p.2.

328.

Nyulat lőtt, mint a NB.-i szalonos!

Egy puskát vett magának a szalonos és néhányadmagával nyúlvadászatra ment. Nyúl ugyan volt elég, de mindig elhibázta a treffert mert nem ismerte az új puskahordását. Este lett, de nem mert hazamenni nyúl nélkül, mert kardos Mrs.-e kiverte volna a házból. Végül egy szerencsésebb vadásztársától könyörgött el egy nyulat és *megtríttolta* az egész társaságot. Otthon aztán nagy büszkén mesélte vadászsikerét, s hozzátette, hogy több nyulat is lőtt volna, de azok nem mertek előbújni.

— Azóta, ott, ha valaki üres tarisznyával kerül haza a vadászatból, rámondják:***

1915. dec. 15. p.2.

329.

Konyakot nyert, mint a NB.-i bodik!

Néhány fiatal bodi összetalálkozott a szalonban. Mivel pénzük is volt, nekiálltak az ivásnak. A vendéglős sorsolásra ajánlott fel egy üveg „hazai konyakot”. Az egyik meg is nyerte, de akkor a klubba akartak menni a konyakot meginni. Már az utcán felhajtották volna, de nem volt dugóhúzójuk. Egy templomszolga kihúzta a dugót és meghúzta a palackot, de csak elfintorította az arcát, mert a palackban közönséges csapvíz volt. Nagydühösen elindultak a bodik vissza a szalonba, hogy a tulaj fejéhez vágják az üveget, de a szalon zárva volt már.

— Most, ha ott, valakit nagyon becsapnak, rámondják:***

1916. márc. 1. p.2.

330.

Ez is görbén imádkozott!

Rosszul lett a NB.-i lány és folyton azt kiáltozta, hogy mindjárt meghal. Az anyja rohant az orvosért, s a lány egy bodival maradt otthon, de az nagyon megijedt, mikor a lány meztláb futkosott a fagyba. A bodi elővette az imádságos könyvét, csakhogy a félelemtől táncoltak a betűk a szeme előtt és ezt olvasta: – Mentsd meg Uram! helyett: – Vedd el Uram! Másnap elment a bodi, hogy meglátogassa a beteg leányt, de az akkor már talpon volt és seprővel verte el a bodit, aki görbén imádkozott érte.

– Ha valaki visszajáról csinál valamit NB.-ben rámondják:***

1918. jan. 15. p.2.

331.

Ez is kétszer került a törvény elé, mint az aradi vértanúk!

NB.-ban egy bodi vett egy képet, amely az aradi vértanúk kivégzését ábrázolja. Elhatározta, hogy berámáztatja. A keretező 4 dollárt számított a munkáért és a bodi ki is fizette. Mikor a képért ment, a keretező azt állította, hogy többet adott vissza a multkor és követelte a pénzt. A dolog a törvény elé került, mert még Amerikában sem hagynak békét a 13 aradi vértanúnak. A törvény visszaítélte a képet és a bodi boldogan vitte haza az újból meghurcolt vértanúkat.

– Ha valakinek nagyon meggyűlik a baja, a NB.-i magyarok rámondják:***

1922. júl. 1. p.2.

Newcastle, Pennsylvania

332.

Tűzoltókat küldtek rá!

NC.-be látogatott egy székely atyafi, hogy találkozzon az ott élő székelyekkel. Mindenütt végigkóstolgatta az itókat s a házigazdájával legurult a pincébe. Egy harmadik bodi lámpással indult a keresésükre, de ő meg a hegyükbe zuhant. A nagy kiabálásra felriadt a szomszéd, azt hitte tűz van és kihívatta a tűzoltókat, akik úgy agyonöntözték a székely atyafiakat a pincében, mint az ürgéket.

– Ha valaki nagyon becsudálkozik NC.-n, rámondják:***

1918. febr. 1. p.2.

New Haven, Connecticut

333.

Megjárta, mint a NH.-i magyar a bagollyal!

Egy magyar a közeli bányatelepen járt üzlet után. Hazamentében meglátott két bagolyfiókat egy útszéli bokron. Leugrott a kocsijáról és nagynehezen sikerült az egyiket megkaparintania és hazavinnie. Otthon az asztal lábához kötötte és hozzáfogott a kalit készítéséhez. Igen ám, de közben a bagolyfiókat a kutya megette.

– Azóta, ha a környéken valakit váratlan veszteség ér, rámondják:***

1908. júl. 1. p.2.

NH.-ba hívjanak téget táncba!

NH.-ban nemrégén bál volt, s egy bodi kapatos fejjel odabotorkált egy lány elé: két kezét az orra fölé tette, mint mikor a gyermekek számárfület mutatnak és hozzá morgott egyet.

— Azóta azzal biztatják egymást a környékbeli lányok, hogy:***

1908. máj. 1. p.7.

*New Jersey államból**Lezavarták, mint a bodit az aptésről!*

NJ. állam egyik magyarlakta helyén az egyik Mrs.-nél sok volt a burdos, s ezért egy másik Mrs.-t tartott kisegítőnek. Az egyik bodi szeretett volna főburdos lenni a kisegítő Mrs.-nál, akinek az *aptészen* volt a szobája. Egyik este fel is húzódott a bodi a Mrs. szobájába és várta a sült galambot. Mikor a Mrs. fölment és le akart feküdni, észrevette, hogy valaki neszel a szobában. — Hé, ki az?! — Én vagyok, misziszke. — Mit akar? — Valamit mondani akarok. A Mrs. azonban a seprű boldogabb végével zavarta le a főburdosságra pályázót.

— Azóta, ha ott valakit kitessékelnek valahonnan, rámondják:***

1909. máj. 1. p.2.

Megtoldotta, akár a bankár a februárt!

NJ. államban az egyik bankár igen fennhéjázó volt, s mindenkit lenézett. Egyszer aztán beütött a ménkö és kisült, hogy a bankár a befizetett pénzeket a saját úri passziójára használta fel. Az is kiderült, hogy a februárból 31 napos hónapot csinált.

— Azóta járja a környéken a mondás a csalókról:***

1909. szept. 1. p.2.

Nyúlgyőziben siketek a nyulak!

NJ.-t nem hiába hívják a magyarok *Nyúlgyőzinek*, mert sok arra a nyúl. A bodik egyszer egy vadászatot rendeztek: feltarisznyáztak, szereztek egy ócska mofdályt, s neki az erdőnek. Közben ettek-ittak. Végül kiugrott egy bokorból két nyúl, s az egyik bodi rájuk süttötte a mofdályt, de nem talált. — Nem értem, mi van ezekkel a nyulakkal, morgogott búsan. Megszólal a másik: — Talán nem hallotta a lövést?!

— Azóta NJ.-ben a kocavadászokra rámondják:***

1909. nov. 6. p.8.

Nem merte gondolni!

NJ.-ben egy özvegyasszony nagynehezen felnevelte Juli lányát, aki illendően férjhez is ment 20 éves korában. Nagy lakzit ültek: harmonika és klarinét mellett. Egyszer csak belevisít a mulatozásba egy hathetes gyerek a szomszéd szobából, aki szintén a ke-lengyéhez tartozott. Az ifjú ara irult-pirult, de mit tehettek mást, őlébe tették a zajongó kis vőfélyt és az anyja megsoptatta. Mit tehetett az új férj, s bár nem nagyon tetszett neki a dolog, igyekezett jó képet vágni a dologhoz. A neje vállára tette a kezét és azt mondta: – Ne pityeregj már *Dzsuli*, isz úgys mienk ez mán! Az örömanya átkarolta a vő vállát és azt mondta: – Tudtam én ezt idős fiam úgys, dehát nem mertem gondúnyi, mert más is járt a *Dzsulihoz*.

– Azóta a vidéken szájról-szájra jár ez a mondás:***

1912. aug. 1. p.2.

Ez is megijedt a saját ábrázatától!

NJ. állam egyik magyarul helyén gyakran megtörtént, hogy holmi csavargók, magyarul *bomsz*-ok bemásztak az ablakon és elvittek egyet-mást. Egy helybeli magyar menyecske nagyon félt tőlük és még álmában is velük veszekedett. Egyszer így álom köz-ben lerúgta a falról a saját menyasszonyi képét, amely az arcába esett. Erre kiáltozni kezdett. A Mr. felugrott és baltával verte ki a *bomszokat*, de a neje ott szorongatta a kezében a saját *pikcséjét*, amit *bomsznak* vélt.

– Most, ha ott valaki ok nélkül nagyon megijed, rámondják:***

1918. aug. 15. p.2.

*New York, New York állam**Tíz dollárért dongtak neki, mint a kompánisták!*

NY. állam egyik magyarul helyén, mint mindenütt, sok volt a potyaolvasó. Az egyik magyar Dongóját, mindig elnézték, míg végre is a kufferjában, lakat alatt tartotta. Erre 8 bodi összebeszélt és kompániában járatták a Dongót. Meg is érkezett a lap, s ennek az öröme a bodik jól beszszeltek és mindegyik elsőnek akarta olvasni: persze darabokra tépték. Végül a rendőr komának hívta őket és másnap 10 dollárjukba került a dongás.

– Azóta a környéken, ha valaki nagyon akar spórolni és ráfizet: ráolvassák:***

1909. jan. 15. p.2.

Jól tud kártyázni!

NY.-ba került a környékről egy legény, aki azzal dicsekedett a szalonban, hogy jól tud kártyázni. Végül alkalmá nyílt a bizonyításra és olyan jól kártyázott, hogy minden garasát elvesztette, s mikor a szalonostól akart kölcsönkérni – kidobták.

– Ha valaki dicsekszik valamivel, s később ráfizet, ott ráolvassák:***

1911.dec.1. p.2.

Menjen az anyapáholyba!

NY.-ban nagy mulatság volt, s néhány újságíró körülült egy asztalt. Nagy bosszúságukra hivatlan vendég ült le közibük és nem tudtak szabadulni tőle. Valahogy a szabadkőművességre terelődött a szó s a hivatlan vendég kívágta, hogy ő a budapesti anyapáholyához tartozik. Az egyik újságíró odaszólt neki: – Ugyan kérem, menjen az anyapáholyba!

– Most, ha ott valakit ki akarnak tessenélni, rámondják:***

1912. dec. 15. p.3.

Előúszó lett a hajótársulatnál!

A NY.-i gulyás évnnyun sokan tapossák a járdát munkanélkül. Egy ilyen napi csapásozásnál összetaklkozott három *stampoló junyi* s az egyik kijelentette, hogy nagyszerű állást kapott a hajótársaságnál: előúszó lett. – Hát az meg mi?! – Hát csak az, hogy minden hajóindulásnál én úszom a hajó előtt a kikötőben.

– A munkátlanul lézengőkre ráolvassák NY.-ban:***

1913. jún. 16. p.2.

*Niles, Ohio**Eloltották, mint a n.-i tűzoltók a tüzet!*

Az egyik n.-i magyar házban szobátűz ütött ki. A három tűzoltó nagy garral kivonult, de minthogy az egyik szobában egy láda sört találtak és egy butykost pálinkával; addig rá se hederítettek a tűzre, míg meg nem itták az egészet, annál is inkább, mert N. „Száráz” város és ott nehéz italt kapni.

– Most, ha valakinek előbbrevaló a torka, mint a kötelessége, e vidéken rámondják:***

1911. nov. 15. p.2.

*Northampton, Pennsylvania**Ennek is letörlik a képéről a szappanhabot!*

A n.-i bodi elment a borbélyhoz borotválkozni a Mrs. megkérdezése nélkül, aki utánament. A bodit éppen pamacsolták. A Mrs. rákiáltott az inasra, hogy kinek az engedelmével pamacsolja a bodit? Az inas erre úgy megijedt, hogy letörölte a bodi képéről a szappanhabot, a bodi meg 25 cent lefizetése után borotvátlanul kullogott haza.

– Ha valakit nagyon kordába tart a Mrs., a n.-i magyarok rámondják: ***

1920. aug. 15. p.2.

Norton

346.

Meg akarta fejni, mint a bakkecskét!

Az egyik n.-beteg bodinak kecsketejét rendelt az orvos. Elindult hát és egyik farmon talált is egy hatalmas kecskét, amit minden alku nélkül megvett és hazafelé hajtott. Odahaza fejni kezdte, de a kecske nem adott tejet. Áthívta hát a szomszéd Mrs.-t hátha az jobban ért a kecskefejeshez. A Mrs.-nek jó szeme volt, mint az asszonyoknak általában és hamar észrevette, hogy a kecske hímnemű, vagyis bakkecske, s így tejet nem adhat.

— N.-ban azóta ha valaki hiábavaló dologgal kísérletezik, ráolvassák:***

1914. márc. 15. p.2.

South Norwalk, Connecticut

347.

Benne maradt, mint a bodi sarkantyúja!

SN.-n nagy márcsolásra készültek a bodik. Az egyik kövér bodi is kedvet kapott a lovaglásra és egy jó rézsarkantyút is beszerezett, hogy jobban sikerüljön a lovaglás. Ám nagyon rossz gebét kapott, amelyik a nagy teher miatt alig tudott lépést tartani a többivel. Le is szállt, s úgy vezetgette kantáron, míg a többiek visszafele jöttek. — Mi a baj?! — kérdezték tőle. — Hát csak az, hogy az egyik sarkantyúm is benne maradt és mégse mozdul ez a dög!

— Ha e vidéken valaki sikertelenül erőlködik, rámondják:***

1912. júl. 15. p.2.

348.

Nem vág fel fél kacsát!

SN.-n a Szakáll-féle vendéglőbe beállított egy atyafi és fél kacsát rendelt. Sokáig várt, de hiába. Végül megkérdezte a vendéglőst: — Hallja Szakáll úr, meddig várjak még a fél kacsára? — Hát csak addig, míg egy másik vendég be nem jön és meg nem rendeli a kacsá másik felét is. Csak nem gondolja, hogy le tudok vágni egy fél kacsát?

— Azóta szólássá lett Sn.-n a fenti mondanak:***

1912. jún. 1. p.2.

349.

Elhúzták neki a „Repülj fecském”-et!

SN.-n piknikje volt a Rákóczi Egyletnek és az egyik bodi beállt önkéntes táncrendezőnek, s parancsolni kezdett a cigánynak. Egyszer aztán megszólalt valaki: — Húzzák el neki a Repülj fecskémet. És a bodit kihajintották.

— Azóta, ha valakit ott kitessékelnek, ráolvassák:***

Belekóstolt, mint márcsoló a tejbe!

A SN.-i tejesember igencsak belefáradt a Bridgeporti Rákóczi Egylet ünnepi *márcsolásába* és mikor nagy fáradtan betért a vendéglátó házhoz, kezébe nyomtak egy üveget. A fáradt ember se látott, se hallott, s mohón itta az üveg tartalmát, míg csak a kisgyerek tejesüvegének a cuclija a szájába nem került. A tejes megrémült; mert a saját maga árulta portékával akarták csúffá tenni.

— Az eset óta ugyancsak járja Sn.-n a mondás:***

1913. jún. 16. p.2.

Tyúkszeme van, mint a SN.-i bodinak!

Két SN.-i bodi összebeszélt pityókázás közben, hogy mezítláb elmennek San Franciscoba. Felmentek a polgármesterhez bizonyítványért, amit meg is kaptak. Az egyik bodinak indulás előtt az inába szállt a bátorsága, s kisütötte, hogy neki akkora tyúkszeme van, mint egy kávéscsésze, ezért előbb jól ki kell áztatnia a lábát. Három napig áztatta, amíg a másik bodinak is elment a kedve és szépen otthon maradtak.

— Most, ha SN.-n valaki eláll a tervétől, rámondják:***

1915. márc. 1. p.2.

*Ohio államból**Boncoljuk fel, mint burdosasszony Junót!*

Az egyik O.-i *majnás plézen* a burdosasszony igen szerette a Junó nevű kiskutyáját. A sok gondozás azonban mit se használt és a kis kutya egy szép napon beadta a kulcsot. Az asszony megsiratta, majd elhatározta, hogy felboncolja, hogy mi volt a baja. A boncolásnak azonban nem lett eredménye, mert az asszony nem értett hozzá.

— Azóta azon a *plézen*, ha valaki beteg, tréfásan rámondják:***

1906. febr. 1. p.2.

Kihajították, mint örömapa a vendégeket!

O. állam egyik magyarlakta településén fényes magyar lakodalom volt. A sok vendég alig fért el a lakodalmas házban. Evés-ivás előtt az örömapa elrendelte a menyasszonytáncot. Gyűlt is a sok pénz, mert a jó vendégség reményében senki sem sajnálta. Mikor vége volt a menyasszonytáncnak, az örömapa úgy tett, mintha nagyon haragudnék és kihajigálta a vendégeket a lakodalomból.

— Ha valakit valahonnan kitessekelnek ott, a fizetség után, rámondják:***

1908. aug. 1. p.2.

354.

Sapkát vett, mint az egyszeri magyar!

Az egyik o.-i plézen az egyik magyar szalonos sapkát vett. Betévedt hozzája egy másik magyar, akinek nagyon megtetszett a sapka. Meg akarta venni, s a szalonos oda is ígérte, ha jó árat kap érte. Az alkura nagy áldomást csaptak és a magyar ingadozva tért haza, amiért a felesége úgy elkente a sodrófával, hogy napokig nem mert az emberek közé menni.

— Azóta, ha ott, valakit a felesége helybenhagy, rámondják:***

1909. jún. 1. p.2.

355.

Kisírta, mint az egyszeri magyar a titkárságot!

O. állam egyik magyarlakta helyén tisztújítás volt az Egyletben. A választás végén az elnök észreveszi, hogy sír az egyik bodi. Mikor okát kérdezte, a bodi azt felelte, hogy nincs megelégedve a titkárválasztással. A tagtársakat annyira meghatotta az eset, hogy őt választották meg titkárnak.

— Azóta a környéken, ha valaki sírással akar valamit elérni, rámondják:***

1909. jún. 15. p.2.

356.

Sikerül, mint egyszeri bodinak a mosás!

O. állam egyik magyarlakta helyén a bodi beállított a kocsmába és potyaitalt kért. A kocsmáros kijelentette, hogy csak úgy ad italt, ha segít a feleségének a mosásnál. A bodi nekigyürkőzött és segített szorgalmasan. Közben be-benézett a kocsmába, de csak este kapta meg az óhajtott sört.

— Most, ha valakit ingyen dolgoztatnak, a környéken, rámondják:***

1909. júl. 15. p.2.

357.

A Mrs.-t kereste!

O. államban az egyik magyar bányatelepen tyúkszerzés okából az egyik Mr. benézett a szomszédok tyúkketrecébe; csakhogy megcsípték. A Mr. azzal védekezett, hogy a Mrs.-t kereste.

— Azóta ott, ha valaki, valamit elnéz, ráolvassák:***

1909. szept. 1. p.2.

358.

Csengőt kötöttek rá, mégis elveszett!

O. állam egyik magyar bányatelepén pulykát vett a magyar Mr. és nagy örömmel vitte haza. A családi tanács elhatározta, hogy a pulykát megtartják és azóta nagy gonddal vigyáztak rá. Néhanapján a pulyka úgy elbolyongott, hogy alig találtak rá. Az egyik bodi azt tanácsolta akasszanak csengőt a nyakába, így hamarosan ráakadnak. Meg is tették, de a pulykának nem tetszett a csengő és úgy eltűnt, hogy többet nem találták meg. Így aztán

a tanácsot adó bodinak is el kellett *muffolnia*.

— Azóta a környéken, ha valami féltve őrzött jószág elvész, rámondják:***

1909. szept. 15. p.2.

359.

Lefényképezték, mint a szalonost!

O. állam egyik magyarlakta helyén vándorfényképeszek állítottak be az egyik magyar szalonoshoz és vállalták, hogy olcsón lefényképezik az egész familiájával együtt. A fényképeszek közül kettő a felvételeket csinálta, míg a harmadik elemelte a bevételt. A szalonosék rájöttek a lopásra, elment a kedvük a mosolygástól.

— Azóta a környéken, ha valakit felültetnek, rámondják:***

1909. nov. 1. p.2.

360.

Ez is karperecet kapott!

O. állam déli részén egy magyarok lakta bányásztelepen a magyar lányok már rá sem néztek a legényekre. Most az angol fiúk vannak divatban, akik karperecet vesznek a görliknek. Egy magyar lány azonban alaposan megjárta, mert a karperec mellé egyéb is jött.

— Most, ott, ha valamelyik magyar lány félrelép, rámondják:***

1911. máj. 1. p.2.

361.

Fuccsba ment, mint az inotai lakodalom!

O. állam egyik magyarlakta helyén nagyban készültek a lakodalomra a vőfélyek. Jól betanulták a rigmusokat, készen volt minden, de a lakziból mégsem lett semmi, mert a vőlegény meglepett.

— Azóta a környéken, ha valami nem sikerül, rámondják:***

1911. jún. 1. p.2.

362.

Ez is megfelelt, mint az egyszeri elnök!

Az egyik o.-i magyar egyletben nagy vita támadt. A vita hevében az egyik tag szólt az elnöknek hogy csináljon rendet és csöngessen. Az elnök így szólt: — A csengő csak a juhoknak való! Nem is csengetett, mert hát veszekedéssel szép a testvériség.

— Most, ha valaki bolondot mond e vidéken, rámondják:***

1914. jún. 15. p.2.

Omaha, Nebraska

363.

Sovány, mint a rozvágyi asszony fánkja!

Omahában az ún. „pasmacon” fánkot sütött egyszer egy rozvágyi asszony. De farkar volt és sajnálta a zsírt hozzá. Átvitt néhányat a szomszéd Mrs.-nek kostolóba. Másnap

a szomszédasszony sült fánkot, ő is vitt kostolót, de a tegnap kapottat tette a tetejébe. A rozvágyi asszony le is vette a magasütötte fánkot s így szólt: — Jó ez, csakhogy igen sovány! — Pedig abból való, amit tegnap maga hozott.

— Omahában azóta, ha egy asszony soványan főz, rámondják az ételére:***

1908. febr. 1. p.2.

Oneida

364.

Felborította, akárcsak az o.-i magyar a szénásszekeret!

O.-dán rosszul ment a munka, alig dolgoztak egy héten 1—2 napot. Végül egy gyarmati (Győr m.) magyart szerencse ért, olyan *sloopba* került, ahol éjjel-nappal dolgozhattak. Jól keresett és meghívta néhány komáját egy kis italozásra. Végül csak el kellett mennie a munkába, de a keskeny hegyi úton fölfelé bizony nehezen sikerült. Egyszer csak szembe jött neki egy szénásszekér, kitérni nem lehetett. Az egyik bodi, akinek a mérgestől kissé felment a vérnyomása azt mondta: — Taszítsuk föl a szekeret! Neki is állt, de ő borult fel, s a szekér átment rajta. Vagy két hétig érezte még a kerekek nyomait.

— Azóta a környéken, ha a virtuskodásba beletörik a bicskája, rámondják:***

1909. jan. 1. p.2.

Ordmore

365.

Szeretik, mint az ordmorei bandát!

Az o.-i gyülekezetnek bandája is van, csakhogy maguk a bandisták is bevallják, hogy a közönség akkor fizet a legszívesebben, ha nem muzsikálnak.

Ha valakit O.-ban nem nagyon szeretnek a fejére olvassák:***

1912. jun. 1. p.2.

Palmerston

366.

Elmuffolt a burdosgazdája!

P. vidékén az egyik burdosnak az óházába *muffolt* a burdosgazdája, s az addig szerényen meghúzódó kosztos egyszerre csak nagy fiú lett, s biztatja a többieket egy kis kirándulásra stb.

— Most, ha valakire rájön a virtuskodás, P. környékén, rámondják:***

1920. jan. 1. p.2.

Panama, Illinois

367.

Fölpofozták, mint p.-i ember a macskát!

P.-ben az egyik ember addig játszadozott a macskával, míg az otthagya a nadrágján a vizit-kártyáját. Erre aztán dühös lett az ember és úgy pofonvágt a macskát, hogy

az rögtön elnyújtózott. Megijedt a bodi, szaladt a Mrs.-ért, hívjon orvost, mert a macska rögtön szörnyet hal.

— Azóta a környéken, ha valakit jól képen törülnek, rámondják: ***

1909. dec. 1. p.2.

Parlett, Ohio

368.

Kukorékol, mint a p.-i magyar kotlója!

A p.-i magyar kotlóstyúkot akart szerezni. Ki is ment a burdosával egy közeli ánglius farmra. Megmagyarázták neki kézzel-lábbal, hogy mit akarnak, de az ánglius nem értette. Erre a magyar elkezdett kotkodácsolni. Erre a farmer eladott nekik három kakast. Vitte haza nagy örömmel a magyar a Mrs.-nek és mondta neki, nézze csak milyen remek kotlósokat hoztam. Az asszony a sötétben nem igen nézte, hogy mifajta szárnyasok ezek, hanem ráültette a fészekre. Másnap virradóra gyönyörű kukorékolást vittek végbe a kakasok. Kiszalad az asszony és akkor tűnt ki, hogy a kotló mind kakassá lett.

— Mondják is a vidéken, ha valaki mást szerez be, mint amit akart:***

1908. máj. 15. p.2.

Passaic, New Jersey

369.

Bepaprikázták, mint a p.-i parasztbált!

A P.-ra bevándorló vidékiek meg akartak házasodni mindenáron és minél rövidebben. Éppen valami parasztbált volt és a bodik összebeszéltek, hogy törött paprikát visznek magukkal és azt elszórják a táncteremben. Hátha így beléjük bolondulnak a p.-i lányok. Meg is tették, csak hogy a remélt hatás helyett hatalmas tüsszentések lettek a dologból.

— Most, ha valakinek nem sikerül a terve, P.-n rámondják:***

1908. jan. 2. p.2.

370.

Megmutatta, mint p.-i Mr. a lócának!

P.-n a bodik alaposan beszedegettek a jóból és magyar szokás szerint torkuk szakadtából daloltak a ház előtti lócán: — Kati gyere ki, de ő nem jött ki ... Ellenben kijött a szomszéd Mr. és a pokolra küldte őket, majd kihozta az öregfejszét, de nem volt bátorsága a sok bodi közé menni, így csak magában mormolta: — No, majd én megmutatom nektek ...! De mikor a bodik elszéledtek, dühösen összeaprította a lócát, amit másnap persze meg kellett fizetnie.

— Azóta P.-n, ha valaki feleslegesen virtuskodik, rámondják:***

1909. aug. 15. p.2.

371.

Megtalálta, mint a p.-i bodi a Kolombusz sarkantyúját!

Három bodi egy nap kiment a Petersen felé csónakázni. Az egyik lett a kapitány, a másik a kormányos, a harmadik az eszkimó. Iddogáltak is közben, s az eszkimó egyszerűen beleesett a vízbe. Persze hamar kihúzták. Mikor már a csónakban volt, lihegve így szólt: – Nézzétek, a víz fenekén megtaláltam a Kolombusz sarkantyúját! S előmutatott egy rozsdás sarkantyút. Ennek annyira megörültek, hogy a kocsmában három mérget rendeltek. A bodi a sarkantyúval akart fizetni, de a kocsmáros még három mérgesre sem értékelte a sarkantyút. Erre a bodi kivágta az ablakon.

– Azóta, ott ha valaki talál valamit, de nem sok haszna van belőle, rámondják:***
1909. nov. 15. p.2.

372.

Becsapta, mint p.-i magyart a tisztesség!

Két bodi erősen vitatkozott valami tudományos dologról. Persze megegyezni nem tudtak. Végül az egyik kivágta: – Ha megmondod, hogy melyik a civilizáltabb szó, a *tisztességes*, vagy a *rendes*, akkor fizetek neked egy fulház drinkszet. A nagy érdeklődésre a bodi kibökte: – a *rendes*. És megkezdődött a nagy ivás, ivott ott még az árva gyerek is. A baj csak ott lett, hogy a bodi kijelentette, hogy nem fizet, mert szerinte nem a *rendes* a civilizáltabb szó. Végül szavazást tartottak és a többség a tisztességesre adta a voksot. Vagyis a *rendes* komának kellett fizetni. Dühöngött is: – Na, ha még a tisztesség is becsapja az embert, akkor nem érdemes érte harcolni.

– Azóta ott, ha valakit megtréfálnak, vagy vele fizettetnek, ráolvassák:***
1912. márc. 1. p.2.

373.

Ez is kivágatta a Mrs. gyűrűjét!

P.-n egy fiatal bodi burdra került egy házhoz és hamarosan szemügyre vette a Mrs. gyűrűjét. A nóta vége az lett, hogy megkerítette a gyűrűt, elvitte egy ékszerészhez és kérte, hogy vágjon ki belőle egy darabot, mert tulságosan nagy neki. A gyűrűből kivágtak egy darabot és újra összeforrasztották. De a bodi ráfizetett, mert a gazda rájött a dologra és *komának akarta szólíttatni* a kis bodit, aki ijedtében elselelt valahová.

– Most, ha valaki P.-n rossz fát tesz a tűzre és megugrik a következmények elől, rámondják:***

1913. dec. 1. p.2.

374.

Autót rendelt, mint a p.-i bodi!

A Mrs.-ek elhatározták, hogy kocsikázni mennek. Fogadtak egy kocsit közösen és megállapodtak, hogy minden Mrs. fizeti a ráeső részt. Sokan voltak a kocsikázók és az egyik Mrs. elküldte a burdosát, hogy nagy autót rendeljen egy három órás *rájdra*. 10 dollárt be is fizettetett vele. Mire megérkezett a kocsival a Mr.-el elszéledtek és a

burdos megkocsikáztatta az asszonyokat. A bodi egyre gyorsította volna az autót, a Mrs. meg dollár borraivalókat adtak a söfőrnek, hogy minél tovább tartson az utazás. A végén újabb 5 dollárt kellett leszurkolni a bodinak, s még náthát is kapott. Amikor megpróbálta a pénz egy részét behajtani a Mrs.-től, csak kitették a szűrét és *muffolnia* kellett.

— Azóta, ott, ha valakinek hirtelen *muffolnia* kell, rámondják:***

1915. ápr. 15. p.2.

375.

Májusi levegőt szívott, mint a p.-i bodi!

Húsvét másnapján öntözködést rendeztek a bodik, amúgy hazai módra, de a lányokat nem vitték a kutakhoz, hanem locsolócsővel öntözték meg őket, amúgy istenigazából. Kaptak is a legények tömérdek sonkát, tojást, hímest és pénzt a mérgesre. Úgy öntözték magukba a mérgest, mint a *görlikre* a vizet. Elitták minden pénzüket és ekkor a szalonos kidobta őket. Nagy ordibálások közepette indultak hazafelé, s egyikük, akiben már nagyon ágaskodott a mérges és a sok keménytojás, kihajolt az ablakon, magán könnyíteni és kizuhant a kövezetre. Más baja nem történt, csak mindjárt elaludt. Másnap reggel, mikor felkeltették, azt mondta, hogy fáj a feje és kifeküdt egy kis májusi levegőt szívni.

— Most, ha ott valaki részegségében bolondot csinál, ráolvassák:***

1915. jún. 1. p.2.

376.

Ez is rosszul magyarázta a térképet!

P.-n az egyik Mr. nagyon magyarázta a térképet, hogy hol lesz Magyarország új határa és hol kezdődik majd Szlovákia. A másik Mr.-nek nem tetszett a magyarázat és olyat nyomott a magyarázó Mr.képére, hogy az rögtön beugrott a lakásba a térképpel együtt. A Mrs.-sze rémülten kapta elő az öregkést és azzal próbálta a Mr. szemét helyre igazítani, s az is kiderült, hogy a Mr. két fogát is otthagya a térképmagyarázatnál.

— Azóta, ha valakit jól megraknak P.-n, rámondják:***

1920. júl. 1. p.2.

377.

Neked is számítsák fel a szökőhetet!

P.-n az egyik bodi nagyon vékonyan kapta a *pedát* és nem tudott eleget letenni a *burdosház* oltárára. A Mr. gondolt egyet és mikor a bodi hazajött a vékony kopertával, azt mondta neki, hogy két hetet kell fizetnie, mert az elmúlt hét szökőhét volt. A bodi tiltakozott, erre elővették a naptárt, persze nem találtak benne semmiféle szökőhetet, de végül is a bodi fizetett, mert a gazda nagyerejű ember és nem akarta kihúzni a lutrit.

— Azóta a p.-i burdosok azzal biztatják egymást:***

1922. dec. 15. p.7.

378.

Ez se beszél, akárcsak az orvvadász fácánkakasa!

P.-n szörnyen dicsekedett egy bodi, hogy ő milyen nagy vadász. Merthogy az óházában orvvadász volt. Kiment egy szarvast lőni és ugyancsak biztatta az otthonbelieket, hogy készítsék a gyomrukat a szarvaspecsenyére. De hiába igyekezett a ködös időben, csak két mókust sikerült lelőnie. Ugyan lőtt egy szarvast is, de mikor odament, kiderült, hogy csak egy árva kecske volt az áldozat. Végül vett egy élő fácánkakast és azzal állított be otthon. Kérde a Mrs.— Mit csinál majd a fácánnal? — A bodi büszkén felelte, hogy megtanítja beszélni, de még most sem beszél a kakas.

— Ha valaki nagyon hallgat P.-n, az ottani magyarok rámondják:***

u.ott.

Penifork

379.

Ez is elmuzsikáltatja a bajuszát!

Nagyon büszke volt az egyik p.-i bodi a bajuszára. Egyszer aztán kapatosan fogadott, hogy 5 dollárért levágatja a büszke bajuszt. Az egyik bodi állta a fogadást és hamarosan porba hullott a bodi büszkesége. De az 5 dollárnak sem örülhetett, mert oda került valami cigánybanda és a szomorú bodi elmuzsikáltatta az 5 dollárt. Másnap aztán ugyancsak elkeseredett, mikor a tükörbe nézett: — Na, most már se bajusz, se pénz!

— Ha valaki nagyon húztatja a nótáját, P.-n ráolvassák:***

1913. nov. 1. p.2.

880.

Megnősült, mint a p.-i bodi!

Lánykérőbe készült a bodi. De annyit beszedett előtte a mérgesből, hogy alig állt a lábán, s erre egy jóbarátját kérte meg, hogy menjen el helyette lánykérőbe. Az el is vállalta és ékes szavakkal kérte meg a lány kezét a bodijának. Mikor azt kérdezték tőle, hogy miért nem jött el a vőlegény maga, elmondta az okát. Persze erre a szülők megtagadták a lány kezét. Dühös lett a bodi a kosár miatt és azt mondta: — Azért is megtartom a lakodalmat! Vett egy *kek* sört, összehívta néhány komáját és megtartotta a lakodalmát.

— Azóta, ott, ha valaki sokat iszik bánatában, rámondják:***

1915. szept. 1. p.2.

Pennsylvania államból

381.

Kalaptüvel oltsanak neked himlőt!

P. állam egyik magyarlakta helyén bál volt. A pénztáros összeveszett valamint az egyik egyleti taggal és egy valahonnan előkerített kalaptüvel az ellenfél oldalába szúrt.

— Azóta mondják a környéken a tréfáskedvű magyarok:***

1909. nov. 1. p.2.

Remekelt, mint a Mrs. a gulyáslevessel!

A p.-i Mrs. kedveskedni akart az urának és gulyáslevest főzött vacsorára. Mikor hazament az ura, büszkén jelentette neki a gulyást. A Mr. megmosdott és nagy élvezettel készült a gulyáshoz. De a Mrs. nagy igyekezetében elfelejtett a levesbe krumplit tenni, amire a Mr. úgy megvadult, hogy a Mrs. fejéhez vágta a leveses tálat.

— Azóta a környéken, ha valaki nagy igyekezetében megcsalódik, rámondják:***
1909. nov. 1. p.2.

Automobilon várta a vőlegényt!

Az egyik P.-i helyen ugyancsak megjárta egy magyar lány. Két vőlegénye is volt egyszerre, de az egyik végre elküldte a másikat. Majd gondolkozni kezdett a megmaradt vőlegény, hogy mi is lesz később, ha már vőlegényből is kettő kellett a lánynak. S mikor automobillal mentek az esküvőre, egy alkalmas pillanatban megugrott.

— Azóta ott, ha valaki felsül, rámondják:***

1911. máj. 15. p.2.

Kifeküdte, mint a bodi az anzugot!

Az egyik P.-i magyar telepen az egyik bodi ruhája nagyon kopott volt már, de nem tudott újat venni, mert már régen nem dolgozott. Fogta magát, beteget jelentett az Egyeletnél és négy hétig erősen adta a beteget. Mikor a segílyt megkapta, rögtön vett egy anzugot!

— Ha valaki ott, nem egyenes úton szerez valamit, rámondják:***

1911. szept. 15. p.2.

Én okos vagyok!

P. állam egyik magyarlakta helyén valami túlokos bodi azt akarta keresztülvinni, hogy dalárdája legyen az egyeletnek, s ő akart lenni annak a vezetője is. Szónoklata így szólt: — Tagtársak! én igen okos vagyok és mindenkinél jobban tudok énekelni. És van egy 3 éves fiam, az meg három hónap mulva mindenkinél többet fog tudni.

— Azóta, ha valaki nagyon dicsekszik azon a helyen, rászólnak:***

1913. márc. 15. p.2.

Ezt sem választották meg pénztárosnak!

Tisztújító gyűlést tartott az egyik P.-i magyar egyelet. Minden eddigi tisztségviselőt megválasztottak, csak a pénztáros bukott meg. Erre az illető mérgesen hazament. Utközben találkozott a korelnővel, akivel összeverekedett. A feljelentésre a pénztárost koma-

ságba hívták a klájerhez.

— Most, ha ott valakit a bíróságra utalnak, rásütik:***

1914. nov. 15. p.2.

387.

Kimaradt, mint bodi a tanácsból!

Az egyik P.-i helyen megalakult a magyar ref. egyesület és a tagok összegyűltek az egyháztanács megválasztására. Az egyik bodi kiöltözködött és nagyon köpte a markát abban a hiszemben, hogy őt bizonyára megválasztják valami fő elöljárónak. Vége felé járt már a választás és izzadni kezdett a bodi, hogy őt semminek sem ajánlották. Mérges lett erre és elmondott egy görbe imádságot.

— Azóta, ott, ha valaki nagyon vágyakozik valamire, s végül mégis lemarad, ráolvassák:***

1918. márc. 5. p.2.

388.

Ebbe is kár a pálinka, mint a Mr. nyulába!

P. egyik magyarul helyén nyulakat tartott az egyik Mr. A legbecsesebb nyúl egyszer megbetegedett. Megijedt a Mr. és ijedtében hashajtó pálinkát adott be a betegnek. Kisvártatva kiment a ketrechez és örömmel látta, hogy a medicinának megvolt az eredménye, mert a nyúl békésen alszik. Később persze kiderült, hogy a derék nyúl beadta a kulcsot.

— Ha valaki nagyon beteg és nem tudnak rajta segíteni, az ottani magyarok rámondják:***

1921. ápr. 1. p.2.

Perth Amboy, New Jersey

389.

Ezt is kikurálták, mint a budapesti kis kacsát!

A PA. mellett levő Budapesten megbetegedett az egyik Mrs. kis kacsája. Nagyon elkeseredett a Mrs. és ún. magyar kurát adott a kiskacsának. Csakhogy az amerikai kacsa nem bírta ki a magyar orvosságot és beadta a kulcsot.

— Ha valaki ott, ágyongyógyítanak, PA.-ban rámondják:***

1918. máj. 15. p.2.

390.

Sikerült neki, mint a Mr. ünneplő nadrágja!

Kiszakadt térdben a PA.-i Mr. ünneplő nadrágja, s merthogy háborús időkben spórolni kell, elvitte a szabóhoz megfoltoztatni. El is készült a nadrág és a Mr. olyan sikerültnek látta a foltozást, hogy beszólt a Mrs.-nek, hogy mehetnek parádézni, mert még a király is eljárhatna a megpreparált nadrágban. A Mrs. végre elkészült, de kissé hátramaradt, s elkiáltotta magát: — Jesszus! Hisz a te nadrágodon hátul is folt van! Így is volt, mert a szabó a folthoz a nadrág ülepéből vette ki az anyagot, s a foltnak való helyébe elütő szí-

nű szöveget varrt bele. Így aztán derekasan meg lett fikszolva az ünneplő nadrág.

– Ha valaki spórolni akar a réven és ráfizet a vámon, PA.-ban rámondják:***

1918. aug. 1. p.2.

Philadelphia, Pennsylvania

391.

Megakadt, mint a Miatyánk!

P.-ben meghalt valami elhagyatott magyar. Temetése is csak úgy pap nélkül ment végbe. Az összegyűlteket el akarták mondani a Miatyánkot, de a felénél belesültek. Hosszas hallgatás után az egyik előimádkozó Mrs. megszólalt: – Majd csak megérti az Uristen!

– Azóta P.-ben, ha valaki belesül valamibe, rámondják:***

1912. jún. 1. p.2.

Philipsburg, New Jersey

392.

Ez is messziről lőtt!

A p.-i bodik összebeszéltek, hogy megrakják az egyik bodit. Csakhogy a *bizniszbe* beleszólt egy rendőr és jól megkente a bodikat a füttykösével. A bodik el is futottak és vagy hat mérföldről kezdtek el lövöldözni.

– Ha valaki csak a zsebében szorítja a kezét és mégis legénykedik, P.-ben rámondják:***

1914. jún. 15. p.2.

393.

Ezt is megkarcolták borotválkozás közben!

P.-ben nagyon dicsekedett egy „holdvilágos” bodi, hogy ő egy tucat „száraz” fiánctól sem fél, mert ő katona volt és tudja, hogyan kell a kardot csörtetni. Nem is ijedt meg a bodi, de mikor a nóta vége az lett, hogy a doktor 52 öltést csinált a bodi esőköpenyén. De azért mondogatja, hogy olyan ember kell katonának, akit borotválkozás közben megkarcoltak.

– A környéken ugyancsak járja a mondás, ha valakit alaposan megraknak:***

1922. nov. 1. p.2.

Piedmont, West Virginia

394.

Keresztelőn volt, mint a p.-i bodi!

Két szomszéd Mr. egymás haragosa volt. Az egyikük nagy keresztelőt rendezett, még az udvaron is itták az áldomást. A másik Mrs. irigyelte az ünnepséget és *policot* hozatott a Mr.-ével, hogy a nagy zajtól nem tud aludni. Jött a *polic*, s a mulatság nem lett volna baj, de WV államban vasárnap nem szabad szeszt inni. A *policok* kicsalták a vendégeket az utcára, komának szólították őket és ez fejenként 10 dollárjukba került.

– Most, ott, ha a rendőrség valakit ivás közben megbüntet, rámondják:***

1915. júl. 15. p.2.

Pittsburg, Pennsylvania

395.

Ez is szappant evett!

P.-ban András napot járt köszönteni egy környékbeli bodi. Ugyancsak dícsérte az Andrásokat és nyelte a bort, meg a pálinkát. A sok mérges kikezdte a gyomrát, s egy helyen talált egy darab fagyos szalonnát és jóízűen elfogyasztotta. Később vették csak észre, hogy a szappant kosztolta be. No, de meg is emlegette vagy három napig az Andrásokat.

— Ha valakit bolondot csinál, P. környékén ráolvassák:***

1911. dec. 15. p.5.

396.

Bedugta, mint ordmorei Mr. a forrást!

P. mellett van egy kis falu O. amelynek 12 háza közül 10 magyar emberé. A múlt télen a nagy hidegek miatt a „helység kalapácsa” házához nem vezethette be a vizet a kompánia, s így a lakók a szomszéd telkén levő forrást használták. A Mr.-nek azonban nem tetszett a dolog és az egyik este betömte a forrást.

— Ha most valaki, valami csekélységet irigyel másoktól, P.-ben rámondják:***

1912. jún. 1. p.2.

397.

Csencset akart, oszt csekket kapott!

A p.-i zöld bodi a szénládolástól szeretett volna bejutni a kokszelehúzáshoz. Angolul nem tudott, tolmácsot meg nem akart fogadni mert arra büszke volt, hogy pár szót gagyogott angolul: így odament a bászhoz és odaszólt neki nagy bátorsággal: — *Miszter bász, gimi csekk!* — A bász azonnal megírt egy cédulát és elküldte a bodit az irodába, ahol szintén azonnal kifizették, jobban mondva *kiadták neki a tájmot, vagyis az idejét.*

— Mondogatják is a p.-iek, ha valaki bolondot csinál:***

1912. szept. 1. p.2.

398.

Angolul beszél, mint a p.-i kereskedősegéd!

Egy jólismert p.-i kereskedőnek volt egy zöld segédje, aki azzal dicsekedett, hogy már jól beszél angolul. Egyszer betévedt az üzletbe egy ánglius görli. A segéd táncolt körülötte és magyarul kérdezte, hogy mit óhajt? Az amerikai lány persze nem értette, hogy mit mond és újra kérdezte: — *Have you asorted pens?* Mire a segéd nagy buzgalommal előráncigált egy kockás férfinadrágot, amitől a piruló görli, kiszaladt az üzletből.

— Most, ha valaki nagyon dicsekszik valamivel és felsül, P.-n rámondják:***

1915. jan. 15. p.13.

Megjárták, mint a p.-i bodik!

Nagy volt a munkáshiány és két bodi elhatározta, hogy bemennek P.-ba munkát keresni. Késő éjjel érkeztek meg a nagy gyárvárosba. Azonnal keresni kezdték a magyar negyedet, de nem találták, s akitől megkérdezték, nekik ismeretlen nyelven feleltek, amit meg ők nem értettek. Reggel 9-ig keresték a magyarokat, végül találtak egy magyar szállodát, ott azonnal lefeküdtek, s este 9-ig aludtak. Ezt már megsokallta a szobalány s azt hitte valami bajuk van és feldörömbölte őket.

— Azóta ott ha valaki keres valakit és nem találja, rásütik:***

1915. szept. 15. p.7.

400.

Gyereket dajkált, mint a p.-i bodi!

Nagy keresztelő volt egy p.-i magyar háznál. Nagyszerű mulatság volt, már úgy ahogy ez a magyaroknál szokás. Az egyik vendég jól bekáfolt, sírást hallott, s azt hitte a gyerek sír a szobában; bement, felvette, ringatta, de csak tovább sírt az — éhes macska; erre elverte az meg jól összekarmolta az arcát. Panaszolta is, hogy bébit akart ringatni, az meg összekarmolta. Persze kinevették.

— Azóta, ha valakit összekarmolt arccal látnak P.-n ráfogják:***

1916. ápr. 15. p.2.

Pocahontas, Virginia

401.

Kiverte, mint p.-i bodik a Tisza Pista fogát!

A p.-i bodik vasárnap kimentek a közeli erdőbe és mulatozás közben szóba kerültek a hazai dolgok. Nagyon bántotta a bodikat Tisza István eljárása és elkezdtek mondogatni, hogy mit tennének vele, ha a kezükbe kerülne. (Az 1912. máj. 23. Vértörő Csütörtökről volt szó, amely fegyveres összetűzésbe torkollott. (ND) Végül az egyik bodinak az az ötlete támadt, hogy az egyik fatuskót kinevezte Tisza Pistának és nekirontott, a többiek követték a példáját és a tuskót darabokra szedték. A támadás után mindegyik azzal dicsekedett, hogy ő ütött nagyobb Tiszán, s az egyik bodi azt állította, hogy ő verte ki a fogát.

— Most P.-n, ha valaki nagyon dicsekszik valamivel, ráolvassák:***

1912. júl. 15. p.2.

402.

Vár még egy kicsit, mint p.-i Mrs. a halálra!

A p.-i Mr.-nek beteges volt a felesége. A Mr. pedig dédelgette az asszonyt, de nem javult az operáció ellenére sem. A Mr. nem szeret dolgozni, vásárokra jár, lovakat ad-vesz. Legutóbb is a vásáron érte a hír, hogy haldoklik a felesége. Otthon ráborult az asszonyra és azt sírta a fülébe: — Édes feleségem, ne halj meg, várj még egy kicsit! — A Mrs. vigasztalólag odamondta: — Hiszen nem halok még meg, várok egy kicsit. S asszonya lett

a szavának, mert még most is él.

— Most, ha valaki ott, hosszabban betegeskedik, rámondják:***

1915. máj. 1. p.2.

Pond Creek

403.

Ennek is drága volt a pertut!

A pc.-i bodi karácsonykor átnézett a caretti *bányaplézre*. Poharazás közben azt mondja a Mr.-nek, hogy igyon vele pertut. Az ráállt és a pohara alá tett 2 dollárt, a bodi sem volt rest, de neki csak 20 dollárja volt, azt tette a pohara alá. Mikor aztán kiürítették a poharakat a Mrs. villámgyorsan odaugrott és összeszedte az asztalon levő pénzeket és eldugta a strimflibe. Meg is fogadta a kárvallott, hogy többet feleséges bodival nem iszik pertut.

— Ha valaki ráfizet valamire a pc.-i bányászok rámondják:***

1918. febr. 1. p.2.

Phoenixville, Pennsylvania

404.

Befagyott, mint az automobil!

Az egyik p.-i bodi autót vásárolt és barátaival kirándulni ment. Meg is érkeztek és az egyik utcasarkon leparkoltak. Az autót annak rendje és módja szerint lezárta a tulajdonosa. Nemsokára ott termett a rendőr, s szólt, hogy ott nem szabad parkolni. Próbálták is megindítani a masinát, de az az istennek sem akart megindulni. Végül a rendőr segítségével eltolták a másik sarokra, s ott jöttek rá, hogy a gép el volt zárva, azért nem indult.

— Ha azóta valaki sikertelenül fáradozik P.-ben, rámondják:***

1912. aug. 15. p.2.

405.

Ez is eladta a bajuszát!

A p.-i bodinak igen kiszáradt a torka, pénze nem volt, hát a szomszédokhoz kopogtatott be egy kis mérgesre; de mindenünnen kizavarták. Gondolt egyet és áruba bocsájtotta a bajuszát. Akadt is egy bodi, aki megvette a jól megtermett bajuszt egy gallon mérgesért, s egy *bakszi* sörért. A bodit azonnal elszalajtották a borbélyhoz, aki elvégezte munkáját. A bodi, amikor meglátta a saját arcát, úgy megijedt, hogy hazaszaladt és két hétig nem mert az emberek közé menni.

— Azóta ott rámondják a csupaszképű emberekre:***

1914. márc. 1. p.2.

Pottstown, Pennsylvania

406.

Úgy halt meg, mint a főburdos P.-ban!

Hiába, a Mrs.-ek csak nem akarnak megjavulni. Srófra jár az eszük és kifognak a leg-

ravaszabb Mr.-en is, ha a főburdosról van szó. P.-ben is volt egy eset. Nemrég került oda egy főburdos. Termetes ember volt, jól pödört bajusszal, odahaza meg huszár volt. Gyanakodott is rá a Mr és elhatározta, hogy kiugratja a nyulat a bokorból, s otthon azt mondta, hogy megégett a Májka a bányában, s ha az asszony elsírja magát, akkor bűnös. El is mondta a Mrs.-nek a mondókáját, de az csak istenigazában elkacagja magát. Örült a gazda, mert úgy hitte, ahogy szerette volna. De akkor meg a főburdos vette elő az aszszonyt, hogy mit nevetett az ő halálhírén. – Hát hogyan nevettem volna, mikor kend itt volt elbújva a szekrényben!

– A Mrs.-ek hasonló esetekben ezen a vidéken rámondják:***

1909. nov. 6. p.2.

407.

Kettévágta, mint postás az újságot!

P.-ben nagy veszedelem volt. Az újságra, amit a postás kihozott 2 cím és név volt írva. A postás annak adta oda, akinek elől volt a címe. De a bodi meglátta a lapon a másik címet és jól összeverekedett a komájával. Mikora postás megjött és látta, hogy mi történt kettészakította a lapot és szétosztotta a tülekedők között, akik így megnyugodtak és nem került *klájer* elé az ügy.

– Most, ha ott, valaki igazságot tesz a pörlekedők között, rámondják:***

1914. febr. 1. p.2.

Pricedale, Pennsylvania

408.

Elfutott a saját árnyékától!

Szeretett dicsekedni a bátorságával a p.-i bodi. Egyszer betért egy szalonba, s kért egy pohár sört. Közben belepislantott a tükörbe, de az homályos volt és a bodi nem ismert magára. Azt hitte, hogy valamelyik ellensége leleselkedik rá, s azért úgy tett, mintha hozzá akarná vágni a söröspoharat. A tükörkép persze ugyanezt tette. A bátor bodi erre úgy megijedt, hogy kiszaladt az utcára és azt kiabálta: – A teremburáját, még hozzám vágja a söröspoharat, ha meg nem lépek előle.

– Azóta, ott, ha valaki a bátorságával dicsekszik és felsül, rámondják:***

1916. jan. 15. p.2.

Racine, Wisconsin

409.

Tumacs rum...!

Egy magyar Racinébe került a gyárba. A *formán* mindjárt tisztába volt vele, hogy *hungéri ájrisal* vn dolga és rögtön munkát adott neki. Magyarunk úgy megörült ennek, hogy alaposan lerészegedett, még a gyár is forgott vele. A *formán* megkérdezte, mi baja? – *Tumacs rum!* felelte a bodi. A *formán* azt hitte, hogy reumája van és adott neki egy cédulát, hogy menjen vele a patikába. Ettől a bodi úgy megijedt, hogy rögtön elhagyta R.-t.

– Most aztán, ha valaki ivás miatt bajba került, R.-n, rámondják:***

1911. jún. 1. p.2.

410.

Megfiksolta, mint huszár a lovat!

Négy r.-i bodi elhatározta, hogy vasárnap kocsikázni fognak. Kocsit béreltek, de majdnem hajbakaptak, mert mindegyik kocsis akart lenni. Az egyikük végül is arra hivatközött, hogy annak idején huszár volt, hát ő majd megfiksolja, amúgy huszárosan a paripát. Ugy is tett, de a ló útközbe kidőlt a hámból, s a négy bodinak kellett haza hozni a kocsit. Persze másnap a ló árát is megfizettették velük.

— Azóta ha valaki rosszul csinál valamit, R.-n rámondják:***

1911. szept.15. p.2.

411.

Meggondolta, mint a r.-i bodik a legényvért!

A r.-i bodik alaposan beszedegettek a bálban. Egyikük elkezdte verni a mellét és torkaszakadtából kiáltotta: — Még az éjjel legényvérrel írom a leveletem...! A többiek utána ordították. Végül egy egyenruhás alak rájuk szólt: *Vacumere*, s ettől tízen tízfélé szaladtak. A legbátrabb hanyattesett és végigrepedt a fenekén a nadrág. Az egyenruhás közbelépett és felszedte. A bodinak még a fogai is vacogtak úgy félt, hogy a rendőr segíti fel, pedig csak a tűzoltó volt.

— Azóta, ott, ha valaki nagyon legénykedik és ráijesztenek, a fejére olvassák:***

1912. dec. 15. p.3.

412.

Megijedt, mint a r.-i bodi az esernyőtől!

A bodi nagyon szeretett volna udvarolni egy, a várostól távollakó *görlinek*, de nem ment semmire, mert a lánynak ő nem kellett. Egy este a *görl*i megkésített a városban, s a bodi ajánlkozott a kísérletre. Egyszer csak az úton három sötét alak tűnt fel, mindegyikük kezében esernyő volt, s ez úgy hatott, mintha vadászfegyver lett volna. A bodi elővette a revolverét és ígérte, hogy megbírkózik velük, s közben úgy reszketett, mint a nyárfalevél. Mikor az alakok közelebb jöttek, annyira megijedt, hogy eldobta a revolverét és futva igyekezett vissza a városba; a *görl*it meg otthagya. Persze a dolog kitudódott.

— Most, ha valaki gyáván viselkedik R.-n, rámondják:***

1915. jan. 15. p.13.

413.

Disznófarkot evett, mint a r.-i görlik!

Két csinos, de rátarti lány élt R.-n, akik fittyet hánytak a közeledő bodiknak. A fiúk nem is szerették őket és ahol csak lehetett, gúnyt űztek belőlük. Egyszer a két *görl*i elment a bucserhoz ahol sok szép disznóhúst láttak. A bucser éppen nem volt a boltjában, s erre a *görl*ik levágták a disznók farkát-fülét s hazafelé mentükben rágszállták. Észrevették ezt a bodik és telekürtölték vele a magyar negyed.

— Most itt, ha valamelyik lány nagyon rátarti, de van valami hibája rásütik:***

1915. márc. 1. p.2.

Sváb dohányt vettek, mint a r.-i bodik!

Két, jobb sorsra érdemes magyar elhatározta, hogy üzletet nyitnak, de kevés volt a „vágott dohányuk”, vagyis a pénzük. Egyelőre dohánnyal kereskedtek. Ment az üzlet, mert közel volt a gyárhoz. Megígnyelte őket egy sváb bodi és elhatározta, hogy tönkreteszi a magyarok *biznisztét*. Újsághirdetés útján talált egy német farmert, aki hitelbe szálított neki jóféle kapadohányt. Ügynököket szerződtetett és felvette az *ordereket*. Persze jónéhány magyart is felültettek, mert a magyar jó lélek, mindenbe beleugrik. De a kapadohány lemarta a nyelvükről a bőrt és a *görli kiadta nekik a tájmot*, olyan bűdös volt a dohány.

— Most, ha ott valakit becsapnak a vásárlásnál, rámondják:***

1915. júl. 1. p.2.

No, ez is zsákba kerül!

R.-ban az egyik bodi elhatározta, hogy a klarinétját kicseréli egy harmonikával. El is ment a boltba, de mire hazaért, úgy beszívott a mazsolaléből, hogy nem tudott felmenni az *aptészre*. Mivel pedig nagyon sáros volt a ruhája, a Mr. beletette egy zsákba és úgy vitte fel a bodit az *aptészre*.

— Most, ha valaki nagyon beszéd a jóból, a r.-i magyarok rámondják:***

1920. máj. 15. p.2.

Ramsay, Michigan

Pertut evett, mint a r.-i bodi!

Nagyban mulatoztak a r.-i bodik sör mellett. Egyszer, mikor már a sör a fejükbe szállt, eszükbe jutott, hogy jó lenne pertut inni városi mód szerint. Hozzá is fogtak a pertuiváshoz, csak hogy két bodinak már nem jutott sör. Mit tettek? Fogták a pálinkásüveg dugóját, kettévágták és pertut ettek.

— Azóta, ha valaki különös dolgot cselekszik ezen a vidéken, rámondják:***

1911. nov. 1. p.2.

Rankin, Pennslyvania

Szarva nőtt, mint a beteglátogatónak!

Vesztett Mór *contriból* (West Virginia) két bodi, mint beteglátogató jelent meg R.-ban, de a munkájuk helyett inkább a szalonokat látogatták, leitták magukat, minden pénzüket elverték, s végül a *policok* láncraerve vitték őket a *szklájer* elé. Keserves fogságnak néztek elébe pénz híján, de egy jószívű magyar kiváltotta őket 40 dollárért. A nagy költség mellett a két bodi szerzett még a rendőrbottól két szarvat is, de azért egyik sem mert betegeit jelenteni.

— Azóta, ha valakit R.-ben megver a rendőr, rámondják: ***

1914. máj. 1. p.2.

418.

Fiatalodik, mint a r.-i Mrs.!

Elárvult már ugyan a Mrs., de szeretett volna fiatalnak látszani és tetszeni a bodiknak. Addig búja a lapok hirdetéseit, míg végül fölfedezett egy új életelixirt. A bodinak adott egy dollárt, hogy rendeljen belőle. A bodi meg akarta tréfálni a Mrs.-t, ezért a gyógyszerésztől egy *kvóderért*, ricinust rendelt. A Mrs.-nek tetszett a folyadék színe és a bodi tanácsára egyszerre kiitta az egészet. Ezután nem volt megállása: éjjel-nappal szaladnia kellett. A bodi ezután megkérdezte, fiatalodik-e már? — Hiszen olyan fiatalnak érzem magam, mint egy pólyásbaba.

— Azóta ott, ha valaki újságban hirdetett orvosságot hozat, rámondják:***

1915. okt. 15. p.2.

Redhill

419.

Angolul beszél, mint a r.-i bodi!

Nagyon dicsekedett a r.-i bodi, hogy ő még csak 8 éve van Amerikában, mégis kitűnően tud angolul beszélni. Fogott magának egy polyák bodit és a háborúról beszélgett vele, mégpedig a magyarországi muszkabetörésről, de olyan zavarosan magyarázott, hogy a többiek kinevették. Erre úgy elszégyellte magát, ha angolul szólnak hozzá, azt feleli: — No, *forsté!*

— Most, ha valaki R.-ben bolondokat beszél, ráolvassák:***

1914. dec. 1. p.2.

Red Jacket, Michigan

420.

Ezt nem a Red Jacketti Mrs. főzte!

A Mrs.-nek vendégei érkeztek. Ott tartotta őket ebédre. Az ételt pedig tepsikből kínálta nekik, de a vendégek mégse ettek, olyan szaga volt az ételnek, hogy a vendég Mrs. a moslékba dobta volna.

— Most, ha ott a vendégnek étellel kedveskednek, a Mrs.-ek hozzáteszik:***

1911. nov. 15. p.2.

Reissing, Pennsylvania

420/a

Szép lett, mint a r.-i lány a keményítőtől!

A r.-i lány Avellán volt látogatóban és hazamenet bekente az arcát vazelinnal és puder hiányában keményítővel hintette be magát. Ugy nézett ki, mintha bemeszelték volna.

— Ha valaki nagyon szépíti magát, a környéken a fejére olvassák:***

u.ott.

Megtartotta, mint a ricsei bodi a nevenapját!

A r.-i bodi nagy mulatságot akart rendezni a nevenapján és jóelőre hozatott néhány butykossal a mérgesből. De ő maga nem győzte kívánni az ünneplés napját és a *broderjával* hozzáfogott az iváshoz két nappal előtte. Utána már ahogy lenni szokott birkózni kezdtek. A bodiról leszakadt az ing, ő meg a *brooderje* képére mászott és úgy megkaparászta, mint egy okleveles kandúr.

— Ha most ott valaki a nagy mulatozás közben összehorgol és kihúzza a lutrit, ráolvassák:***

1912. márc. 1. p.2.

South River

Nyulat fogott, mint a SR.-i bodi!

Nagyon zöld volt még a SR.-i bodi. Régen itt élt ugyan, mégis úgy viselkedett, mintha a hajószag érezne rajta. Elcsodálkozott, mikor azt hallotta, hogy Amerikában akkorák a nyulak, mint a svábbogarak. Egyszer elhatározta, hogy nyúl-pecsenyét eszik. Fegyvert ugyan nem vett, mert az veszedelmes jószág. Így aztán egy svábbogárcsapdát állított. Leült a csapda mellé, iszogatót, dalolt. Mikor fölébredt, látta, hogy tele van a csapda, igaz, hogy nem nyúllal, hanem kabócával. Persze kinevették érte.

— Azóta, ha valaki nagyon felsül SR.-ben, rámondják:***

1916. ápr. 1. p.2.

Robyville, Ohio

Serapot mondott neki, mint a r.-i bodi a kutyának!

R. híres város: van benn vagy 5 ház, persze jó messze egymástól. Magyarok is vannak ott, mint mindenfelé Amerikában. Vájják a szemet és isznak a jó magyarok. Az egyik bodi jól beszívott és levánszorgott a pincébe. Ott volt a gazda kutyája is. Amellé húzódott, majd udvarolni kezdett neki. A kutya morogva szabódott. A bodi minden morgásnál dühösen rászólt: *Serap! Serap!*

Azóta, ha valakit letorkolnak a környéken, rámondják:***

1911. febr. 1. p.2.

Rockdale, Pennsylvania

Leakasztották a „csekk-numeráját”!

R.-n egy bodi tréfából levette egy másik bodi *csekk numeráját* (munkaszámát) a gyárban és egy másik helyre akasztotta. A bodi nem látta a csekkjét és úgy gondolta, hogy a *bász* akasztotta le, mert már nincs több munka. — Ha nincs munka akkor elme-

gyek az *ókontriba* – mondta dühösen a bodi és elment az *ókontriba*.

– Azóta, ha valaki hirtelen elmegy az óhazába, R.-n a fejére olvassák:***

1912. márc. 15. p.4.

Roda, Virginia

425.

Kicsúfolták, mint a r.-i Mr.-t a saját tehenet!

Télra járván az idő a r.-i Mr. elhatározta, hogy levágja a Riskát, mert sokba kerül a széna. Összehívta hát a bodikat és nagy italozás után elővették az öregfejszét és elkezdtek vele kobakon verni a tehenet. Az meg csak nézte őket és nem tudta mire vélni a dolgot. A bodik lassan elfáradtak az ütlegelésben, de a Riska még mindig élt. Végül meggondolta a dolgot és lefeküdt előttük és kinyújtotta a nyelvét. A Mr. így szólt: – No, nézzétek, hát nem kicsúfol minket. Végül egy hozzáértő bodi elintézte a tehenet. A többiek szégyelltek a dolgot és ráfogták, hogy a bodi a döglött tehenet vágta agyon.

– Ha valakiből gúnyt űznek, e vidéken ráolvassák:***

1913. dec. 1. p.2.

426.

Ennek is jósltak!

R.-ben járt egy cigányasszony. Egy pár magyar Mrs: nagyon megörült neki. Jóslattak maguknak és egyben azt is kérték, rontsa meg haragosaikat. El is vállalt az mindent 5–5 dollárért fejenként. A cigányasszony ezután el is *rájdolt* R.-ról a felvett pénzekkel együtt, s a Mrs.-eket ette a méreg, hogy lóvátették őket.

– Ha valakit R.-n a falhoz állítanak, az ottani magyarok rámondják:***

1917. ápr. 1. p.2.

427.

Jaj, mán a rodai Krisztus is beleégett!

A r.-i magyar betlehemesek ellátogattak a környékbeli településekre, ahol alaposan beszedegettek a karácsonyi *holdvilágból*; így indultak házról-házra betlehemezni. Az „öreg” különös gonddal nézte a pohár fenekét és az egyik helyen felbillentette a betlehemet, amelyben apró gyertyák égtek, meg is gyulladt. S mikor az öreget költögetni kezdték, hogy mit álmodott, odabökte: – Ég a betlehem! Erre felfigyelt a házbéli Mrs. és így sopánkodott:***

– Azóta szólás-mondás lett e vidéken, de megkérdezni nem tanácsos, hogy miként égett meg a Krisztus Lynchben.

Roebing, New Jersey

428.

Nem győzik, mint bodit az ájszkrimmel!

A r.-i bodi ki akart tenni magáért és meghívta a komáját *ájszkrimre*. Csakhogy két boltban is csak 3 dollár ára *ájszkrim*: volt. Ez pedig kevés volt a bodiknak. Elmentek vé-

göl a patikába és ott kosztoltak be alaposan. A két boltos pedig röstellte, hogy nem győzött meg két bodit az *ájszkrimmel*.

— Most, ha valaki tehetetlenkedik, a környéken rámondják:***

1913. júl. 1. p.2.

429.

Ez is gummi csizmát vásárolt!

Két r.-i bodi Trentonba ment, hogy gummicsizmát vásároloroljon. Útközben befordultak egy magyar csárdába és a vásárlásra szánt pénzt elitták. Hogy szégyenszemre azért ne menjenek haza üres kézzel, vettek 1–1 pár papucsot, s abban indultak hazafelé, a régi csizmákat meg nagy papírba csomagolva vitték haza, nagy dalolás mellett.

— Azóta, ha valaki elissza a más egyébre szánt pénzt, a vidéken rámondják:***

1914. máj. 15. p.2.

430.

Ez is elkéste a levest!

R.-en nagyon odavolt egy bodi és azt kérte a Mrs.-től, hogy halála előtt még enne egy kis tyúkhúslevest. Mivel a Mrs. nem nagyon mozgott, a bodi maga ment a boltba, s miután tyúkot már nem kapott, kakast vitt haza. De a leveséből már nem ehetett, mert beadta a kulcsot. A kakast a pincébe tették, a bodit eltemették. A temetéskor a Mrs. a sírástól megéhezett, s úgy vélte előveszi a kakast, de azt már nem találta a pincében, mert bánatában elmuffolt jobb vidékre.

— Ha valaki elmulaszt valamit, az ottani magyarok rámondják:***

1920. jún. 1. p.2.

Roseton, New York állam

431.

Nem érti, mint r.-ek a tűzrakást!

R.-ben három bodi a munkából hazajöve hidegen találta a szobát. Vacsora után hozzáfogtak a tűzrakáshoz. A fára rá is öntöttek egy kancsó petroleumot, majd papírtölcséren át biciklipumpával próbálták élesztetni, mint a kovács a fújtatóval, de így se sikerült. Mérgesen feküdtek le a hideg lakásban.

— Azóta, ha valakinek nem sikerül a dolga, R.-n, rámondják:***

1911. febr. 1. p.2.

432.

Ezt is a spiritusz-felekezet temeti el!

R.-ban az istentiszteletet az *aptészen* tartó spiritusz felekezet egyik tagja elköltözött az árnyékvilágból és testvérei gyász-kocsis temetést rendeltek. Lassan indult a gyászmenet, de később a kocsis mind gyorsabban hajtott. A gyalogló bodik utána kiabáltak:

— Hé, lassabban a testtel!, de az faképnél hagyta őket. Ezután a bodik haragjukban felszították a spiritusz-oltár tűzét. Majd elmentek a paphoz pecsétet papírt kérni a temetésről,

s amikor az már nem állt kötélnek „elnézték” a kabátját, hogy legalább a pap kabátja ve-
gyen részt a halotti szertartás utolsó aktusán.

— Most, ha valaki semmivel sem törődik, s csak a spiritusznak áldoz, R.-n ráolvassák:***
1913. szept. 1. p.2.

Rossford, Ohio

433.

Megsütötte, mint a r.-i bodi a bakancsot!

A r.-i bodi Toledoba ment bakancsot vásárolni. Vett is egy akkurátus bakancsot és örömeiben áldomást ivott rá. Otthon meg dicsekedett, hogy érdemes bemenni Toledoba, mert ott jó vásárt csinál az ember. Mikor kibontotta a csomagot, akkor derült ki, hogy a bakancs felemás. A bodi erre mérgében megsütötte a bakancsokat.

— Most, ha valaki mérgében bolondot csinál r.-n ráolvassák:***

1912. ápr. 1. p.2.

434.

Ez is gálánt gyerek!

Az egyik jóraivaló r.-i bodinak az a gyöngéje, ha felönt a garatra, azt mondogatja, hogy ő gálánt gyerek! A minap elment Toledoba mulatni két *ájris* legénnyel és próbálta azoknak elmagyarázni, hogy milyen gálánt gyerek is ő. Csakhogy az *ájrisok* nem értették a cifráját és úgy orrba verték, hogy négyet öltött rajta a doktor és olyanra dagadt az orra, akárcsak egy becsületes uborka.

— Ha valaki kapatos fővel kötekedik és kihúzza a lutrit, R.-n rámondják:***

1913. okt. 1. p.2.

Rossiter, Pennsylvania

435.

Temperenc keresztelőben volt, mint a r.-i magyar!

R.-n nagy keresztelőt csapott az egyik magyar. Húsz hordó sört vert csapra és meghívta a szomszédokat. Az egyik bodi csak úgy, papucsban ment át. Mikor elfogyott a sör, ezen jól összevesztek, s a csizmafejből készült papucs beleesett az egyik vendég tányérjába, aki erre a cseréptányérját eltörte a *temperenc* alkoholmentes bodi fején.

— Azóta ezen a vidéken, ha italozás közben valakit jól elagyabugyalnak, rámondják:***

1908. márc. 15. p.2.

436.

Megharagudott, mint r.-i Mr. a Dongóra!

Az egyik r.-i Mr. megharagudott, mert valaki kifigurázta a Dongóba. Ráfogta a dolgot valakire, aki erről mit sem tudott. Hajba is kaptak és az öreg húzta a rövidebbet...

— Azóta, ha R.-n valaki nagyobb ok nélkül dühbe gurul, rámondják:***

1909. ápr. 1. p.2.

Híjjanak meg téged József napra vendégül!

R.-n a sok magyar bodi között József is akad szép számmal. Egyikük nevenapjára meghívta az ismerőseit. Bor-sör-mérgező is volt, meg muzsikások is; csak az ünnepelt nem volt sehol. Mert aznap volt péda és ő bement a kártyaklubba 21-ezni. A vendégek hosszú orral távoztak, míg ő vidáman kártyázott.

— Most aztán azzal biztatják egymást a r.-i magyarok:***

u.ott. p.3.

Disznót ölt, mint a r.-i bodi!

R.-ben az egyik bodi nagy nyögésekkel ébredt az egyik reggel. Kérdi a Mrs.:

— Mi a baja? Azt felelte: — Jaj, Mrs. az éjjel disznót öltem álmomban és nagyon kifáradtam.

— Mondják is azóta a környéken, ha valaki nagyokat nyög:***

1909. szept. 1. p.2.

Nem sikerült, mint a babfőzés!

R.-en egy zöld Mrs. babot akart főzni. Feltette egy lábasban a tűzhelyre és elment egy kicsit szomszédolni, mert ki akarta tanulni az itteni szokásokat. Mire azonban hazakerült, a bab nemcsak megfőtt, hanem meg is sült ropogósra.

— Azóta, ha nem sikerül valami R.-ben, valakinek, ráköszöntik:***

1912. jan. 2. p.2.

*Roundup, Montana**Kibánt vele, akárcsak a r.-i betyárburdos a léggel!*

R.-n egy bodi, akinek nincsen felesége, s leginkább *betyárburdon* éldegél. Az egyik napon kávé akart reggelizni, de mikor kiment a kenyérért, a kávéba beleesett egy légy. A bodi kiöntötte és új kávé csinált; abba is beleesett egy légy, s a harmadszorra csinált kávéba is. A bodinak nem volt több kávéja és ezért úgy okoskodott, hogy: — No, majd én kibánok veletek! És szépen kikanalazta a legyeket és megitta a kávé.

— Az aki sokat válogat és a végén jár a legrosszabbul, e vidéken rámondják:***

1917. nov. 15. p.9.

*Rózsavölgy (Rooesewelt), New Jersey**Ez is karácsonyt köszöntött húsvétkor!*

Az egyik r.-i bodi szörnyen várta a húsvét másnapját, hogy elmegy majd öntözködni és lesz majd holmi ködmönlé és pirostojások is akadnak majd. Korán reggel beállított

a szomszéd Mrs.-hez: — Adjon Isten több karácsonyi ünnepeket megérni! — Rászóltak, hogy eltévesztette a verset. Nagyot csuklott a bodi és így folytatta: — Boldog újesztendőt kívánok mindközönségesen! — De erre már mérges lett a Mrs és kidobta a bodit!

— Azóta, ha ott valaki elvétí a szót, a magyarok rámondják:***

1920. ápr. 16. p.2.

Rush Run, Ohio

442.

Megőrizték, mint az ajkaiak, R.-ban a kocsonyát!

RR. nevű bányatelepen kocsonyára áhítoztak a magyar bányászok. A Mrs. kijelentette, hogy ő főzne is nekik, de nincs disznóláb. Az egyik bodi vállalkozott rá, hogy a 3 mérföldre levő angol mészárosától hoz ő eleget. El is ment, de hát nem tudott angolul, mire a bokáját fogta meg és elkezdett rőfögni. A mészáros előhozta a disznólábakat, s a bodi meg felpakolt belőlük vagy 12 tucatot, s úgy elfáradt a cipelésbe, hogy másnap délbe érkezett haza. Nagy örömmel fogadták, a kocsonyát megfőzték és kitették keményedni az udvarra, két puskás bodi őrizete mellett. De a kocsonya csak híg maradt; végül elunták a keményedést várni és kanállal ették meg a kocsonyát.

— A környéken, ha valaki nagyon őriz valamit, ráolvassák:***

1908. jan. 2. p.2.

Scalp Level, Pennsylvania

443.

Megijesztették, mint a SC.-i magyar a tyúkokat!

SC.-n kertet csinált az egyik magyar, csak hogy a tyúkok kikaparták belőle a magot. A mi magyarunk kapta magát, s egy karót felöltöztetett madárijesztőnek, amitől persze nem ijedtek meg a tyúkok.

— Azóta, a hiábavaló munkáról ugyancsak járja a vidéken:***

1908. júl.15. p.2.

Scranton, Pennsylvania

444.

Agyonverték, mint S.-ban a kenyeret!

A magyar negyedben egy asszony a tehén után ment és csak a kisfia maradt otthon. Az esti szürkületkor a gyerek bement a házba, de csakhamar nagy sikoltozással szaladt a szomszédba: — Jaj, valami boom fekszik az ágyon. Nagyhamar átszaladt egy markos bodi valami kocsirúddal és vesztetül verni kezdte az ágyat, de minthogy semmi hangot nem hallott, megvizsgálta a dolgot és akkor látta, hogy 3 hatalmas kenyér van az ágyon.

— Most, ha valaki felsül ott, hamar rámondják:***

1911. szept. 1. p.2.

Ez is kimaradt az egyletből!

S.-ben egy magyar azért állt be az ottani egyletbe, hogy ékesszólásával bámulatba ejtse a kérgeskezű magyarokat. Egyszer aztán valamiért megneheztelt a dísztag és kijelentette a gyűlésen, hogy ettől kezdve nem tagja az egyletnek. Nemsokára azonban megbetegedett és betegségre jelentkezett az egyletnél. Persze nem kapott semmit.

— Azóta a környéken, ha valaki nem ura a szavának, rámondják:***

1913. jan. 1. p.2.

Elájult, mint a scrantoni „lédi”!

Két s.-i Mrs. egymástól szokott kölcsönkérni. Az egyikük, aki az előkelőt játszott a rézmozarat kérte kölcsön, s kisebb mozarat adott vissza, amit persze a szomszéd-asszony mindjárt észrevett. Rögtön átment a másikhoz és ott látta csillogni a saját mozarat az edényesben. A szomszéd látta, hogy rajtakapták a turpisságon és pesti szokás szerint elájult.

— Most, ha valakit ott tetten érnek, ráolvassák:***

1916. márc. 15. p.2.

Zongorát vásárolt, mint a s.-i Mr.!

Az egyik Mr. szerette fitogtatni, hogy ő milyen tehetős ember. Egyszer drága zongorát vásárolt, de az szélesebb volt, mint a ház ajtaja. A gyár emberei kibontották a falat és úgy vitték be a zongorát. Megtörtént, hogy e nincstelen világban a Mr. nem tudta fizetni a rátákat és a gyár emberei elvitték a zongorát. A falat természetesen újra kibontották, de nem hozták rendbe úgy, mint mikor hozták a zongorát. A Mr. pedig nagy bosszúsan maga vakolta be a falat.

— Most, ha valaki ott a gazdagságával dicsekszik, rámondják:***

1915. nov. 15. p.2.

*Shady Side, New Jersey**Tedd csak rá a csárdást!*

SS.-n nagy színielőadás volt. A Pacsirta került színre. Egy vidéki vándortársulat adta elő, csak hogy nem volt se zongora, se muzsikusz, így aztán nagyon szomorú volt a komédia. Előadás után a Mrs. odakiáltott a terem tulajdonosának: — Tedd csak rá a csárdást! Hát táncoltak is a vendégek olyan akkurátusan, hogy beszakadt a padló, eltört a vízcső és a teremből szivattyúzni kellett a vizet.

— Ha valakit nagyon fel akarnak biztatni az ottani magyarok, rákiáltanak:***

1922. ápr. 1. p.15.

Shannon, Pennsylvania

449.

Ez is megutálta az édes krumplit!

Castle Shannonban az egyik magyar nagyon szerette az édes krumplit. A minap, amikor a Mrs. a boltba küldte, hamar észrevette az édes krumpli zsákját és négy szép krumplit a zsebébe sülyesztett. A kiszolgálók észrevették és mikor menni akart azt mondták neki: – A zsebbe nem lehet kivinni, de ha megfizeti még papírba is csomagolják, ahogy illik. A bodi szívében bösz csatát vívott az édes krumpli iránti szerelem és a pénzvágy: végül szomorúan kirakta a zsebéből a krumplikat és otthon bánatosan panaszkolta, hogy megutálta az édes krumplit.

– Aki nem kaphatja meg azt, amit szeret, Sh.-ban ráolvassák:***

1914. febr. 15. p.2.

450.

Ez is villával eszi a kávé!

Az egyik CS.-i egy magyar háznál ágynak dőlt a Mrs. és a Mr.-nek magának kellett megfőzni a kávé. A Mr. keservében alaposan összebarátkozott a viszkisüveggel és kanál helyett villát tett az egyik bodi bögréjébe. Az persze szorgalmasan emelgette a villát a szájához, de miután nem jutott hozzá a kávéhoz, dühösen a földhöz vágta a villát.

– Ha valakit megtréfálnak az evéssel, Cs.-ban rámondják:***

1914. máj. 15. p.2.

Sharon, Pennsylvania

451.

Meglépett, mint a s.-i vőlegény a lakzi elől!

S.-ban nagy volt az esküvői készülődés. Minden megvolt már, csak a ceremónia volt hátra. A lakodalmas nép már előre köszörülte a torkát; csakhogy három nappal az esküvő előtt a vőlegény meglépett.

– Azóta, ha valaki a környéken hirtelen eltűnik, rámondják:***

1909. okt. 1. p.2.

452.

Meghívták, mint a s.-i bodi a vendégeket!

Nevenapját ünnepelte a bodi és egy dáridóra hívta meg ismerőseit. Meg is érkeztek a vendégek, de az ünnepelt meglépett előlük az *aptészre*, s leüzent, hogy ő senki kedvéért le nem megy onnan. A meghívottak mérgesen és szomjasan távoztak.

– Most aztán, ha valakinek visszamondják a meghívást, e vidéken rámondják:***

1911. jan. 1. p.2.

Megsiratták, mint a s.-i bodit!

Az egyik s.-i bodi búcsúzott a *plézről*. Meghívta az ismerős bodikat egy kis búcsú-lakomára. Az egyik vendég meg is siratta bánatában a búcsúzó bodit, sőt, nagy bánatában 4 üveg vizasztalót is „elnézett”!

— Azóta, ott, ha valakitől elvisznek valamit, rámondják:***

1911. febr. 15. p.2.

Befagyott, mint a s.-i menyasszonylopás!

S.-ban fényes lakodalom volt. Az egyik potyás bodi ugyancsak beszedegetett a jóból, s már a vacsora előtt úgy ordított, mint nyájban a füles. S az jutott eszébe, hogy ellopja a menyasszonyt, mert azért is kijár egy kis testi ital. Csakhogy a dolog balul ütött ki, mert a lábánál fogva akarta ellopni, s a többi bodi megnyakalta ezért.

— Azóta, ha valami nem sikerül a környéken, rámondják:***

1911. aug. 1. p.2.

Nem sikerült, mint a töklöpés!

A s.-i bodi nagyon unatkozott, és elhatározta, hogy kimegy a farmokra tököket lopni. Csakhogy megjárta, mert „munka közben” rajtaütött a farmer és megkergette a puskával.

— A környéken azóta, ha valaki rajtaveszt valamin, rámondják:***

1911. szept. 1. p.2.

Ott maradt, mint a kártyából a két-szem!

S.-ben az egyik bodi ugyancsak csapta a szelet a Mrs.-nek. Nem tetszett ez a Mr.-nek, különösen akkor, mikor a bodi selyemruhát és vendéghaját is vett a Mrs.-nek. Végül, mikor a Mr. kileste őket, hogy karonfogva jönnek haza egy keresztelőből; a Mrs. kiadta a Mr.-nek a *tájmot*, de akkor a bodi is vele akart menni. A Mrs. erre sírva panaszkodott: — No, most úgy maradtam itt, mint kártyából a két-szem!

— Azóta szólás-mondás lett ebből ezen a vidéken:***

1912. máj. 15. p.2.

*Shelburn, Indiana**Nem lehet betörni, akárcsak a s.-i bodi kerékpárját!*

Az egyik s.-i bodi messzire járt munkába és elhatározta, hogy vegy egy *bájsziklit*. Módja volt hozzá, mert a saját burdján volt és újságot sem olvasott. Meg is vette a kerékpárt, de sehogyse boldogult vele: dombnak le úgy ment, ahogy neki tetszett, dombnak föl

meg sehogyse. Végül is eladta a bodi. Mikor megkérdezték, hogy mért adta el ilyen hamarosan, azt felelte: – Hát sehogyse tudtam betörni.

– Azóta, ha valaki nem boldogul valamivel a vidéken, rámondják:***

1913. júl. 1. p.2.

458.

Megbánta, mit a bányász a csikóvásárt!

S. mellett valami licitáció volt az egyik farmon. A magyar bányászok közül többen is elmentek, hogy vegyenek valamit. Az egyik bányásznak megtetszett egy csikó és addig licitált, míg az rajta nem maradt. Először nagyon örült neki, s csak később fedezte fel, hogy az nem kanca, hanem csikó. Vakarta is a fejét, de már késő volt a bánat.

– Ha valaki nagyon törekszik valamire, de később megbánja, a környéken rámondják:***

1913. máj. 1. p.2.

South-Bend, Indiana

459.

Megfejte, mint a SB.-i Mrs. a sztrittkárt!

Sopron mellől került a Mrs. Sb.-be. Tetszett volna neki itt az élet, csak ne kellett volna angolul beszélni. Kérdezte a férjét, hogy kell tejet kérni, az elmagyarázta: 1–van, 2–tu, 3–tri kell kérni ha jön a tejeskocsi. Hát egyszer csak hallotta a Mrs. a csöngetést, rohan ki a fazékkal, de hát a villamos jött csak: a kalauz látta a futó asszonyt, megállította a kocsit. Az asszony meg csak nyújtja a fazekat: *tri, tri* – kiabálta. A kalauz végül megunt és leszállította a villamosról. Panaszolja az esetet az asszony egy ismerős magyarnak, aki azt mondta, hogy olyan tejestől kérjen tejet, aki két lóval jár, de nem ló nélkül, mint a villamos.

– Mondják is arról SB-ben, aki különös helyzetbe keveredik:***

1908. jan. 15. p.2.

460.

Nem sikerült, mint SB.-i magyarnak a macskacsizma!

Disznót ölt a SB.-i magyar, s a sok kolbászt, hurkát, oldalast felakasztotta a konyhába, s a macska ezt megdézsmálta. Sokáig nem tudta, hogy mit tegyen, míg végül dióhájat erősített a macska lábaira, majd odaverte a macska orrát a kolbászokhoz: – Egyél koma! A macska végül is megunt a dicsőséget, nagyot szökött és leverte a kolbászos rudat a földre, s a kolbász összetört. A Mrs. meg a csizmás Mr.-t vette elő.

– Azóta, ha valaki SB.-ben felsül valamiben, rámondják:***

1908. febr. 15. p.2.

461.

Vedd le a tökfödödet, mert most jön a java!

SB-ben lelkesen ünnepelték a március 15.-ét a helyi magyarok. Volt szavalat, ének, muzsika, szónoklat és sok-sok éljen. Egyszer csak az egyik rendező hátraszólt a háttérben

feltett kalappal parádézó néhány bodinak: — Le a tökfödőkkel, mert most jön a java!

— Azóta SB.-ben, ha valakivel le akarják vétetni a kalapot, rámondják:***

1908. ápr.15. p.2.

462.

Elsült, mint SB.-ben a kékítő!

SB.-ben nagy volt a lövöldözés július 4.-én. A bodik is ki akartak tenni magukért és holmi durrogó jószágot kerestek, nagy kutatás után találtak is valami kékes golyókat, amiről az egyik kisütötte, hogy dinamitgolyók. Kivitték, majd később erősen verni kezdték egy nagykalapáccsal. Egyszercsak kijött a Mrs. és éktelenül kiáltozni kezdett:

— Mit csinálnak maguk a kékítőmmel?!

— Azóta, ha valakinek nem sikerül a vállalkozása, SB.-ben rámondják:***

1908. aug. 1. p.2.

463.

Eltévedt, mint a SB.-i torta!

Az egyik SB.-i Mrs. tortát rendelt a cukrásznál a komájának. A boltos hozta is a tortát, de tévedésből a szemközt levő lakodalmas házba vitte, azt híván, hogy oda kell. A rendelő Mrs. követeli rajta a tortát, s a boltosnak szégyenkezve kellett visszakérni a lakodalmasoktól.

— Azóta, ha valami nem az illetékes helyre kerül, SB.-ben rámondják:***

1911. jan. 1. p.2.

464.

Érti, mint a bodi a szivarvágást!

Mulattak a SB.-i bodik és szivaroztak. Szó volt a virtuskodásról és az egyikük ugyan-csak verte a mellét, hogy ő mindenhez ért, s odalépett a szivarvágó géphez. Csakhogy a szivar helyett az ujját vágta le.

— Azóta, ha valaki érdemtelenül dicsekszik és felsül, SB.-ben rámondják:***

u.ott.

465.

Siettek vele, mint a pap húzával!

A SB.-i plébános gazdasszonya ráüzent a *bucerra*, hogy küldjön neki húst hamarosan. Az el is küldte egy *zöld* lánnyal, aki sürgősen vitte is, csakhogy a pap éppen misézett és a lányt alig lehetett lebeszélni arról, hogy szószerint ne teljesítse az utasítást.

— Most, ha valaki nagy sietségében bolondot csinál, Sb.-ben rámondják:***

1911. jan. 15. p.2.

466.

Dákót állítottak neki!

SB.-ben egy bucseroslegény nagyon ügyesen tudta felállítani a billiárd-dákót. A szalonusok örültek ennek, mert a mutatvány sok vendéget hozott a szalonba. Egyszer aztán az ügyes legény a szalonusoktól egy csomó pénzt kölcsönzött és meglépett vele.

— Ha valakit becsapnak SB.-ben, rámondják:***

1911. jun. 1. p.2.

467.

Hallgat, mint a „repper”!

SB.-ben két Mrs. alaposan egymásnak eresztette a nyelvét, ami után következtek a tenyerek. A két harcias Mrs. ugyancsak bémálgatta egymást. Harc közben az egyik megbotlott a *repper*-ben, mármint a viganójában és hanyattesett. A cívódásból per lett. A hanyattesett azt állította, hogy a másik fellökte őt. Bizonyosságul magával vitte a *repper*-t, de miután az nem tudott beszélni — elvesztette a pert.

— Ha most SB.-ben valaki nagyon hallgat valamiről, rámondják:***

1911. dec. 1. p.2.

468.

Ez is kivette a „lájsznit”!

Két bodi elment SB.-be háztűznézőbe. Nem sokat teketóriáztak, elmondták a mondokájukat és megkérték a lányt. A lány egyik hozzátartozója úgy megörült ennek, hogy elszaladt egy ismerősehez és hívta, hogy jöjjön el vele a sörgyárba *lájszniért*, mert a huga férjhez megy. A szalonus majd eldőlt a nevetéstől, merthogy a *lájsznit* nem a sörgyár adja a házassághoz.

— Azóta, ha valaki megfordítva csinál valamit, SB.-ben rámondják:***

1912. febr. 15. p.2.

469.

Belépett, mint a SB.-i Mrs. a gulyáshúsba!

Az egyik szalonusnál megfagyott néhány láda sör. A fagyos sört elküldték egy Mrs.-nek, aki jócskán felöntött belőle a garatra. A szomszéd Mrs. eközben kitette a gulyáshúst hűlni, hogy a kutya meg ne égesse vele a száját. A sörös Mrs. azt hitte, hogy a sörös láda van előtte és belelépett; a cipője telement gulyáslével és a lábát is megégette!

— Azóta SB.-ben, ha valaki nagyon cifrázza a lépést, rámondják:***

1912. márc. 15 p.2.

470.

Beváltotta, mint SB.-i szalonus a Mrs. csekkjét!

Az egyik SB.-i magyar szalonba beállított egy magyar asszony és arra kérte a szalonest, hogy váltsa be a férjének a munkabér fejében kapott csekkjét, mivelhogy a bank

már zárva volt. Be is váltotta a csekket amelyről kiderült, hogy hamis volt. A nő lakására ment és ott 17 csekkel becsapott embert talált, de a házaspár már *elmuffolt*. Erre a becsapott emberek szétcincálták a lakást, vittek, amit csak tudtak. A mi szalonosunknak 1 pár lyukas női harisnya jutott.

– Most, ha valakit csalárdul becsapnak SB.-ben, a fejére olvassák:***

1912. ápr. 1. p.2.

471.

Ez is József-napot köszöntött, mint a rézbanda!

A SB.-i rézbanda József napot járt köszönteni, elsősorban a szalonosoknál. Be is szíttak alaposan, úgy, hogy mikor a kis SB.-be kerültek, egy István nevű szalonosnál is köszöntgették a Józsefeket.

– Azóta, ha valaki elvét valamit, SB.-ben rámondják:***

1912. ápr. 15p.2.

472.

Megbukott, mint a pöle!

Választás volt az egyik SB.-i egyletben. Az egyik atyafi nagyon szeretett volna elnök lenni, de a többiek nem szerették. A választásnál szót kért egy öreg amerikás és így szólt: – Csak aszondom, nem kell ez az ember elnöknek, merthogy ismerem otthonról, oszt ott is mindig vitte a cigány utána a bőgőt. Hát ilyen ember ne legyen a mi egyletünk elnöke. Meg is bukott a jelölt és mikor azt kérdezték a szónokló magyartól, hogy miképp végződött a választás ezt felelte: – Hát megbukott a suszter, mint a pöle!

– Azóta SB.-n szólássá lett e mondás:***

u.ott.

473.

Nincs Rákóczi!

Egy SB.-i egylet bált tartott a Magyar Házban. A rezesbandának ugyancsak akadt dolga, mert a táncolni akarók folyvást nógatták őket hogy játszanak. Zárórakor még egy negyedórát kialkudtak az ügyeletes rendőrtől, de ennek vége után is azt akarta a fiatalság, hogy húzzák még el a Rákóczit. Erre a rendőr is türelmét vesztette és fogyatékos magyar tudásával odakiáltott: – Nincs Rákóczi!

– Most, ha valaki tiltakozik ott, rendesen így mondja:***

1912.máj.15. p.2.

474.

Nem pásszol neki, mint bodinak a pártner!

Az egyik SB.-i szalonnak van egy Majer nevű nagy kutyája, amely rendesen a kocsmajtó előtt üldögél. Egyik este egy jókedvű bodi tévedt arra és tréfásan megköszöntötte az embernek hitt kutyát: – Jó estét földi! Jöjjön be egy sörre! A kutya be is ballagott utána, s a vendég két üveg sört rendelt. A szalonos kitette a bárta és kérdezte hogy a má-

sik sör kié? – Hát ezé a földijé, aki velem együtt jött be! A vendégek nevetni kezdtek s az atyafi akkor látta csak meg, hogy a kutya jött be utána, s mérgében ráöntötte a sört.

– Most, ha valaki megúnja a cimboráját, SB.-ben ráolvassák:***

1913. dec. 15. p.2.

475.

Vasat kapott, mint a SB.-i tejes!

A SB.-i tejes elindult az óhazába. Bécsen át vezetett az útja s miután a hosszú úton megszőrösödött, bement egy borbélyhoz. Németül nem tudott, s így angolul szólalt meg:

– Áj, van e sév! és mutatta mit akar. A borbély gyanakodva ugyan, de megnyúzta a képét. De ő utána mosakodni akart, s így szólt: – *Áj vant e vas!* A borbély ezt sem értette, de a segédje a *vas*-szóból arra gondolt, hogy az atyafi vasat akar és odanyújtotta neki a fenenagy hajsütő vasat. Ő később visszatérve SB.-be ismerőseinek elmondta a dolgot.

– Most aztán SB.-ben, ha valaki nem azt kapja, amit kér, rámondják:***

1914. márc. 15. p.2.

476.

Ezt is hazakísérték!

Két Sb.-i bodi alaposan benyakalt. Éjfél tájban megbeszélték, hogy miután nagy a sötétség hazakísérik egymást. Addig kísérgették egymást, míg meg nem virradt.

– Ha azóta, kapatosan valaki nem talál haza SB.-n, rámondják:***

1914. jún. 1. p.2.

477.

Ez is chekket kapott, mint a SB.-i bodi!

Az egyik SB.-i bodi akkor sem dolgozott, ha lett volna mit. Enni-inni viszont nagyon szeretett, de a Mrs.-ek és a szalonosok nagyon unták már a hitelezést. A bodi azzal hitegette őket, hogy az óhazában eladja a vagyonát és mindent rendezni fog. Egy chicagói ügyvéddel intéztette az ügyet. Az egyik bodi meg akarta tréfálni és küldött neki valami számológéddel, amely a chekkhez hasonlított. Mikor az illető ezt megkapta, elhatározta, hogy nem fizet ő senkinek, hanem felveszi a pénzt a bankban és szó nélkül *el-muffol*. Csakhogy a bankban semmit sem akartak neki fizetni a chekkre s mikor kiabálni kezdett, rendőrt hívtak, aki a bodit váltotta be a chekk helyett.

– Most, ha valakit beugrasztanak valamivel SB.-ben, rámondják:***

1914. júl. 1. p.2.

478.

Borotvát nyert, mint a SB.-i bodi!

A bodi olvasta az újságokban, hogy aki a Hessen cigaretta hirdetésének szelvényét kivágja és 90-et beküld belőle a gyárba, kap ajándékba egy szép borotvát. Nosza a bodi összejárta az összes stórokat, szalonokat és ismerőseket, s ahol újságot talált vágta ki a hirdetések és küldte be a gyárba. Pár nap múltán visszajött a csomag egy levél kíséretében,

amely szerint a szelvények csak úgy érnek valamit, ha a bodi vesz 90 csomag Hessen cigarettát és azok szelvényeit is beküldi. Szégyelte magát a bodi, hiszen ő nem is cigarettázik. A többiek meg jól kinevették őt.

– Most, ha valaki SB.-ben felsül valamivel, rámondják:***

1915. márc. 15. p.2.

479.

Levegőt vett, mint a SB.-i bucsér!

Egy SB.-i Mr. úgy akarta felhizlalni a borjút, hogy biciklipumpával felpumpálja. Szép hasasra fel is fujta, de megijedt, hogy szétpukkan és a *bucserért* küldött, hátha az megmenti a borjút. Jött a mézárós és megtetszett neki a szép, kövér borjú: Meg akarta venni. A magyar szívesen ráállt az alkura, de nem mondta meg, hogy előzőleg mi történt. A mézárós örömmel vitte magával a borjút, de mire hazaért, csak csont és bőr volt megint az állat.

– Most, ha valaki rosszul vásárol valamit SB.-ben rámondják:***

1916. júl. 1. p.2.

480.

Egy kis zöldágért volt az erdőn!

A SB.-iek közül egypáran elmentek zöldágak irányában az erdőbe. Késő este érkeztek haza, s akkor vették észre, hogy az egyik bodi hiányzik. Egész éjjel hiába keresték. Végül hajnaltájban jött haza, ijedten. A ruhája szét volt szaggatva és lihegett az ijedelemtől. Majd elmondta, hogy a környékbeli farmerok megugrasztották, mert balta volt nála.

– Most, ha valakit megriasztanak SB.-ben, rámondják:***

1917. jún. 15. p.2.

481.

Ez is halászni volt!

Az egyik SB.-i bodi kiment a Gálos-ra levegőzni, de az igazi ok az volt, hogy ott gyomláltak a görlik. A levegőzés vége az lett, hogy rendőrkezen vitték vissza SB.-be. A bodi másnap azt mondta a többieknek, hogy halászni volt és azért vitték be a rendőrök.

– Most, ha valakit ott a rendőrség kocsikáztat, rámondják:***

1918. júl. 1. p.2.

482.

Ez is elfújta a gázlámpot!

Az SB.-i bodik alaposan beszédtek a lőréből és a kedvük virágos lett. Otthon égett a gázlámpa s az egyik bodi nekidőlt és elfújta, akárcsak a gyertyát. Szerencsére egy pajtása megérezte a gázszagot és elzárta a csapot, mert másként Pilátusnál ették volna meg a karácsonyi vacsorát.

– Azóta, ha valaki bolondot csinál SB.-ben, az ottani magyarok rámondják:***

1920. jan. 1. p.2.

South Betlehem, Pennsylvania

483.

Borotváljon meg a bartender!

SB.-ben az egyik borbély virágos kedvében gorombáskodott egy *bartenderrel*, aki nek is mondta, hogy csókolja meg őt, de nem a képén. A *bartender* elfogadta a kihívást, csak azt kérte vonuljanak el egy bizonyos helyre. A borbély meg is tette, a *bartender* meg utánament égő gyufával. Nemsokára rémséges ordítást hallatott a borbély és az orvosnak kellett ellátnia a csókos képét. A *bartender* pedig kijelentette, hogy teljesíteni akarta a borbély kérését, csak előbb utat akart csinálni a csóknak.

– SB.-ben azóta ugyancsak kínálgatják egymásnak a magyarok:***

1913. ápr. 15. p.2.

South Norwalk, Connecticut

484.

Susztárséget tanult, mint a SN.-i bodi!

Az egyik SN.-i bodi elhatározta, hogy a cipőgyárba megy dolgozni, mivel másutt úgy sincs munka. A szögelésnél kapott munkát. Ment is a munka, csak lassan, s meguntta egyenként szedegetni a szöget az asztalról. Egy fél márékkal a szájába vett, de közben ott forgatta a bagót is, miközben egy szeg beleakadt a szájapadlásába. Rikkantott, mint akit vesén szúrnak. Rohantak a többi munkások harapófogóval kihúzni a szöget és csirizzel betapasztották a helyét, hogy meggyógyuljon a seb. A szegény bodi pedig alig tudott a torkán leengedni egy kis mérgest. De nem is ment többé cipőgyárba.

– Azóta SB.-n, ha valaki nem neki való munkán bajlódik, rámondják:***

1908. márc. 15. p.2.

Springdale, Pennsylvania

485.

Ez is rákot vett!

A s.-i bodi nagyon ráéhezett a kirántott halra. El is ment a közeli *plézsre*, s ott készült halat venni. De hát a vásár nem eshet meg áldomás nélkül, s a bodi alaposan belenézegetett a pohárba. Így aztán hal helyett rákot adtak neki. Nagybüszkén hazavitte a csomagot, átadta a Mrs.-nek, hogy rántsa ki a halat. A Mrs. mikor kibontotta, majd sóbálvánnyá meredt, amikor a halak helyett egy bolond nagy rák meresztette rá az ollóját.

– Most, ha becsípett állapotban valakit becsapnak, S.-en rámondják:***

1918. ápr. 1. p.2.

486.

Ez is megette az utolsó vacsorát!

Az egyik S.-i bodi *muffolásra* készült egy másik gazdához. De azt gondolta hogy a régi helyén mégegyszer belakik. Teletömte magát töltött káposztával és a felöltője zsebébe is tömött belőle. A Mrs. ezt észrevette, szólt a gazdának és az kiszedette a zsebéből az ételt azzal, hogy a vacsorát állja az új gazda.

– Azóta, ha valaki nem ismer mértéket az evésben, S.-n rámondják:***

1918. máj. 1. p.2.

Ennek is drága volt a hagyma!

A S.-i bodik kimentek a hegyre szalonnát sütni, de a hagymáról megfélelkeztek, s úgy vélték, hogy valamelyik farm készletéből gyomlálgatnak egy kicsit. De nem volt szerencsájük, mert a szemfüles farmer rajtakapta őket. Ugyan nem bántotta egyiket sem, de a *policcal komaságba hívatta őket*. Fejenkint 5–5 dollárjukba került a hagyma. Ráadásul meg kellett fogadniuk, hogy többé nem nyúlnak más hagymájához.

– Most, ha valakit tilosban csípnek és keményen kimérik neki az igazságot, S. környékén, rámondják:***

1918. aug. 15. p.2.

Kétszer fűtött, mégis sületlen maradt a kenyere!

Az egyik S.-i magyar házban nagyban készülődtek a disznóölésre. A Mrs. is ki akart tenni magáért és elhatározta, hogy kenyeret süt a disznótorra, mert lágy kenyérrel ízletesebb a friss hurka. Kétszer is befűtött a Mrs. a kemencébe, mégis, mikor kivette a kenyeret, az sületlen volt.

– Ha valakinek rosszul sikerül a dolga, S. vidékén rámondják:***

1920. márc. 15. p.2.

*Stamford, Connecticut**Ez is bankót csinált!*

Nagy öröme volt az egyik S.-i bodinak, mert kiszámította, hogy rövidesen milliomos lesz belőle. Egy jószívű *ágent* ugyanis bebeszélt neki, hogy vegyen egy pénzcserélő masinát és cukor lesz az élete. Minden pénze (668 dollár) ráment a bodinak, de csak üres WC papír jött ki a masinából.

– Most, ha valaki nagyon ráfizet valamire az S.-i magyarok rámondják:***

1918. máj. 1. p.2.

*Star Junction, Pennsylvania**Házat vásárolt, mint a SJ.-i gazda!*

SJ.-ben megunt a régi lakását egy magyar gazda, mert 15 burdosa részére már kicsi volt. Elment hát az ügynökhöz és nagyobb házat kért. Az ügynök azt mondta egy szlovák gazda elmegy máshová annak a helyére *bemuffolhat*. Tetszett a dolog a magyar-nak és elment megnézni a házat egy burdosával, hogy mikor költözik el a szlovák. De annak a Mrs.-e úgy megharagudott ezért, hogy végigvert rajta és kísérfőjén is sóprúvel.

– Most, ha valakit elver a Mrs., a környéken rámondják:***

1908. okt. 15. p.2.

Stonega, Virginia

491.

Nem akar trájber-bász lenni!

S.-n a bánya egyik kocsisa a pohár fenekére nézett, utána álmosan ment a bányába. A bász észrevette és azt mondta neki, hogy menjen haza aludni. Hazament, s találkozott egy ismerőseivel, aki kérdezte, hogy mért jött haza a bányából? — Nem akarok trájberábász lenni — felelte.

— Azóta, ha valakit visszaküldenek a munkából, S.-ban rámondják:***

1911. jan. 1. p.2.

492.

Befűtöttek neki!

S.-n kenyeret sütött a Mrs. de a kenyér csak nem akart kisülni. Összegyűltek a szomszédok és arra jutottak, hogy a kemence nem volt jól befűtve. — No, befűtöttek nekem úgy a multkor, hogy a kenyér mind megégett — mondta az egyik Mrs.

— Azóta, ha valami tönkremegy S.-n rámondják:***

1911. jan. 15. p.2.

493.

Fekve eszik, mint az urasági ökör!

A S.-i magyar becsudálkozott s a mulatságból hozott ételt az ágyába vitte s ott is majszolta. Észrevette egy komája, s rászólt: — Ejnye komám úgy eszel, akárcsak egy urasági ökör.

— A kényelemszerető emberre a környéken azóta rámondják:***

1911. febr. 15. p.2.

494.

Ragados, mint a tengeri betegség!

A S.-i Mrs.-re rászólt a szomszédja: — Ugyan miért tartja nyitva az ajtót, meg az ablakokat ebbe a hidegben? — Hát csak szellőztetek, mert egy kis baj volt nálunk az icca-ka. — Oszt, mi volt a baj? — Hát a Mr. tengeri betegséget kapott. — Oszt ragados az a betegség? — Már hogyné volna, mikor alig bírtam felmosni a padlót!

— Most aztán szólás-mondás lett a fentiből S.-n:***

1912. jan. 1. p.2

495.

Jókor ugratták ki, mint a S.-i Mrs.-t!

Az egyik S.-i Mrs. nem jól főzte a vacsorát, amiért mérges lett a gazda és elriasztotta az asszonyt a háztól. A Mrs. azonban meghúzódott a kert végében. Hát egyszer csak hallja, hogy jön a bodi a szomszéd Mrs.-el és nagyban tiporják a petrezselymet. Nemsokára megharagudott egymásra a két Mrs. és az egyik ráolvasta a másik fejére a szentenciát.

A klájer előtt a Mrs. így szólt büszkén: — Mégis csak jókor ugratott ki a Mr.-em.

— Most, ha valaki véletlenül tud meg valamit, S.-n ráolvassák:***

1913. nov. 15. p.2.

496.

Felpofozták, mint a ludat!

Tyúkot ültetett a S.-i Mrs. és ugyancsak leste a csirkék kikelését. Nagy becsülete volt a kotlónak, kaláccsal etette. Egyszer csak beszabadultak az ólba a ludak és alaposan megcsipdesték a drága kotlót. A lármára odaszaladt a Mrs. és mérgében felpofozta a ludakat.

— Azóta, ha valakit felképelnek a környéken, rámondják:***

1913. dec. 1. p.2.

497.

Ez is korpával lőtt!

A S.-i májner bodi lőport rendelt az ületbe. A kereskedő kocsija elvitte a rendelést és az egyik bodi bevitte a lakásba. A rendelő bodi meg nem találta a lőporos zsákját, egy másik zsákot cipelt be magához, amiben korpa volt. Mikor kibontotta, a többiek majd megszakadtak a nevetéstől.

— Most, ha valaki túlságosan igyekszik és felsül az igyekezetével S.-ban rámondják:***

1913. dec. 15. p.2.

498.

Ez is vaddisznót lőtt, mint a S.-i Mr.-ek!

Virginia állam egyik bányatelepén két szomszéd igen beszszelt, s mikor éjjel kimentek, vaddisznónak nézték egymást, merthogy négykézláb voltak a nagyobb biztonság okáért. Megijedtek egymástól, berohantak a puskáikért, de töltényük már nem volt a mordályokhoz, így a puskatussal dolgozták meg egymás fejét. Akkor már tudták, hogy kit püfölnék, de azért ők azt állítják, hogy akkor vaddisznóra vadásztak.

— A beszszelt és bolondot csináló emberről azt mondják S.-en:***

1914. máj. 1. p.2.

St.Paul

499.

Más tapossa, mint a bodi bakancstalpát!

St.Paulban az egyik bodi megtalpaltatta a bakancsát és dicsekedett, hogy ilyen jó talpalása még nem volt. Egy reggel azonban meglepetéssel látta, hogy a bakancsról eltűntek az új talpak. Nagy házkutatás után kiderült, hogy a talpak a Mr. cipőjére vándoroltak.

— Most aztán, ha valamit elnéznek, ugyancsak járja ott a mondás:***

1911. ápr. 15. p.2.

Suterville, Pennsylvania

500.

Hoppon maradt, mint a S.-i Bodi!

Nősülni akart a s.-i bodi és ismeretség hiányában hirdetést tett közzé az egyik magyar lap házassági rovatában. Csóstól jöttek a levelek és fényképek, s a bodi nem tudta melyiket is hívja meg élettársul, annál is inkább, mert az *ókontriba* is a mezőre járt az iskola helyett és nem tudott írni-olvasni. Végül egy barátjával felíratta a neveket, a zsíros kalapjába dobta és kihúzott egyet.

Mikor a Mrs. megérkezett, kijelentette, hogy nem lesz a bodi felesége, mert az nem tud a betűhöz, de hozzámegy a bodik közül ahhoz, aki írni-olvasni tud. Nosza lett nagy készülődés a többi bodi között míg a szegény vőlegényjelölt szomorúan gubbasztott a sarokban, s rövidesen *elmuffolt a plézről* – szégyenletében.

– Most, ha valaki ott felsül nagyban dédelgetett tervével, rámondják:***

1915. ápr. 1. p.2.

Throop, Pennsylvania

501.

Befagyott, mint a t.-i ünnep!

A t.-i magyarok elhatározták, hogy megülik márc. 15.-ét. Meg is hívták a Scrantonban lakó Juhász József 48-as honvédet, tartson nekik dikciót. Juhász bátyánk kiöltözött az ünnepre, s feltűzte a mellére a váci és nagysallói vitézségi érmet, s botra támaszkodva kiballagott T.-ba. Az ünnepélyből azonban semmi sem lett, mert a bodik bandaszó nélkül nem akartak rukkolni. Hogy azonban fuccsba ne menjen a kirándulás Juhász bátyánk egy vendéglőben elbeszélte az összegyűlteknél, hogyan vágta a németet hajdanán.

– Most, ha valaki ott, hiábavalóságot csinál, rámondják:***

1912. máj. 1. p.2.

502.

Megjelent nekik az angyal!

T.-n bál volt, ahová elment egy dunmorei magyar is a kutyájával, mert arra számított, hogy verekedés esetén a kutya segíteni fog. Magyarunk a kutya erejében bízva legénykedni kezdett, amire kupánvágták, de úgy, hogy a kutyáját is bögőnek nézte. A magyar igen elbúsult, s az érdeklődőknek azt mondta, hogy megjelent előtte az angylakája és azért búsul.

– Ha valakit jól elagyabugyalnak, e vidéken rámondják:***

1913. márc. 1. p.2.

503.

Megdagadt mint a talján feje!

T.-n egy bodi összekulönbözött egy taljással, aki jobbnak látta, ha elfut a dühös bodi elől. Az meg utána, de annyira elvakította a düh, hogy a talján helyett nekiállt a telefonoszlopnak és azt öklözte kegyetlenül. Másnapra alaposan bedagadtak az öklei, de

a bodi azzal dicsekedett, hogy a talján feje meg akkorára dagadt, mint egy söröshordó.

— Ha valaki, ott, nagyon dicsekszik a virtuskodásával, rámondják:***

1913. ápr. 1. p.2.

504.

Ez is tudja az amerikai törvényt!

Az egyik t.-i magyar kocsmában nagyban vitatkoztak a bányász bodik a világ folyásáról. Az egyik öreg bodi verte a mellét, hogy ő már 25 éve kinn él, *polgárpapírja* van és ismeri az amerikai törvényt. Egy fiatal bodi erre megkérdezte, hogy ki volt akkor az USA elnöke, mikor kijött Amerikába. Az öreg magyar sodort egyet a bajúszán és kivágta: — Hogy ki vót, hát Washington György volt a *prezedent*.

— Azóta a környéken, ha valaki nagyon hangoztatja a tudását és bolondot szól, rámondják:***

1913. júl. 15. p.2.

Toller, Kentucky

505.

Ez is három nap alatt rántotta be a káposztát!

T.-ben az egyik *betyárburdos* föltett főni egy fazék káposztát, majd elment szomszédolni. Ott itóka is akadt és csak harmadnapra keveredett haza, mondván neki haza kell menni, berántani a káposztát.

— Ha valaki elmulaszt valamit, az ottani magyarok rámondják:***

1920. jan. 1. p.2.

Tonnawanda, New York

506.

Pálinkát főztek, mint a T.-i bodik!

Pálinkát akartak főzni a bodik, de nem értettek hozzá. Így hát a terv füstbe ment. Összegyültek a pincébe, feltették a fazekat, de rosszul kapcsoltak be és annyira alátüzeltek, hogy a vafazék kilyukadt. S amikor látták, hogy a fazékba öntött *szájderből* sohasem lesz mérges, a fazekat teleöntötték *dzsinnel*, s akkor a fazékból itták a mérgest.

— Most, ha ott valaki nagyon szeretne valamit megcsinálni, de nem sikerül, rámondják:***

1915. szept. 1. p.2.

507.

Eltűnt, mint a szalonos piros „szvederje”!

A T.-i magyar szalonoshoz betért egy bodi két szép *görlivel* egy kis szíverősítőre. Örült a szalonos, mert a legdrágább likőröket fogyasztották. Csak a záraskor hagyták el a finom vendégek a szalont. Reggelre kelve a szalonos csodálkozott, hová tűnt a 3 dolláros piros *szvederje*, amit a minap vett. Telefonált mindenfelé, de hiába, mert a vendégei

áteleveztek Canadába, oda pedig magyar embernek nem jó menni.

— Azóta ott, ha tolvajt keresnek, de nem találják, rámondják:***

1915. nov. 1. p.2.

508.

Elváltozott, mint a T-i tojás!

Az egyik Mrs. a drágaságra való tekintettel elhatározta, hogy a főburdost Buffaloba küldi tojások irányában. El is ment azzal, hogy vacsorára visszaér. Útközben, miután megvette a kosár tojást, azzal és egy pálinkás üveggel villamosra szállt. Ott összetört a pálinkás üveg, amelynek a cserepeit összeszedette vele a kalauz. Ezután maga mellé tette a kosár tojást és elszunnyadt. Hazaérve a Mrs. nézi a tojásokat, de hát — uramfia — csak egy szennyes ruhával teli kosarat látott, mert a bodi elnézte a kosarat és egy másikat emelt fel az ülésről. A mosóintézetben pedig nagyot néztek, hogy mióta küldik a mosodába a tojásokat?

— Most, ha valaki hasonló bolondságot tesz T.-n ráolvassák:***

1917. ápr. 1. p.2.

Toledo, Ohio

509.

Engedély nélkül fotografált, mint a T-i szalonos!

Két t.-i üzletember beszélgetett a magyar negyedben. A szemközt lévő üzletből kinézett a szalonos, s azt hívén róla beszélgetnek, dühösen előkapta a fényképezőgépéről a takarót és nekik szegezte. A két magyart úgy felbosszantotta az engedély nélküli fényképezés, hogy feljelentették őt a rendőrségen. A rendőrbíró emlékeztetőül 10 dollárra ítélte.

— Ha valaki különös helyzetbe keveredik és ráfizet, T.-ben ráolvassák:***

1908. jan. 15. p.2.

510.

Hát a bajusz kutya?

Egy t.-i magyar, aki szép bajuszával magyar voltát mindenki előtt bátran vallotta, észrevette, hogy elfogyott a pénze. Egy barátja, akitől pénzt kért, ugyan szabódott, hogy ő nem bankár, de aztán jó ötlete támadt, s így szólt: — Ha le hagyja kend borotváltatni a nagy bajszát, akkor adok 10 dollárt és nem kell megadni sem. Ráállt a magyar, de azóta nem mer az utcára menni, mert rákiabálnak.

T.-ben a mostani szűk világban, ha valakinek elfogy a pénze, azzal vigasztalják:***

511.

Maszkát vett, mint a T-i magyar!

Az egyik t.-i magyar egyesület maszkabált tartott. A bálon részt akart venni az egyik ottani üzletember is, s zárás után bement a városba maszkát venni. Ugy elidőzött ott, hogy csak másnap keveredett haza. Az üzletben már várta a Mrs. s kapta a seprőt és alapos

maszkát pingált a képes felére a seprő boldogabb végével.

— Azóta, ha valaki kirúg a hámból és otthon a Mrs. ellátja a baját, T.-ben rámondják:***

1908. febr. 15. p.2.

512.

Cipőt vett, mint a T.-i magyar!

Az egyik T.-i magyar úgy gondolta, hogy a szűkös időkben jó lesz szert tenni egy olcsó bakancsra. Beosont az állomásra és felmászott egy cipőket szállító tehervagonba, s úgy vélte nem visz el akármilyet, s elkezdte próbálgatni őket. Észrevette a váltóőr, de nem csinált zajt, csak odahívta a tolatómozdonyt és a bodit a cipősbolttal együtt eltolták. Ma sem tudják, hol van.

— Ha valaki gazdasági művelet közben bajba keveredik, T.-ben rámondják:***

1908. márc. 1. p.2.

513.

Elfűjták, mint huszár a bakát!

T.-ben nagy vitába keveredtek a katonaviselt magyarok. Különösen egy volt huszár és egy bakakáplár vitatkozott. Húzták egymást, pocsolyszerűlőnek, meg hogy egy baka tíz huszárt is levesz a lováról. — Igen ám, ha az elbújik valahová! Igen ám, de a kantinból két huszár kiver egy század bakát. A virtuskodás addig ment, míg a huszár kijelentette, hogy ő a szájával is elfúj egy bakát! Erre fogadtak. A huszár vigyázba állította a bakát, leült egy tökére és elkezdte fújni. Órákig ment ez a nézőközönség nagy mulatságára. A harmadik órába a baka megunt a haptákat és megszökött.

— Azóta T.-ben, ha valaki elveszti a fogadást, rámondják:***

1908. ápr. 1. p.2.

514.

Gyalog lovagol, mint a T.-i magyar!

T.-ban nagy felvonulás előzte meg a márc. 15.-i ünnepélyt. A menetben sokan lóháton vettek részt. Az egyik lovas a menetelés előtt jól belenézett a *szkunerba* s úgy nézett ki a paripán, mint egy lovas tengerész. Egy darabig ment is a dolog, de mikor a közbiztonság rovására ment a dolog a rendőr leszedte a lóról és a lovas gyalog fejezte be a *márcsot*.

— Azóta, ha valakit ledegradálnak, T. környékén rámondják:***

1908. ápr. 15. p.2.

515.

Okleveles, akár a buzitai ember!

T.-ban az egyik veterán buzitai magyar elment a barátjához látogatóba, ahol éppen a gólyát várták, de a mi magyarunk nem tudott a dologról. Közben megérkezett a gólya-

néni és haragosan rákiáltott, hogy: – Mit keres maga itt, hiszen magának nincs oklevele?! A mi magyarunk csak akkor vette észre magát és sürgősen elbúcsúzott.

– Azóta, T.-ban, ha valaki olyasmivel dicsekszik, amit nem tud, ráolvassák:***
1908. jún. 1. p.2.

516.

Nem iszom, mert elfogy!

T.-ban lakodalom volt. A vőfély valakinek kinyújtott egy pohár sört, amit a menyasszony észrevett és rászólt a vőfélyre, hogy nem kell adni senkinek, mert elfogy!

– T.-ban most, ha valakit sörrel kínálnak, azt feleli rá:***
1908. júl. 15. p.2.

517.

Kártérítést kapott, mint a T.-i farmer!

T.-ban az egyik farmer lova beadta a derekát. A sok munka és a hitvány ellátás levette a lábáról. Gondolt a farmer egy merészet és a dögöt kivitte a vasúthoz és lefektette a sínekre. Arra gondolt, jön a vonat, elgázolja és kártérítést kap. A táltos addig-addig mozgolódott a sínen, míg legurult az árokba, ahol szép csendben kiadta a páráját.

– T. környékén, ha valaki jogtalan haszonra számít és ettől elesik, rámondják:***
1908. szept. 1. p.2.

518.

Collstokkal mérték, mint a T.-i disznót!

A T.-i bodik vettek egy disznót és feldolgozták takarosán, amint illik. De az elosztásnál beütött a veszedelem. Veszekedtek egy sort, majd úgy döntöttek, hogy collstokkal lemérik és így osztoznak. Ebben aztán mindnyájan megnyugodtak.

– Ha valaki nagyon méreget valamit és mégse sikerül, T. környékén rámondják:***
1911. jan. 1. p.2.

519.

Kétfelé temetett, mint a T.-i bodi!

T.-ban temetés volt a minap. Az egyik gyászoló nem kocsin, hanem villamossal ment ki a temetőbe, de nem oda ahová a halottat vitték. Várt egy jódarabig, aztán kisírta magát egy fejfán, s hazamenve nagyon erősködött, hogy többé a maga lábán nem megy a temetőbe.

– Azóta a T.-ak, ha valaki eltéveszt valamit, rögtön rámondják:***
1911. szept. 1. p.2.

520.

Nem állja, mint T.-i bodi a fogadást!

Az egyik T.-i bodi nagyon elbúsulta magát, merthogy elverte a pénzét és bánatában elment burdot keresni. Egy Mr. el is vállalta, azzal a fogadással, hogy nem iszik szeszes

italt. A bodi szentül megigérte, hogy vízen kívül semmit sem iszik. Búsan üldögélt vagy nyolc napig, mert nem volt pénze italra, de mikor fizetést kapott, leszopta magát a sárga földig. Hajnal felé került haza, de nem akarták beengedni; erre elkezdte verni a *sandi* oldalát és mind felhasogatta a kezét a szegeken. Másnap a gazda kiadta neki az obsitot.

— Ha valaki megtartóztatást fogad és hamarosan megbánja fogadalmát, a környéken rámondják:***

1913. nov. 15. p.2.

521.

Nem sikerült, mint a malacpecsenye!

T.-ban egy szalonos malacot vett és kijelentette, hogy még a kutya is malacpecsenyét eszik, ha megkapja a *lajsznit* (engedély). Fölbiztatott egy csomó bodit, akik aztán fenték a fogukat a pecsenyére. Csakhogy a vendégségből nem lett semmi, mert a szalonos úr nem kapta meg a *lajsznit*, s mérgében eladta a malacot a szomszédjának.

— Ha valakinek jó kilátása van valamire, de időközben odalesz a reménye, T.-ban rámondják:***

1913. dec. 15. p.2.

522.

Ennek is bankót préseltek!

T.-ban az egyik magyart munkába vettek a szélhámosok és eladtak neki 3000 dollárért egy bankópréselő gépet. A jeles svindlerok kivették a bankból a bodi 3000 dollárját, tízesekben, szép fehér papírlapok közé tették a pénzt és azt mondták neki: — Hogy a tízesek reggelre mind lenyomódnak a fehér papírlapokra, s így kétszer annyi pénze lesz, mint volt. Közben leküldték valami szerszámmért s eközben a tízeseket kihúzogatták a fehér papírlapok közül. Másnap reggelig várni kellett a partnerekre, de azok soha nem jöttek többet, s így aztán a bodi szomorúan szedte ki a présből az üres papírokat.

— Ha valaki nagyon csalatkozik valamiben, T.-ben rámondják:***

1922. júl. 1. p.2.

Tom Creek

523.

Agyonverték a bab-karót!

A TC.-i magyarok is szeretik a zöldséges kertet, merthogy jó a zöldség a levesbe. Az egyik magyar háznál babot ültettek, s a Mr. valami veszettül kacskaringós karót vert le a babhoz. Az egyik éjjel dolgozó bodi meglátta, kigyónak vélte, fellármázta 8 társát hogy óriáskigyó van a kertben. Azok *suflit* kaptak, s a kigyónak vélt bab-karó alaposan agyonverődött.

— Azóta ott, ha valaki felesleges munkát végez, rámondják:***

1912. szept. 1. p.2.

524.

Ez is tehenet kommandált!

A TC.-i gazdának szüksége lett volna valami jó tehenre. El is ment egy szomszéd plézre, s megkért egy másik gazdát, kommandáljon neki egy jó tehenet. Az meg is tette, de a vevő drágállotta az árát nem vette meg. A füstbe ment vásár után azonban megitták az áldomást, de mulatozás közben a tehen irányában fáradó atyafi megpofozta a komendálót, merthogy sokat jártak hasztalanul.

— Most ott, ha valaki nagyon ajánl valamit és bajba kerül miatta, a környéken rámondják:***

1913. máj. 1. p.2.

525.

Még a moslékra se békül!

A TC.-i Mrs. csúnyán összeveszett a szomszédjával és hosszú ideig még csak nem is köszöntek. A Mrs. végre megelégtelte a haragot, mert érezte, hogy ő volt a hibás, gondolt egyet s egy *pél* moslékot tett a vödörbe és átment a szomszédhoz: — Szomszéd uram, hoztam egy *pél* moslékot, mert nálunk úgy sincs senki, aki megegye. Erre a Mr. még jobban megharagudott és azt kiáltotta, hogy ő nem szokott moslék mellett békülni. A Mrs. erre ijedtében kiöntötte a moslékot a *porcsón* és hazaszaladt.

— Ha valaki nagyon haragtartó, a környéken rámondják:***

1914. ápr. 1. p.2.

526.

Ez is kicsigulyázta magát!

TC.-n három bodi hazament a fekete gyémánt kapálásból és bekapta a vacsorát. Utána egy kis testi élvezet irányában elmentek *csigulyázni*(?). Fel is ült két bodi a csigulyára, a harmadik bodi pedig beleköpött a markába és hat lóerővel forgatta meg a csigulya karjait. Mikor már alaposan repült a csigulya, a gőzt adó bodi, hirtelen ki akart ugrani, de úgy püspökfalaton billentette a csigulya egyik karja, hogy háromnapos ünnepet kellett tartania a billentés után. A csigulyán ülők egyike meg úgy lerepült, hogy vízzel kellett életre locsolni.

— Azóta, ha valaki ráfizet a mulatozásra, a környékbeli *majner bodik* rámondják:***

1918. aug. 1. p.2.

527.

Ez is porcsaftért járt, mint a bodi kutyája!

A TC.-i bodi kutyája nem akarta megenni a *sztéket* és ezért elszaladt a *bucstersap*-ba egy kis *porcsaftért*. Hát meg is kapta a *porcsaftot*, de három bordája is behorpadt a „vásárlástól”.

— Azóta, ha valakit jól megraknak, az ottani bodik rámondják:***

u.ott. p.14.

Elbabozta, mint Spisz a templom pénzét!

A t.-i fiatalság elhatározta, hogy farsangi báljuk jövedelmét a templom javára fordítja. Így került Spisz Kálmán a báli pénztárba. Be is szedte a pénzt, meg is olvasta, nem volt abban semmi hiány, csak hogy a redmontoniak azt javasolták, menjenek el *luncsolni*. El is mentek és csak a babért 1 dollárt fizettek. Mivel a magyarnál már népi szokás, hogy a bál után nincs pénz senkinek. Spisz vigasztalta őket: — Sebaj barátaim, majd én állom a ceppet, hisz nálam a templom pénze! Másnap jöttek az ellenőrök, hát persze, hogy hiány volt a templom pénzében. Spisz így szólt: — Uraim! Legalább a bab árát engedjék el!

— Azóta T.-n, ha valaki elkölti a más pénzét, rámondják:***

1906. márc. 15. p.2.

Beleesett, mint násznagy a káposztás fazékba!

T.-ban nagy magyar lakodalom volt a szokásos menyegzős vacsorával. A templomból kijövet erősen járta a sör, bor, mérges, majd az evésre került a sor. Minden étel ízlett, de különösen a töltött káposzta. Az egyik násznagy még repetát is akart belőle és kiment a konyhába. Az egyik szakácsnő már nagyon fáradt volt és azt mondta a násznagynak, szedjen magának a nagy fazékból. Neki is dőlt a fazéknak, de a feje nehéz volt a sok italtól és fejjel beleesett. Alig tudták leszedni a fejéről a sok káposztát.

— Ha valaki pityókás állapotban belepottyan valamibe, a fejére olvassák:***

1912. szept. 1. p.2.

No, most gyün Rákóczi!

A T.-i Mr. házához fiút hozott a gólya, s ennek öröme nagy keresztelőt csaptak. Szólt a fonográf veszettül: A Mr.-nek volt egy kicsi, de éles, az egyik bodinak egy nagy és mélyhangú fonográfja. A két készülék versenyre kelt, de a Mr.-é jobban bírta. A bodi erre elkeseredett és a vígan éneklő fővendégtől megkérdezte, mitől van olyan jó hangja? A felelet az volt, hogy egy kis mérges és 1–2 szkuner sörötől. Erre a bodi fogta magát és beleöntött a készülékébe egy kancsó sört. — No, most gyün Rákóczi mondta büszkén a bodi, s a sörrel megkent fonográf gyönyörűen elhúzta, hogy lotty, lotty, lotty!

— Azóta, ha valaki ott esztelent cselekszik, rámondják:***

1910. máj. 1. p.2.

Trenton, New Jersey

531.

Megijedt, mint a t.-i virrasztó!

Négy t.-i magyar virrasztott valami halott mellett. Valaki kívülről zörgetett, de egyikük se mert kimenni. Végül az egyik, aki otthon katona is volt, kiment, de nem látott senkit, s ettől úgy megijedt, hogy nem mert hazamenni.

— Ha valaki ok nélkül megijed, T.-ben rámondják:***

1912. febr. 15. p.2.

532.

Ez is látogatóban volt a szomszédnál!

A t.-i magyar származású farmer nagyon szeretett volna jóba lenni a szomszédos ájris farmer feleségével. Addig-addig istenkedett míg végre az asszony szólt a férjének, hogy ki kellene gyógyítani az atyafit a „betegségéből”. Az ájris farmer utazást szinlelt, de a váltóknál leugrott a vonatról és lesbe állt. Az atyafi meg átment az asszonyhoz, a férj meg utánaugrott, s hiába dadogott mentséget az illető, a férj jól eldöngötte.

—Ha valakit jól helybenhagynak, T. környékén rámondják:***

1912. júl. 15. p.2.

533.

Ez is ájrisul beszél!

A t.-i drótyárban az egyik nap nem ment dolgozni az egyik bodi. A bász látta, az üres munkahelyet (frémet) s kérdi a komájától, hogy hol van a földije. De a Szilágy-megyei magyar csak a Jesze-noszét tudta angolul, s válaszként összezagyvált néhány szót. — Disz fele, szik, szlip, girap, gohám, decól. — A bász mosolyogva elment, s a többiek kérdezték hogy milyen nyelven beszélt vele, s ő nagy kevélyen kívágta hogy ájrisul.

— Azóta, ha valaki nyakonveri T.-ben az angol nyelvet, rámondják:***

1919. aug. 1. p.2.

534.

Hullajtottak neki!

Tót piknik volt T.-ben, ahová kiment három magyar bojsz is, akik a Hankák, Pan-kák, Marinkák között akartak szétnézni, mert házasodhatnékjuk volt. Míg a rezesbanda pihent a leánykák jó hazai szokás szerint körbeültek a gyepen és énekeltek: — Sűrű eső, záporosó, hull a magas egekből... Meghallja ezt az egyik bodi, hát nem halljátok, hogy mit danúnak ezek a leánykák? — Nekem bizony ne hullajtsanak, menjünk haza.

— Azóta T.-ben, ha valaki reményeiben csalatkozik, rámondják:***

1912. aug. 15. p.2.

535.

Beütött neki a patent!

Az egyik t.-i bodi megunta a dróthúzást és elhatározta, hogy gazdag ember lesz

belőle. Egy találmányra gondolt és csinált egy mángorlót. Jobbat akart csinálni, mint az óhazában látottak és vasból csinálta. A dolog rosszul ütött ki: a szerszám használhatatlan volt és a bodinak a patent 20 dollárjába került. Egy zöld bodi betévedt hozzá és csodálkozva kérdezte, hát ezt hogy tudta kitalálni? — Hát a hasamból! Mert a feltalálónak alapos hasa volt.

— Azóta, ha valakinek nem sikerül a dolga, a T.-ak rámondják:***

1912. nov. 15. p.2.

536.

Kiosztották neki az igazságot, mint a panamás bodinak!

Az egyik t.-i bodi nagyon mérges lett, mert kevesellte a *pedát*. Be is szalutált a *szuperhoz*, hogy őt becsapták. — Órájt, *Zsán* felelte a *szuper*, majd *megfikszolom* a dolgot a *léber-bász*-szal. Hazafelé mentében bánatában betért egy szalonba, egy pár mérgesre. Kijövet a szél belekapott a panamakalapjába és levitte azt a csatornába. Mire fogott egy követ és elkezdte feszegetni az átjárót, hogy kiszedhesse a kalapját. Arra került egy *polic*, aki azt hitte, hogy a bodi bombát akar tenni a drótygyár alá, *komának* szólította. De a bodi nem akart a kalap nélkül menni és ellenszegült. A rendőr ekkor jókat koppintott a tarkójára. Ráadásul becsukták és 10 dollár büntetésre ítélték.

— Ha valaki T.-ben az igazságát keresi és nagyon ráfizet, rámondják:***

1917. okt. 15. p.2.

537.

Ez is Krizmusz (Christmas) prezentet kapott!

A t.-i kuruc tejesnek üvegezni kellett volna a tejet és széthordania, de ő inkább a szomszédba ment, ahol a mérgest üvegelnek. Keresi a Mrs. hogy hol van, és mikor megtalálta úgy kupán billentette, hogy kék, karikás szeme lett *Krizmuszra!*

Azóta, ha valakit jól kupán vágnak T.-ben, rámondják:***

1918. márc. 1. p.2.

538.

Kicserélte, mint Mr. az apját!

Az egyik t.-i üzletemberhez beállított egy képkereskedő és erősen ajánlott egy képet megvételre. Az üzletnek egyszerre felderült a képe, mert egy olyan képet talált a sok közül, amelyik mintha az apját ábrázolta volna. Nyolc dollárért meg is vette: ennyit *csácsolt* a kép. Eleinte örült neki, de aztán kiderült, hogy valami muszka atyafiról vették a modellt, s így fölsült a vevő üzletember.

— Ha valaki T.-ban kicserél valamit, rámondják:***

1918. máj. 15. p.2.

539.

Pecsétet nyomtak a nemeslevelére!

Alaposan felöntött a garatra az egyik t.-i veterán, s egy másik bodival együtt el-

ment a sógorasszonyhoz éjfél tájt. Annak nem tetszett az ingadozó sógor látogatása és kitétte a szűrét. Annak meg a leckéztetés nem tetszett, s így kiabált: – Mit papolsz itt velem, te rongyos paraszt, mikor én nemesember vagyok?! – A sógorasszonytól erre kapott egyet a nemeslevelére, majd a nemeslevél hátulját is ugyan megpecsételte.

– Most, ha valaki veri a mellét, s ezért kihúzza a lutrit, T. környékén rámondják:***
1918. okt. 1. p.2.

540.

Biztos ez a hardicsai plébános!

T.-ben lakzi volt az egyik magyar háznál, s mivel az új párnak kiterjedt rokonsága volt, hát sokan is voltak a lakzin. Az egyik Mr. ugyancsak elkésett és pedig ugyancsak „másállapotban”, vagyis kettőt látott egy helyett. De azért ki akart tenni magáért és bemutatkozott az új párnak, csak hogy közben a saját nevét is elfelejtette, s a hardicsai plébánosként mutatkozott be.

– Azóta, ha valaki idegen helyre megy és zavartan viselkedik, T. környékén rámondják:***

1923. febr. 15. p.14.

Twin Rocks, Pennsylvania

541.

Felpofozta a tehenet!

TC.-n nagy komaság volt az egyik bányász bodinál. Volt étel-ital bőven. Az egyik lógós koma már nagybőgőnek látta a világot és jókedvében birokra kelt a ház mellett csendesen pihenő tehénnel. El is dicsekedett vele, hogy alaposan felpofozta a tehenet. Csakhogy a nagy pofozkodástól alaposan feldagadt a koma keze és ezért mérgében viszszaért a dollárt, amit pelenkára adott a gyermeknek.

– Most, ha valaki alaposan felönt a garatra és bolondságot csinál, a vidéken rámondják:***

1913. aug. 1. p.2.

Van Meter, Pennsylvania

542.

Sírva keresték, mint a VM.-i gyereket!

Nagy riadalom volt VM.-n az egyik magyar háznál. Az egyik csecsszopó gyerek eltűnt. Össze-vissza keresték az egész plézen. A jajveszékkelő anyát sóhajtvá követték a jólelkű szomszédok házról-házra. Mikor nagykeservesen visszatértek, végre megnézték a bölcsőt is: hát ott aludt a gyerek békésen.

– Azóta, ha valamiért kétségbeesett ijedelem támad, VM.-n mindig rámondják:***
1912. dec. 1. p.12.

543.

Megrendelte, mint bodi a „rumatizmust”!

Egy v.-i bányatelepen sok prospektust kaptak a bodik, amelyekben többek között azt ígérték, hogy 6 dollárért megtanítják a hipnotizmusra és magnetizmusra, amely mindenről jó, mint a *kígyóháji*. Az egyik zöldfülűnek tetszett a dolog és így szólt egy öreg amerikásnak: – Hé bodi, én *megorderolom* ezt a rumatizmust. – Ne *orderold* bodi, mert úgyis megkapod ingyen a bányában. A zöldfülű ekkor értette meg, hogy a rumatizmus, t.képpen: köszvény.

– Azóta, itt, ha valaki furcsát mond, rámondják:***

1912. jan. 15. p.2.

544.

Letagadja, mint Eskütt az újságot!

Az egyik v.-i bányatelepen az ügynök előfizetőket keresett. Akadt is rendelő bőven, fizetni viszont csak *pedakor* fizettek. Ekkor az ügynök ismét visszament, de Eskütt burdosgazda aki a rendelésnél kötötte az ebet a karóhoz, most le akarta tagadni a rendelt. Még a Mrs.-nek is odaszólt, miért nem seprőzted ki?!

– Most e vidéken, ha valaki letagadja az adott szavát, rámondják:***

1912. jún. 15. p.2.

Warren

545.

Sikerült neki a „bibliázás”!

A W.-i burdosgazdának némi italozás után nagy kedve szottyant a bibliázáshoz. Meg is mondta három bodinak, hogy menjenek a kártyabarlangba, ahol vígan forgatják a 32 levelű bibliát. Csakhogy neki rosszul ment a lapjárás és éjfél után egy cent sem maradt a zsebébe. Haza sem tudott volna menni villamoson, ha az egyik bodi meg nem szánja 5 centtel. Azóta nem jó előtte a bibliát emlegetni.

– Most ott, ha valaki nagyon akar valamit és jól ráfizet, ráolvassák:***

1917. szept. 1. p.2.

Watertown, New York

546.

Rácsapták az ajtót, mint az okos Mr.-re!

Nagyon okos embernek tartotta magát az egyik W.-i Mr. Egyszer azonban az egyik bodi alaposan lefőzte. Elfutotta a pulykaméreg a Mr.-t és jó zsírosan kezdte mondani a litániát. A bodi azonban erre nem volt kíváncsi és rácsapta az ajtót, hogy annak szónokoljon.

– Ha valakit azóta W.-ben faképnél hagynak, rámondják:***

1918. márc. 15. p.2.

Weston, Pennsylvania

547.

Ez is nekiment a falnak!

Az egyik W.-i bodi kikapta a *pedát* és elment legénykedni, de erős volt neki a dantei levegő, s mikor hazafelé botorkált, egy háborús nótára gyűjtött rá, mivel hogy a háborúban vitézkedett. Épp azt énekelte: — Megállj, megállj kutya Szerbia —, mikor szembejött vele három szerb bodi és olyan ötöst adott a vitéznek, hogy minjárt az „Im arcra borulunk” kezdetű énekbe kezdett. Mikor otthon a Mrs. megkérdezte, hogy mitől olyan sáros, a bodi azt felelte; hogy: — Nagyon sötét van odakint és nekiment a falnak.

— Ha ott, azóta valakit jól képen nyálnak, a *májner bodik* rámondják:***

1923. márc. 1. p.2.

Westland, Pennsylvania

548.

Ez is katona volt!

A W.-i bodi *csikindékor* kirándultak és alaposan beszédtek a jóból. Hazamenőben virtuskodni kezdtek és mindegyikük katona volt és jobban tud löni, mint a másik. Az egyikük azt állította, hogy egyszerre két nyulat is lelő. Mindjárt vadászni mentek az otthon talált régi vadászpuskával. A negyediknek nem jutott puska, elment a szomszédba kölcsönkérni. Ott lakodalom volt, a bodit leitatták és a kezébe nyomtak egy hurkatöltőt. Nem vette észre és peckesen ment a többi után. Mikor utolérte őket, azok kinevették.

— E vidéken, ha valaki botorul cselekszik valamivel, rámondják:***

1911. dec. 1. p.5.

West Park

549.

Szétvagdalta, mint Wp.-i bodi az esőköpenyét!

Özvegy Mrs.-hez járt a WP.-i bodi udvarolni, s amint az többször is megesik, pap nélkül, vagyis a *bodzafa alatt esküdtek*. Karácsonyra a Mrs. vett a bodinak egy *rénkót* (esőköpenyt), amibe a bodi a szomszédba ment parádézni. Ott megszólták, hogy a *rénkót* nem az ő keresetéből van, mire dühében kapta az óhazai bicskáját és darabokra vagdalta a köpenyt.

— Most, ha ott valaki dühében tör-zúz, rámondják:***

1915. febr. 15. p.2.

West Side

550.

Szlipicet vett, mint a WS.-i Mr.!

A Mrs. megbízta a Mr.-t, hogy vegyen neki egy pár *szlipicet*. A Mr. vállalta a megbízást és elindult megvenni a *mennybeballagót*. Utközben egy barátjával találkozott, betértek egy szalonba, s addig *trították* egymást, míg a Mr. *szlipicre* való pénze elfogyott jócs-

kán. Mikor a *stórba* ért, látott egy *dzsekknadrág*ot, az olcsóbb volt a *szlipicnél* és így azt vette meg. Mikor otthon a Mrs. a csomagot kibontotta, előbb csodálkozott, majd dühbe jött, s a nadrágot az ablakon a Mr.-t az ajtón dobta ki.

— Most, ha ott valaki a vásárlásra szánt pénzt elissza, rámondják:***

1916. jan. 1. p.2.

West Virginia államból

551.

Kivették a szájából a bagót!

Az egyik WV.-i egyetnél megüresedett a titkári állás; be is töltötték egy okosnak látszó bodival, de annak csak a szája volt nagy, a tehetsége kevés. Valakinek nem nagyon tetszett ez a sommás eljárás, s így méltatlankodott: — Kár az ember szájából ilyen hamar kivenni a bagót!

— Azóta a környéken, ha valakit hamarosan letorkolnak, rámondják:***

1913. jan. 15. p.2.

552.

Megakadt, mint a gary vőfély a tortán!

A WV. állambeli plézen egy nagy lakodalom volt. A nagyvőfély ugyancsak kitett magáért, de mikor a menyasszonyi tortára került a sor, csődöt mondott a tudománya. Fogadott hát egy *helpert*, hogy kiverselje a tortát, de annak is beletört a bicskája a verelésbe. Nagy akadozás után végül is kibökte: — Éljen a tizesi menyasszonyi torta!

— Most, ha ott valaki belesül valamibe, ráolvassák:***

1913. szept. 1. p.2.

Wharton, New Jersey

553.

Megijedt, mint Szabó bácsi a Dongótól!

W.-ban a Dongó című lapot a plézen levő *postabaksziba* tették. Egyszer az előfizető egy fiatal földijét küldte le a postaládához, hogy hozná föl neki a lapot. Arra járt az öreg Szabó bácsi és kérdezte a ládát nyitogató legénytől: — Mi van abban a skatulyába, ecsém? — Hát a Dongó! — felelte az. — Jaj, csak addig ki ne ereszd, míg el nem szaladok! — majd messzefutva visszakiáltott: — Hogy az isten teremtsen valami lajbi hátuljának, hogy még ilyen hidegbe is jár!

Azóta a környéken, ha valaki ok nélkül megijed, rámondják:***

1908. márc. 1. p.2.

554.

Polgárlevelet kapott, mint a W.-i magyar!

Az egyik w.-i magyar sokáig törte a fejét, hogy miként kaphatná meg a *polgárlevelet*. Járt azokhoz, akiknek már volt és érdeklődött. Így ment ez vagy két évig. Egyszer csak nagy, pecsétetes levelet kap a magyar, aminek nagyon megörült, mert azt hitte meg-

jött a polgárlevél. De miután angolul és tótul volt írva, nem tudta elolvasni. Végül egy tót atyafi elolvasta neki, hogy a passaici tót egyletnél hátralékban van a tagdíjjal. Ez állt a levélben.

— Azóta a környéken, ha valaki dicsekszik, rámondják:***

1908. máj. 1. p.2.

555.

Megette a ló, akárcsak a W.-i fagylattot!

Nagy bált tartottak a w.-i magyarok júl. 4.-én. Elhatározták, hogy bor nem lesz a bálon, csak fagylalt, vagyis *ájszkrim*. Volt is kelendőse és még maradt is belőle a bál végére. A rendezőség eltette a közeli istállóba, valaki el ne nézze. Másnap, mikor el akartak számolni vele, a hült helyét találták. Erre a rendezőség kisütötte, hogy a ló ette meg.

— Azóta e vidéken, ha valami nyom nélkül eltűnik, rámondják:***

1908. aug. 1. p.2.

556.

Melege volt, mint a bodinak a papír alatt!

Az egyik w.-i görli megüzente a *felájának*, hogy elmehet hozzá az este, nem lesz otthon senki. El is ment a legény, csak hogy megjött a gazda, aki elől a bodi a pincébe bújt egy rakás papír alá. Nagyon megfázott és köhögni kezdett. A gazda meghallotta a zajt és leszólt: — Ki van ott?! A bodi ijedten mondta: — Mi, mi, mi Mr. *bász*! A görli is közbeszólt, hogy a *bróderja* van ott. — Ha a rokonod, akkor minek bujtattad el kérdezte a gazda és előhívta a bodit a pincéből, aki azóta még a házra sem mer nézni.

— Ha valakit ott alaposan megszorogatnak, rámondják:***

1911. nov. 15. p.2.

557.

Ráfizetett a haszonra!

W.-ban az egyik Mrs. rájött a *bizniszre*: a farmeroktól összevásárolta a tojásokat, eladta egy ánglius *stórosnak*, mintha a saját tyúkjai tojták volna azokat. A Mrs. örült a sikernek, hogy így *megfikszo*lt a *stórost*, de hamar elment a kedve, mert a boltos feltört egy tojást és csirkét talált benne. Meg is üzent a Mrs.-nek a *klájerrel*, hogy a csirkék enni akarnak a tojásokban, hát a nyereségből vegyen nekik egy kis eleséget.

— W.-ban, ha valaki nagyon ráfizet a nyereségre, ráolvassák:***

1912. jan. 1. p.2.

558.

Elváltozott, mint a W.-i torta!

Nagy lakodalom volt W.-ban. Volt sok vőfély, de nyoszolyólány nem jutott egyiknek. Az egyik *görli* egy nagy tortát vitt a lakziba, de útközben valami dolga akadt és bevitte egy szuszterhez, hogy vigyázzon rá. Mikor a *görli* elment, a mester a dikiccsel ki-

szedte a torta belsejét és egy kaptafát tett a helyébe. A lakodalomban pedig nagy lett a meglepetés, hogy nem tudják felválni a tortát, úgy kellett feltörni, s akkor fordult ki ki belőle a kaptafa.

– A környéken azóta, ha valamit kicserélnek, rámondják: ***

1913. okt. 15. p.2.

559.

Lefújták, mint a W.-i muzsikát!

A múlt karácsonykor egy bandista el akarta fújni egy Mr. nótáját, csak hogy rajta- vesztett, mert a Mrs.-ek úgy megverték, hogy a klarinét nem fért a szájához, s így csak az orrát fújhatta. A dologból lett is olyan verekedés, hadd el hadd, hogy az elnök végül is lefújta a muzsikát.

– Azóta, ha ott parázs verekedés zárja le a mulatozást, rámondják:***

1914. febr. 1. p.2.

560.

Ez is a 10 centjét keresi!

A W.-i vasolvasztóban vagyis magyarul a fanesz-ben, két magyar bodi este 6-ra elkészült a munkájával, s mivel nem volt szabad hazamenniük, bementek egy fészerbe s ott leheveredtek. Az egyikük egy lócára feküdt és kiesett a zsebéből a bugyellárisa, amelyben 3 beteg dollár árválkodott. Később odajött egy harmadik bodi, aki azonnal észrevette a bugyellárist és becsúsztatta a zsebébe. De ez nem volt elég neki, hanem kaparászni kezdett a földön. Erre felfigyelt a lócás bodi s mikor a kaparászó azt mondta, hogy az elvesztett 10 centjét keresi, mindjárt tudta, hogy honnan fúj a szél. Az ajtót elállták, a bodit kikutatták és megtalálták nála a bugyellárist, s jól kihúzta a lutrit emiatt.

– Most, ha valaki zsebrevág valamit W.-ben, rámondják:***

1918. júl. 1. p.2.

561.

Gyere má, haza Erzsú!

W.-ban pásztorjátékot rendeztek és az egyik Mr. felhúzza az orrát, mert valami nem tetszett neki. Hogy nagyobb nyomatékot adjon a haragjának, rákiáltott a Mrs.-re a fenti szavakkal.

– Ha valaki megharagszik valamiért W.-ben, rászólnak:***

1920. jan. 15. p.2.

562.

Ez is megdrótozta a döglött disznót!

Disznót ölt a w.-i Mr. Nagyobb biztonság kedvéért belemártotta néhányszor a kést, s az áldozat végre de let nélkül beadta a kulcsot. A Mr.-nek el kellett mennie valamiért, de félt, hogy közben elszökik a disznó. A régi mondást alkalmazta: – Csak kötve kell hinni a komának. Jó erős dróttal összehurkolta a döglött koca négy lábát, s ezek után

nyugodt lelkiismerettel ment el szalmáért.

— Ha valaki fölösleges dolgot csinál, W.-ban rámondják:***

1921. febr. 15. p.2.

Wheling

563.

Mi no polák, mi hangéri!

A W.-i bodi elment a fogorvoshoz és tolmácsot is vitt magával, de az is hadilábon állt az angol nyelvvel és a *pull out*-ot polyáknak értette. Ráütött a mellére és büszkén mondta a fogorvosnak: — Mi no polák, mi hangéri!

— Ha valaki ott, olyan dologgal dicsekszik, amihez nem ért, rámondják:***

1911. jún. 1. p.2.

564.

Megjárta, mint w.-i muzsikosuk a lakodalmat!

A w.-i híres cigánybanda legényei elmentek muzsikálni, egy dogtowni lakziba. Meg is érkeztek egy héttel a lakodalom előtt, mert elvették az időpontot. Mit tehettek, haza kellett menniük, pénz hiányában gyalogszerrel, a nagybőgő hátrahagyásával. Éjnek idején vizen, sáron át gázoltak otthonuk felé, s mire hazaértek olyan csatárosak voltak, mint hajdanán, vályogvető korukban.

— Most, ha valaki hasztalan fáradozik W.-ben, rámondják:***

1919. febr. 15. p.2.

565.

Ez is csak tréfa volt!

Az egyik w.-i magyar a szalonban összekülönbözött egy markos földijével. A földi nem sokat teketóriázott, hanem úgy vágta kupán a másikat, hogy az menten az asztal alá szédült. Mikor magához tért és feltápáskodott, ezt kiáltozta: — Mondja csak Tóni barátom, tréfa volt ez, vagy nem?!

— Azóta W.-ben ha valakit jól elvernek, ráolvassák:***

1913. nov. 1. p.2.

566.

Berekedt, mint a w.-i hősszerelmes!

A W. és környéke nagy színielőadást rendezett. Minden jól ment volna, de egy bodi örökösen rakoncátlankodott, hogy ő semmi mást nem játszik, mint hősszerelmest. A rendező végül kiosztotta neki a szerepet, mert amúgy derék szál legény volt. Tanult a bodi éjjel-nappal, s mikor elérkezett az előadás napja és meglátta a sok vendéget, egy szót sem tudott kinyögni. Végül is lehúzták a függönyt és a szerepet a rendező játszotta el sűgő után.

— Most, ha ott valaki nagyon erőszakoskodik és felsül, rámondják:***

1915. nov. 1. p.2.

Elvitték, mint a w.-i Mr. hurkáját a karé!

Egy w.-i Mr. elment *Gyásztonba* (Johnstown) hogy a Mrs.-el bevásárol egyet-mást. Hazatérőben egy hentesnél hurkát láttak és a Mr.-nek nagy gusztusa támadt rá. Jó sokat vásároltak, hogy a bodiknak is jusson belőle. Csakhogy alaposan megjárták a hurkával, mert a villamoson felejtették.

— Azóta, ha valakinek elvész valamely W. környékén, ráolvassák:***

1913. jan. 15. p.2.

Borssal etették, mint a W.-i kutyát!

A w.-i bodi nem volt meglegedve a kutyájával, mert az keveset ugatott. Egyszer azt gondolta, hogy borsot ad neki, mert az ókontriba is így szokták újabb virtusra szoktatni a kutyákat. Ugy megtömte a kutyáját borssal, hogy az hamarosan beadta a kulcsot.

— Ha valakinek, bár jóakaratból, kellemetlenséget csinálnak W.-ben, azt mondják róla:***

1913. jan. 15. p.2.

*Wintondale, Pennsylvania**Ez is a kutyáját siratja!*

W.-ben az egyik Mr.-nek megdöglött a kutyája. Eltemette és úgy megsiratta, mintha legalábbis a gyermeke lett volna.

— Ha valaki kis dolgon nagyon bankódik a vidéken rámondják:***

1920. máj. 1. p.2.

*Wisconsin államból**Ez is fél a mennydörgéstől!*

W. állam egyik magyarlakta helyén egy boltos nagy vígan járt egy Mrs.-hez és hordta a rendeléseket. Ámde felesége később megtiltotta ezt. Egy darabig állta, aztán egy éjszaka csak kiszökött a Mrs.-hez. Utána ment a boltosné, mire azt válaszolta, hogy a szomszéd Mrs. fél a mennydörgéstől és mivel éjszaka dolgozik a Mr.-e, átment bátorítani.

— Ha a környéken egy Mrs. nagyon vigasztaltatja magát, az ottani magyarok rámondják:***

1920. szept. 15. p.2.

*Woodbridge, New Jersey**Elveszett, mint az ubricsi (Woodbridge) magyar batyuja!*

Egy w-i magyar munkát kapott a környéken. Ott is kellett laknia így hát a batyuját is magával vitte. Mikor visszatért W.-be, a batyu már nem volt vele. — Hát maga hun vót, kérdezik a szalonba. — Munkába kellett volna állnom. — Oszteg mért nem állt?

— Mert nem találom a *plézt* ahol fölfogadtak. — Hát a batyut hol hagyta? — Letettem egy bizonyos helyre, hogy míg keresem a plézt, ne kelljen cipelnem, dehát azt a helyet sem találtam meg később, ahová a batyut letettem.

— Azóta, ha valaki hiába fáradozik, W.-ben rámondják:***

1909. jan. 15. p.2.

572.

Kitalálta, mint ubricsi magyar a repülést!

A w.-i magyar szombat este elindult a borbélyhoz. Utközben betért a szalonba és a borotválkozásból nem lett semmi. Ott beszívott és azt mondta, hogy ő találta fel a repülőgépet. Dehát éjfélkor csak mennie kellett a szalonból. Otthon fellármázta a házat és váltig kiáltozta, hogy ő találta fel a repülőgépet, s hogy bizonyítson: úgy lerepült az aptész-ról, hogy két hét múlva sem ismert az orrára.

— Azóta a bolondokat csináló emberről ugyancsak járja a mondás:***

1909. ápr. 1. p.2.

573.

Nekiment, mint u.-i magyar a tükörnek!

Munka hiányában elhatározta az egyik w.-i magyar, hogy körutazást tesz. Elment New Yorkba is. Ott bevezették egy fényes szalonba amelynek a falai is tükörből voltak. Mikor kifelé indult a tükörben ismerős arcot látott és odaköszönt: — Halló! De mikor még egyet lépett beleütötte az orrát a tükörbe.

— Azóta, ha valaki felsül, rámondják e vidéken:***

1909. jún. 19. p.2.

574.

Nem tudja a baját, mint a u.-i Mr!

Nagyokat mulatott az u.-i Mr. és alaposan felöntött a garatra. Rózsás kedvében többször is elesett és kékre-zöldre verte kezét-lábát. Másnap az egyleti orvosnál némi segély irányában jelentkezett. Az orvos váltig faggatta, hogy mitől keletkezett a baja, de a Mr. égre-földre esküdözött, hogy nem tudja. Csakhogy hamarosan rájöttek a dologra és a segélyt léfűjták.

— Ha valaki pityókás állapotban összetöri magát és másnap csodálkozik rajta, a környéken rámondják:***

u.ott.

575.

Pénzért árulják, mint a gyufát a W.-i keresztelőn!

Keresztelőt tartott a u.-i szalonos. A bodik összegyűltek a bárnál és alaposan beszíttak. A vacsora előtt a szalonos *kollektálni* kezdett, s ha a bodi egy csésze teát akart csak, azt is előre kellett fizetni. Nem tetszett a bodiknak a szalonos eljárása és az egyikük így szólt: — A fene látott olyan keresztelőt, ahol még a gyufát is pénzért árulják?!

— Azóta, ha valaki ott minden semmiséget el akar adni, ráolvassák:***

1915. ápr. 1. p.2.

Ez is bankót eszik mérgében!

W.-ben az egyik magyar stóros körülment a járason, hogy *bekollektálja* azokat a pénzeket, amelyeket a *koszcimmereknél* voltak holmi portékákért. Az egyik bodi adóságának csak egy kis töredékét akarta kifizetni, amely dolog módfelett megvadította a stórost, mondván, hogy ő 5 dollárost is látott a bodinál. Erre a bodiból is kitört a virtus, elővette az 5 dollárost, széttépte és megette: — Na most már senkié sem lesz a pénz! — Harmadnap egy átkozottul összeragasztott 5 dollárossal akart fizetni valaki és a kereskedő alig akarta elfogadni.

— Ha valaki hirtelen haragjában bolondot csinál W.-ben, rámondják:***

1921. jun. 1. p.2.

Ez is kiképzésre kapott danoló-gépet!

W.-ben az egyik magyarnak kedve szottyant, hogy beszélőgépet vegyen. Egy hirdetésből nézte ki, hogy beküld 5 dollárt, s ha tetszik neki a gép a hátralevő összeget szintén beküldi. Ha nem tetszik a gép, akkor visszaküldi a gépet. Megjött a gép az expresszen, de csak úgy akarták odaadni neki, ha azonnal kifizeti a fennmaradó összeget. Dühös lett a bodi, hogy 2 havi kiképzésre kapta a gépet, s csak azután fizet. De az expressznél nem sokat teketóriáztak vele, visszavitték a gépet és az 5 dollárját sem kapta vissza.

— Ha valaki olcsón akar venni valamit és ráfizet, W.-ben rámondják:***

1921. júl. 1. p.2.

*Woodland**Megjárta, mint a w.-i bodi a pénzcsináló masinával!*

A w.-i bodi fölcsapott *ágensnek*, s hogy jól jövedelmezzen az üzlet, holmi pénzcsináló masinákat áruló Mr.-ekkel járta a *plézt*. Ugy vélekedett, hogy mért legyen ő továbbra is gyári munkás, mikor könnyen is kereshet pénzcsekkét. Elvitte a masinásokat egy tisztes magyar házhoz és ugyancsak kínálhatta a pénzcsináló gépet. De a házigazda Gyuri bácsinak egyáltalán nem tetszett az üzlet, mert mindhármukat lefűleltette és most a börtönben gondolkodhatnak a hirtelen való meggazdagodásról egyetmást.

— Most a környéken, ha valaki alaposan megjárja, ráolvassák:***

1921. szept. 1. p.2.

*Youngstown, Ohio**Munkát kért, mint a gyásztoni magyar!*

Y.-ban az egyik zöld magyar azt kérdezte a komájától, hogy miképpen kérjen munkát a gyárban? — Mondja neki a koma, hogy csak menjen a bászhoz, és így szóljon angolul: — *Szé Mr.! Moroz villem, kopoz dilem, kanamaj, direm!* El is ment, el is mondta, ki is lökték alaposan.

— Azóta a környéken, ha valakit jól felültetnek, rámondják:***

1909. okt. 1. p.2.

580.

Lába nőtt, mint a lakodalmi vacsorának!

Y.-ban nagy lakodalom volt a *brájerhillen*. Volt enni és innivaló bőven. Vacsora után vígan ropták a táncot, majd a vendégek ismét megéheztek. Mondták a háziak, enni-való maradt bőven. Mikor azonban a maradékot keresték, nem találtak semmit.

— Azóta, ha valami nyomtalanul eltűnik, Y.-ban rámondják:***

1912. márc. 1. p.2.

581.

Ez is mókust fogott!

Y.-ban az egyik stappoló bodi kiment az erdőbe és ott talált egy lyukat egy fában. Azt hitte, hogy abban mókus lakik, s erősen megdöngötte a fát, de a mókus nem jött elő. Ezután hurkot tett a lyukra és hazament, hogy hívja a többi bodit is mókust fogni. Vagy egy tucatnyian kimentek vele, mókust is láttak, s a hurok is el volt szakítva. Nekiestek a fának és napestig döngözték — hiába. Ekkor megszágyenülten hazamentek.

— Most e vidéken, ha valaki sikertelenül fáradozik, rámondják:***

1912. júl. 1. p.2.

582.

Fényképet csináltatott!

Y.-ban az abaúji zöld magyar fényképet szeretett volna csináltatni, hogy hazaküldhesse a feleségének. Harmadmagával ment el a fényképészhez, aki azt mondta neki, hogy harmadnapra jöjjön a próbáért. A zöldfülű attól tartott, hogy nem talál oda, s ezért két bodi többször végigvezette a városon a fényképész üzlete elé. Végül is kiejelentette, hogy most már idetanál maga is. Harmadnap elindult a fényképészhez, de Y. helyett Maxtonba ment és egész nap hiába kereste az üzletet. Ijedten, véres orral kecmergett haza éjnek idején.

— Most, ha valaki eltéved Y.-ban, rámondják:***

1913. jan. 1. p.2.

583.

Ennek is kimosták az ingét!

A Y.-i bodik összevesztek egy ingen. Mosásba adták a holmijukat és az egyik megvádolta a másikat, hogy elvitte az ő ingjét. Nagy verekedés tört ki és a Mr. ijedtében elsütötte a puskáját is. Erre eljöttek az ambulanciák és a komságba hívogató rendőrök. Elszólították a Mr.-t és meg is büntették alaposan.

— Most ha valaki önhibáján kívül esik bajba és ráfizet, Y.-ban rámondják:***

1913. júl. 15. p.2.

584.

Megdagadt a nagyújsza, mint a Y.-i magyarnak!

Az egyik magyar paprikát fejtett. Szedte ki belőle a magot, s még azzal sem törődött,

hogy a kutyaeörös paprika vérvörösre marta a szemét és tüsszentésre kényszerítette, mert-hogy igazi volt a paprika. Piros, mint a török sapka és erős, mint a görcs. De más követ-kezménye is volt a paprikafejtésnek: a magyar nem mosta meg a kezét és emiatt alaposan megdagadt a nagyúja.

— Most, ha valaki könnyelműségből bajba keveredik, Y.-ban rámondják:***

1915. máj. 15. p.2.

585.

Ez is megijedt a macskától!

Y.-ban nagy piknik volt ahol jól beszedegettek a bodik az árpaléből, s mivel a görlik nem voltak hajlandók velük koptatni a cipőtalpat, földhöz vágta a kalapját és azon járta el a kállai kettőst. Hazafelé egy másik dülöngővel találkozott és egymást támogatva mentek továbbá. Utközben találkoztak egy macskával, s mivelhogy mindketten babonások voltak, megcsípték a macskát és földhöz veregették. Azt hitték megdöglött és továbbmentek. De rövidesen a sarkukba volt a macska és kegyetlenül nyávogott. A bodik megijedtek, hogy boszorkánnyal találkoztak: — uccu neki, futásnak eredtek, s hazáig meg sem álltak.

— Ha valaki minden apró dologtól megijed Y.-ben rámondják:***

1918. szept. 15. p.2.

586.

Ez is ecettel rakott tüzet!

A y.-i Mrs. egy vasárnap reggel azt mondta a Mr.-nek, hogy rakja meg a tüzet a kályhában, mert hideg van. A Mr. nagynehezen kibújt a dunyha alól, elővett egy üveget, jól meglocsolta a fát, begyújtott, majd visszabújt az ágyba abba a boldog tudatban, hogy rövidesen meleg lesz a szobában. Majd egy idő múlva a Mrs. is felkelt, érzi, hogy hideg van, ő is meglocsolja a fát az üvegből, begyújtott újra és visszabújt a dunyha alá. Kisvártatva látogatójuk érkezett, aki kérdezte, hogy kinek fáj a feje, mert szörnyű ecetszag van a szobában. Akkor sült ki, hogy petróleum helyett ecettel locsolták meg a fát, ezért nem gyulladt meg.

— Most, ha valaki eltéveszt valamit, a Y.-i magyarok rámondják:***

1921. jan. 1. p.2.

Yonkers, New York

587.

Felköszöntötték, mint a y.-i bodit!

Az egyik y.-i bodi a születésnapját tartotta és meghívta barátait. Mulatozás közben az egyik így köszöntötte föl: — Engedje meg az Uristen, hogy sok születésnapot megérhess olyan erőben, egészségben, amilyen a Bodri kutyánknak van!

— Azóta, ha valakinek furcsa dolgot kívánnak, Y.-ben rámondják:***

1911. márc. 1. p.2.

588.

Felhúzták, mint a y.-i órát!

Y.-n egy mészáros szamarának az a rossz szokása volt, hogy hajnali háromkor bömbölni kezdett. A bucsér segédje egyszer a kocsmába ment és elmondta, hogy szeretné megfiksztatni azt a különös ébresztő órát. A kovács meg a szabó vállalkozott rá, hogy megfikscolják az „órát”, s megharagudtak, mikor megtudták, hogy az ébresztő óra — egy csacsi.

Azóta, ha Y.-ben valami elromlik, rámondják:***

1911. aug. 1. p.2.

589.

Elaludta, mint a y.-i szalonos az ígéretet!

Mulatság volt Y.-ben és a szalonos üzletzárás után engedélyt kapott a Mrs.-től, hogy elmehessen a mulatságra. Jól érezte magát és vidáman indult hazafelé társaival. Utközben belebotlott egy üres kenyeres zsákba, amin úgy feldühödött, hogy kijelentette, hogy amelyik bodi belebújik az üres zsákba, akkor ő az egész kompániát trittolja 101-ig. Az egyik bodi bele is bújott a zsákba, a többi meg vidáman cipelte a szalonig. A szalonos felment, hogy lehozza a kocsmakulcsot, de a Mrs. szépen lefektette, a bodik meg hasztalanul várakoztak odalenn a kocsmá előtt.

— Ha valaki nem tartja meg, amit ígért, azon a vidéken ráolvassák:***

1911. okt. 1. p.2.

York Run

590.

Nem találja a kalapját!

YR.-n nagyban mulatoztak a bodik. Sok mindenre nem telik nekik, de azért folyt az ital, mint a Tisza vize. Az egyik bodi állandóan hozta fel az italt a pincéből, így aztán lent is ivott, fent is ivott. A sok szesz végül is megártott neki, még a kalapját is elvesztette, amit csak harmadnap talált meg.

— Ha valaki túlságosan nekifekszik az itálnak és nem tudja mit csinál, ott rámondják:***

1913. aug.15. p.1.

Zelienople Pennsylvania

591.

Nem kap munkát, mint a z.-i bodi kutyája!

Hűséges, de nagyon öreg kutyája volt a bodinak. Nem akarta továbbbetetni, de el-emésztetni is sajnálta. Fogta, bedugta egy zsákba és feldobta a zsákot egy tehervonat vagonjába: megparancsolván neki, keressen másik gazdát magának. A kutya, ha törött lábbal is, harmadnapra megérkezett. A bodi megsajnálta a hűséges ebet, s így szólott hozzá: — Tudom, kutyám, hogy most a fiatalok sem kapnak munkát, hát te öreg szógám, hogyan kapnál. S tovább tartotta a kutyát.

— Azóta, ha valaki sokáig keres és nem kap munkát, Z.-ben ráolvassák:***

1915. máj. 15. p.2.

Ez is kufer, oszt decól!

A z.-i bodi *elmuffolt* másfelé és a komáját kérte meg, hogy küldje utána a kufertet. A koma elfogadta a megbízást, erős kötelekkel megkötötte az egyik kuffert az *aptészen* és elvitte a *stóroshoz*, hogy az szállítsa ki a *dipóra*. Közben hazajött a bodi és kereste a kufferjét, s nem találja. Mikor felvilágosították, rohant a *dipóra* és szerencsére a *stóros* kocsiján megtalálta a magáét. Otthon nekitámadt a Mr.-nek, aki így védekezett: – Ez is kufer, oszt decól!

– Most, ha valaki bakot lő, a környéken rámondják:***

1918. febr. 15. p.2.

Ez is befogta a kotlót!

A z.-i Mr.-re ráparancsolt a Mrs. hogy akárhonnán, de kerítsen neki egy kotlót, mert ha nem, akkor őt ülteti atojásokra. A Mr. a szomszédos plézen talált is egyet, csak épp megfogni nem tudta, mert mindig kiszabadult a kezei közül. Végül egy zsákot szegezett a tyúkol ajtajára, abba fészket csinált szalmából és tojásokat rakott bele, majd mikor a kotlós belesétált a csapdába, hazavitte a zsákban.

– Most, ha valami csak nagynehezen sikerül valakinek, Z.-n rámondják:***

1918. jún. 1. p.2.

Zeigler

Az ördöggel cimborált, mint a z.-i Mrs!

Éjjel dolgozott a fektoriban a z.-i Mr. Otthon addig a kutya járt a kertben. Besúgták ezt a Mr.-nek, aki egy alkalommal ezért korábban jött haza. Dörömböl, nagy sokára beengedik, de nem talál otthon az asszonyon kívül senkit. Mikor kérdi, hogy mi volt ez a sürgés-forgás a lakásban, az asszony rámondta: – Nem tudja kend, hogy én az ördöggel cimborálok? Éppen most süllyedt el a föld alá! – Pár napig hallgatott a Mr., de egy reggel hült helyét találta az asszonynak, és eltűnt a ládafiában őrzött pénze is. Felsóhajtott: – Hej, asszony, asszony! Nem hiába cimboráltál az ördöggel! Hanem most el is vitt az ördög!

– Most, ha valakit elhagy a felesége, Z.-ben rámondják:***

1916. márc. 1. p.2.

AMERIKÁBAN UJRA MESÉLT HAZAI SZÓLÁSMONDÁSOK:

Az amerikai magyar lapok és olvasóik kifogyhatatlanok voltak a szólásmondások beküldésével és közlésével. A hazai mondásokat újra mesélték és felelevenítették, az óhazára való megemlékezésül. Ugyanolyan jól mulattak ezeken a kis, tréfás, jelentéktelen, mindennapi történeteken, mint azokon, amelyek ezek mintájára új hazájukban keletkeztek. Ezek talán már elfelejtődtek Magyarországon, eredeti lelőhelyükön, de megmaradtak

az amerikai magyarok hagyományaiban. Ez indokolja közlésüket. Az anyagot a megyék alfabetikus rendjében, s azon belül a helységek alfabetikus rendjében közlöm.

Általános szólás-mondások, helynévhez nem kötöttek

595.

Megelőzte, mint Dózsa a macskát!

Egy Dózsa nevű ember szobájában a macska rossz fát tett a tűzre. Gazdája egy hússággal kezdte üldözni. A macska ijedtében nekifutott az ablaknak. Dózsa odavágott neki, de csak az ablakon ütött lyukat, amin a macska kiszabadult.

— Arról az emberről, akinek előbb jár a keze, mint az esze, azt mondják:***

1911. febr. 1. p.2.

596.

Csak járja körül!

Krumplit kapálni küldték a juhászlegényt. A jámbor, miután még kapa nem volt a kezében, azt se tudta mitévő legyen, csak járt a bokrok körül és ide meg odavágott a kapával.

— Arról, aki olyan dologba kezd, amihez nem ért, rámondják: Csak járja körül, mint juhászlegény a krumplibokrot!

u.ott.

597.

Bele van főzve!

Köleskását főzött Kincsesné asszony a gyermekeinek. Mikor elébük adta, azok csak turkáltak benne s nem ízlett nekik sehogyse. Mikor az asszony észrevette, biztatta őket, egyetek, jó az, a zsírt pedig ne keressétek, mert bele van főzve.

— Az olyan tanácsra, amelyben keresve se lehet meglegelni azt, ami ér valamit, rámondják: Bele van főzve, mint Kincsesné kásátja a zsír!

u.ott.

598.

Szóra hallgat, mint a Halas ökre!

Csikorgó hideg télben egy Halas nevű öregbéres szalmát hozott haza a mezőről. Ő maga a kisbéressel gyalog bandukolt a megrakott szekér mellett. A hóról beszélgettek, de az ökrök mindig megálltak, amikor hallották a hó-t. A kisbéres odavágott nekik az ostorral: — Mit ácsorogtok nyavalyások. Az öregbéres azt mondta: — Ne bántsátok őket, ez úgy van szoktatva, hogy a szóra hallgat.

— Arról az emberről, aki szeret hallgatózni és minden szót magára vesz, rámondják:***

u.ott.

Hangulatban van, mint a Rádeliné kakasa!

Élestorkú kakasa volt R. asszonyságnak. Pitymallatkor kezdte és késő estig nem szűnt a rikácsolása. A szomszédok többször kérték az asszonyt, hogy csináljon vele valamit, mert még a hitükből is kitéríti őket. Azt válaszolta nekik: — Minek bántanám lelkeim, ha hangulatban van mondja, ahogy tudja, egyéb dolga úgy sincs!

— Azóta, azokról a vászoncselédekről, kiknek a nótától csak akkor áll be a szájuk, mikor alusznak, rámondják:***

1911. jun. 15. p.2.

Lukszust ivott!

Az országos vásár alkalmával két tanyasi ember is felhajtotta a jószágot. Jó vásárt csináltak, s utána áldomást ittak rá. Nézik az étlapot, majd így szól az egyik: — Kérem, hozzon nekem egy üveg parádés vizet (parádi), jobban esik rá a vinkó. A pincér hozza, az atyafi iszik belőle, majd meredten bámul a pohárra. Sógora megkérdi tőle: — Jó-e? — Igyék csak kend is belőle, sógor, úgy sem ivott még lukszust pohárból.

— Azóta e vidéken, ha valaki furcsát iszik, rámondják:***

1912. aug. 1. p.2.

Somfabottal magyarázták neki a csodát!

Márton gazda, aki felvilágosultságát szerette fitogtatni, így szól a tiszteleteshez.

— Nem hiszek ugyan a csodákban, de azért mégis szeretném tudni, hogy mi az a csoda. Magyarázza meg a tiszteletes úr! Szívesen atyámfia, forduljon csak meg. Megtörtént. S ekkor a tiszteletes jól végighúzott rajta a somfabotjával, s kérdezte: — Megérezte-e?

— De meg ám! — Na lássa, az lenne a csoda, ha meg sem érzi!

— Ha e vidéken valakinek alaposan elmagyaráznak valamit, ráolvassák:***

1917. szept. 1. p.15.

*Abony megye**Abaujszántó**Kipofozta, mint Juhász bácsi a malacokat!*

Szántón két szép süldője volt Juhász bácsinak. Mikor pénzre volt szüksége, eladta őket, s vett helyettük két malackát. Csakhogy a vályu magas volt és a malacok nem érték föl, s éhségükben nagyokat ríttak, amire dühös lett Juhász bácsi. Kiment és felpofozta őket. Verekedés közben feldőlt a vályu és a malacok mohón nekiestek az ételnek és megszünt a malac-sírás. — No lám, hogy hallgatnak, hogy kipofoztam őket.

— Azóta Sz. környékén, ha valaki jóízűen eszik, rámondják:***

1909. ápr.15. p.2.

603.

Megjárta, mint a szántói inas a hurkával!

ASZ.tón, ahol tudvalevőleg a hegy morog, egyszer a mester odaszól az inasnak, ha volna egy 20-sa, és ehhez még kérne annyit, vehetne egy disznót. Megörül az inas:

— Ugye mester úr, akkor kenyér nélkül ehetném a hurkát?! A mester erre jól dühbegurult és elverte: — Ejnye te gazember, hát kenyér nélkül pusztítanád a drága hurkát?! Az inas könyörgésre fogta a dolgot: — Jaj, csak ne bántson, inkább kenyérrel eszem majd a hurkát! — Erre a mester megint elverte: Hát, te gazember még a kenyeret is pusztítani fogod a hurkához?!

— Azóta e vidéken, ha valaki így is, úgyis a rövidebbet húzza, rámondják:***

1914. márc. 1. p.2.

604.

Ez is megmondta, akárcsak a juhász a csendőrnek!

ASZ környékén számárháton igyekezett valahova a juhász és a kampóval ugyancsak nagyokat húzott a csacsira. Szembe jönnek vele a csendőrök s kérdezik: — Hé, te, mért vered annyira a hugodat?! — Azért, mert a mult éccaka csendőrökkel mulatott!

— A környéken azóta, ha valaki jól visszavág a szóval, rámondják:***

1920. jún. 1. p.2.

Arka

605.

Egere van, mint az arkai menyecskének!

Nagy lyukat rágott az A.-i menyecske új liszteszsákján az egér. Sőhajtozott: — Hej, csak megfoghatnám, tudom melege lenne. Egyszer aztán sikerült a kötényével leborítani, de hirtelenjében nem tudta, mit csináljon vele. Kiszaladt az udvarra és kiabálta: — Itt van, megfogtam, de a hangjából nem lehetett kivenni sír-e vagy nevet?

— Ha valaki magából kikelve újjong a Hernád mentén, rámondják:***

1913. jún. 1. p.2.

Arnót

606.

Pedig kétszer is megnézte!

Az arnóti ember hatalmas, villásszarvú ökröt vett a vásáron. Vidáman ballagott vele haza, de otthon, mikor a fia be akarta kötni a jászol elé és megfogta a szarvát, az a kezében maradt. — Ejnye az irgalmát, kiáltott fel az elkeseredett ember, rászedtek, pedig kétszer is megnéztem!

— Arról az emberről, akit alaposan becsapnak, a Csereháton rámondják:***

u.ott

607.

Megtáncoltatták, mint A.-i asszony a menyét!

A. községben volt egy derék legény, akit Táncos Jancsinak hívtak, mert jól táncolt. Egyszer csak megházasodott és a falu legszebb lányát vette el. Csakhogy a menyecske nem tudott táncolni, ami bántotta az anyóst, *mivel az egész familiája táncos volt!* Elhatározta, hogy megtanítja a menyét táncolni. A két asszony, mikor nem volt otthon senki, felment a padra és járták a kállai kettőst. Végre, azt mondta az anyós: — Na, lányom, most már próbáld magad! A menyecske hozzá fogott, az anyós meg bízta: — Hátra, lányom! Hátra, lányom! Az meg addig hátrázott, míg lepottyant a pad lyukán és kitörte a lábát.

— Azóta a környéken, ha valaki ráfizet a próbálgatásra, rámondják:***

1909. ápr. 1. p.2.

608.

Egymásba járt, mint A.-n a kapocs!

A.-n a varrónő elküldte egyik tanulóját a boltba, hogy hozzon neki patent-kapcsot. A kislány elment, de útközben elfelejtette, hogy milyen kell hozni és csak kapcsot kért. — Milyen kell — kérdezte a bolots — mert sokféle van. — Hát csak olyan, amelyik egymásba jár!

— Azóta e vidéken, ha valaki rosszul magyaráz valamit, rámondják:***

1912. jan. 15. p.2

Bódszilas

609.

Üti a szelet, mint Szilason Bozsnyákt

B.-n szénát gyűjtött egy nyáron Bozsnyák gazda. Csakhogy a kelleténél nagyobb volt a szél, s le-lekapta a szénát a villáról. Erre olyan dühbe jött a gazda, hogy elkezdte csapdosni a villával a szelet. Mikor ezt a szomszédok meglátták, megkérdezték, mi végre az?! Így felelt: — Ütöm ezt a bolond szelet!

— Most aztán, ha valaki hasztalan rugózik valami ellen, Szilason rámondják:***

1913. febr. 15. p.2.

Buzita

610.

Pesten se gyógyult ki, mint a falu bikája!

A B.-iak drága pénzen vettek egy hatalmas bikát. Büszke is volt rá az előjáróság. Egyszer a bikát hivatalos teendője közben baleset érte. Föl is vitték gyorsan Pestre gyógyíttatni, csak nem találtak a bajára orvosságot, ott sem, és végül levágták.

— Azóta e vidéken, ha hasztalan cipelnek valakit mindenhová gyógyulás végett, rámondják:***

1911. aug. 15. p.4.

611.

Csak meg akarta mondani!

Karácsonykor az éjféli mise után a b.-i plébános megmondta a harangozónak, hogy 5 órakor keltse fel a pásztor-misére. Az meg nem mert elaludni és kártyázással, koccintgatással húzta az időt, s már 3-kor felkeltette a papot. — Hej, 5 óra van már? — Nem, csak 3 óra kéremalásson. — Hár akkor mért zavar fel az álomból? — Csak azt akartam mondani, hogy két órát még nyugodtan alhatik.

— A vidéken, ha valaki túlbuzgóságból bolondot csinál, ráolvassák:***

1917. márc. 15. p.2.

612.

Elszólta magát, mint a b.-i gyerek!

Tojást vitt a b.-i gyerek a papnak. A pap szívesen vette az ajándékot, s így szólt a gyerekhez: — Pesta fiam, mond meg az apádnak, hogy köszönöm az ajándékot de nem is érdemeltem meg ezt a nagy készséget. — Hiszen idesapám is azt mondta!

— A környéken, ha valaki elszólja magát, rámondják:***

1917. okt. 15. p.2.

Dicháza

613.

Önállóságra törekszik, mint a d.-i kántor!

A d.-i kántor hivatásához híven szerette az itókát, s ha jól bedurrantott, nem jutott tőle szóhoz senki emberfia. Egyszer így pityókásan hazafelé mendegélve az életrajzát mesélte, s addig jutott benne, hogy: — Életemben mindig önállóságra törekedtem, — s ekkor a csúszós úton elvágódott, csak úgy nyekkent.

— Arról az emberről, akinek tántorgás közben keskeny az utca, D.-n rámondják:***

1911. febr. 1. p.2.

Dobóruszka

614.

Félte, mint a DR.-i gyerek az apja csizmáját!

A dr.-i ember megunta az életét és a kútba akart ugrani. Meglátta ezt a fia és ordítva szaladt a kúthoz: — Édesapám, várjon addig, míg lehúzzom az új csizmáját!

— Azóta, ott szokássá lett a mondas:***

1911. jan. 1. p.2.

Dobsza

615.

Harapófogóval húzza a szót!

A d.-i kovács fiacskája elcsent néhány krajcárt az apja műhelyasztaláról és cukorkát vett rajta a boltban. Később a kovács észrevette a hiányt és számonkérte a csemetét.

jétől; a kezében éppen egy harapófogó volt és azzal érintgette a fiút, aki végül is bevallotta a tettét.

— Arról az emberről, aki megharagszik és azzal üt, ami éppen a kezeügyében van, rámondják ott:***
1912. okt. 15. p.2.

Cifratanya

616.

Berukkolt, mint a béres a recepttel!

Abaúj-Torna megyében az ún. Cifratanyán megbetegedett az egyik béres. Az orvos kiment hozzá és receptet akart írni. De ott, helyben nem volt írószerszám, még kréta sem, az orvos meg elfelejtett magával vinni. Fogott hát egy darab téglát és az ajtóra rákarcolta a receptet. Másnap levették az ajtót és ökrösszekéren bevitték a városba. Beállítottak a patikába, ahol csak nehezen értették meg, miért kell kimenni a szekérhez a receptért és mért nem tudják azt behozni? Majd a patikus felmászott a szekérre és leírta a cifra receptet.

— Azóta, ha a környéken nagy sebbel-lobbal beállít valaki, valahová, rámondják:***
1909. júl. 1. p.2.

Csenyété

617.

Szemébe mondta, mint cs.-i ember az ökrének!

Cs.-n az erdőbe igyekezett Varga bácsi. Mikor megrakta a szekeret fával, az ökrei nemigen mutattak hajlandóságot, hogy húzzák is a szekeret. Végül az ember odaállt az egyik ökrök elé: — Hát Bimbó, csak megmondom a szemedbe, hogy legalább te húzhatnál!

— Azóta, ha valaki szembe mondja az igazságot Cs.-n, rámondják:***
1914. márc. 1. p.2.

618.

Nem jutott neki, mint cs.-i embernek a malacból!

Cséplésről ment hazafelé négy cs.-i atyafi. Az erdőn át ballagva három malac került elébük. Hazafelé terelték őket és a falu szélén haditanácsot tartottak, hogy mindenki csíp egy malacot és a subája alatt hazaviszi. Nekilódultak, de az egyiknek nem jutott a malacokból. — Hát mért nem fogtál egyet kérdezték a panaszkodótól, otthon.

— Ha valakit az osztozkodásnál kinulláznak a környéken rámondják:***
1914. márc. 15. p.2.

Cserehát

619.

Elverték rajta, mint a hatoshangot!

Cs.-on az a szokás, hogy cséplésnél, akinek a kezéből kiesik a csép munkaközben, a többiek, mintha nem vennék észre fokozott erővel csépelnek tovább a leesett szerszámon. Aki ilyenkor megharagszik, az áldomást fizet. Ha hatosban csépelnek, a csépek

hangját hatoshangnak nevezik. Egy Szobota nevű emberrel megesett a fenti eset és úgy elcsépték a csépjét, hogy másikért kellett hazamennie. Utközben találkozik egy komájával, s annak kérdésére elmondta, hogy a csépjével az esett meg, hogy elverték rajta a hatoshangot!

— Arról az emberről, akit verekedés közben jól helybenhagynak Cs.-on rámondják:***

1913. máj. 1. p.2.

Csicsa

620.

Lemaradt, mint a csicsai kántor!

Tantestületi tanácskozáson volt a cs.-i kántor Somlyón. Utközben, hazafelé a számára rendelt fuvarossal betért egy fogadóba és egy kis tréfát eszelt ki: A fuvaros felé nyújtotta az üveget: — Iszik, kend, János bácsi?! Nem? No jó! s mielőtt az felelhetett volna kiitta az üveg tartalmát. Kisomfordált erre a fuvaros, felvetette a hámistrángot és beszólt a fogadóba: — Jó e kee haza, kántor uram? Nem? No jó! Azzal gyű, közébecsap a lovaknak és hazavágtat, otthagya kántor uramat a kocsmában.

— Azóta e vidéken, ha valaki hoppon marad, rámondják:***

1920. márc. 15. p.2.

Fóny

621.

Vicsorít, mint a Bobcsák rókája!

A f.-i szőlőhegyen pásztorkodott Bobcsák János, de hamarosan meggyűlt a baja egy garázdálkodó róka miatt. A gazdák szidták a csőszet, aki végül is elhatározta, hogy kiirtja a rókát. Megleste, rádúplázott a puskával s a róka elterült. Örömmel ment oda B. az áldozathoz, de bámulva látta, hogy a róka gúnyosan rávicsorítja a fogát. Megdühödött és újra belelőtt a rókába, azt vélve, hogy az gúnyolódik rajta.

— Azóta F. környékén, ha valaki mosolyogva a fogát mutatja, rámondják:***

1904. okt. 6. p.2.

622.

Tanítja, mint fónyi ember a fiát!

A f.-i ember taníttatta a fiát, hogy miképp kell lovakat hajtani, de a gyerek nemigen hallgatott az öregre. — Hát fiam, ha én így hajtottam volna a lovakat, adott volna nekem az apám! — Hát kendnek is volt apja?! — Vót, de bizony vót, csakhogy nekem okos ember volt az apám, nem olyan számár, mint a tied.

— Ha valaki bolond tanácsot ad, ezen a vidéken rámondják:***

1912. jan. 1. p.2.

Ez is szántani megy, mint a f.-i ember!

A f.-i templomban Szt.István napját ünnepelték és a pap igen szépen prédikált az első magyar királyról, s közben felkiáltott: – Jöjj el István király, itt rínak a magyarok! – Erre föláll egy atyafi és kifelé ballag. Kérdezi a szomszédja, hová indul. – Hát én szántani megyek, mert én tót vagyok!-

– Azóta a környéken, ha valaki nem akar a szóra hallgatni, rámondják:***

1913. nov. 1. p.2.

Füged

Két marháért fizetett vámot, akárcsak Mikola!

Borjút vitt Fügedről a szántói vásárra egy Mikola nevű ember. Hogy pedig a gibárti hídon megspórolja a hídpénzt felvette a vállára a borjút. A bornyúért nem is kérte a vámot a hídőr. Csakhogy a borjú nehéz volt, s az ember a híd közepén letette. Ekkor a vámos utána futott és bevasalta a borjúért is vámot. Mikola mérgesen felmordult: – No, hát mégis két marháért fizettem vámot!

– Azóta a környéken, ha valaki nagyon akar spórolni és mégis ráfizet, rámondják:***

1913. okt. 15. p.2.

Fülek

Gyantázik, mint a f.-i csizmadia!

A f.-i iskolában a szőlőről és a borról beszélt a tanító. Meg is kérdezte a csizmadia fiától: – No, Miska, miből csinálják a bort? – Gyantából. – Ejnye te számár, hát hol hallottál már ilyen bolondot? – Hát az apámtól, mert mikor elkiáltja magát, hogy „gyantázunk!”, akkor mindig iszik.

– Fülek környékén, ha valaki nagyon szereti a testi italt, rámondják:***

1917. okt. 15. p.2.

Gönc

Itt hagyta a kötelet másra!

Gönc városában, amely répájáról híres, minden évben megjelent egy ablakos tót, aki a ref. harangozóhoz szokott szállni. A múlt évben azonban hiába kereste, mert elment Amerikába. Másutt szállt meg és beszélgetés közben így sóhajtott fel: – Elment Amerikába és:***

1911. febr. 15. p.2.

627.

Dicsérni kell, mint a gönci bort!

Szabadságra ment haza egy legény Kassáról. Gyalog ment Göncig a „Hidaktól” és megfázott. Bement a Hamarkéri kocsmároshoz és bort kért. Kegyetlen, bicskanyitogató bort adtak neki, de a fiú minden korty után dicsérte: – Ejnye, de jó bor! Hogy az Isten áldja meg a tökét, amelyen termett. A kocsmárost ez annyira meghatotta, hogy a legjobb borából adott neki ráadást. Megitta egy hajtásra és elbúcsúzott. – Mi az, ezt nem dicsé-
ri? – Dejszen, nem kell ezt dicsérni, de a másikat muszáj vót, mert másképpen sohse tud-
tam volna meginni.

– Azóta, ha valami nagyon rossz, e vidéken rámondják:***

1911. okt. 1. p.2.

Görgő

628.

Kiművelődött, mint a görgőiek!

Új templomot építettek Görgön. A pap dicsekedett az építőmesternek, hogy ré-
gebben sok mindent mondhattak a g.-ekre, de most már nem, mert ő kiművelte őket. A
mester erre fogadást ajánlott, hogy most is lóvá lehetne tenni a g.-ieket. A pap állta a fo-
gadást. A községi bíró nézegette az építkezést, s egy hatalmas gerenda fölött a mester
ugyancsak vakarta a fületövét. – Mi a baj?! – Valaki rövidre szabta a gerendát. – Lehet-
ne rajta segíteni? – Lehetne, ha a falu fiatalsága segítene. Az egyik végén a legények húz-
nák, a másik végén a leányok és közepen a bíró uram verné a gerendát a nagy fejszével.
Összedobolták a falut, láncokat hoztak és megkezdték a húzatást. A mester erre a látvány-
ra odahívta a papot. Az dühösen kiabálni kezdett: – Mit csinálnak maguk?! – Hát nyújt-
juk a gerendát! – Minden hiába volt, a papnak fizetnie kellett a fogadást.

– Azóta e vidéken, ha a tudásával dicsekszik valaki, rámondják:***

1909. máj. 15. p.2.

629.

Jó vásárt csinált, mint a görgőiek!

G. községben a templom tetején fű nőtt, s a tanács elhatározta, hogy felhúzza a
falú bikáját a tetőre, hogy lelegelje a fűvet, hogy az se menjen kárba. De a bika lezuhant
és kitörte a nyakát. Kimérték a húsát és elhatározták, hogy a begyűlt pénzen valamit csi-
náljanak, amiből kikerül az új bika ára. Lementek a Nyíregyházi vásárra, ahol egy atyafi
görgödinnyét árult. Megkérdezték, hogy mi az? – Lótojás – válaszolt az atyafi. Megvet-
ték és hazavitték a dinnyéket kikelteni. Valami legelésző állat meglökte a dinnyéket, azok
szétgurultak és összetörték. A görgőiek meg kisütötték, hogy elszöktek a csikók.

– Azóta, ha valakit becsapnak e vidéken azt mondják róla:***

1909. jún. 1. p.2.

Ez is eltemette a földet!

G.-n községi jégvermet ástak. Mikor elkészült a jégverem, az atyafiak azon tanácskoztak, hogy mi legyen a kiásott földdel? Végre kisütötték, hogy ásnak egy nagy gödröt és abba rakják a földet.

— Ha valaki kétszeres munkát csinál feleslegesen, e vidéken rámondják: ***

1921. febr. 1. p.2.

*Hejce**Ez már baj, mint a Dulinczki dalolása!*

D. István h.-i kisbírónak egy farsangi mulatozás után valamit dalolni kellett. A dalolás után az először még ki is kiáltotta /valahogyan, de a másodszor-ba belesült. Megállt, gondolkozott és így szólt: — Ez már baj!

— Azóta, ha valakinek nem sikerül valami H.-n, rámondják:***

1903. okt. 6. p.2.

Örök lesz, mint a h.-i ember mesgyeköve!

Hejcéen két ember a mesgyés földjét mérte. Mikor kész lettek vele nem tudták, hogy mit tegyenek örökös mesgyekőnek. A csősz, már az előtte való nap lelőtt egy nyúlászó kutyát. — Ezt tegyük meg mesgyekőnek, ez biztosan örökös lesz. És így is tettek.

— Azóta lett szólásmondás a fenti:***

1906. febr. 2. p.2.

*Hernádnémeti**Elkésett, mint a H.-i ember a templomból!*

H.-ban lakott egy jómódú atyafi, aki nemigen koptatta a templom küszöbét, a párbért azért bevasalták rajta. Ezért elhatározta, hogy elmegy a templomba és leszidja a papot a párbérért. El is indult, de elkésett, mert a pap már jött visszafelé, s mikor meglátta a templomkerülő embert, rászólt: — Ejnye, de nagy újság! Csakhogy elkésett ám! — Nem baj, én most érek rá, hát elgyüttem. Nyissa csak ki a templomot a tisztelendő úr, mert rendesen fizetem a párbért, jussom van hozzá! — De csak becsukták előtte a templomot. — No hát, ha becsukták előttem a templomot, én is becsukom a kasszát, mikor a párbért szedik.

— Azóta, ha valakit kitéssékkelnek valahonnan, H. környékén rámondják:***

1914. márc. 1. p.2.

Hernádvölgy

634.

Megálmodta, mint Orosz Kati a menyasszonyságát!

A h.-ban élt Orosz Kati. Nem volt szép, nem volt csúnya, csak olyan, mint a többi lány. Kis vagyunk is nézett rá örökségből, de hogy hogy nem, még a harmadik X táján se kérte meg senki. Maga kezdett járni a legények után, de ez is eredménytelen volt. Ekkor elővette az Álmoskönyvet és álmai alapján abból kiolvasta, hogy hamarosan férjhezmegy. Mindent beszerzett, ami kellék csak szükséges a férjhezmenetelhez, és ha kérdezték azt mondta, hogy a jövő farsangra férjhezmegyek. Sok farsang múlt el azóta, de O.K. csak vénlány maradt.

H.-n azóta, ha valaki olyan dolgokhoz fog, amit legfeljebb csak reményleni lehet, rámondják:***

1913. ápr. 1. p.2.

Hidvég-Ardó

635.

Megdicsérte, mint Takács Jancsi az elöljáróságot!

Bíróválasztás volt H.-n. A régi bíró nagynehezen megmaradt, s ennek öröme nagy mulatságot rendezett a kocsmában. Ifjú Takács János is ott volt, de csak színből. Ki is tört belőle virágos kedvében az őszinteség, amikor így köszöntötte fel az elöljáróságot: — Hát Isten éltesse a bíró urat, merthogy szíves ember és minden lében kanál. Követem alássan a többi elöljárók is éljenek.

— Azóta a környéken, ha valakit nemigen kíváncsian tisztelnék meg, rámondják:***

1909. júl. 1. p.2.

636.

Keze van mint a szentjakabi borjúnak!

A h.-i Pecek Miska, mint a helyi mészáros megbízottja elment a szentjakabi Anna majorba, gyengeborjút venni. Létre is jött az alku az egyik béres feleségével, de az asszony kikötötte: — De a borjú keze meg a lába az enyém! — Micsoda? — nézett rá a tréfás vevő, a bornyúnak keze is van? Nézzük csak meg újra, mert akkor nem veszem meg. Az asszony úgy elröstellte magát, hogy a lábáról is lemondott.

— Azóta a környéken, ha valaki elszólja magát, rámondják:***

1909. dec. 15. p.2.

Irota

637.

Kontyot vett Irotán!

Kónyból és Peresről szikszói vásárra indultak ökörvásár irányában. Utközben arról beszéltek az atyafiak, bárcsak kevés ökörvásárló lenne a vásáron, hogy nekik annál jobban sikerüljön a vétel. Ez be is teljesedett, mert járvány volt és betiltották a baromvásárt. Nagy búsan odébb álltak s egy kocsmá előtt azt a javaslatot tette valaki, hogy menjenek el kontyot venni Irotára. (Azokat u.is ezzel csúfolják.) Végül bementek a kocs-

mába iszogattak, s ott voltak irotai atyafiak is, s mikor ezek megtudták, hogy mi járatban vannak, megugrasztották őket.

— Ha valaki megugrik valahonnan ezen a vidéken, rámondják:***

1912. febr. 15. p.2.

Jablonka

638.

Nem fűtyült, mint J.-nak a gőzös!

J.-ról két atyafi elindult egy szekér fával, amikor szembe jött velük az Andrásy gróf autója. — Mi ez komám? — Biztos a gőzös szabadult el Tolnárról. S le is ugrottak a szekérről és szaladtak a mezőre, hogy el ne gázolja őket a gőzös. A lovak megijedtek, meg is vadultak és nekimentek a sáncnak. A gróf odakiáltott az atyafiaknak, hogy menjenek a lovaikhoz. — Gyerünk vissza komám, hiszen ott van a gépész, nem halli, hogy kiabál? — Ha az a gépész volna, akkor nem kiabálna, hanem fűtyülne! Így aztán nem mentek vissza.

Ezzen a vidéken azóta szállóige lett a mondás:***

1908. márc. 1. p.2.

Jánok

639.

Nem ismertek rá, mint Jakab Józsiára a kutya!

J. községből katonának rukkolt be J.J., de kiszuperálták és harmadnapra haza is került. Mikor váratlanul belépett a kapujukon, ugyancsak megugatta a kutyájuk. Erre megharagudott és kergetni kezdte a kutyát, az meg vonítva menekült. Kinézett a testvérbátyja s megkérdezte: — Hát te mit csinálsz itt?! — Kergetem ezt a dögöt, mert nem akart megismerni!

— Azóta a környéken, ha valaki váratlanul kerül haza, rámondják:***

1909. febr. 1. p.2.

640.

Fújtatót vett, mint a j.-i ember!

Az egyik gazda szájharmonikát vett a vásáron a fiának. A szomszédban lakó zselérember fia is megkívánta a muzsikát s az apja biztatta, ha legközelebb Kassára megy vesz neki is. El is ment és egy nagy vaskereskedésbe tért be. Nem ismerve a hangszer nevét egy kis fújtatót kért. Becsomagolták, kifizette, s boldogan ment haza. Otthon derült csak ki, hogy mit is csomagoltak be neki. Szerencséjére a pap gazdasszonyának éppen szüksége volt egy kis tűzbiztosító fújtatóra, amit szájharmonika helyett hozott az atyafi.

— Azóta, ha valaki belesül a vásárlásba, a környéken rámondják:***

1909. márc. 1. p.2.

Makronc

641.

Nincs mit hinni a kutyának!

M. községben az öreg Takács János kiment a fiaival kaszálni a rétre. Majd munka után nekiláttak az evésnek. De az öreg olyan lassan szücsölte a levest, hogy a fiúk addig nem foghattak hozzá a tészta evéshez. Megszólal a legöregebb fiú: — Olyan lassan lefetyeli kend a levest, mint a kutya. — Akkor is huncut lesz kend apám, ha ezt elengedi neki, — így a középső fiú. Az öreg nagyot mordult erre és elinalt a két fiú. A legkisebb utánuk eredt. Az öreg rákiabált: — Gyere vissza Jancsi fiam, hisz téged nem bántalak. Jancsi visszaszólt: — Dejszen apám, nincs mit hinni a kutyának.

— Azóta a környéken, ha valaki nagyon ígéret valamit, rámondják:***

1908. máj. 15. p.2.

Pamlény

642.

Szembenézett vele, mint a p.-i legény!

P. községben nagy multság volt a kocsmában. Egyszer csak összevesztek valamin, s egy fiatal legény pofonvágott egy öregembert, aki beleszólt a vitába. Az hazament és elmondta a legényfiának, akiből kitört a virtus: — Na, majd én szembenézek vele! — mondta. Marokra fogta a vasvillát, elrohant a kocsmába, megállt a közepén és kivágta: — Ki ütötte meg az apámat. Felugrott a tettes és mondta, hogy ő volt az. — Mernéd e még egyszer pofonvágni! — Merném! — és még egyszer kupánvágta az öreget. — Mernél-e engem is? — Miért ne! és pofonvágta a legényt is. Akkor az így szólt az apjához: — Apám, gyerünk innen, mert úgy látom itt verekedni akarnak.

— Azóta a környéken, ha valakinek inába szállt a bátorsága, rámondják:***

1909. jún. 15. p.2.

Rakocza

643.

Divat, mint Rakoczán a széles karimájú kalap!

A r.-i legények túl akartak tenni egymáson kalapkarima dolgában. Annyira ment már a versengés, hogy már a vásárokon sem találtak megfelelő kalapot. Végül Tornán a kalaposmesterrel csináltattak maguknak megfelelőt.

— Azóta a vidéken, ha valaki különös szokást vesz fel, rámondják:***

1911. ápr. 1. p.2.

Selmec

644.

Elszórta a kalapácsnyelet!

A török hódoltság alatt történt Selmecen, hogy a vargákat sorra látogatta egy diák, s előadta, hogy az erdőben különös fákat fedezett fel, amelyek igen alkalmasak lennének szerszámok készítésére: főleg kalapácsnyélnek. A vargák ennek megörültek, kifizették

a 8 rénes forintot, hogy majd a diák szombat éjjel megmutatja nekik azokat a fákat. Két bükkfára mutatott, s mikor a vargák megkopasztották a fákat, elkiáltotta magát: — Jönnék a törökök! Szaladjunk emberek! Elszaladtak és a kalapácsnyelet is lehányták. Másnap hiába keresték az erdőben. Csak bükköt és tölgyet találtak.

— Azóta, ha valakinek nem sikerül a terve S.-en rámondják:***

1916. aug. 1. p.2.

Somod

645.

Igyekszik, mint Julis néni Tornára!

Somod községben aratói voltak Julis néninek. Egy nap elhatározta, hogy húslevest főz aratóinak. Mivelhogy helyben csak farsang idején kapható marhahús átment a szomszédos Tornára. Utközben utólérte Sándor gazda tehenes szekerén. Üljön fel néném, bízta. Felült, miután jóbarátok voltak elbeszélgették az időt, a tehenek meg igen lassan mentek. Mire beértek Tornára, megkondult a déli harangszó. — Uramisten, már dél van, kiáltott fel a néni. — Magam is azt gondolom, így a gazda. Julis néni leugrott a szekérről, és loholt vissza hús nélkül, az aratók meg ebéd nélkül maradtak.

— Azóta S. környékén, ha valaki elbeszélgeti az időt, rámondják:***

1908. nov. 1. p.2.

Szádalmás

646.

Megszaporodott, mint a Sz.-i asszony!

Sz.-ről került Amerikába egy magyar, de a feleségét otthon hagyta. A levelezés során egyszer csak azt írja az asszony, hogy: — Hál'Istennek megszapordtunk! Ez szeget ütött az ember fejébe. Hazaindult az ókontriba és úgy intézte a dolgot, hogy éjjel érkezzen haza. Lapult az ablak alatt, hall-e gyereksírást, de nem volt semmi zaj. Aztán bekopogtatott és megkérdezte az ámuló asszonyt, hogy miként is volt az a szaporodás? — Igen gyengék voltak a malacok, oszt megfagytak a kemény hidegben. Így tudta meg az ember, hogy a koca szaporodott meg.

— Azóta e vidéken, ha valamit félremagyaráznak, rámondják:***

1911. márc. 15. p.2.

Szikszó

647.

Nadrágos veje lett!

A sz.-i végrehajtó foglalni ment egy Kallós nevű süket emberhez, aki éppen a szamarát etette. — Az adóért jöttünk foglalni — szólt a végrehajtó. A süket ember nem hallotta mit mond és csak ümmögött rá. — Hallja, Kallós! Elveszem a szamarát! — Ühüm, hát akkor legalább nadrágos vőm lesz! — vélekedett az atyafi.

— Azóta, ha valaki félreért valamit, e vidéken rámondják:***

1911. jan. 15. p.2.

648.

Igazat szólt, mint a szikszói ember!

A sz.-i gyerek faggatta az apját: — Apám, mondja kend, igaz, hogy az ember a majomtól gyün? — Te onnan gyühetsz, de én nem! — felelt haragosan az apa.

— Ha valaki nagyon magára szól, e vidéken rámondják:***

1917. okt. 15. p.2.

Torna

649.

Agyonverték, mint t.-ak a bőgőt!

Az egyik t.-i atyafi egy ködös hajnalon Szepsibe indult. Egyszer csak a derengésben az országút közepén egy hatalmas fenevadat pillantott meg. Visszaszaladt a faluba, hogy jöjjenek segíteni mert egy hatalmas vaddisznó fekszik az út közepén. A csendőrök kimentek, megcélozták, sokszor rálőttek és még kövekkel is megdobálták. Mikor a tüzelést beszüntették, megérkezett egy kocsival a cigánybanda és lett nagy jajveszékelés, mert a nagybőgő volt a „fenevad”, ami leesett a kocsijukról.

— Azóta a környéken, ha valami ártatlan jószágot tönkretesznek, rámondják:***

1909. júl. 1. p.2.

Udvarnok

650.

Felköszöntötték, mint az u.-i násznépet!

U.-n nagy lakodalmom volt a Horváth háznál. Vacsora után az egyik vendég felköszöntőt akart mondani, de csak annyit tudott kinyögni: — Adjon az Uristen az izének, izét, az izéknek meg izét! — Mit is hát koma, kérdezte a násznagy. A felesége meg sugdosott neki: — Erőt, egészséget. De az atyafi ezt sem tudta kimondani, s így folytatta, hát azt, amit a feleségem mond. De az asszonyból ekkor már kitört a méreg: — Óh, hogy a frász törjön ki!

— Azóta a környéken, ha valakinek rosszat kívánnak, rámondják:***

1909. dec. 15. p.2.

Újfalu

651.

Nem tágít, mint a Füttyöriné tyúkjá!

Egész U.-ban F. volt a legjobb famászó. Suhanc korában még a beszappanozott rúdon is macskaügyességgel mászott fel. Házasodása után pedig az egész családját eltartotta rántottáival és pecsenyéivel; s ezt a mászóügyességének köszönhetette. A határban toronymagas nyárfák voltak, s ezek voltak F. éléskamrái is, mert a varjűfészkeket dézsmálta meg. A varjak már ismerték őt, de csak nem költöztek más vidékre. Mondta is F.-né: Ezek, a mi tyúkjaink, hál'Istennek nem tágítanak.

— E vidéken, arról az emberről aki megrögzött szokásaitól szabadulni nem tud, rámondják:***

1913. márc. 5. p.2.

Beszorítja, mint Blastyák a két hordó bort – egybe!

Vékony volt a szüret az u.-i szőlőhegyen. Eladásra még annak sem jutott, akinek máskor 20 hordó bora is termett. Ami kevés lett, mindenki meghagyta magának. Blastyák gazda körbejárta a többi borosgazdát, hogy tájékozódjon, hogy mindenkinek olyan rosszul sikerült e a szüret? S mikor tőle kérdezték, hogy neki miként sikerült, azt mondta: — Lett volna bíz nekem vagy két hordóval, de beszorítottam egybe.

— A környéken azóta, ha valaki képtelenségeket mond, ráolvassák:***

1913. márc. 15. p.2.

*Újvár**Vedd meg koma!*

Tehenet akart vásárolni az U.-i ember a gönci vásáron. Nézeget egyet nagyon, mikor odaérkezik a komája és az is dicsérte a tehenet. — Vedd meg koma! Jó tehén ez! Egy év múlva úgy megmarhásodol, hogy no! A körülállók nevetni kezdtek, mire a koma szégyenletében elselelt.

— Ha valakit nagyon biztatnak valamire e vidéken, rámondják:***

1913. jan. 1. p.2.

*Vilmány**Dicsértesséket mondott, mint a v.-i ember!*

A Hernád mentéről sokan járnak a hegyaljai szőlőkbe dolgozni. Egyidőben V.-ről többen elmentek Tolcsvára. A t.-i katolikus pap, akinek szőlőmunkásokra volt szüksége a piacon válogatta ki a napszámosokat a katolikusok közül. Egy v.-i református ember ott ült egész nap szomorúan a piacon, munka nélkül. Este a pap szőlőjéből hazatérő társainak azt mondta, hiszen, ha kell ő is köszön egy dicsértesséket. Az emberek megsajnálta és elmondták a papnak, aki azt mondta: — Jól van hozzátok el holnap őt is. El is ment a mi emberünk és olyan hangosan köszönt dicsértesséket, hogy a pap megijedt tőle és másnap már nem hívta.

— Azóta a környéken, ha valaki mindenáron el akar valamit érní, de nem sikerül, rámondják:***

1908. okt.1. p.2.

*Zétény**Négy ökrön vitték, mint Z.-ben a levelet!*

Z.-ben levél érkezett Amerikából. Az ottani ember a szomszéd községben lakó rokonságának is hírül akarta adni a levél érkezését. Miután nem akart gyalog menni, befogta a négy ökrét, s így vitte el a levelet. Csakhogy két ökör még betöretlen volt, s így az út 3 órát tartott, gyalogosan pedig csak félóra.

— A környéken azóta, ha valaki nagyon siet, mégis késik, rámondják:***

1911. ápr. 15. p.2.

Alföld

656.

Ez se válogat, mint az egyszeri ember az esőben!

Az egyik alföldi faluban, hogy a nagy szárazság véget érjen, esőért imádkozott a tiszteletes úr, a többek között, mondván: – Adj Uram nekünk áldásos, csöndes esőt! Az egyik teljes gazda nagy sebbel-lobbal közbekiáltott: – Sohse válogassék tiszteletes uram! Akármilyen esőt adjon ő szent felsége, csak adjon, különben nem tudunk szántani!

– A környéken azóta, arra az emberre, aki mindenbe belenyugszik, rámondják:***

1920. ápr. 1. p.2.

Körösladány, Békés m.

657.

Jót tett vele, mint k.-i ember a feleségével!

Gyónni ment az ember, mire a pap a bűneiről kérdezte. Erre elmondta, hogy megverte a feleségét. A gyóntató rászólt: – A bűneidet kérdeztem, nem pedig a jócselekedeteidet!

– Ha azóta valaki megver valakit a környéken, rámondják:***

1920. máj. 15. p.2.

Bihar megye, Kereké

658.

Kiszorult, mint a királykúti legény köszöntője!

Közeledett Luca napja és a kk.-i legény kapta magát és lement Kerekibe Lucázni. Többek között a boltba is be akart menni, azt gondolva, hogy ott pénzt is kap, meg egy kis gulyit is. A boltos azonban úgy megjedte a *szalmás alaktól*, hogy bevágta előtte az ajtót, becsípte a legény lábát is, aki ordítani kezdett. A nagy kiabálásra ott termett a csendőr, nyakon csípte az odacsípett legényt és csendzavarásért 14 napra a hűvösre került.

– Azóta, ha e vidéken kizárnak valakit, rámondják:***

1908. febr. 15. p.2.

Zsadány

659.

Helyén van, mint Zsadány!

A felvidéki drótostót Zs.-ba érkezett. Köd ereszkedett le és ezért toronyiránt igyekezett, hogy este előtt beérjen a faluba. De a ködben eltévedt, sokáig járkált még, s végül egy szalmakazalba ütközött: ott megpihent. Másnap aztán nagy panasszal beszélte, hogy egész éjjel kereste Zs.-t s nem találta meg, most meg azt látja, hogy a régi helyén van.

– A környéken azóta, ha meszelés után a helyére tesznek egy-egy nehezebb bútordarabot, rámondják:***

1912. okt. 15. p.2.

Ennek is elmentek a jeruzsálemi csizmadiák a jászberényi vásárra!

B.-n kevesen mentek a pap prédikációjára, mert azt tartották, hogy nagyon magasan prédikál. — No, jöjjenek csak holnap, biztatta a népet, majd népiesen fogok beszélni, azt majd megértik. Másnap zsufolásig telt templomban kezdte a beszédét a pap: — Mí-dő'n Jézus Krisztus meghalt a keresztfán, József telkesgazda és Nikodémus falusi jegyző elmentek Pilátushoz és beköszöntek: — Dicsértessék! A Jézus Krisztus! Adjon Isten jó estét tisztartó uram. — Mindörökké! Adjon Isten kegyelmeknek is. Mi járatban vannak?... Az iránt kerestük meg a tekintetes tisztartó urat, ha megengedné, hogy a Názáreti Jézust, aki jó emberünk vót, tisztességesen eltakaríthassuk! — Nincs kifogásom el-lene, József gazda. — Hanem instállok egy írást is szeretnénk erről. Azt is megkapván el-mentek a patikába, ahol jó illatos keneteket szereztek be. Nikodémus meg a gyołcsos tótóktól vett finom gyołcsot. Ekkor jutott eszükbe, hogy csizma is kellene, de magakad-tak itt, mert a jeruzsálemi csizmadiák mind a jászberényi vásáron voltak.

— Ha valakit nagyon megréfnak e vidéken, rámondják:***

1922. okt. 1. p.2.

Ez is látta az árnyékát a temető árkában!

Magából kikelve ront be egy borsodi plébánoshoz egy atyafi és reszketve mondja el, hogy kísértetet látott. — Hát hogy nézett ki az a kísértet, ott a temető árkában? — Kérem alássan, olyan volt, mint egy nagy számár. — Sose reszkess emiatt fiam, szólt a pap. Menj haza nyugodtan és aludjál, hiszen a saját árnyékodat láttad...

— A környéken azóta, ha valaki nagyon gügye, rámondják:***

1921. máj. 1. p.2.

Bevallotta, akárcsak a Csicsóné a keresztelest!

Az egyik Borsod megyei faluban özv. Csicsóné elment a plébánoshoz misét mon-datni elhunyt apjukomért. — Jól van néni — mondta a pap, és feljegyezte a halott nevét. A néni leszámolta az *angáriát* és nyomatékuł egy üveg vörös bort tett az asztalra. A pap meg akarta tréfálni és kérdezte: — Ez a bor nincs megkeresztelve? Fogadkozott a néni, hogy egy csepp víz sincs benne. — Csak azért kérdeł folytatta a pap, mert a halotti mi-sén a misebornak akarom felhasználni és *ha a bor vizes, akkor elkárhozik a lélek!* — Jaj, lelkeł, akkor a jobbikból hozok, hogy foganatosabb legyen a mise!

— Azóta, ha valakit hibájának beismerésére készítenek e vidéken rámondják:***

1917. szept. 15. p.2.

Csúffá akarja tenni a familiát!

Egy nyalka borsodi legény betér a rabihoz hogy zsidónak akar kitérni, vagyis izrae-

litának körösztolkódni. Kérdi a rabi: — Hát jól meggondolta magát. — Tisztában vagyok én már magammal! — Aztán mi készíti erre a lépésre? — Megmondom áperthe! Apám nem engedi a Julist. Most elkeseredésemben arra szántam magamat, hogy zsidóvá leszek és csúffá teszem az egész familiát.

— Borsodban azóta, ha valaki nagyon fenyegetődzik, rámondják:***

1920. ápr. 1. p.2.

664.

Nem tarthat örökké, akárcsak a pap kemencéje!

A cigány kemencét csinált egy borsodi parochián, amely azonban harmadnapra összedűlt. Midőn a pap szemrehányást tett neki, a more így válaszolt: — Hiszen a fő-tisztelendő úr azt prédikálta vasárnap hogy ami porbó van az mulandó; hát hogyan tarcsón örökké egy sárkemence? —

— Ezen a vidéken azóta szólásmondás lett:***

1920. nov. 15. p.2.

665.

Ez is kitáncoltatta a kutyáját az anyakönyvből!

Borsod megyében megdöglött egy atyafi hűséges kutyája. Együgyű ember volt a gazda, s azt mondta neki valaki: — Menjen el a jegyzőhöz és töröltesse ki a kutyát az anyakönyvből, ha már megdöglött. A bánatos atyafi el is ment a jegyzőhöz.

— Ha valaki nagyon együgyű, a környékeliek rámondják:***

1921. febr. 1. p.2.

Abod

666.

Közös, mint az abodi malac!

A.-n két koma kiment az erdőre gombázni. Közben észrevettek egy malacot. — Ni-ni, vadmalac! és utána futottak hogy megfogják. Az egyik kérdezte: — Közös lesz a vadmalac, koma? — Dehogyan lesz, így a másik, aki gyorsabban futott és lefűlelte a malacot. Másnap azonban a szomszéd faluból a gazdája kereste a malacot. A koma megijedt és gyorsan átvitte a komájához: — Hát mégis közös lesz a malac. — Dehogyan lesz, felelte az mert már tudta, hogy keresik az állatot.

— Azóta, ha a közösködésből kellemetlenség származik, ott rámondják:***

1909. máj. 1. p.2.

667.

Nagyot mond, mint az abodi ember!

Abodból Amerikába indult egy tréfáshírű ember. Kassán találkozott egy falubélivel, aki meg Amerikából igyekezett hazafelé. Nagyon megörültek egymásnak és az amerikai kérdezősködni kezdett: — Hát hogy vagytok otthon. — Nem vagyok otthon, de Kassán, de meg osztég sehol sem vagyok otthon, mert Abodot eltolták Királykútra.

— Ha valaki elveti a súlykot, rámondják Abodon:***

1913. febr. 15. p.2.

Ejnye, de derék edény!

Két cigándi gyerek megbámulja a Tiszaparról a sebesen haladó gőzhajót. — Ugyan, mi húzhat azt? — Hát bizony lúnak kell benne lenni, oszt az húzza őkelmét. A másik fiú el van ragadtatva és így mondja: — Bizony derék egy vízi-edény ez!

— Ha valamit azóta tréfásan akarnak megdícsérni a környéken rámondják:***

1917. ápr. 1. p.2.

*Csetnek**Előre megmondta, mint a cs.-i juhász fia a szamár sorsát!*

Vásárra ment a juhász, a szamarát eladni. Kisfia sajnálta a szürkét, s kérlete az apját, hogy ne vigye el. De bíz az elvitte. Akkor azzal vigasztalta magát a fiú, hogy úgysem lesz vevője a szamárnak. Este a kapuban várta az apját, s amint meglátta jönni, szomorúan berohant az anyjához: — Édősanyám! Gyün mán édösapám! Megmondtam, hogy nem kel el a szamár!

— A vidéken azóta, ha valaki nagyon jósolgat előre, rámondják:***

1917. jun. p.2.

*Finke**Kifizették, mint Finkén a zsidót!*

Az f.-i ember bement a kocsmába és italt kért. A kocsmáros rászólt: — János, hogyan adjak én magának hitelt, mikor egy legye sincs?! Fogta magát János és elrohant a harmadik szomszédba, ahol falusi szokás szerint zsákba fogják a legyet, éspedig úgy, hogy a zsák száján lyukas bögre volt, amit körülcukroztak. Kapta a zsák legyet és elszaladt vele a kocsmába. Odaszólt a kocsmárosnak: — No, ne mondják, hogy mégcsak legyem sincs, s ezzel kieresztette a tengersok legyet és elszaladt.

— Mondják is azóta a környéken, ha valakit lefőznek:***

1908. okt. 15. p.2.

*Hegymeg**Kesereg, mint a hegymegi túró!*

Túrót vitt a h.-i asszony a városba eladni. Csakhogy az úton a savó kifolyt a zsákból és az asszony alig győzte törölgetni magát. Siessünk komámasszony — sürgette a társa, mert majd későn érünk a piacra. — Sietnék én lelkem, csakhogy ez a csomó túró még mindig kesereg a hátamon.

— Azóta, ott, arról az asszonyról, aki tulságosan érzékeny, rámondják:***

1911. júl. 1. p.2.

672.

Vacsorán éred Pilátust!

Egy M. környékén élő bérlőnek két legénykocsida hadilábon állott egymással a Julcsa szolgáló miatt. Verekedtek is a lányért. Akit megverték mondta is: – Várj csak, ad majd neked az úr, ha kijön, csak megvacsoráljon. A másik meg, hogy észrevette társa zavarát, hogy ebéd helyett vacsorát mond, újra ráförmedt: – Azt mondom neked, ha nem hallgatsz úgy pofonváglak, hogy vacsorán éred pilátust, ha most ebédel.

– M. vidékén az, aki pofonnal fenyegetőzik, még hozzámondja:***

1912. nov. 1. p.2.

673.

Ez is átjött a Hernádon!

A csanálói szőlőhegyet Bögő-nek hívják. A bor, amely benne terem savanyú. Ha annyi termett belőle, hogy helyben nem tudták eladni, a Hernádon keresztül szállították és annak kellős közepéből töltötték meg a hordókat. Így aztán a rossz bor még rosszabb lett. A piacon aztán a vevők hamar rájöttek erre a turpisságra.

Miskolc vidékén azóta, ha arról a borról, amely túlságosan meg van keresztelve, rámondják:***

1912. dec. 1. p.2.

674.

Ismeri, mint dalárdista a tarcali papot!

A miskolci dalárünnepély alkalmával egy vidéki dalárdista félreismerte a tarcali papot és Csiky Gergelynek híven, több dalostársával asztala mellé állottak és fűjták át-szellemülten, hogy: – Ki lanton győz, nyer szíveket... A pap rájött, hogy a dal neki szól, odaszólt: – Uraim! Önök tévednek, én a tarcali pap vagyok!

Azóta ott, arról az emberről, aki azt állítja, hogy ő ismer egy bizonyos valakit, rámondják:***

u.ott.

675.

Hathatós volt, mint m.-i csizmadiának az imádság!

A m.-i csizmadiának a felesége súlyos beteg volt: se meggyógyulni, se meghalni nem tudott. Végre valaki azt tanácsolta neki: imádkoztasson érte. Megfogadta a tanácsot és másnap reggel ragyogó arccal jelent meg a lelkésznel: – Tisztelendő uram! Ma reggel meghalt a feleségem, az ég áldja meg érte a tisztelendő urat! Oh, bár már évtizedekkel ezelőtt tudtam volna, hogy az imádság ilyen hathatós!

Azóta e környéken ugyancsak használják a mondást:***

1917. jul. 15. p.2.

Kötve hiszi, mint cigány a halhatatlanságot!

A lélek halhatatlansága sehogy se akart a cigány fejébe férni, pedig annyit beszélt neki a pap, hogy más jóra való ember félannyiból is elhitte volna. Végre, mikor már kimerítette a tárgyat, kérde a cigánytól: – Na fiam, hiszed-e már? – Hiszem uram, hiszem, de majd meglátja a tisztelendő úr, hogy még sem les az igazs!

– Miskolc környékén azóta ez szólásmondás lett:***

1921. jún. 1. p.2.

*Mecse**Megmentette, mint a mecsei bíró a falu becsületét!*

Mecse és Kirád szomszédos községek, csak egy jó kőhajításnyira vannak egymástól. Mindkettő hatalmas község. Az egyikben 18, a másikban 23 ház van. Egyszer a mecsei bírónak Putnokra kellett mennie, valamilyen hivatalos ügyben és útja a kirádi erdőn át vezetett; hallja ám a bíró, hogy Kirád felől erőteljes hangon megszólal egy kakuk; felel rá Mecse felől egy másik, de igen gyenge hangon. Biztatni kezdte a mecsei kakukot, de az bizony semmit sem használt. Akkor felmászott egy magas fára és maga kakukkolt, hogy megmentse a falu becsületét. Délig tartott a hangpárbaj és a putnoki útból nem lett semmi. Hazament és elmondta, hogy Putnokon ugyan nem volt, de azért megmentette a falu becsületét.

– Ha valaki apró dolgokból nagy esetet csinál, a környéken rámondják:***

1913. febr. 1. p.2.

*Sajókazinc**Belevásárolt, mint kazinci ember a tehénbe!*

S.-n együtt lakott egy öregember a fiával, de külön kenyéren. Tehenet is külön tartottak, de egy istállóban. Egyszer történt, hogy az öreg, tehenet akart venni, a fiatal meg el akarta adni. Mindketten kimentek a vásárba, de külön-külön. Jön ám az öreg és mutatja a fiának, hogy milyen jó tehenet vásárolt. – Oszt mennyiért? – 205 koronáért! – No, akkor 45-tel többet adott a tehénért, mint amennyit a kupec nekem fizetett érte.

– Ha most valaki rossz vásárt csinál e vidéken, rámondják:***

1912. febr. 1. p.2.

*Sajószentpéter**Máskorra is kell az ember!*

S.-ről Amerikába ment egy fiatal házasember, s otthon hagyta szemrevaló, fiatal feleségét, akinek akadt is egy titkos udvarlója. Majd az asszonynak gyereke született. Az esetről tudomást szerzett az Amerikában élő férj, és írt a városka bírájának, hogy kérdez-

né meg az asszonytól kitől van a gyerek? A bíró hivatja az asszonyt, de az csak nem akarja kivallani a férfi nevét. A bíró így szólt ekkor: — Ugyan húgom, ha már megvan a gyerek, miért nem valld ki az apja nevét. — Hát csak azért bíró úr, mert máskorra is kell az ember!

— Azóta ott, hasonló esetekben ugyancsak járja a mondás:***

1911. jan. 15. p.2.

Szendrő

680.

A szegényeknek is markolt, mint Marosi!

Sz. községben az öreg Marosi erősen hitt abban, hogy ott rengeteg kincs van elásva és minden 7. esztendőben, Szt.György napján lánggal ég. Nagyon szeretett volna ráakadni. De a legények tréfát csináltak vele: egy rossz fazekat megtöltöttek szarral és a tetejébe puskaport hintettek. Az öreg kertjébe vitték és meggyújtották. A bátyó alig hitt a szemének: rohant oda és futtában azt kiáltotta: — A szegényeknek is markolok belőle. Ne ki is esett a zsákmánynak, de hamar elhervadt az öröme.

— A környéken most, ha egy pénzsóvár embert megtréfálnak, rámondják:***

1908. máj. 1. p.2.

Szihalom

681.

Hólyagos himlővel távoztatták!

A sz.-i plébánost ugyancsak meglepték a vendégek és semmi hajlandóságot nem mutattak a távozásra. Közben beteghez hívták a papot, ő pedig így biztatta a vendégeit: — Barátaim! Ti azért csak mulassatok. Mikor visszatért, kérdezték tőle milyen betegségben szenved az illető? — Hólyagos himlőben! — mondta komolyan a plébános. Hiába tartóztatta ezután vendégeit, mindegyiknek valamilyen sürgős dolga akadt.

Sz. környékén, ha valakit nem szívesen látnak, rámondják:***

1917. jun. 15. p.2.

CSANÁD MEGYE, Csanádpalota

682.

Ezt is kiénekelte a palotai kántor!

A CSP.-i kántor egy alkalommal szép énekkel akarta siratásra indítani a gyászoló családot, kik szerencsétlenül járt atyjokért mondtak misét, ezt énekelvén:

Nem tudja az ember, hol leli halálát,

Elmegy más határba otthagyni a fogát.

Igy járt Hajnal Imre, itt hagyta hazáját,

Átment a Maroson és kitörte a nyakát!

— A vidéken azóta szólásmondássá vált, hogy:***

1921. nov. 1. p.2.

Kitett magáért, mint a bánhorváti suszter!

Háztűznézőbe ment a szomszédos községbe. A lányos háznál nagy tisztelettel fogadták és jóféle cseresznyepálinkával kínálták. Nagyon ízlett a suszternek a finom ital, és elhatározta, hogy kitesz magáért az ivás terén. Hát úgy kitett magáért, hogy estefelé már a lábán se tudott megállni és két rúdon vitték haza a háztűznézőt.

— Azóta, ha valaki alaposan benyal a vendégségben, e vidéken rámondják:***

1918. jan. 15. p.2.

*Belgrád**Kihúzta hegyesre!*

A belgrádi rektor olyan lányt temetett, akin meggyűlladt a ruha s égési sebeibe belehalt. A rektor a sok okoskodás elmondása közben oda lukadt ki erkölcsi tanulságként, hogy inkább nyersen kell enni a kukoricát, mintsem, hogy ilyen nagy szerencsétlenség megismétlődjék.

— Azóta arról az emberről, aki szeret nagyokat mondani, de csak bolondság sül ki a beszédjéből, rámondják: *** , mint a belgrádi rektor a búcsúztatót!

1911. febr. 1. p.2.

*Belovár**Öngyilkos lett, mint a belovári ember!*

Az egyik b.-i atyafi megunta az életét és a kötélre szánta magát. Előbb ki akarta próbálni, hogy a kötélen elég erős-e? A széket nem rúgta ki maga alól, csak lelépett róla. Így is megszorult a nyakán a hurok; megijedt és visszalépett a székre. De hű akart maradni az elhatározásához, s a kötelet a derekára hurkolta, s így maradt addig, amíg rá nem találtak.

— A vidéken azóta, ha valaki olyannal fenyegetőzik, amit úgysem vált be, rámondják:***

1911. márc. 15. p.2.

*DUNÁNTÚL**Ennek is letelt a hatalma, akárcsak István bácsinak!*

Dunántúlon élt egy istenfélő ember: Bánási István, aki azon imádkozott, hogy az Isten csak egy napig bízna rá a világ kormányzását, majd ő rendet teremtsen. Éjszaka ál-mában megjelent neki az angyal és hírül adta, hogy holnap este 6-ig rá van bízva a világ kormányzása. Reggel felöltözött és elindult az úton, ahol találkozott egy menyecskével, aki tehenet hajtott ki a legelőre. — Ki fog vigyázni egész nap erre a tehenre, lelkem?

– Hát a jó Isten! István bácsi kapta a batyut és a tehén után ballagott, s vigyázott rá estig. Akkor aztán letelt a hatalma.

– Ezen a vidéken, ha valaki felsül valamivel, rámondják:***

1929. márc. 1. p.11.

ERDELY

687.

Nem biztos, akárcsak az egyszeri asszony az ura fejében!

Fát vágott a székely góbé a fiával, a közeli erdőben. Mikor egy óriás szálfát döntöttek ki, az olyan szerencsétlenül dőlt, hogy az öregebbik székely fejét elhordta. A fiú – mit tegyen – felrakta az apja maradványait a szekérre és hazament. – Édesanyám, volt feje az édesapámnak? Mikor elmentünk volt? – Én nem tom, fiam, hanem az bizonyos, hogy tegnap este kását ött vele.

– Azóta a környéken szólásmondássá vált:***

1917. ápr. 15. p.2.

688.

Ez is az ördögöt kergeti, mint az oláh papné!

Az oláh papné szerette az ajkaihoz emelni a pálinkás butykost, de mielőtt ivott volna, a pohár aljára keresztet vetett. Kérdezték tőle, hogy miért nem felülről veti a krucst (keresztet). Így felelt: – Mert akkor a pohárba szorítanám vele a drácut, így meg ki üzöm belőle, hogy ne bujjon belém!

– A környéken azóta, ha valaki nagyon emelgeti a poharat, rámondják:***

1917. jun. 15. p.2.

689.

Ennek is csak marha kell, mint az egyszeri góbénak!

A kálvinista superintendens a Székelyföldet látogatta és az atyafiak azzal ostromolták, hogy adjon nekik papot, hiszen már elég régen vannak szent ige nélkül. A püspök népszerűen akarta megmagyarázni, hogy ameddig paplakot nem építenek, ne várjanak addig papot sem, s így szólt: – Jaj, atyámfia, ha marhát akartok szerezni építetek neki istállót előbb! – Építünk mi istállót – szólt közbe egy atyafi – csak kigyelmed adjon előbb marhát!

A környéken azóta szólásmondás lett:***

1920. ápr. 1. p.2.

GÖMÖR MEGYE, Felsőbalog

690.

Mákos csikot főzött, mint a felsőbalogi asszony!

Meghalt az asszony fia. Eltemették a többi mellé. Tavasszal kimegy az asszony a

sírhoz és botránkozva látja ám, hogy a fia sírján nagy hangyaboly van. Hazament, főzött egy tál mákoscsikot és kivitte a temetőbe és kiöntötte a hangyáknak. — No, egyetek és hagyjatok békét a fiamnak!

— Ha azon a vidéken keresztbe csinálnak valamit, rámondják:***

1911. aug. 1. p.2.

691.

Látni akarja, mint gömöri asszony a fiát!

Egy gömöri legény hosszas távollét után hazakerült a falujába, Amerikából. Ennek öröme rögvést nagyot mulatott, s el is aludt izibe. Az anyja nem győzte várni az ébredését, odament az alvó legényhez és felrázta: — Kelj fel fiam Balázs, hadd látom menyinyit nőttél Amerikában?!

— Azóta ott, ha valaki nagyon kíváncsi természetű, ráolvassák:***

u.ott.

692.

A szamárnak hisz!

A gömöri fazekastól kölcsönkérte a szamarát a szomszédja. A szamaras ember kijelentette, hogy nagyon szívesen, csak hogy a szamár a legelőn van. Alig mondta ezt ki, a szamár az istállóban éktelenül kezdett ordítani. Erre a szomszéd: — Hiszen idehaza van a szamarad! — No, ha te többet adsz a szamár szavára, mint az enyémre, akkor valóban nem adom kölcsön!

— Azóta ha valaki kételkedik Gömörben, rámondják:***

1912. okt. 1. p.2.

693.

Megjárta, mint gömöri asszony a búcsun!

A máriapócsi búcsúra készültek az egyik gömöri faluban. Egy ref.vallású asszony is elhatározta, hogy ő is elmegy. El is ment a szomszédasszonnyal, s mindent végigcsinált, amit a búcsúsok. De mikor lehajolt, hogy megcsókolja a templom kövét, a hátán levő batyuból kiécsúszott a pálinkásbutykosa és apró darabokra tört.

— Azóta, ha valakit váratlan meglepetés ér, e vidéken rámondják:***

1917. márc. 1. p.2.

GYŐR MEGYE, Tényő

694.

Összeszoktak, mint a tényői ember jószága!

Tényőn az egyik gazda megharagudott, mert a kutyája, macskája és a kotlóstyúk nem szívelték egymást. Egy napon fogta és bedugta őket egy zsákba. A régi ellenségek iszonyú lármát csaptak a zsákban, mire a szomszéd megkérdezte: — Mit csinál szomszéd?

– Hát szoktatom a jószágot.

– Azóta, ha a háznál csetepaté van a családtagok között, rámondják e vidéken:

Majd ***

1908. dec. 1. p.2.

HAJDÚ MEGYE, Debrecen

695.

Pirul, mint a pereg-sütő asszony!

Nagy meleget kellett kiállni egykor a pereg-sütő asszonyoknak. Ott ültek a tüzes kemence előtt, míg a pereg ki nem sült, rakosgatták, rendezgették, s az arcuk a nagy forrástól majd kicsattant. A meleg miatt egy szál ingben végezték a dolgukat. Egy napon egy debreceni civis ment el a pereg-sütő asszony háza előtt és egy szellő alaposan meglebegtette a menyecske ingét, s a civis látta, hogy nemcsak az orcája pirult ki a pereg-sütésben.

– Azóta Debrecenben, ha valakit pirulni látnak, rámondják:***

1916. aug. 1. p.2.

HEVES MEGYE, Bánfalva

696.

Szorítsd te is János!

Háztűznézőben voltak a B.-ak a messzi Berente községben, ahol alaposan ellátták őket nyakolajjal. Utána elmentek a templomba, ahová velük ment a kocsis is, aki akkor volt legutoljára templomban, mikor megkeresztelték. A jókedvű kocsis hallgatta egy darabig a templomi éneket de nagyon szomorúnak találta és ő is rázendített egy nótára: Száz a ludam, a gunárom tizenhárom! – De megrémült mikor látta, hogy magára maradt a nótával. Erre meglökte a szomszédját! – Szorítsd te is János!

– Azóta, ha valaki nagyon elszólja magát e vidéken, rámondják:***

1917. aug. 15. p.2.

Eger

697.

Ez is ráragasztotta a bélyeget, akárcsak az egyszeri harangozó!

Eger mellett a plébános az új harangozónak egy levelet adott át, hogy vigye a postára, és három bélyeget ragasszon rá, s ajánlva adja fel. Visszatér a harangozó, mint, aki jól végezte dolgát. – Hát recepiszt, kapott-e János? – Nem kaptam bíz én, pedig kértem! – De akkor nem tett három bélyeget a levélre. – De bizony tettem, mégpedig gyönyörűen egymásra ragasztottam őket, de úgy ám, hogy mindenki egynek látja majd!

– Azóta e vidéken, ha valaki nagyon félreért valamit, rámondják:***

1921. nov. 15. p.2.

Ez se vénül, mint palóc asszonytól a kispapok!

A palóc asszony szorgalmasan bejárt az egeri hetivásárra. Egy alkalommal, mikor a templomba vonuló sok kispapot meglátta, csodálkozva szólt oda a vele levő leányának: — Én istenem, teremtőm, de csak meghallgatja a Jézuska a kispapok imádságát. Ime, énbőlőlem 40 év alatt vénasszony lett, ők még most is olyan fiatalok, mint ahogy lánykoromban láttam őket.

— Azóta ez szólásmondás lett Eger vidékén:***

1922. ápr. 1. p.9.

Egerszalók

Megmondták neki, mint Orosz Ádám a jászoknak!

Papot kerestek a jászok és az akkori e.-i plébánost, Orosz Ádámot szerették volna megnyerni. Egy bizottság kereste fel és két napig ott mulattak nála: ilyen pap kéne nekünk, gondolták. A pap végül megunta a vendéglátást és megkérdezte: — Tulajdonképpen mi járatban vannak kigyelmeitek. — Hallottuk hírét és eljöttünk, hogy meghívjuk papunknak. — Nagyon sajnálom, de a jászok közé még pápának sem mennék el.

— Azóta a környéken, ha valakinek a szemébe mondják az igazat, rögtön ráolvasás:***

1917. febr. 15. p.2.

Ez is párosan jár, mint a szalóki tanító!

Templomba mentek az e.-i gyerekek. Párosával kellett volna menniük, de némelyik elbáméskodott és egyedül ment. Mérges lett a tanító és rászólt az egyikre: — Szamarak, párosával menjetek a templomba! Akinek párja nincs, az velem jön!

— A környéken azóta, ha valaki elszólja magát, rámondják:***

1920. máj. 15. p.2.

Gyöngyös

Súgtak neki, akárcsak a palóc szárnak!

Egy szabadságolt huszár a gy.-i piacon járva, ugyancsak megnézte egy palóc fazekas szamarát. A fazekas kérde, hogy mit néz rajta? A huszár azt felelte, hogy ismerős neki a szamár és üzenetet hozott neki, mert a szamár testvére az ő falujukba ment férjhez: az hívja őt lakziba. — Nahát, csak súgja meg ezt neki a vitéz úr! A huszár odahajolt a szamárhoz, de égő taplót dugott oda, mire a szamár kínjában ordítani kezdett és darabokra táncolta a fazekas összes edényét. A palóc kétségbeesetten kiabálta: — Mit súgott a szárnak, vitéz uram?! — Azt, amit magának mondtam, de a szamár azt felelte, hogy maga úgy sem engedi el a lakodalomba, hát itt táncolja el a lakzít!

— Azóta, ha Gyöngyös vidékén valaki nagyon ugrál, rámondják:***

1917. okt. 1. p.2.

Hatvan

702.

A barátot keltették fel helyette!

Hatvan mellett egy útszéli csárdába egyszerre érkezett meg egy huszártiszt és egy szerzetes. Csak egy szoba volt a fogadóban és abba szállásolták el őket. A huszár kérte a kocsmárost, hogy hajnalba ébressze föl, mert tovább kell mennie. Fel is keltette, az felpattant a lovára és elvágatott a tegnapi mámmorral a fejében. Mikor világosodni kezdett, akkor vette észre, hogy huszárdolmány helyett barátságos van rajta. — Ejnye a kirulejzumat, hát a gazember kocsmáros a barátot ébresztette fel helyettem!

— A környéken, ha valaki tévedésbe esik, rámondják:***

1921. nov. 1. p. 2.

Heves

703.

Apró még az imádságra, mint a hevesi ember gyereke!

A hevesi ember dicsekszik a papjának: — No, szentatyám! Ezt a kölykömet tessék megnézni! Ez aztán legény a talpán! Ugy kártyázik, mint egy szolgabíró és úgy káromkodik, mint egy obsitos! — Hát, édes jó szomszéd, imádkozni tud-e? — Jaj, főtisztelendő uram, arra még nagyon apró!

— A környéken azóta ez szólásmondássá lett:***

1921. nov. 1. p. 2.

Kápolna

704.

Megjavult, mint a kápolnai kutya!

A k.-i embernek nagy volt a gyönyörűsége, mert a kotlója 18 tojást költött ki. El is dicsekedett vele, de nagy baj történt: a kutyája megette mind a 18-at. Dühös lett erre az ember, az ajtó közé zárta a kutyát és hatalmasan eldöngette. — No, ezután megjavulmán! — mondta a szomszédoknak. Erre a kutya délután megfojtotta a kotlót is.

— A környéken azóta, ha valakit hasztalanul igyekeznek a jó útra téríteni, rámondják:***

1909. jul. 1. p. 2.

Novaj

705.

Megvigasztalták, akárcsak a novaji rektornét!

A n.-i rektornénak már a nagybőjtben kikeltek a kiscsibéi és kieresztette őket az udvarra. A háztetőn leleselkedő varjú lecsapott egyre és engedély nélkül elvitte. A szomszédban pipázgató tiszteletes kérdi a jajveszékkelő asszonytól: — Mi a baj rektorné asszony?! — A tűz égesse meg a varjút, egyet elvitt a kiscsibékből. — Hát osztán, milyen

volt az a varjú? — Hát olyan pápista varjú volt, hogy a hóhér puskázza le! — No akkor ne búsuljon, ha pápista varjú volt, akkor biztosan visszahozza, mert csak nem eszik húst nagybőjtben.

— Azóta, ha valakit ott tréfásan vigasztalnak, rámondják:***

1917. jún. 1. p.2.

706.

Ez is észreveszi, ha nem maga harangoz!

A n.-i harangozóval fát vágatott a tiszteletes és az iskolás gyerekeket küldte helyet- te harangozni. Mihály bá', aki már régen rángatta a harangkötelet dühösen vagdalta a fej- szét a tuskóba, miközben így morgott: — Ej, ej, csak megtudom én egy mérföldnyire is, ha nem magam harangozok!

— A környéken azóta szólásmondássá lett:***

1920. máj. 15. p.2.

Noszvaj

707.

Tetszik neki, mint a noszvaji asszonynak a Kajifás!

Bőjti prédikációról ment ki a n.-i kántor és a templomajtóba egy siránkozó öreg- asszonyt talált. — Miért sír, néném? — Jaj, uram, a papunk száját be kellene aranyozni! — Hát osztán miért?! — Jaj, jaj, kántor uram, mert olyan gyönyörűen mondta, hogy Kajifás, Kajifás!

— Azóta, ott, ha valakinek nagy öröme telik jelentéktelen dolgokban is, rámond- ják:***

1917. febr. 15. p.2.

Parád

708.

Ez is mindent csinál, akárcsak Istók!

A parádi plébános találkozik egy cselédemberrel és kérdi tőle, hogy van? Az pa- naszkodik, hogy minden munkát vele végeztetnek. — No, nem kell kétségbeesni — így a lelkiatya — ez a föld a siralomvölgye, s a másvilágon az Isten megjutalmazza a hűséges cselédet! — Dejszen, ott is csak mindenestül leszek én — véli Istók — ott sem lesz jobb dol- gom. Ott is majd kiáltják jobbról-balról: — Istók gyűjtsd meg a napot, Istók pucold ki és akaszd fel a holdat, Istók, tisztítsd meg a csillagokat; csinálj mennydörgést, szitálj jégesőt, toljad a fellegeket, kavarj egy kis szelet!

— P. környéken azóta ez szólásmondássá lett***

1920. jun. 15. p.2.

Recsk

709.

Beszorult, mint a recski csikó!

Az 1849-i muszkajáráskor híre jött, hogy a muszkák mindent elvisznek. A recski ember lovának volt egy gyönyörű új csikaja, amit igen sajnált volna. Kivitte a csikót éjszaka a határba és bedugta egy kőlyukba. Naponta többször kijárt etetni-itatni. Egy idő után a muszkák elmentek az országból, s az atyafi haza akarta vinni a csikót, csak hogy nem lehetett, mert időközben megnőtt és nem fért ki a lyuk száján.

— Azóta e vidéken sűrűn emlegetik az esetet:***

1912. febr. 1. p.2.

Tiszabő

710.

Ó, ne mondd ezt János!

T.-n Bagi János uram jómódú gazdaember volt, aki minden este ellátogatott a kocsmába, ahonnan jókedvűen tért hazafelé. Utjában Nep.Szt.János szobrához érve így szólt:

— Dicső vagy, fényes vagy, mint a csillag, olyan vagy. Egyszer kihallgatta a tréfáskedvű harangozó, s a szobor mögé bújva így szólt: — Korhely vagy, részeg vagy, mint a disznó olyan vagy! Bagi uram erre felsóhajtott:***

— Azóta a környéken a zavarba jövő ember felelete:***

1917. márc. 15. p.2.

KOMÁROM MEGYE, Kisbér

711.

Henceg, mint a kisbédi kókuslegény!

Vásár után a vásári kókusok összeverekedtek. Csörögtek a falábak, mankók, ölmosbotok. Különösen egy fiatal kókuslegény hadakozott szörnyen. A verekedés láttán a nép széjjelválasztotta a kókusokat. A legöregebbtől megkérdezték, hogy miért verekedtek?

— Hát, itt van ez a fiatal kókuslegény, alig egy éve jár velünk, oszt mán úgy ugrál, mint a poltrás malac a garasos kötelen. Nekem apám, nagyapám kókus volt, oszt még sem hencegek!

— Azóta e vidéken, ha valaki nagyra van valamivel, rámondják:***

1915. ápr. 15. p.2.

NÓGRÁD MEGYE, Remete

712.

Ez is megmondta, akárcsak a remetei asszony!

R.-n is felállították végre a gyermekmenhelyet. Egy szaporaságáról ismert anyóka is felvitte reményteljes csemetéjét és megkérdezte az óvónőt: — Megkövetem alászan kisasszony, hazajönnek ezek a kőlykök estére. — Haza hát! — Ammá más, mert úgy gon-

dútam, hogy úgy lesznek, mint a malacok a nyájban, kihajtják őket, osztán csak akkor számolnak el velük, a kondás, ha disznó lett belőle!

— Ha valaki bolondot mond, így köszöntik e vidéken:***

1917. ápr. 15. p.2.

PEST-PILIS-SOLT-KISKUN MEGYE, Cegléd

713.

Ismerjük már bodzafa korából!

Kancsal Kесе Pálnak a c.-i szőlőben volt egy gyönyörű bodzafája, amelynek az emberek a csodájára jártak. Ismerte is mindenki és mondták: — Nincsen másnak ilyen bodzafája! — De mindennek eljön az ideje, s a bodzafa is kiszáradt. Kesergett is a gazda, majd egy hirtelen ötlettől hajtva a bodzafából a szőlője sarkába feszületet csináltatott. De nagy csudálkozására senki sem vette le előtte a kalapját, hogy megadja a tiszteletadást. A gazda kérdésére rámondták:***

— Azóta, ha valaki ott becs nélküli dolognak szeretne mindenáron értéket adni, rámondják:***

1913. dec. 1. p.2.

Hidegkút

714.

Elvitte az ördög, akárcsak a h.-i svábokat!

Karácsony estéjén a szomszédokkal kártyázott a h.-i sváb gazda. Éjfélkor odaszólt a háziasszony, hogy készüljenek a templomba mert akit éjféli mise idején kártyázáson ér, azt elviszi elevenen az ördög. De azok csak nem hallgattak rá és jócskán húzogatták a boros köcsögöt, közben hivogatták az ördögöt. Meghallotta ezt az éjjeliőr és arra gondolva, hogy jól megrétfálja őket: bevágta az ablakon fekete, lompos kutyáját. Megijedtek az atyafiak, ki az ágyra, ki a sutra menekült, s kiverte őket a halálos verejték. A gazdaszszony mentette ki őket szorult helyzetükből, úgy, hogy szenteltvízzel meghintette őket.

— Azóta, ha a környéken valakire tréfából ráijesztenek, rámondják:***

1908. márc. 1. p.2.

Paks

715.

Muszáj paksinak lenni?!

A földesúr összeveszett a zsidójával: — Menjen, takarodjék, minden paksi gazember! — Bocsánat, nagyságos úr, én tudok mondani 100 becsületet. — No, mondjon csak egyet! A zsidó gondolkozott majd így szólt: — Nagyságos úr! Muszáj éppen paksinak lenni?!

— Azóta ott szólásmondássá vált, ha valaki ki akar térni az egyenes felelet elől, rámondják:***

1917. jan. 1. p.2.

POZSONY MEGYE, Modora

716.

Kikezdte, mint a báltredezőt a nagybögő!

Modorán bál volt és csak egy hiba akadt, a nagybögős nem jelent meg idejében. A báltredező kínjában maga állt a nagybögőhöz és úgy megszorongatta a bögő nyakát, hogy feltört a keze.

— Azóta a környéken, ha valaki mérgében magának árt, rámondják:***

1909. dec. 15. p.2.

SOPRON MEGYE

717.

Agyonverték, mint soproniak a sapkát!

Egy S. megyei községben történt a dolog. A gazdasszony kiment a kamrába, hogy korpát szedjen a sertéseknek. Mikor a hordóba nyúlt, valami szőrőset érzett, és sikoltozva szaladt a szomszédba: — Jaj, ha istent ismernek, kendtek, jöjjenek gyorsan, mert ördög van a kamrámban. Szaladtak is a szomszédok mindenféle ölő szerszámokkal és jól agyon-szurkálták a hordót, majd mikor feldöntötték, előkerült belőle az ördögnek hitt és agyon-kaszabolt sapka.

— A környéken azóta, ha valaki a hőstetteivel dicsekszik, rámondják:***

1908. ápr. 1. p.2.

718.

Ne tartsd, mint Laczi Gyura a szeget!

Háza födelét csináltatta a S. megyei Laczi Gyura. Felküldte a tetőre a fiát egy kötény szeggel, az ács azonban a kocsmába ment, s egész nap nem is jött már vissza. Gyura gyerek azonban hűségesen tartotta a szöveget a kötényében egész nap.

— Azóta a Hany-melléken, ha valaki felesleges munkát végez, rámondják:***

1912. okt. 15. p.2.

719.

Átesett, mint Szigeti Istók a házasságon!

A S. megyei Sz.I.-re úgy került sor, hogy megházasodik. Szerencsén megesett a dolog, amelynek Istók úgy megörült, hogy mikor a templomból kitette a lábát, így szólt a násznagynak: — No, ebadta, ezen is átestem!

— Azóta a Fertőparton, ha valaki egy fontosabb dolgon átjut, rámondják:***

u.ott.

Nem igen tetszik neki, mint egyszeri vőlegénynek a számármenyasszony!

Egy S. megyei községben nagy lakzi volt és a legényeknek a szokás szerint kijárt egy kemence *kulcsoskalács*, három hordó bor és három tánc a menyasszonnyal. Megjelentek a legények a járandóságért. Az első kettőt meg is kapták, de a harmadikat úgy intézte a rosszmájú násznagy, hogy a szomszéd szamarát öltöztette fel menyasszonynak, majd odaszólt az első legénynek: — Tetszik e a menyasszony? — Nekünk tetszik, csak azt nem tudom, hogy a vőlegénynek is fog-e tetszeni?

— Azóta mondják e környéken:***

1929. márc. 1. p.2.

Homok

Csak a saját szemének hisz, mint a homoki ember lova!

A Sopron m.-i H. községben sovány volt a termék egy időben. Az egyik szegény embernek volt egy girhes lova, s nem tudott neki enni adni. Mikor elment az istálló előtt az ember, a gebe mindig panaszosan nyerített. — Mit adjak neked, mikor semmim sincs — így az ember. A ló csak tovább nyerített, mire a gazda leoldotta a kötőféket: — Ha nem hiszed nézd meg a magad szemével, és a pajtába vezette a lovat, hogy lássa: nincs semmije.

— Azóta e vidéken, ha valaki nehezen hisz el valamit, rámondják:***

1912. máj. 1. p.2.

Hövej

Nem engedi a Jézusságot!

H. községben a passió énekléséről volt szó a nagyhéten. Kiosztották a szerepeket, s a Jézus szerepe utoljára maradt. Sokan pályáztak rá és nagy volt a versengés. Az egyik atyafi, aki eddig csak hallgatott, egyszer csak nagyot ütött az asztalra: — De mán a Jézusságot nem engedem!

— Ha valaki ott nagyon erősködik valami mellett, rámondják:***

1912. nov. 15. p.2.

Páli

Megadta a módját, mint a páliak a falu csikájának!

Páli község előljáróságának nagy öröme a község kancája, csikóval ajándékozta meg őket: mégpedig csödör-csikóval. A kupaktanács elhatározta, hogy szép gondosan felnevelik. De múlt az idő és elérkezett a miskarolás ideje, amely alkalomra nagy izgalommal készülődött az egész község. A kovács szép bélyegzőt is készített: Páli község tulaj-

dona – felíráttal, amit majd ráütnek a csikóra. Csakhogy a csikó a miskárolás művelete alatt kimúlt. Mindenki sajnálta, különösen a kovács, hogy mi lesz az ő gyönyörű bélyegzőjével? – Űsse csak rá kend, biztatta az egyik esküdt. – Minek, hiszen megdőglött. – Az igaz, de csak adjuk meg a módját!

– Azóta a környéken, ha valaki felesleges munkát végez, rámondják:***

1908. dec. 1. p.2.

Szár föld

724.

Eladták, mint Péntek Lajos az öreganyját!

Sz.-n gyűrűs zsidó járt. Egy P.L. nevű gyerek behívta a zsidót. A gyerek apja kérdezte: – Miért hívtad be a zsidót, hisz nincs itt nekivaló öregholmi! – Hát eladom neki az öreganyámat! –

– Azóta a környéken, ha hirtelen túladnak valakin, rámondják:***

1908. jul.1. p.2.

Széplak

725.

Hírét se hallotta, mint Vásondi a hétszentségnek!

Vásondi a széplaki pásztor házasságra szánta el magát. Kihirdették őket, s elmentek a paphoz, tanításra. Kérdezi tőle a pap, el tudja e számlálni a 7 szentséget. – Hírét sem hallottam neki – így a pásztor.

– A Fertőparton azóta, arról az emberről, akinek fogalma sincs a mindennapi dolgokról, rámondják:***

1912. dec. 1. p.2.

SZABOLCS MEGYE, Búd

726.

Este virrad neki is, mint a büdi boszorkánynak!

Boszorkány hírében állt a büdi javasasszony. Ebbeli működésének az adta a titokzatosságot, hogy nappal alig látta őt valaki. Éjjel kóborolta össze a mezőket, gyógyfűveket szedvegetve, s azok elkészítését is éjjel végezte, nehogy meglesse a titkát valaki.

– Azóta, ott, minden emberről, aki éjjel végzi titokzatos munkáját, rámondják:***

1911. jul. 1. p.2.

Máriapócs

727.

A krajcár koptassa el a mellényedet!

Messze földön híresek a M.-i búcsúk, amelyen rengeteg nép szokott résztvenni. E búcsúkra a koldusok is elvánszorognak és az út két oldalán szívtettépő jajgatással hívják fel magukra a figyelmet: a sánták, az inaszakadtak, vakok és másféle szerencsétlenek.

A krajcárokat az útfélen fetrengő koldusok mellére dobják, s amelyik koldus bírja hanggal, annak a mellét ugyancsak elkoptatják az ilyen kegyelem krajcárok.

MP. környékén a haragosok is azt mondják egymásra:***

1923. szept. 1. p.22.

Nyíregyháza

728.

Meglőtték, mint Gárán a bocskort!

Nyíregyházáról elmentek az urak vadkacsázni Gárára. Menetközben megláttak egy vadkacsafélét úszni a vízen, hát meglőtték, de az vígan úszott tovább. Végül utánanéztek alaposabban, hát látják ám, hogy egy bocskorra lövöldöztek.

— Azóta, ha felsül valaki Ny.környékén, ráolvassák:***

1913. márc. 15. p.2.

SZATMÁR MEGYE

729.

Tökké vált, mint a szatmári ember ártánya!

Eldicselkedett az egyik faluban egy magyar a sógorának az ártányával: — Hej, mi csoda pecsenye lesz ebből búcsúkor?! — Aztán mivel hizlalja kend. — Tökön sógor, mert sok a tök! — Hátha még a végén tökké válik az ártány?! Eljött a búcsú ideje, készőlődnék a háziak, meg a meghívottak a disznóölésre. Kinyitják az ól ajtaját, mit látnak: hát ártány helyett egy tök volt csak ott. — Mondtam én, hogy a sok töktől tök lesz belőle — vélte a sógor.

— Azóta a környéken, ha valakinek eltűnik a disznaja, rámondják:***

1906. febr. 1. p.2.

Fülesd

730.

Eltalálta, mint a fülesdiek a disznót!

F. Szatmár megyei községben nagy disznóölést rendezett az Amerikát járt atyafi. Meghívta a rokonokat, szomszédokat, ahogy az dukál. Előző este a magló kocát is oda zárták, ahol a hízók voltak. A nagy nap reggelén a meghívottak alaposan beszíttak, s a magló kocát szúrták le tévedésből a hízó helyett.

— Azóta ott, ha valaki alaposan téved valamiben, rámondják:***

1930. márc. 1. p.2.

Mátészalka

731.

Megkinálták, mint Mátészalkán a násznagyot!

M.-n a vőlegény a nagybátyját hívta meg násznagynak. Jó bort vett a lakodalomra és előtte lehívta a násznagyot a pincébe. Kiütötte a hordóból a dugót, beledugta a hor-

dóba az újját és megszopta: — Dugja bele maga is bátyám az ujját, oszt szopja meg, hogy milyen jóízű ez a bor — bízta.

— E vidéken, ha valakit kínálnak, meg nem is, rámondják:***

1908. máj. 15. p.2.

SZOLNOK MEGYE, Szolnok

732.

Kétkedik benne, mint a szolnoki csizmadia!

Szolnokon, karácsony estéjén együtt iddógáltak céhmester uraimék, s ugyancsak beszédtek a jóból. Az atyamester járt elől a jó példával. A templomban azután a prédikáció alatt elszenderedett. Beszéd közben hangosan mondja a pap: — Menjünk Betlehembe! Felriad erre az atyamester s mámorosan mondja: — Meg ne mozduljon senki, nem lesz abból semmi!

— Most, ha valaki tiltakozik valami ellen ezen a vidéken, rámondják:***

1917. júl. 1. p.2.

UNG MEGYE, Latorca-Remete

733.

Csak az amerikást kell ütni!

Hazakerült LR.-re a vén amerikás. Nyár volt, s az amerikás kiment lovat legeltetni egy fiatal legénykével. Persze a lovak a tilosba mentek. A legényke szepegett, de az amerikás bízta, hogy ne féljen van neki jó revolvere. A fakók vígan legeltek, ők meg elszunnyadtak. Mire felébredtek a határbírák lefoglák és gúzsba kötötték őket. Ráadásul az egyikük megszólalt: — Csak az amerikást kell ütni!

— Azóta, ha a környéken, valami összekoccanás van, azt kiabálják:***

1908. aug. 15. p.2.

VAS MEGYE, Csöngle

734.

Pokolra ment, mint Csöngén a könyörgés!

A Vas megyei Cs.-n vasárnap délután a gazda ledőlt és elaludt. Mikor felébredt elindult a délutáni könyörgésre. Utközben találkozott a komájával: — Hová komám?! — Megyek könyörgésre! — Hiszen az már régen a pokolra ment, csak gyűjjék kend vissza — vigasztalta a koma.

— Azóta a környéken, ha valaminek nem akadnak a nyomára rámondják:***

1908. jun. 15. p.2.

Kemenesalja

735.

Füstbe ment, mint a Svetics nyulai!

K.-n híres orvvadász volt S. János, akit röviden csak „Kőműves rábsic”-nak hívtak.

Volt egy madzagos puskája, amiről azt állította, hogy csak nagycsütörtökön lehet elsütöni, de azért minden hajnalban megdézsmálta a határ vadjait. A csendőrök rálestek és megláták, hogy egy nyulacskával bandukol hazafelé. Felszökött előlük egy magas fára és elkezdett szalonnázni. A csendőrök megunták a várakozást és tüzet raktak a fa alá, vélve, hogy majd csak lefüstölik onnan az orvvadászt. Olyan nagy lett a füst, hogy már semmit sem lehetett látni: annak leple alatt S. lemászott a fáról, és megugrott a csendőröktől.

— Azóta a környéken, ha valaki elszalasztja a biztosnak vélt zsákmányát, rámondják: ***

1909. febr. 1. p.2.

VEŠZPRÉM MEGYE, Devecser

736.

Vénebb, mint a tízparancsolat!

A d.-i asszony férje meghalt és a bánatos özvegy újból férjhez akart menni. Megjelent a papnál, aki kikérdezte, az asszonyt, hogy tudja-e a 10 parancsolatot. Az asszony nem tudta. A pap csodálkozva kérdezte: — Hogyan mehetett először férjhez ha még ezt sem tudta? — Jaj, tisztelendő uram, mikor én először férjhez mentem, akkor még híre sem volt a 10 parancsolatnak.

— E vidéken azóta, ha valakiről nagyot akarnak mondani, rámondják:***

1912. okt. 1. p.2.

Pápa

737.

Nem tudja, hogy kit ütnek?

Pápan verekedtek a legények. A nép kitódult az utcára megtudni, hogy kit ütnek? Szalad ám egy Gyurcsek János nevű legény. Kérdezik tőle, kit ütnek? — Hát míg ott voltam engem ütöttek, de most már nem tudom, hogy kit ütnek!

— Azóta a környéken, ha valakit jól elvernek, rámondják:***, akárcsak Gyurcsek Jancsi!

1908. jun. 15. p.2.

ZALA MEGYE, Alsólendva

738.

Ez is medvét lopott!

A. hentesüzletet és kocsmát nyitott egy atyafi, akinek szép, hízott disznai voltak az ólban. Két legény összebeszélt, hogy jó lenne „elnezni” az állatot, s elhatározták, hogy éjjel el is lopják. Csakhogy hiba csúszott a számításba, mert a kocsmáros aznap este leöltte a hízót. Estefelé egy medvetáncoltató is szállást kért ott magának meg a medvéjének. Ott volt az üres ól, azt kapta a medve. Éjszaka aztán szörnyű ordításra ébredtek a kocsmában. Kiszaladtak az udvarra és a lámpás fénye mellett hamar megláták, hogy a medve ölelkezik ám egy atyafival, akit alig tudtak kiszedni a medve karmaiból.

— Most, ha valaki ott tilosban jár és rajtaveszt, rámondják:***

1921. jan. 1. p.2.

ZEMPLÉN MEGYE

739.

Keresi a lyukat!

Az egyik Z.-i vizimalom molnára sokszor bejárt a faluba és éjjelig is elmaradt. Ez nem tetszett a molnárnénak. Fogta magát és ő meg a molnárlegényt hívta be teázni. Jön egyszer a molnár, zörög keményen, de az ajtót zárva találta, erre felmászott a háztetőre és bebújt a padláslyukon, arra gondolva, hogy megtréfálja az asszonyt. Csakhogy a molnárlegény is úgy vélekedett, hogy becsapja a gazdáját és kiszökik a padláslyukon: ahol aztán összetalálkoztak. — Mit csinálsz te itt, kérdezte a molnár. — Keresem a lyukat, mert becsorog az eső! — így a legény.

— Azóta ha valaki ezen a környéken görbe úton jár, rámondják:***

1911. jan. 1. p.3.

740.

Megbolondult, mint a zempléni óra!

Az Amerikából hazatérő magyar ébresztőórát vitt magával szlőfalujába. Egyszer tévedésből éjjél után kezdett csörögni az óra, s a ház előtt bóbiskoló bakter szerette volna tudni, hány az óra? De az olyan gyorsan csörgött, hogy nem tudta megszámlálni. Erre fellármázta a szomszédokat, hogy megbolondult az óra. A házbeliak a sokaságtól úgy megijedtek, hogy nem mertek kimozdulni a házból, reggelig.

— Most a környéken, ha valaki holondot cselekszik, ráolvassák:***

1913. febr. 1. p.2.

Abara

741.

Nem főtt meg, mint A.-n a kávé!

Az a.-i tiszteletes úrnak vendégei voltak, s mivel a tiszteletesné asszony beteg volt, a faluból fogadtak föl szakácsnőt. Reggel kávét kellett volna főzni, de a szakácsnő illet nem látott még soha életében. Fogta tehát a kávébabot egészben és így főzte egy ideig. A tiszteletes úr megunt a várakozást és rászólt az asszonynak, hogy elkészült-e a kávé.

— Jaj, kérem, már régen fő, de mégsem puhul — panaszkodott az asszony.

— Azóta szállóige lett a vidéken e mondás:***

1911. jun 1. p.2.

Olaszliszka

742.

Futtat, mint az o.-i ember!

Becsutorázott az o.-i ember a kocsmában. Otthon az asszonya szidalmazta és lapitgatta. A betörülködött atyafi egyszer csak megunt a prédikációt, fütyköst ragadott és elkezdte adni az asszonynak. Az megijedt, átszaladt a szomszédhoz, hogy mentse meg, mert a férje megöli. A szomszéd bebújtatta az ágyba a saját felesége mellé. A nekibőszült

férj berohant: – Hol a feleségem! – Nem tudom! – így a szomszéd és odakacsintott az ágyra. Erre az ember odaugrott és jókat vágott füttykösével az ott megbújó asszonyokra, akik végigmenekültek a falun. Kérdezi az éjjeliőr az embertől: – Mit csinálsz Pista?!
– Hát csak futtatok!

– Azóta, ha valaki a feleségét veri e környéken rámondják:***

1908. aug. 15. p.2.

Sárospatak

743.

Mondok biz én!

Volt Patakon egy szókimondó ref. pap. Jelentették neki, hogy a közelben meghalt egy jóra való híve, akinek iszákos volt a felesége. Búcsúztatás közben így szólt a pap: – Hát teneked, megszomorodott özvegy, mit mondjak vigasztalásodra? – Ne mondjon nekem a nagytiszteletű úr semmit! – Mondok biz én, mert mindent megittál, amit kerestél...!

– Azóta Patakon, ha valaki nagyon megmondja az igazat rámondják:***

1911. jan. 15. p.2.

Sátoraljaiújhely

744.

Körülkeríti az egész világot!

Ujhelyen híres kőműves volt Magcser, aki városi tanácsnok is volt. Egyszer arról volt szó, hogy a temetőt fallal veszik körül a város költségén. Magcser tót származású volt és elmagyaráztatta magának, hogy miről is van szó. Mikor megtudta így szólt: – Én az egész világot körülkerítem a más költségén!

– Azóta e vidéken, ha valaki nagyot mond, rámondják:*** akárcsak Magcser!

1911. febr. 5. p.2.

Szöllöske

745.

Vigyázz, hogy hóttod után, ne kelljen megfürödnöd!

Sz. községben volt két jó cimbor, akik sűrűn eljártak a híd melletti kocsmába, míg az egyiket a szigorú halál el nem szólította. A temetés közben olyan nagy záporosó esett, hogy a kiásott sír teljesen megtelt vízzel. A gyászmenet türelmesen várta, hogy a sírásók kicserpálják a vizet a sírgödörből, csak a szomszéd ripakodott rájuk: Hagyjatok fel azzal a vízcserpákolással és tegyétek be a sírba, hiszen úgysem ivott vizet egész életében, hadd igyon hóttá után.

– Most e vidéken, ha valaki a vizet nem szereti, rámondják:***

1913. jun. 13. p.8.

746.

Megmondta a szemébe, mint a v.-i ember a nyúlak!

Sok káposztája volt a v.-i embernek, és valami nyúl állandóan pusztította. Megleste és amikor a nyúl a torzsák alatt elaludt megfogta, amire a nyúl éktelenül visítozni kezdett. Az ember megsajnálta: — Látod, mért nem mondtad előbb, hogy nem te bántottad a káposztát? És elengedte a nyulat.

— Azóta a környéken, ha valaki nevetséges fenyegetésekkel hozakodik elő, rámondják:***

1908. szept. 1. p.2.

TARTALOM

Anekdóták	9
Szólások	45

CONTENTS

Anecdotes	9
Sayings	45

FOLKLÓR ARCHIVUM

Editorial Board:

Márton ISTVÁNOVITS, Ildikó KRIZA,
Imola KÜLLÖS, Ilona NAGY

Editor: dr. Mihály HOPPÁL

Institute of Ethnography of the
Hungarian Academy of Sciences
Folklore Department
Budapest, I., Országház u. 30.

1973. No. 1. NAGY, I.: Aetiological Tales
BOSNYÁK, S.: Tales from Karcag
KÁKA, J.: Folk Beliefs and Customs from Nagydobrony
HOPPÁL, M. — ISTVÁN, L.: Belief Stries Anecdotes Collected in Transylvania
BOSNYÁK, S.: Folk Belief Stories from Csongrád county
KAKAS, Z.: On a Medical Plant from Transylvania
KOVÁCS, Á.: AaTh 810A and AaTh 1725 — Text and Variation
1974. No. 2. NAGY, D.: The Hungarian Wooden Grave Posts and their Decorative Art
1975. No. 3. FEHÉR, Z.: Folk Beliefs of Bática village: a Collection
1976. No. 4. Folk Beliefs from Jászdózsa — Collected by GULYÁS, É. Belief System of a Hungarian Peasant Women — Collected by Mrs. Dr. M. SÁNDOR
1976. No. 5. Changing Folk Customs and Beliefs after Three Decades-Collected. Three Decades — Collected by Mrs. B. L. IRÁNYI
Folk Belief Stories — Collected by M. HOPPÁL
KOVÁCS, S.: Notes on the Hungarian Ethnomedicine from Transylvania
SZILÁGYI, M.: On the Folk-Humor
1977. No. 6. The Mythical world-view of the Hungarians in Bukovina — Collected and selected by S. BOSNYÁK
1977. No. 7. Grave-yards and Grave-signs in Transylvania.
Collected by P. IMREH; commented by M. HOPPÁL.
Carved Tomb-stones and Their Decorative Art — Collected and drawn by L. PÉTERFY
1978. No. 8. Dr. NAGY, D.: Hungarian Folklore in the United States of America. vol. 1.
1978. No. 9. Love Symbolism in the Hungarian Decorative Art.
1978. No. 10. HORVÁTH, I.: Customs and Beliefs Related to Festivities of the Croatians of Western Hungary
1978. No. 11. Dr. NAGY, D.: Hungarian Folklore in the United States of America. vol. 2.

Please write directly for exchange copies to our library:

MTA Néprajzi Kutató Csoport
KÖNYVTÁR
1250. Budapest, Pf. 29.
HUNGARY

